

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 41 / Hejmar 485 / Gulan 2022

ŞEHİTLER ÇİZGİSİNDE İŞGAL VE İHANET KAYBEDECEK GERİLLA VE HALKIN DİRENİŞİ KAZANACAK

Duran Kalkan

Mayıs Şehitleri Yolumuzu Aydınlatıyor

✓ Önder Apo her zaman canlı yaşayan gerçeğin şehitler gerçeği olduğunu ifade etti. Kendisinin bu şehitler ordusunun tutarlı bir sözcüsü olduğunu belirtti. Gerçekten de tam 50 yıl boyunca, geçen yarım asırlık süre içerisinde böyle tutarlı, devrimci bir yürüyüşün, özgürlük mücadelesinin sahibi oldu. Şehitler gerçeğini herkesten daha derin ve kapsamlı anladı. Şehitlerin anısına doğru bir temelde sahip çıktı. Yüksek bir sorumluluk duygusuyla şehadet gerçeğini anlamaya, anlamlandırmaya ve onun gerektirdiği bir biçimde mücadele etmeye çalıştı. Sayfa: 9

Kürdistan Özgür Kadın Hareketine Düşmanlık, Dünyaya ve İnsanlığa Düşmanlıktır

Dilzar Dilok

✓ Kürdistan'da kadın özgürlüğü 1986 yılında PKK 3. Kongre'sinde ele alındı ve örgütlenmeye gidilme kararına dönüştürüldü. Kuşkusuz özgürlük problemi tarihin başka zamanlarında ele alınmış, üzerine konuşulmuştur. Ancak bir öncü partinin kendi programına bu konuyu alarak temel örgütlenme tarzı haline getirmesi anlamında tarihteki yeri ayrıdır. 1987 yılında YJWK adıyla ilk kadın örgütlenmesi kuruldu. 1992 yılı sonunda ilan edilen Kadın ordulaşması yürütülen kadın özgürlük çalışmalarının daha da örgütlü hale getirilmesi ve orduda bu örgütlülüğün derinleştirilmesi anlamına geliyordu. Sayfa: 22

İlkel milliyetçiliğin kronolojisi - I bölüm

✓ 76 yıl boyunca düşmanlarıyla işbirliği içinde özgürlük mücadelesi umuduyla yola çıkanları çeşitli entrika ve komplo ile imha eden KDP'nin tarihi komplo ve ihanetlerle dolu. Bugüne kadar dört parça Kürdistan'da savaşmadığı ve karşısında durmadığı hiçbir Kürt hareketi kalmadı. Tarihin tanıdığı en barbar bir düşmanla her türlü işbirliğine girip Kürt halkının son umudunu birlikte yıkmaya çalışıyor. Sayfa: 24

PKK'de Yürütülen Savaş, Bir İnsanlık Savaşımıdır

Rêber Apo

✓ Çok önemli süreçleri yaşadı sosyalizm. Tarihin bütün önemli devrimlerinde az-çok sosyalizm vardır. İlkel komünal dönem aynı zamanda ilkel sosyalizmi ifade eder. Kölecilik dönemlerindeki Spartaküs hareketlerinden tutalım, yine iyi tanıdığımız İslam Devrimi'nin harici hareketi, hatta Alevi hareketinde sosyalist özelliklerden söz edilebilir. Fransız burjuva devriminde bile Baneuf hareketi, tam bir komünist hareket olarak kendini ortaya koymaktadır. Ve zaten bu devrimlerle birlikte giderek bilimsel sosyalizme yakın gelişmelerin de peşi sıra geliştiğini görüyoruz. 'Komünist Manifesto', burjuva devrimler sürecinde ilan edildi. Burjuva devrimi henüz tüm Avrupa'yı kaplamadan, işçi sınıfının bağımsızlık manifestosu, bir korkulu rüya gibi tüm burjuvazi üzerinde kendisini hissettirdi. Sayfa: 18

Direnış Karşısında AKP-MHP İktidarının Çırpınışları Sonuç Vermeyecektir

Mustafa Karasu

✓ KDP Kürt düşmanlığında sınır tanımıyor. TC'nin kimyasal silah kullanmasında da suç ortağıdır. Kimyasal silah kullanılan alanlara hiç kimsenin girmesine izin vermiyor. Kimyasal silahlarla Halepçe'yi yaşamış Başûrê Kürdistan'da KDP soykırımcı sömürgeci Türk devletinin bu suçunu örtme görevi üstlenmiş durumdadır. Türk devleti Şengal'de, Süleymaniye'de, Maxmur'da ve Kerkük alanında savaş uçakları ve SİHA'larla yurtseverleri, PKK sempatanları ve kadrolarını katlediyor. Bu katliamları meşrulaştıran da yine KDP oluyor. Türk devletini ve saldırganı, katliamcılarını suçlayacağına Rêber Apo ve PKK sempatanının burada olmalarını suç görüyor. Açıkça PKK'ye sempati duyan herkes vurulabilir diyor. Sayfa: 2

Şehitlerimizin Zafer Ruhuyla Özgür Yaşamı İnşa Etme Zamanı

Ruken Garzan

✓ Bakur'da insanlar katlediliyor, kadınlar katlediliyor. HDP binalarına baskınlar yapılıyor. Şingal'de her gün katliam yapılıyor. Her gün halkın üzerine bombalar yağıyor. Maxmur hakeza öyle. Rojava yine öyle. Her gün yaşlı insanlar, çocuklar, kadınlar katlediliyor. Tüm bu faşizan soykırımcı saldırılara karşı dünya gözünü yumuş durumdadır. Özellikle uluslararası güçler tüm yaşananları görmezden geliyorlar. Sayfa: 6

Kürdistan Gençliğinin Gazabı Faşizmi Çökertecektir

Komalên Ciwan Koordinasyonu

✓ Günümüz gençliği Z kuşağı gibi tanımlarla sanal yaşayan, sanal iletişim kuran, her şeyiyle sanallaşan bir gençlikmiş gibi propaganda edilmektedir. Böylelikle yaşamın somut gerçeğinden koparılan, toplumsallıktan soyutlanmış, bireysel dünyasında sahte yaşama gömülen bir nesil yaratılması amaçlanmaktadır. Sayfa: 27

Şehitler Çizgisinde Savaşarak Düşmanı Zap ve Avaşin'e Gömelim

PKK Yürütme Komitesi

✓ Görülüyor ki, faşist-soykırımcı düşmanın hayalleri geniş, amaçları büyüktür. Erdoğan ve Bahçeli ikilisi TC devletine böyle bir ufuk ve hedef kazandırmaya çalışmaktadır. Fakat koşulları zor ve imkânları azdır. Daha çok da Kürt işbirlikçiliğine ve ihanetine dayanarak yürüme çabasındadır. Dolayısıyla kendi hayalleri içinde boğulmaları mümkündür. Sayfa: 13

İÇİNDEKİLER

Gerillanın Zap'ta Sergilediği Direniş, Türk Ordusunun Planlarını Bozdu

Piroz Nûda

Sayfa: 34'te

Düşmanın Zindan Politikaları ve Buna Karşı Görevlerimiz

Piro Dersim

Sayfa: 20'de

Demokratik Kültür ve Sanat Hareketinin Çıkarması Gereken Dersler

Yekta Munzur

Sayfa: 31'de

Direnış Divanında Bir Gerilla:

Şoreş Beytüşebab/Şiir

Dilzar Dilok

Sayfa: 35'te

DİRENİŞ KARŞISINDA AKP-MHP İKTİDARININ ÇIRPINIŞLARI SONUÇ VERMEYECEKTİR

Mustafa Karasu

Rusya'nın Ukrayna'ya saldırması, soğuk savaşın sonlanması ve iki kutuplu siyasi durumun ortadan kalkmasından sonraki en önemli askeri ve siyasi durum olarak görülebilir. Kuşkusuz Balkanlar'daki savaş, ikiz kulelerin vurulması sonrası ABD'nin Afganistan ve Irak'a müdahalesi de sıra dışı olaylardı. Ancak bunların hiçbirisi Rusya-Ukrayna savaşı kadar çok aktörlü olmadığı gibi siyasi ve askeri boyutları da bu düzeyde değildi. Soğuk savaş döneminin iki büyük gücü ilk defa bu düzeyde karşı karşıya geldiler. NATO soğuk savaş sonrası hiçbir askeri ve siyasi soruna bu düzeyde kilitlenmemişti. Rusya'nın böyle ciddi bir hamle yapması da siyasi durumun karmaşıklığını göstermektedir.

Rusya Ukrayna'ya karşı savaş açarken mutlaka kendisine yönelik büyük bir tepki gelişeceğini biliyordu. Ukrayna'ya yönelik stratejik hamlesi için bunları göze almıştı. Kısa ve orta vadede bazı şeyler kaybetse de uzun vadede kazançlı çıkacağını düşünüyordu. Ancak Küreselleşen kapitalizm içindeki bir güç olarak bu düzeyde bir girişim içinde olmasının kabul edilmeyeceğini ve beklemeyeceği düzeyde çok büyük tepki göreceğini öngöremedi. Küreselleşen kapitalizm içindeki bir ülke olarak kendisine yönelimin bir sınırı olacağını düşünürken; küreselleşen kapitalizm içindeki bir güç olarak kendisine büyük zararlar verilmesi ile karşı karşıya kaldı. Aslında küresel kapitalizmle ne kadar iç içe olduğunu; bu sistemin bir gücü olarak büyük zarar göreceğini şaşkınlıkla gördü. Öyle ki, ABD'nin en büyük rakibi olan Çin bile bu durumu görerek ırktı ve Rusya'dan yana açık tavır koyamadı; ABD ile çekişme ve çatışmasını bir sınırda tutmayı kendi çıkarına gördü. Rusya'nın Ukrayna'ya yönelik müdahalesi ve buna karşı NATO'nun tutumu küresel kapitalizm çağının yeni siyasi dengelerinin

oluşmasında bir dönüm noktası olacak gibi görünüyor. Küresel kapitalist sistem içindeki güçler arasında mücadele sürekli olacaktır. Buna düşük yoğunluklu ama sürekli sürecek bir savaş biçimi de diyebiliriz. Bir tür aynı gemide olmanın getirdiği bir savaş biçimidir.

Yakın zamanda Zelensky Fransa cumhurbaşkanının kendisine yaptığı bir tekliften söz etti. Macron Rusya'nın yenilgi psikolojisini yaşamayacağı bir uzlaşmayı Zelensky'e önermiş. Herhalde Donbas bölgesinde Rusya'ya taviz verilmesinden söz etmiş. Fransa cumhurbaşkanı Macron, Zelensky'nin söylediğini reddetti. Ancak Ukrayna'nın kabul etmeyeceği hiçbir şeyi düşünmeyiz, diyerek de aslında dolaylı olarak Zelensky'nin söylediğini onayladı. Ukrayna kabul etmediği için böyle bir girişim içinde olmadık anlamına gelecek bir cümle kurdu. Fransa cumhurbaşkanının tutumu küresel kapitalizmin karakterine uygun bir tutumdur. Kuşkusuz Rusya büyük zarar görüyor; daha ağır sorunlarla karşılaşabilir. Ancak çıkar, sömürü, kar dünyası olan küresel kapitalizm ve onun tüketim toplum aşaması Rusya'nın içinde olduğu uzun süreli bir savaşı da kendi çıkarına görmez. Çünkü böyle bir savaş kapitalist güçlerin ve tekellerin kârını önemli oranda düşürür. Hatta bazı sektörlerin çökmesi durumu ortaya çıkar. Bu nedenle bu savaştan Rusya'nın kazançlı çıkmayacağı, diğer küresel güçler ve NATO'nun kazançlı çıkacağı ve Rusya'nın savaştan geri dönmelerini sağlayacak bir uzlaşma aramaları da anlaşılır bir durumdur. Aslında Rusya da zevahiri kurtaracağı bir uzlaşmayı kabul edecektir. Çünkü mevcut durumdan çıkmayı isteyecektir. Kuşkusuz böyle bir uzlaşma bulmak da kolay değil. Ancak siyasi, ekonomik ve askeri durum böyle bir uzlaşmayı gerektiriyorsa diplomasi bir yolunu bulabilir. Şimdi savaşın bir dönem daha süreceği

anlaşıyor. Ya da her iki taraf da böyle bir uzlaşma durumu yaratmak için savaşı yürütüyor. Zaten bu savaşta Ukrayna ve Zelensky ile Rusya değil; NATO ile Rusya gerçek muhataplar durumundadır.

Türkiye dümeni NATO, ABD ve Batı'dan yana kırdı

Bu savaş ortamında Türkiye'nin tutumu bölge ve Ortadoğu halkları açısından daha önemlidir. Kuşkusuz Türkiye ABD ve Rusya arasında oynayacağı ve her ikisini de kullanabileceği bir pozisyonu tercih ederdi. Ancak mevcut savaş siyasi ve askeri olarak şiddetli bir karakterde olduğundan eski durumu sürdürmeyeceğini görerek yeni siyasi ortamdan nasıl yararlanabilir hesabı içindedir. Nitekim gerginliklerin çok sertleştiği ortamda önceki konumunu sürdürmeyeceğini görerek dümeni NATO, ABD ve Batı'dan yana kırdı. Rusya'ya yönelik yaptırımların tümüne katılmasa da esas olarak NATO yanlısı bir politikaya yöneldi. Bunu ABD de Rusya da görüyor. ABD zaten bunu yaratmak istiyordu. Rusya Türkiye'nin yeni pozisyonunu görse de Türkiye'yi tümünden karşısına almamak için Türkiye'ye karşı bir tutum almadı. Türkiye Rusya'yı idare etmek isterken Rusya da Türkiye'yi idare etme politikası yürütmektedir.

Kuşkusuz Türkiye tüm politikalarını Kürt halkının özgürlük mücadelesini tasfiye etme politikasına dayandırmaktadır. 100 yıldır böyle olan bu politikasını bugün daha açık biçimde ortaya koymaktadır. Kurt dumanlı havayı sever misali Türkiye de bu ortamda ne kadar kazanç sağlasın hesabı içindedir. Her güç Ukrayna üzerinde yoğunlaşmışken kendisinin imha, tasfiye ve soykırım saldırılarına karşı çıkılmaz düşüncesiyle saldırılarını artırmış bulunmaktadır. 2021 yılında gerilla karşısında yenilgi alan AKP-MHP faşist iktidarı mevcut

siyasi ortamı fırsat bilerek 2022 17 Nisan'ında gerilla şahsında Kürt Özgürlük Hareketini bitirmek için saldırıya geçti. Zaten Rusya-Ukrayna savaşında NATO politikasına göre hareket etmesi de Medya Savunma Alanlarını işgal edip gerillayı tasfiye ederek Kürt Özgürlük Hareketini bitirmek amaçlıdır. Türk devlet politikasının esası her siyasi imkanı ve fırsatı değerlendirerek özgürlük mücadelesini ezip Kürt soykırımını tamamlamaya yöneliktir. Türk devletinin tüm politikalarını bu eksende görmeyenler ne doğru politika üretebilir ne de Kürt soykırımını engelleyebilir. Bu gerçekliği anlayamayanlar Türkiye'de demokrasi mücadelesi de Sosyalizm mücadelesi de veremezler. Bu devlet Kürtler yararları diye demokrasi düşmanlığı da yapmaktadır. Bu açıdan Kürt düşmanlığı ile demokrasi düşmanlığı iç içe geçmiştir. Türkiye gerçeğinde Kürt düşmanlığı demokrasi düşmanlığıdır, demokrasi düşmanlığı Kürt düşmanlığıdır. Türkiye'nin en temel sorunlarından olan Aleviler için de bu denklem geçerlidir. Çünkü Alevilik de Kürt soykırımının gerçekleştirilmesinde engel olarak görülmektedir. Alevilik ancak demokratik bir Türkiye'de var olacağından Aleviler demokrasi mücadelesinde yer almaktadırlar. Demokrasiden Kürtler yararları düşüncesi nedeniyle de Aleviler Kürt soykırım politikalarına zarar veren bir topluluk olarak görülmektedir.

KDP tüm Kürtlere ve geleceğine karşı suç işleyen bir siyasi hareket konumundadır

AKP-MHP faşist iktidarının Kürt halkının özgürlük mücadelesine saldırısı aynı zamanda büyük bir demokrasi düşmanlığıdır. Türkiye ve Ortadoğu'nun en temel demokrasi gücünü ezmeyi hedeflemektedir. Bu açıdan Türk devletinin 17 Nisan'da başlattığı işgal hareketi sadece Kürt halkının özgürlük

mücadelesini değil; Ortadoğu'nun tüm demokrasi güçlerini ezme saldırısı olmaktadır. Bu açıdan Türk devleti işgaline işbirlikçilik yapan KDP de Ortadoğu'daki demokrasi düşmanlığının öncüsü ve temel müttetiklerinden olmaktadır. Ortadoğu'nun en temel demokrasi gücü Kürtler olduğundan KDP'nin demokrasi düşmanlığı tutumu aynı zamanda Kürt düşmanlığı olmaktadır. Kürtlerin Ortadoğu'daki en temel güç kaynağı olan demokratik özelliklerine saldıran bir güç olmaktadır. Bu açıdan KDP tüm Kürtlere ve Kürtlerin geleceğine karşı suç işleyen bir siyasi hareket konumundadır.

Türkiye ve KDP birlikte Ortadoğu'da demokrasinin gelişmesini önleme saldırısı içindedirler. Çünkü demokratikleşme geliştiğinde en başta da Türkiye ve KDP'nin politikaları çökecektir. Demokratik Türkiye ve demokratik Ortadoğu'da bu zihniyetler ve siyasetler yer bulamayacaktır. Bu gerçeklik Ortadoğu'da her türlü gericiyi ayakta tutan iki temel gücün de AKP-MHP şahsında Türkiye ve KDP olduğunu tüm çıplaklığıyla gözler önüne sermektedir. Türkiye ve KDP demokrasi düşmanı olduğundan radikal ve derin demokrasinin öncüsü ve temeli olan kadınlara ve kadın özgürlük mücadelesine de düşmanlık yapmaktadırlar. Kadın özgürlük mücadelesinin demokratikleşmeye ivme kazandırmasından dolayı bu düşmanlığı açık yapmaktadırlar. Bu açıdan PKK'nin ve gerillanın Türk devleti ve işbirlikçisi KDP'ye karşı yürüttüğü mücadele tüm Ortadoğu halklarının ve kadınlarının özgürlük ve demokrasi mücadelesi olmaktadır. Ortadoğu siyasetinin tüm dünyayı etkilediği düşünülürse PKK ve gerilla tüm insanlık adına bir mücadele yürütmektedir. Réber Apo'nun düşünceleri hem Ortadoğu halkları hem de insanlık açısından kurtuluş yoludur. Kadınlar zaten Réber Apo'yu kadın özgürlük mücadelesinin önderi olarak gör-

mektedirler. Çünkü kadın özgürlük mücadelesini ideolojik ve teorik temele kavuşturarak büyük bir sıçrama yapmasını sağlamıştır. Bu ideolojik ve teorik temelde 21. yüzyılın kadın özgürlük yılı olacağı bugünden netleşmiştir.

İşgal ve ihanete karşı gerillanın başarısı aynı zamanda kadın özgürlüğünün de başarısıdır

Tüm bu gerçekler, gerillanın PKK öncülüğünde gösterdiği direnişe tüm Ortadoğu halklarının ve insanlığın sahip çıkmasını gerektirmektedir. Gerillaya ve Kürt halkının özgürlük mücadelesine saldırı, kadınların direnişine saldırı olduğundan tüm dünya kadınlarının da gerilla direnişine sahip çıkması gerekmektedir. Bugün Zap, Avaşın ve Metina'da kadınlar gerilla mücadelesine öncülük yapıyorsa bu fedai direniş aynı

kullanılmasına rağmen hiçbir siyasi gücün ve bu konularda hassas olması gereken kurumların ses çıkarmaması da bu siyasi ortamları ilgilidir.

Tüm Kürtler Türk devletinin yürüttüğü bu savaşın Kürdün varlığına yönelik olduğunu çok iyi bilmelidir. Savaşı böyle ele almamak, ona göre bir mücadele duruşu, tutumu ve pratiği içinde olmak kafayı soykırımı bıçağının altında tutmaktır. Her kim ki Türkiye demokratikleşmeden Kürt sorununun çözülmesini düşünüyorsa o kişi ya da siyasi güç ağır bir gaflet içindedir. Türkiye'nin Kürt politikası dünyanın hiçbir yerindeki siyasi sorunla karşılaştırılmaz. Hiçbir ulusal sorunla karşılaştırılmaz. İnkarcılığın ve yok etmede ısrarın olduğu yerde hiçbir politik çözüm imkanı olmaz. Bu açıdan bu zihniyet ve politikanın kırılması ve demokratik bir zihniyetin gelişmesi gerekir. Bunun da büyük bir

Gerilla TC'nin soykırımcı zihniyetine karşı fedaice direnmektedir

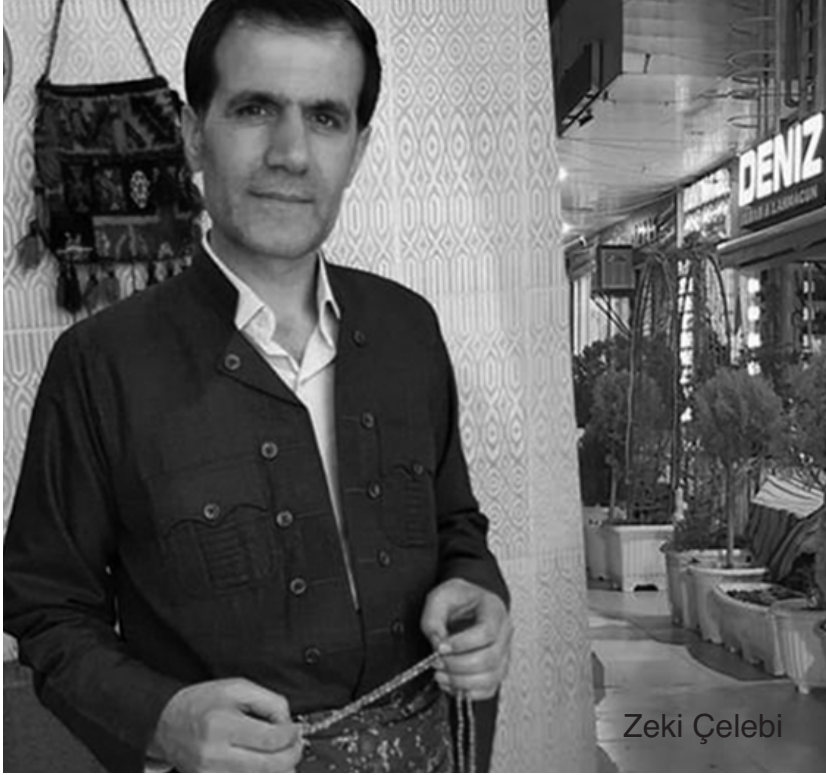
Bu savaş sadece gerillaya bırakılmayacak kadar kritik bir karardedir. Zaten soykırımcı sömürgeci güçler nerede özgür Kürt varlığı varsa oraya yöneleceğim diyor ve yöneliyor da. Bu açıdan özgürlük mücadelesinin de bu düşmana karşı Kürdistan'ın dört parçası ve yurt dışında mücadeleyi çok yönlü yürütmesi gerekir. Kuşkusuz mücadelenin öncü güçleri gençler ve kadınlar bu rollerini oynayacaklardır. Basın, kültür, demokratik siyasi mücadele güçleri, diplomasi, tüm inanç örgütlenmeleri bu mücadeleyi kendi alanlarında etkin yürütürlerse mücadele bütünlüklü hale gelir ve başarılı olur. Özcesi tüm mücadele imkanlarımızın atıl bırakılmadan, çarçur edilmeden bu düşmana yöneltmesi gerekir. Tüm mücadele güçleri birbirlerini tamamlayan, bütünleyen ve güçlendiren tarzda mücadeleyi ortak hedefe etkili biçimde yönlendiren bir tarz ve duruş içinde olmalıdır. Bu dönemde tüm mücadele güçlerimizin böyle birbirini tamamlayan ve ortak hedefe etkili yönelten duruş içinde olmaları da başarı için şarttır. Kuşkusuz her örgütsel yapımız kendi özgünlüğü ile böyle bir mücadelenin parçası olacaktır. Ancak geçmişte bazı alanlarda olduğu gibi parçalı duruşlar ve mücadeleyi kilitlenmeyen yaklaşımlar bu dönemin kaldıramayacağı ve kabul edilemez yaklaşımlardır. Bu açıdan birbirini tamamlayan ve mücadele bütünlüğünü sağlama konusunda her örgütsel yapımız ve yönetimlerimiz gerekli duyarlılığı gösterecek ve göstermelidir.

Gerillanın üzerine düşeni yapmaya çalıştığı açıktır. Soykırımcı güçlerin kimyasal silah kullanması bu direnişin düşmanı ne kadar zorladığının kanıtıdır. Kimyasal silah kullanmadığına yenilgiyi yaşayacağını gördüğünden insanlık ve savaş suçu olan bu silaha başvurmuştur. Gerilla direnecektir; hiçbir silah gerillanın mücadele iradesini kıramaz; ancak düşmanın bu silahı kullanmasının önüne geçmek ve bu silahı kullanmasını onun aleyhine çevirmek de tüm Kürt halkının ve dostlarının görevidir. Bu konuda teşhir ve mücadele zayıf kalmaktadır. Neredeyse Türk devletinin kimyasal silah kullanması normal hale gelmektedir. Bu gündem sıradanlaşmaz. Rutin bir gündem olarak ele alınamaz. Bu konuda kıyametin koparılması, dünyanın ayağa kaldırılması gerekir. Düşman bu silahı kullanabilir ama biz de bunu ona pahalıya ödetmeliyiz. Bu yönlü mücadelede mücadelenin önemli bir parçası olarak görülmelidir. Üzerinde sürekli yoğunlaşmak, yapılan girişim ve eylemlerle bu konuyu sürekli gündemde tutmak gerekir. Türk devleti bu konuda teşhir olur ve suçlu bir konuma düşürülürse bu da yenilgisini hızlandırır. Çünkü bu silahı kullanamaz hale gelindiğinde yenilgisi kesindir.

Düşmanın kullandığı bir güç de KDP'dir. KDP işbirlikçiliği olmazsa da bu düşmanın yenilgisi kesindir. Kürt düşmanları ve soykırımcı güçlerin elindeki etkili silah KDP'dir. Bu düşman, KDP politikaları ve tutumuna dayanarak bu savaşı sürdürmektedir. Türk devletinin ben Kürtlere değil teröristlere karşı savaşıyorum, tezini ileri sürmesini sağlayan da KDP'dir. Bu açıdan KDP'nin teşhiri ve KDP'ye karşı tutum almak da bu mücadelenin önemli bir parçası olarak görülmelidir. KDP teşhir edilmeden, etkisiz kılınmadan da Kürt halkının özgürlük mücadelesini başarıya ulaştırması mümkün değildir. Artık KDP bu ihanetten vazgeçsin, demenin an-

lamı kalmamıştır. Çünkü bilinçli ve planlı bir biçimde TC ile bu ihanet ilişkisini yürütmektedir. Bu nedenle KDP ulusal çizgiye gelsin gibi çağrılar bu ihanetin üstünü örtmeye ve bu tutumun sürmesine yol açmaktadır. Bu açıdan KDP'ye bir Kürt siyasi gücü gibi yaklaşmamak gerekir. Şu anda KDP savaşın tam içindedir. Sanki savaşa doğrudan katılmamış gibi yaklaşmak da yanlıştır. KDP Türk devletine her türlü imkanı sunmakta, desteği vermektedir. Bu savaşta sadece iş bölümü yapılmıştır. KDP'nin askeri güçlerinin doğrudan gerilla mevzilerine yönelmesi durumunda KDP daha fazla teşhir olacağını bildiğinden rolünü oynayamayacak; hatta bugünkü katkısı ve desteğini sunamayacak bir duruma düşecektir. Ancak mevcut iş bölümü ile en etkili ve süreklileşen bir destek sunmaktadır. Hatta KDP bu iş bölümü çer-

çilmiş; TC özgürlük isteyen güçleri vur-muyormuş gibi Türk devletinin saldırılarını meşrulaştırıyor. Açıkça PKK'ye sempati duyan herkes vurulabilir diyor. Zaten Behdinan alanında KDP istihbaratı ile MİT ortaklığında yüzlerce gerilla vurdurulmuştur. Rêber Apo'nun ortaya koyduğu ideolojik ve siyasi çizgi karşısında gerileyen, toplumsal tabanını kaybeden KDP, TC eliyle PKK'nin tasfiye edilmesini sağlamaya çalışıyor. Bunun için Türk devletine en temel desteği KDP sağlıyor. PKK'ye karşı mücadelenin ideolojik ve siyasi cep-haneliğini Türkiye'ye KDP sağlıyor. KDP'nin bu yaklaşımı olmazsa Türk devleti Kürt halkının özgürlük mücadelesi karşısında her yerde kaybedecektir. Rojava karşıtı politikalar ve saldırılarda da Türk devletinin esas destekçisi KDP'dir. KDP Rojava Devrimi'nin tasfiyesini de hedefliyor. Burada Rêber

Zeki Çelebi

Şükrü Serhat (Yasin BULUT)

zamanda kadın özgürlük mücadelesine yapılan saldırıya karşı bir barikat olmak anlamına gelmektedir. Öyle ki sadece Kürt kadınlarının Ortadoğu kadınlarının değil tüm dünya kadınlarının geleceği de Zap Avaşın ve Metina direnişinden etkilenmektedir. Burada gerillanın başarısı kadın özgürlüğünün başarısı olacak; kaybetme durumu ise tüm dünya kadınlarının kaybetmesi olacaktır. Bu açıdan gerilla direnişine başta kadınlar olmak üzere Ortadoğu ve dünyanın tüm demokrasi güçlerinin sahiplenmesi gerekmektedir. Ne var ki bu bilinç ve duyarlılık istenilen düzeyde değildir. Kuşkusuz Kürt özgürlük mücadelesinin basın, kültür ve eğitim kurumlarının bu bilinci yaratmada rol alması gerekmektedir. Eğer dünya halkları ve kadınları aydınlatılır ve bu konuda bilinçlendirilirse gerillanın yürüttüğü tarihi mücadeleye başta kadınlar ve Ortadoğu halkları olmak üzere tüm insanlığın desteği ve dayanışması artacaktır. Bu mücadeleyi kendi mücadeleleri olarak görüp birçok yönüyle harekete geçeceklerdir.

AKP-MHP faşist iktidarı Kürt soykırımında ısrarlıdır. AKP de varlığını yürüttüğü bu yönlü politikada alacağı başarıya bağlamıştır. Bu açıdan Türkiye'nin tüm iç ve dış imkanlarını kullanarak sonuç almak istemektedir. KDP gibi ihanet içinde olan işbirlikçi bir Kürt siyasi gücünü de bu amaca ulaşmak için etkin biçimde kullanmaktadır. Bu savaş hem Kürdün hem de AKP'nin var olma halini aldığından savaşın çok boyutlu, şiddetli ve her alanda süreceği açıktır. AKP-MHP iktidarı 2022 yılında tüm gücüyle savaşa yüklenecektir. Rusya-Ukrayna savaşı ortamında bu savaşa destek alma yönünde bir politika yürütmektedir. Nitekim şimdiden bu imkanı kullanmaktadır. Savaşta kimyasal silah

mücadele gerektirdiği açıktır. Gerillanın fedai bir direniş göstermesi bunu ortaya koymaktadır. Zaten gerilla böyle bir fedai direniş olmadan bu soykırımcı zihniyetin püskürtülemeyeceğini ve yenilgiye uğratılamayacağını bildiği için fedaice direnmektedir.

Gerilla Kürt halkının var olması için böyle bir fedai direniş ortaya koymaktadır. Gerilla bu duruşuyla tüm Kürt halkına ve dostlarına bu direnişin nasıl bir karakterde olduğunu da göstermektedir. Fedai gerillalar eyleme giderken yaptıkları konuşma ve verdikleri mesajlarla tüm Kürt halkına da bu yönlü mücadeleyi geliştirmeleri çağırısı yapmaktadırlar. Bu çağrı ne mücadele verilecekse bu dönemde verilmeli çağrısıdır. Her türlü zorluk ve risk göze alınarak mücadele edilmelidir. Bunun için hiçbir mücadele alanı bedel vermekten kaçınmamalıdır. Bedelleri göze alarak her yerde mücadele geliştirilmelidir. Bu dönemde gösterilmeyen fedakarlıklar ve ödenmeyen bedeller ulusal varlığın tümden kaybedilmesiyle sonuçlanabilir. Bu nedenle mücadele bu ciddiyette yürütülmelidir. Hiçbir Kürt bir dakika bile olsa rehabet ve gevşeklik içinde olmamalıdır; mücadele dışında kalmamalıdır. Böyle bir mücadeleyi gerektiren bir dönemden geçmekteyiz. Zaten gerillanın duruşunda ortaya konulduğu gibi Özgürlük Hareketinin mücadele iradesi de kararı da kararlılığı da bu yöndedir. Kürt halkının her alandaki özgürlük güçleri de mücadele planlamasını ve örgütlenmesini bu yönlü yapmalıdırlar. Buna Devrimci Halk Savaşı denilmektedir. Böyle bir yaklaşım ve mücadele içinde olmayanlar bu mücadelenin dışında kalanlardır. Buna Türk devletinin Kürt soykırım politikasını izlemek de denilebilir.

çevesinde ben doğrudan savaşın içinde değilim, diyerek Kürt halkını aldatmaya çalışmaktadır. Gerilla güçleri arası ilişkiyi kesiyor, gerillanın cephanesini ve lojistik yollarını tutuyor, gerilla alanlarının birbirine güç vermesini engelliyor. Gerillaya ait silah ve erzaklara el koyuyor.

Gerillaya yönelik bu savaşta esas rolü KDP oynuyor. KDP'nin bu rolü Türk devletinin saldırısına verilen en büyük destek olmaktadır. Savaşın kaderini belirleyebilecek destekler vermektedir. Bu açıdan işgalci Türk devletine karşı nasıl bir tutum alınıyorsa aynı düzeyde KDP'ye de gösterilmesi gerekir. Soykırım savaşının içinde olan bir güce gösterilen tutum gösterilmelidir. Çünkü KDP savaşın içindedir. Eğer gerilla KDP'nin askeri güçleriyle karşı karşıya gelmiyor ve yönelmiyorsa bu, gerillanın sabır gösterilmesindendir. Dünyanın başka yerinde böyle tutum içinde olana karşı meşru savunma bir haktır. Ancak gerilla mevcut tutumu daha doğru gördüğünden açık bir çatışma içine girmekten kaçınmaktadır.

KDP Kürt düşmanlığında sınır tanı-mıyor. TC'nin kimyasal silah kullanmasının da suç ortağıdır. Kimyasal silah kullanılan alanlara hiç kimsenin girmesine izin vermiyor. Kimyasal silahlarla Halepçe'yi yaşamış Başûrê Kürdistan'da KDP soykırımcı sömürgeci Türk devletinin bu suçunu örtme görevi üstlenmiş durumdadır. Türk devleti Şingal'de, Süleymaniye'de, Maxmur'da ve Kerkük alanında savaş uçakları ve Si-HA'larla yurtseverleri, PKK sempati-zanları ve kadrolarını katlediyor. Bu katliamları meşrulaştıran da yine KDP oluyor. Türk devletini ve saldırganı, katliamcılar suçlayacağına Rêber Apo ve PKK sempati-zanları burada olmalarını suçlu görüyor. PKK Kürt halkının özgürlük mücadelesini veren bir güç de-

Apo'nun çizgisinin kazanmasının kendisinin kaybetmesi olarak görüyor.

KDP, Kürt siyasi örgütlerini sömürgeci güçlerle birlikte tasfiye etme politikası yürütüyor

Bundan bir süre önce Süleymaniye'de Şükrü Serhat arkadaş katledilmişti. Şükrü Serhat'ın katilleri Hewlêr'e kaçmıştı. Kısa bir süre önce Süleymaniye'de katledilen Zeki Çelebi'nin katilleri de Hewlêr'e kaçmıştır. KDP Türk devletinin nerede özgür bir Kürt varsa oraya saldırırm politikasının her yerdeki suç ortağı haline gelmiştir. KDP sadece PKK'ye karşı değil kendisine boyun eğmeyen her güce karşı da Türk devleti ile birlikte hareket ediyor. Türk devleti KDP gibi kendisiyle işbirlikçilik yapmadığı için YNK alanına yönelik saldırılarını artırmıştır. Bu saldırılara zemin olan ve teşvik eden de KDP'dir. KDP TC'ye PKK'ye karşı sonuç almak için YNK'yi de PKK ile karşı karşıya getirmek gerekirken telkininde bulunmaktadır. Çünkü YNK ve diğer Kürt örgütleri PKK'ye karşı yürütülen tasfiye konsepti içine girmeyince KDP teşhir oluyor; Kürt toplumu içinde KDP'ye yönelik tepki gelişiyor ve öfke artıyor. KDP bu nedenle YNK ve diğer Kürt örgütlerini de kendi politikasına ortak etmeye çalışıyor. Bunun için bu örgütler üzerinde baskı kuruyor. KDP kendi ideolojik ve siyasi çizgisine boyun eğmeyen tüm Kürt örgütlerine düşmanlık yapıyor. Defalarca yaptığı gibi diğer Kürt parti ve siyasi örgütlerini sömürgeci güçlerle birlikte tasfiye etme politikası yürütüyor.

KDP bu politikalarıyla Kürt halkının her yerdeki özgürlük mücadelesine karşıt konumdadır. Barzanî ailesinin örgütü haline gelmiş KDP, birkaç şehirde

hakim olmak için Kürdistan'ın %80'ini soykırımcı sömürgecilere peşkeş çekmektedir. Kürt ve Kürdistan kavramını kullanması, milliyetçilikten söz etmesi sadece bu gerçekliğinin üstünü örtmek istemesindendir. Zaten KDP'nin yaptığı milliyetçiliğin Kürde düşman üretme ve Kürdün soykırımına yol açma dışında bir işlevi yoktur. Artık milliyetçi ideoloji Kürtlerin başına bir bela durumundadır. Kürtlerin en güçlü yanı olan demokratik ve özgürlükçü karakterleri böylece iğdiş edilmektedir. Zaten Kürt düşmanlığında öncü, Kürt soykırımını hedefleyen Türk devletine işbirlikçilik yapılarak, bu devlete dayanarak yapılan milliyetçiliğin Kürtlere kötülükten başka bir şey getirmeyeceği açıktır.

Bugün Kürtler dünyada kadın özgürlükçü karakteri, Demokratik Ulus anlayışı ve demokratik özellikleriyle tüm dünyada sempati görmektedir. Artık Ortadoğu halkları da Kürtlere sempatiyle bakmaktadır. Böylece soykırımcı sömürgeci devletlerin ideolojik ve siyasi olarak geriletilmesi durumu yaşanmaktadır. Tüm bunlar Kürtlerin özgür ve demokratik yaşama kavuşmaları için muazzam imkanlar yaratmaktadır. KDP ise dünyada Kürtleri itibarlı kılan bu ideolojik ve siyasi çizgiye saldırarak Kürtleri güçsüzleştiren bir rol oynamaktadır. KDP için Kürtleri itibarlı hale getiren

bu değerlerin anlamı yoktur. KDP'ye göre sadece işbirlikçilik yapılarak yaşanılabilir. Zaten bunun için özgür Kürtlüğe saldırıp özgür Kürtlüğe karşı olanlardan nemalanmaya çalışmaktadır.

Mevcut haliyle ve konumuyla KDP'yi bir Kürt siyasi gücü olarak görmek sorunludur. Bu sadece KDP'nin suçlarını örtmekte, Kürtlüğe zarar vermektedir. Bu açıdan artık KDP'ye karşı açıklan tutum alıp, teşhir edip mücadele etmek gerekir. Mücadeleden kastımız silahlı çatışma içine girmek değildir. Esas olarak ideolojik ve politik çizgiyle, yürüttüğü pratik politikayla mücadele içinde olmak gerekir. KDP gerçekliğinin ne olduğunu açıkça ortaya koymak gerekir. Çünkü şimdiye kadar yürütülen politika KDP'nin olumsuzluklarını önleyememiş, hatta KDP bu yaklaşımdan yararlanarak işbirlikçi politikasını sürdürmüştür. Artık gelinen aşamada tüm yurtsever Kürt partilerin ve siyasi güçlerin bir araya gelip temel yurtseverlik kriterlerini ortaya koyup KDP'ye tutum almaları gerekir. KDP ulusal birliği engellerek kendi politikasını yürütmektedir. Bu açıdan KDP'nin katılmasını beklemekten tüm Kürtler, siyasi güçleri bir araya gelerek kongre, konferans ve çalıştaylarla ortak Kürt politikasını belirlemelidir. 3. Dünya Savaşı'nın sürdüğü ve yeni Ortadoğu dengelerinin kurulduğu, kurulacağı bu dönemde bu acil bir ihtiyaçtır. Kürt düşmanları ortaklaşıyorsa Kürtler de bu süreci ortak karşılayarak yeni Ortadoğu dengelerinde Kürtlerin en kazançlı biçimde çıkarlarını sağlamalıdır. Türk devleti, KDP ve özgür Kürtlükten çıkarı olmayan güçler Kürt Özgürlük Hareketini tasfiye ederek Kürtlüğü güçsüz düşürmek istiyorlar. Bu açıdan hassas bir dönemden geçiyoruz.

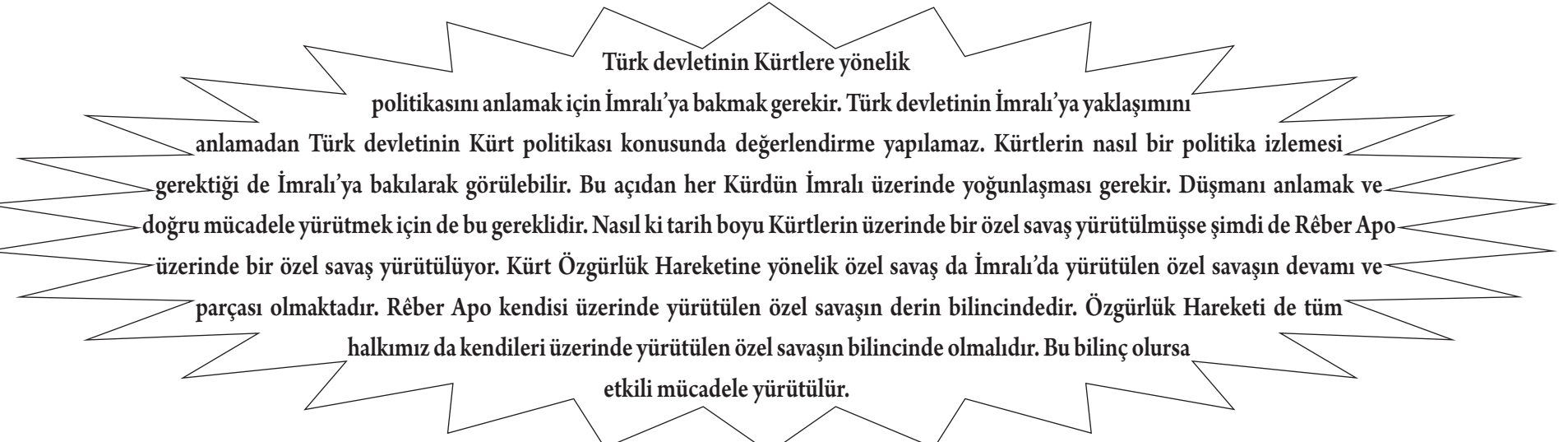
Ortadoğu'da Rêber Apo çizgisinde PKK'nin öncülük ettiği özgürlük mücadelesi uluslararası ve bölge gericiliğinin bölge politikalarını yürütmelerini zorlamaktadır. Bu mücadele hem uluslararası güçlerle bölgesel güçler hem de

bölgesel güçler arasında sorunlar yaratmaktadır. Bu mücadelemiz uluslararası ve bölgesel güçlerin politikalarının özgürlük ve demokrasi karşıtı karakterini ortaya çıkarmaktadır. Kürt işbirlikçiliğinin teşhir ve tecrit olmasına yol açmaktadır. Bu açıdan bir taraftan yürütülen askeri saldırılar ve işgallerle, bir taraftan da siyasi baskılarla Kürt Özgürlük Hareketinin mücadelesi tasfiye edilmek ve etkisiz kılınmak istenmektedir. Bu baskıların odak noktası ise Rêber Apo üzerindedir. Rêber Apo'ya Kürt işbirlikçiliği, uluslararası güçler ve Türk devletinin içinde yer aldığı tasfiye konsepti dayatılmaktadır. Rêber Apo'ya PKK'nin mücadeleyi bırakması, gerilla güçlerini Türkiye'den ve Medya Savunma Alanları'ndan çekmesi ve Başûr'da bazı şehirler çevresinde (Hewlêr, Duhok, Süleymaniye gibi) mülteci kamplarında kalması dayatılmaktadır. Buna paralel olarak PKK'ye de mücadeleyi bırakması ve mülteciyi kabul etmesi yönünde baskı ve telkinler yapılmak-

rinde büyük baskı uygulanıyor; tasfiye konseptinin merkezinde Rêber Apo yer alıyor derken bu tasfiye dayatmalarını ve Rêber Apo'nun bunu reddeden tutumunu belirtmek istiyoruz. Rêber Apo uzlaşmacı olduğunu her zaman ortaya koymuş; ancak Kürt halkının özgür ve demokratik yaşamını reddeden hiçbir şeyi kabul etmeyeceğini de her zaman net ve açık biçimde ifade etmiştir. Rêber Apo Kürt halkının ulusal demokratik varlığını ve özgür yaşamını kabul etmeyen hiçbir yaklaşımı kabul etmez. Dolayısıyla şu anda AKP-MHP faşist iktidarının politikalarına açık bir biçimde karşı çıkmaktadır. Rêber Apo sadece Türkiye'nin demokratikleşmesi ve Kürt sorunu başta olmak üzere Türkiye'nin temel sorunlarını çözecek her yaklaşım ve adıma evet der; bunun dışında hiçbir şey bu Önderliğe kabul ettirilemez. Bu açıdan İmralı'nın tutumunun böyle olacağı konusunda herkes net olmalıdır. Rêber Apo AKP-MHP faşist iktidarının hiçbir politikasını kabul etmez,

cinde olmalıdır. Bu bilinç olursa etkili mücadele yürütülür. Rêber Apo kendisi üzerinde yürütülen özel savaş ve baskının nedenlerini bildiği için bunun zorlanması içinde değildir. Ancak Özgürlük Hareketi ve halkımızın yürütülen özel savaşı iyi anlayarak etkili mücadele verememesi Rêber Apo için zorlayıcı olmaktadır. Rêber Apo'nun bu konuda zorlandığı ve ciddi eleştirileri olduğu düşünülmelidir. Kuşkusuz Önderliğimiz Hareket ve halk olarak soykırımcı sömürgecilğe karşı büyük bir mücadele verdiğimizizi anlamaktadır. Düşmanın yürüttüğü özel savaş ve baskılarından bunu çıkarmaktadır. Ancak bu mücadelenin düşmanı püskürtme ve yenilgiye uğratmada yetersiz olduğunu düşünmektedir. Rêber Apo'yu tanıdığımız için, bugünkü mücadele düzeyimizi iyi analiz ettiğimizde böyle bir değerlendirme yapmamız yanlış olmaz. Bu açıdan Rêber Apo tüm mücadele alanlarının daha etkili mücadele vermesini beklemektedir. Rêber Apo'ya bağlı olan biz-

Rêber Apo'nun 50. yıl mücadele yılının büyük başarılarla sonuçlanacağı netleşmiştir. 17 Nisan'da Türk devleti işgaline karşı gerillanın gösterdiği direniş de 50. yılın büyük başarılarla sonuçlanacağına daha şimdiden ortaya koymuştur. Bu açıdan gerilla mücadelesi, Rêber Apo'nun fiziki özgürlüğü mücadelesi ve toplumsal alanın mücadeleyi güçlü geliştirmesi çok önemli olmaktadır. Bunun için de mücadelenin Kürdistan'ın 4 parçası ve yurt dışında Devrimci Halk Savaşı geliştirecek biçimde örgütlenilmesi ve yürütülmesi gerekir. Bu da tüm alanların, örgütsel yapılarımızın bu savaş içinde yer almasını gerektiriyor. Devrimci Halk Savaşı içine aktif girmeyen her örgütsel yapı ve kadromuz mücadele dışı kalıyor demektir. Devrimci Halk Savaşı içine girmeden, bu mücadelenin parçası olmadan mücadele yürütüyoruz demek kendini ve herkesi kandırmak anlamına gelir. Bu açıdan öz savunmaya dayalı Devrimci Halk Savaşının her alanın

tadır. PKK buna boyun eğerse, uluslararası güçlerle bölgesel güçler arasında hiçbir sorun çıkmadan politikalarını yürütme durumu ortaya çıkacaktır. Kürt işbirlikçiliği de Kürt halkının özgürlük mücadelesine büyük zarar veren politikalarını engelsiz yürütecektir. Şimdi bizim soykırımcı sömürgeci Türk devletine karşı yürüttüğümüz mücadele Türkiye ile uluslararası güçler arasında sorun çıkmaktadır. Hatta Türk devletiyle bölgesel güçler arsında da sorunlara yol açmaktadır. Çünkü Türk devleti kendisi nasıl Kürt halkının özgürlük mücadelesine saldırıyorsa bu güçlerin de saldırmasını istemektedir. PKK'ye karşı savaşta her türlü destek almasına rağmen sonuç alamayınca uluslararası güçlerden daha açık destek istemektedir. Ancak bu uluslararası güçler TC'nin istediği düzeyde açık destek verilerse teşhir olacakları ve bölge politikalarında daha da kötü duruma düşeceklerini görmektedirler.

Türk devletinin Kürtlere yönelik politikasını anlamak için İmralı'ya bakmak gerekir

İşte uluslararası güçler, TC ve KDP bu durumdan kurtulmanın yolu olarak PKK'nin yürüttüğü mücadeleyi etkisiz kılabilecek ortak bir konsept planlamışlardır. TC Rêber Apo üzerinde baskı yürütüyor, işgal hareketleri yapıyor; KDP bu saldırılara destek veriyor; uluslararası güçler çeşitli biçimlerde Kürt Özgürlük Hareketi üzerinde baskı yapıyorlar; ancak Kürt Özgürlük Hareketi bu tasfiye konseptini kabul etmiyor ve direniyor. Şu anki tüm saldırılar bu tasfiye konseptini pratikleştirme doğrultusunda sürdürülüyor. Bu konsept Kürt halkının özgürlük taleplerini dikkate almamakta, sadece kendilerinin daha rahat politika yürütmesini amaçlamaktadır.

Türkiye tabi ki Kürt Özgürlük Hareketini etkisizleştirip Kürt soykırımını tamamlamayı hedefliyor. Rêber Apo üze-

bu iktidarın ne zihniyeti ne de politikalarıyla uzlaşır. Esas kaynağının MIT olduğu ve bazı ulusalcı çevrelerin de demokratik ve sol çevreleri Kürt Özgürlük Hareketinden uzaklaştırmak için el altından yaydığı İmralı AKP ile uzlaşacak, yönündeki düşünceler safsatadır. Aslında kendilerinin AKP'ye karşı açık, net ve tutarlı mücadele vermemesinin üstünü örtmek ve kendilerini sanki AKP'ye karşı mücadele veriyor gibi göstermek için böyle şeyleri ortaya atıyorlar. Şu anda ve yıllardır da AKP'ye karşı en etkili mücadele duruşu içinde olan Rêber Apo, PKK ve Kürt Özgürlük Hareketidir. Eğer şu anda AKP'ye karşı bir mücadele varsa bunu yaratan ve sağlayan Özgürlük Hareketimizin mücadelesidir. AKP-MHP faşist ittifakını çöküş noktasına getiren de Özgürlük Hareketimizdir. Şu anda yürüttüğümüz mücadelede AKP-MHP faşist iktidarını çökertecektir. Zaten biz bu mücadeleyi yürütmeseydik AKP-MHP faşizmi Kürt Özgürlük Hareketini etkisizleştirdim, diyerek hakimiyetini tam sağlayacaktı. Şu anda muhalif olduğunu söyleyenlerin ağızından bu iktidara yönelik hiçbir şey çıkmayacaktı.

Türk devletinin Kürtlere yönelik politikasını anlamak için İmralı'ya bakmak gerekir. Türk devletinin İmralı'ya yaklaşımını anlamadan Türk devletinin Kürt politikası konusunda değerlendirme yapılamaz. Kürtlerin nasıl bir politika izlemesi gerektiği de İmralı'ya bakılarak görülebilir. Bu açıdan her Kürdün İmralı üzerinde yoğunlaşması gerekir. Düşmanı anlamak ve doğru mücadele yürütmek için de bu gereklidir. Nasıl ki tarih boyu Kürtlerin üzerinde bir özel savaş yürütülmüşse şimdi de Rêber Apo üzerinde bir özel savaş yürütülüyor. Kürt Özgürlük Hareketine yönelik özel savaş da İmralı'da yürütülen özel savaşın devamı ve parçası olmaktadır. Rêber Apo kendisi üzerinde yürütülen özel savaşın derin bilincindedir. Özgürlük Hareketi de tüm halkımız da kendileri üzerinde yürütülen özel savaşın bilin-

lerin ve halkımızın da bu beklentiye yanıt olması gerekmektedir.

İmralı halkımızın temel mücadele gündemlerinden olmalıdır

Kuşkusuz İmralı'ya baskının nedenlerini iyi bilesek de bu baskıya karşı en etkili karşı koyuşun gerilla, halkımız ve tüm örgütsel yapılarımızın mücadele etmesi gerektiğini söylesek de İmralı'yı ve oradaki uygulamaları sürekli gündemde tutmak gerekir. İmralı ve tecrit hiçbir zaman gündemden düşmemeli; Özgürlük Hareketimizin ve halkımızın temel mücadele gündemlerinden olmalıdır. Şimdiye kadar Özgürlük Hareketimiz de halkımız da dostlarımız da duyarlı olmuştur. İngiliz sendikalarının başını çektiği tüm dünyadaki dostlarımızın da katıldığı Önderliğe Özgürlük kampanyası dünya genelinde etkili olmuştur. Rêber Apo'nun düşünceleri, paradigması, ortaya koyduğu toplumsal ve siyasal çözümler dünya halkları, kadınları ve gençleri içinde daha fazla tanındıkça bu kampanya daha da büyüyecek, Rêber Apo'nun fiziki özgürlüğü için güçlü bir zemin hazırlanacaktır.

Rêber Apo üzerindeki tecridi kırma ve fiziki özgürlüğünü sağlamayı 2020'de başlattığımız "Dem Dema Azadi" hamlesinin önemli hedefi olarak ortaya koymuştuk. Faşizmi yıkmaya, Rêber Apo'nun özgürlüğünü sağlama ve işgalleri sonlandırma genel hedefleri doğrultusunda 3 yıla yakındır çok önemli bir mücadele yürütmekteyiz. Bu mücadelenin önemli sonuçları da oldu. Özellikle gerillanın 2021 yılında yürüttüğü tarihi mücadele çok önemli siyasi ve toplumsal sonuçlar yarattı. AKP-MHP iktidarını tümünden çökme noktasına getirdi. 2022 yılında Rêber Apo'yu sahiplenme, kadınların 8 Mart'ta yükselttikleri mücadele, 50. Önderlik Yılı Newroz'unun güçlü geçmesi "Dem Dema Azadi" hamlemizin çok önemli gelişmeler ve sonuçlar ortaya koyduğunu gözler önüne sermiştir.

özelliklerine göre örgütlenmesi ve pratiğe geçirilmesi çok önemlidir.

Devrimci Halk Savaşının her yerde başarıya ulaşması açısından Bakurê Kürdistan'daki mücadele kilit konumdadır. Buradaki mücadelenin düzeyi Kürdistan'ın tüm parçalarını ve yurt dışındaki mücadeleyi doğrudan etkilemektedir. Bakurê Kürdistan'ın son 50 yılda Kürdistan'ın tüm parçalarındaki mücadeleyi doğrudan etkilediği, yönlendirdiği ve belirlediği bilinmektedir. Eğer Bakurê Kürdistan'daki bu mücadele olmasaydı ne Başûr'daki kazanımlar elde edilebilir, ne Rojava Devrimi gerçekleşir, ne de Rojhilat'taki ulusal demokratik dinamizm ve mücadele bu düzeyde olabilirdi. Bakurê Kürdistan'daki mücadelenin bugün de böyle bir belirleyici yönü bulunmaktadır.

Türk devleti, AKP-MHP faşist ittifakı 7 yıldır Özgürlük Mücadelemize yönelik "Çöktürme Planı" doğrultusunda her türlü saldırıyı yapmasına rağmen istediği sonuçları alamamış; AKP-MHP faşist iktidarı büyük oranda çöktürmüştür. Tümünden yıkılması da uzak değildir. Mücadelede ısrarlı olunduğunda bu iktidarın yenilgisi ve Türkiye'de yeni bir dönemin başlaması kesindir. AKP-MHP faşist iktidarı her gün terörden söz ediyorsa, her siyasi gücü ve tüm dünya devletlerini PKK'ye destek vermekle suçluyorsa bunun nedeni yıkılma korkusudur. Özgürlük Mücadelesi karşısındaki başarısızlığının, zayıflığının ve yıkılmasının yakın olduğunu hissetmesidir. İsveç ve Finlandiya'nın NATO'ya girmesi gündeme geldiğinde bunlar PKK'ye destek oluyor; bu desteği kesmezler ve YPG-YPJ'yi terörist ilan etmezlerse veto hakkını kullanırlar, demiştir. Öyle ki, kendisine her türlü siyasi destek veren, PKK ile hiçbir ilişkisi olmayan ülkeleri PKK'ye destek vermekle suçlaması çok sıkıştığını göstermektedir. Neredeyse tüm dünya devletlerinin PKK'ye karşı kendisi gibi savaşmasını istemektedir. Kuşkusuz bu politikayı yürütmesi bazı tavizler almak istemesiyle de ilgilidir.

Ancak bu tavizi özgürlük mücadelesine karşı daha fazla destek alma yönünde istemesi mücadele karşısında zorlanması sonucudur. Yürüttüğü savaşta sonuç almak istiyor, bunu başaramayınca zayıflıyor ve iktidarını kaybetme ile karşı karşıya kalıyor. Çünkü Türkiye'nin tüm iç ve dış imkanlarını bu amaç için harcamış ama başarılı olamamıştır. Böyle olunca, tüm iç ve dış imkanları bu mücadelede tüketince ayakta kalmaya gerekçesi ve gücü kalmamıştır.

İsveç ve Finlandiya'nın NATO'ya girmesi konusunda veto şantajını kullanmasının en temel amacı kendisine yönelik bazı ülkelerin uyguladığı silah satışı ambargosunu kaldırmak istemesidir. Örneğin insansız hava araçları için daha güçlü kamera sistemlerini TC'ye satmayan ülkeler var. Kanada ve İsveç optik alanındaki tekniği ileri düzeyde geliştirmiştir. Bunların elindeki optik araçlar dünyadaki başka ülkelerin ürettiğinden daha net görüntü sağlamaktadır. Yine insansız hava araçlarından atılan daha etkili güdümlü füzeler almak istemektedir. Daha başka ileri teknik savaş araçlarını da elde etmek istiyor. Yine Avrupa'da Kürt halkının demokratik mücadelesini engellemek için de veto şantajını kullanmaktadır. Kapitalist modernist güçlerin maddi çıkarları için her türlü tavizi vereceğini düşünerek bu yönlü şantajlara başvurmaktadır. Türkiye'nin biktırdığı şantajlarından rahatsız olsalar da Türkiye'yi yanlarında tutmak için sürekli tavizler verdikleri bilinmektedir. Özgürlük Mücadelemizin uluslararası alanda siyasi imkanlar ortaya çıkarmasını engellemede bu şantajların belli düzeyde etkisi olmaktadır. Ancak halklar, ezilen topluluklar, kadınlar ve gençler giderek özgürlük mücadelesine daha fazla sempati duyduğundan bu alandaki demokratik mücadele daha çok boyutlu ve zengin yöntemlerle yürütülürse Türkiye'nin uluslararası alandaki bu çabaları önemli oranda boşa çıkarılır. Zaten Türkiye'nin dış güçlere tepkisinin bir nedeni de bizim bu alandaki çabalarımızın belli sonuçlar vermesidir. Türkiye kendi jeopolitik konumu ve imkanlarını bizim dünyada etkili olmamamız için kullanmaya çalışsa da bizim halkları, kadınları, demokratik güçleri etkileme imkanlarımız artmıştır. Bunu iyi kullanırsak Türkiye'nin dış dünyadaki etkisini de sınırlar; bir de bu yönlü soykırımcı sömürgeci politikaların çokmesini sağlarız.

TC, Medya Savunma Alanları'nı aldığı darbeler yüzünden bir çıkamaz içindedir

AKP-MHP faşist iktidarı Medya Savunma Alanlarını işgal ederek konumunu güçlendirmek ve böylece seçime gitmek istiyordu. Ancak bir buçuk aydır yürüttüğü işgal hareketinden istediği sonucu alamadığı gibi, çok büyük darbeler aldı; şu anda bir çıkamaz içindedir. Bu nedenle başka başarı alanları aramaya yönelmiştir. İsveç ve Finlandiya'nın NATO'ya girmesi gündeme girince bunu bir şantaj aracı haline getirmiştir. Yine Rusya-Ukrayna savaşında göstereceği tutumu da bir şantaj haline getirmiştir. Bu şantajlar karşılığında Rojava'ya işgal planını dayatmaktadır. "Bundan sonraki siyasi ilişkilerimizi bu işgale göre belirleyeceğiz", diyerek hem ABD hem de Rusya'nın bu işgale onay vermesini istemektedir. Özellikle NATO üyelerine bu dayatmayı yaptığı anlaşılmaktadır. Herhalde Rusya Ukrayna'da zorlanıyor, bu nedenle işgale engel çıkaramaz diye düşünmektedir.

AKP iktidarının Rojava'da bir Kürt statüsüne tahammül etmesi mümkün değildir. Çünkü böyle bir statü olursa,

Rojava ve Kuzey-Doğu Suriye özerkliği ve yerel demokrasiye kavuşursa Türkiye'deki soykırımcı Kürt politikasının çökeceğini düşünmektedir. Bu nedenle Rojava Devrimi'ni tasfiye etmeyi hedeflemektedir. Türkiye ancak demokratikleşip Kürt sorununa çözüm getirdiğinde Rojava ve Başûr'daki statüyü sindirebilir. Yoksa Rojava'yı tasfiye etmek isteyecek, konjonktür kendisi için

uygun olduğunda Başûrê Kürdistan'a da yönelecektir.

Bu açıdan AKP-MHP iktidarının tehdidini ciddiye almak; kapsamlı bir savaşa hazırlanmak; Türkiye'yi Rojava ve Kuzey-Doğu Suriye'de direniş bacağına saplandırmak gerekir. Bu mümkündür. Aslında 2019 yılındaki Serêkani ve Girêsiği işgalinde bunu sağlamak mümkündü. Nitekim hem Trump yönetimi hem de Erdoğan yönetimi çok sıkışmıştı. Direniş alanlarının bırakılması temelinde yapılan uzlaşma sonucu bu gerçekleşmemişti. Yeni bir saldırıda işgalin böyle sonuçlanmasını sağlama temel hedef olacaktır. Rojava ve Kuzey-Doğu Suriye bir bütün olarak savaş alanı haline gelecektir. Çünkü işgal karşısında bunun dışında başka bir yol olmayacaktır. Bu açıdan her şerde bir hayır vardır gerçeği bu işgal karşısında gösterilen direnişte somutlaşacaktır. Tabi ki bu saldırı aynı zamanda DAİŞ'i yenilgiye uğratan Kürt, Arap, Süryani halklarına ve direnişçilerine saldırı olacağından tüm dünya halklarına yönelik de saldırı olacaktır. Bu açıdan böyle bir direnişin arkasına dünya demokratik kamuoyunu da koymak çok önemli olacaktır. Rojava ve Kuzey-Doğu Suriye halklarıyla dünya demokratik güçlerinin bu direnişin yanında ayağa kalkması kesinlikle işgalcileri bozguna uğratacak; bu da Özgür Rojava ve Demokratik Suriye gerçeğini somutlaştıracaktır.

Türkiye'de seçim tartışmaları yoğunlaşmıştır; hatta erken seçim tartışmaları yapılmaktadır. AKP-MHP faşist iktidarının HDP'yi kapatarak diğer muhalif güçler üzerinde baskıyı yoğunlaştırarak seçime girmek istediği söylenmektedir. Ekonominin giderek daha da kötüleştiği dikkate alınırsa, ekonominin daha kötü duruma düştüğü zamanda seçim yapmak yerine erken bir seçimi de gündeme getirebilirler. Seçimin yakın olduğunu çağırıştıran kimi politikalar ve hareketlilikler de gözlenmektedir.

Şu açıktır ki, ekonomik sıkıntılar sistem içi siyasi değişiklikler için bir zemin ve etken olabilir. Ancak sadece ekonomik sorunlar ve bu yönlü mücadele radikal siyasi ve toplumsal değişiklikler ortaya çıkarmaz. İktidarı yıpratmak için ekonomik sıkıntılar ve mücadeleler değerlendirilebilir. Ancak köklü siyasal

ve toplumsal değişiklikler demokratikleşmeyi hedefleyen mücadelelerle sağlanabilir. Ekonomik sorunları önceliğine alan bir siyasal ve toplumsal mücadele sadece sistem içi değişikliklere yol açar. Hatta demokrasi ve özgürlük mücadelelerini zayıflatan ve yavaşlatan bir rol de oynar. Bu açıdan radikal devrimci demokratik güçlerin ekonomik sorunları öne çıkarmaktan çok, de-

mokrazi ve özgürlük taleplerini öne çıkararak radikal demokrasiyi hedefleyen bir örgütlülük ve mücadele ortaya çıkarması gerekir. Ekonomik sorunlar, eşitsizlik ve sömürünün de demokrasi eksikliğinden, demokratik bir ülke olunmadığından kaynaklandığını vurgulaması gerekir. Toplumsal bilinç bu yönde geliştirilmelidir. Öncelikli sorunun demokrasi ve bu temelde özgürlüklerin olduğu ortaya konulmadan doğru bir siyasi mücadele verilemez. Şimdi Türkiye'de ekonomiyi öne çıkaran bir sapıtma var. Çünkü demokrasi öne çıksa Kürt sorunundan, Alevilerin sorunundan, farklı etnik ve dinsel toplulukların sorunlarından, kadın sorunundan, gençlik sorunundan söz edilecektir. Hakim sistem ideolojisi ve siyaseti de bunlardan söz etmeyi bölücülük ve bozgunculuk olarak damgaladığından gerçek bir demokratik duruş ortaya konulmuyor. Sürekli esas gündemlerden kaçınılarak top taca atılıyor. Türkiye'de demokrasi isteyenlerin ve özgürlüklerin gerçekleşmesini hedefleyenlerin ekonomiyi öne çıkararak gündem saptıran durumdaki çıkmaları gerekir. Ekonomik sorunlar ve mücadele de bu amaca ulaşmak için değerlendirilmesi gereken teşhir konuları olmalıdır. Ekonomik sorunlar bu temelde dile getirilirse bir anlam ifade eder. Ekonomik eşitsizlik ve sorunların çözülmesi de ancak demokratikleşme ve özgürlüklerin sağlanması temelinde kalıcı olarak sağlanabilir.

Türkiye'de HDP ve müttefikleri önemli bir mücadele yürütüyorlar. Kuşkusuz eksiklikleri var. AKP-MHP faşist iktidarı ile Kürt Özgürlük Hareketi ve demokrasi mücadelesi kritik bir aşamaya gelmişken daha aktif bir mücadele içinde olmaları gerekir. Ne mücadele verilecekse esas olarak bu dönemde verilirse anlamlıdır. Yoksa tümünden kaybetme de gündeme gelir. Bu açıdan Kürt düşmanı işgalci AKP-MHP faşist iktidarına karşı daha açık ve net mücadele verilmesi önemlidir. Medya Savunma Alanları ve Rojava'ya yönelik işgal hareketlerine karşı daha etkili bir mücadele yürütmek bu dönemde çok çok önemlidir. AKP-MHP iktidarı gerillaya karşı kimyasal silahlar, zehirli gazlar kullanırken, her gün Rojava'ya saldırı olurken, işgal tehditleri yapılırken bazı bedelleri göze alarak mücadeleyi yükseltmek önemlidir.

Faşizme karşı mücadelede doğru politika ve ittifaklar da önemlidir. İttifaksız demokrasi ve özgürlük mücadelesi verilemez. Rêber Apo'nun belirttiği Türkiye halkları ve demokrasi güçleri ile ortak mücadeleyi esas alacak demokratik siyasal mücadele perspektifi çok önemlidir. Türkiye'yi demokratikleştirecek olan ve Kürt halkını özgürlüğe kavuşturacak proje de budur. Bunun dışında Kürt

halkı da özgürlüğüne kavuşamaz, Türkiye de demokratikleşemez. HDP böyle bir fikiryat ve felsefe üzerine kurulmuştur. 7 Haziran'daki büyük başarısı da bunun sonucudur. Türkiye'de demokratik siyasal alan başarılı olmak istiyorsa yegane yol budur. Bazılarının dayattığı gibi sadece Kürtlere seslenen bir zihniyet ve politika başarılı olamaz. Kürtlerin özgürlüğü böyle sağlanamaz. Böyle bir anlayış ve politika Kürtleri özgürlüğüne kavuşturamayacağı gibi soykırımla karşı karşıya bırakır. Zaten bu nedenle Kürtlerle Türkiye halklarının ve demokrasi güçlerinin ortak mücadelesine en fazla karşı olan soykırımcı sömürgeci Türk devletidir. Onun soykırımcı politikalarını yürüten siyasi güçlerdir. MİT de böyle bir mücadele ortaklığını sabote etmek için her yola başvurmaktadır. Onlar istiyor ki, HDP sadece Kürtlere seslenen bir parti olsun! HDP ve tüm demokratik siyasal mücadele alanı için en büyük tehlike budur. 7 Haziran seçimleri öncesi izlenen politika daha da geniş kesimleri kapsayacak biçimde yürütülmezse ne demokrasi mücadelesinde ne de olası bir seçimde başarılı olunabilir. Bu açıdan HDP'yi sadece Kürtlere seslenen bir parti haline getirmek isteyenlere karşı mücadele edilmeli, bu tür eğilimlere kuşkuyla bakılmalı. Bunların Kürt dostu ve Kürt halkının özgürlüğünü isteyenler olmadığı bilinmelidir. Bu eğilimler Kürtleri yalnızlaştırma ve mücadelesini boğma stratejisinin unsurları olarak görülmelidir. Önemli olan niyet değil ortaya çıkaracağı sonuçlardır.

Olası bir seçim en geniş demokratik kesimlerin çatısı olmayı başarmakla kazanılabilir

Demokratik siyasal alanın en temel ittifak politikası en başta da Rêber Apo'nun ortaya koyduğu en geniş demokratik kesimlerin çatısı olmayı başarmakla mümkündür. En başta da HDP bu projeye dayalı bir yapılanma içinde olmalıdır. Bu zaten en temel ittifak politikasıdır. Burada başarılı olmadan daha geniş bir ittifak yaratmak zordur. Çünkü geniş ittifakı HDP fikiryatı sağlayabilir. Bundan uzaklaşırsa en geniş ittifak sağlanamaz. Bu açıdan en başta HDP tüm Türkiye halklarının,

inanç topluluklarının, kadınların ve gençlerin partisi olmalıdır. Türkiye'nin devrimci demokratik birikimi ile Kürt halkının devrimci demokratik birikimini buluşturması ve ortak bir hedefe yöneltmesi önemlidir. Bu açıdan Rêber Apo THKP-C, THKO ve TKP-ML geleneğinin birikiminin HDP çatısı altında buluşmasını önemli gördü. Tabi ki Mihri Belli, Hikmet Kıvılcımlı, Vedat Türkali gibi sosyalist önderlerin eğilimi ve mücadelesi de bu çatıda birleştirilmelidir. TKP geçmiş açısından bazı yönleriyle eleştirilse de bu geleneğin ve birikimin bu çatı altında buluşturulması önemlidir. Bazı düşünce farklılıklarının olması tüm bu eğilimlerin demokratik siyasal alan çatısı altında buluşturulmasına engel değildir.

Kürdistan'da temel yurtsever demokratik eğilimler bu siyasi hareketin içinde yer almaktadır. Zaten DBP geleneği en geniş siyasi eğilimi temsil etmektedir. Kürt halkının özgürlüğünü ve Türkiye'nin demokratikleşmesini Türkiye halklarıyla ortak mücadelede görenler de böyle bir siyasi harekette yer alabilir. Ancak sadece Kürt partisi ve ittifakları olarak daraltan yaklaşımlar böyle bir fikiryat ve projeyi boşa çıkarmak anlamına gelir ki, bu tür yaklaşımların kabul edilmesi kuruluş fikiryatı ve felsefesinden uzaklaşmak olur.

Eğer 7 Haziran öncesi ortaya konulan fikiryata ve felsefeye bağlı kalınırsa daha geniş ittifaklar sağlanabilir. Geniş ittifakları yaratacak bu zihniyet ve politikadır. Eğer genişleme sağlanamıyorsa o zaman bu fikiryat ve projeye uygun bir politika, yaklaşım ve söylemde bulunulmadığı anlaşılır. 7 Haziran öncesi ortaya konulan zihniyet ve politika doğru uygulanırsa bu siyasal hareket daha başka eğilim ve bileşenleri de içine ya da yanına alarak genişleyebilir.

Şu anda AKP-MHP faşist ittifakını yıkmak temel hedeftir. Çünkü soykırım politikaları ve saldırılarını bu iktidar yürütüyor. Bu açıdan bu iktidarı yenilgiye uğratmak önemlidir. 2019 yerel seçimlerinde uygulanan politika doğrudur. Sadece AKP-MHP ittifakına kaybettirilmedi; Türkiye halkları ve demokrasi güçleri ile buluşmada da önemli bir rol oynadı. Eğer soykırımcı sömürgeci güçlerin Türkiye cephesinde yaratmış olduğu Kürt düşmanlığı önemli sayılacak düzeyde kırıldıysa bunda yerel yönetim seçimlerinde uygulanan politikanın çok büyük etkisi oldu. Bu seçimler sonrası Türkiye toplumunda Kürtlere ve HDP'ye yaklaşımdaki değişimler önemli görülmelidir. Sanki sadece AKP'ye kaybettirilmiş, CHP'ye kazanırlı gibi yaklaşımlar yanlıştır. Bu tür yaklaşımlar bu politikayı boşa çıkarma ve yanlış gösterme amaçlıdır. 2019 yerel seçimlerinde en fazla HDP ve Kürtler kazançlı çıkmıştır. Eğer bunun sonuçları politikaya ve örgütlenmeye yansıtılırsa daha büyük kazanımlar elde edilir. Önümüzdeki seçimler de bunun için tarihi bir fırsat olarak değerlendirilmelidir.

Ancak sadece seçime dayalı politikalar ve mücadelenin buna endekslenmesi de yanlıştır. Çünkü yapılacak seçimlerin nasıl yapılacağı da belli değildir. Sistem içi partiler bile kuşkuyla yaklaşılırsa radikal demokrasi güçlerinin daha fazla kuşkuyla bakması gerekir. Eğer bugünden başlayarak mücadele yükseltirilecek, demokrasi cephesi genişletilecek ve bu temelde mücadele büyütülürse olası bir seçimde demokrasi güçleri ve Kürtler kazanabilir. Bunun imkan ve olanakları her zamankinden daha fazla vardır. Yeter ki demokratik zeminde ve doğru temelde mücadele yürütülsün.

Mayıs Şehitlerimizin Zafer Ruhuyla İşgali Ve İhaneti Kırarak, Özgür Yaşamı İnşa Etmenin Tam Zamanı

Eğer Önderliği tüm yönleri ile uygulamış; yaşamda, taktikte, eylemde görevlerimizi yerine getirmiş olsaydık şimdiye kadar İmralı tecridini çoktan kırmış olurduk. Eğer Önderliğimiz halen İmralı'da tecrit altındaysa bunun bir nedeni de bizlerin tarz, taktik ve çizgide Önderlik karşısındaki görevlerimizi tam olarak uygulamamış olmamızdır. Oysaki Önderlik tarzı başarı tarzıdır. Önderliğin yaşamı ve mücadelesi yaratıcı bir yaşam tarzıdır. Önderlik tarzı, düşman karşısında cesaret ve başarı kazanmaktır. Hamledir. Siyasi, askeri, diplomatik hamle geliştirmektir. Önderlik tarzı hiçbir zaman 'ama ve fakat' gibi gerekçeleri öne sürmez. Açılım yapan, düşmanı kıran bir tarzıdır. Eğer halen Önderliğe dönük bu kadar yoğun bir tecrit söz konusuysa o zaman kendimizi sorgulamalıyız. Hareket ve halk olarak bunda sorumluluğumuzu görmeli ve üstlenmeliyiz.

Ruken Garzan

50. Zafer Yılı olarak tanımladığımız 2022 yılına büyük yük bir iddia ve kararlılıkla girerken, önümüze koyduğumuz en temel hedef Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü sağlamak ve Kürdistan devriminde nihai zaferi gerçekleştirerek, özgür yaşamı inşa etmek olmuştur. Bu hedefin gerçekleştirilmesi için de başta gerilla olmak üzere tüm halkımız büyük bir direniş ve mücadele içerisinde. Her günü ve her anı başarıya kilitli bir eylemsellik anlayışıyla örgütlememiz durumunda önümüzde hiçbir engel ve hiçbir gerekçe duramayacak; 2022 yılı kesin bir başarı ve özgürlük yılı haline gelecektir.

Bu başarı ve özgürlük sözünü 'Şehitler Ayı' olan mayıs ayında bir kere daha vermek anlamlı ve önemlidir. Partimiz PKK'nin filizlenmesine, hakikatle buluşup gerçekleşmesine vesile olan büyük şehidimiz Haki Karer yoldaştan Halil Çavgun, Mehmet Karasungur ve İbrahim Bilgin yoldaşlara, Dörtlere, sanatın ve savaşın komutanlarından olan Ozan Mizgîn yoldaştan Êriş ve Andoklara ve bugün Zap'ta, Avaşin'de kahramanlık çizgisinde savaşarak şahadete ulaşan tüm yoldaşlarımıza kadar yüzlerce yoldaşımız mayıs ayını şahadetleri ile taçlandılar. Onların yarattığı tüm değerleri ve kazanımları özgürlüğü yaratmanın vesilesi yapmalı; 'Dem Dema Azadiyê ye' Hamlesini nihai zafere ve özgürlüğe ulaştırmalıyız.

Partimiz PKK'nin her günü her anı şehitlerimizin anıları ile hakikat bulmakta, anlama kavuşmaktadır. PKK hakikatinin gerçekleşmesi de bu şekildedir. Partileşme şehitlere olan bağlılığın bir gereği olarak gerçekleşmiş ve yaşam bulmuştur. Bu anlamı ile başta Partimiz PKK'nin gerçekleşme vesilesi olan ve 18 Mayıs 1977 tarihinde Dîlok'ta 'Sterka Sor' adlı ajan provokatör grup tarafından planlı bir şekilde şehit düşürülen büyük şehidimiz Haki yoldaşı saygı ile anıyorum. Yine şehitlere bağlılığın ifadesi olarak mücadeleyi büyüten, Haki yoldaşın intikamını almak için birçok eylemselliği geliştirerek halka dayalı savunma anlayışının ilk adımlarını atan ve 19 Mayıs 1978 yılında şahadete ulaşan Halil Çavgun yoldaşı, 2 Mayıs 1983 tarihinde hain bir komplo ile Başûr alanında şehit düşürülen Mehmet Karasungur ve İbrahim Bilgin yoldaşları, direnişleriyle mücadelemizde yeni sayfalar açan, ışık ve aydınlık olan Ferhat, Necmi, Mahmut ve Esref yoldaşları, 11 Mayıs 1992 yılında Garzan, Tatvan'da şehit düşen özgür yaşamın sanatçısı ve komutanı olan Mizgîn yoldaşı, 1997 yılında Hewlêr'de ihanetçiler yoluyla katledilen Hêlîn ve Roza yoldaşlar şahsında Hewlêr şehitlerini, 9 Mayıs 2009 tarihinde İran Rejimi tarafından idam edilerek şehit düşürülen Şirin Elemhuli, Ferzad, Ali ve Ferhat

arkadaşları saygı ile anıyorum. Aynı zamanda devrimler tarihinde duruşlarıyla, eylemleri ile halkların, toplumun özgürlüğünü isteyen ve bunun için faşizme, emperyalizme karşı sonuna kadar direnen ve Faşist Türk devleti tarafından idam edilen büyük devrimciler Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan ve Diyarbakır zindanlarında ser verip sır vermeyen İbrahim Kaypakaya şahsında tüm mayıs ayı şehitlerini ve mayıs ayı şehitleri şahsında da tüm devrim şehitlerini büyük saygı ve minnetle anılarını önünde saygıyla eğiliyorum.

Gelişen bu özgürlük ruhu Dörtlerin bedeninde direniş ruhuna dönüşerek celladı kendi ateşinde tutuşturdu. Bu anlamıyla Dörtlerin eylemi onurlu duruş eylemi olmuştur. Ferhat, Necmi, Mahmut ve Esref yoldaşların göstermiş olduğu eylem ölü olan bir yaşamı canlandırma, diriltme, PKK ve Önderlik gerçeği ile eyleme dönüştürmedir. Bundan dolayı Dörtlerin eylemi sadece kendini yakma duruşu olarak ele alınmamalı. Bu eylem PKK'nin kararlı ve ıddialı duruşunun göstergesidir. Düşmana karşı zaferi kazanma eylemidir. Dörtlerin eylemi PKK

miştir. Mizgîn arkadaş, bütünlüklü bir devrimci kişiliğe sahip olduğunu yaptığı her eylemsellikle, yaşam duruşuyla kanıtlamıştır. Özellikle 1990'lı yıllardan sonra gerçekleşen serhildanlar yine kadının özgürlük arayışı, Kürdistan'ın dört bir yanından kadınların özgürlük dağlarına akması, Mizgîn yoldaşın göstermiş olduğu özgürlük duruşu ile birebir bağ içindedir. Mizgîn yoldaş, kadın mücadelesinde sembol olmuş, rol oynamıştır. Kadınları mücadeleye, dağlara, özgürlüğe, özgürlük yürüyüşüne çekmiştir. Mizgîn yoldaşın 1992 yılında Tatvan'da

saldırı Önderlik gerçekliğine, Kürdistan Özgürlük Mücadelesine, Kadın Özgürlük Mücadelesine karşı bir saldırı bir tavidir. Bunu böyle anlamak gerekir. Ronahî (Şirin Elemhuli) yoldaşın şahadetinden sonra Rojhilat alanında kadın mücadelesi daha da büyümüş ve sistemli hale gelmiştir. Kadın Özgürlük Mücadelesi bu vesileyle kendisini Ortadoğu sınırlarından da çıkarıp Afganistan'a, Hindistan'a ve daha birçok ülkeye kadar hissettiren bir gerçekliği açığa çıkartmıştır. Bu vesileyle Şirin Elemhuli arkadaşı bir kez daha anmak bizim en büyük sözümüz olacaktır. Dolayısıyla hem Mizgîn yoldaşın mücadelesi, sesi, sanatı, direnişi, öncülüğü hem Şirin yoldaşın kahramanlığı direnişi, boyun eğmeyen yapısı, İran Rejimine ve tüm egemen sisteme karşı sonuna kadar mücadele etmesi büyük bir duruştur. Bu şehitlerimiz büyük kahramanlıklar yazmıştır. Mizgînlerin, Şirinlerin fedai duruşu, öncülüğü Kürt kadınlarına, dünya kadınlarına ışık ve umut olmuştur. Bugün bizlere düşen en büyük görevlerden bir tanesi de bu yoldaşlarımızın aydınlattığı yolda mücadeleyi büyüterek, şehitlerin yoldaşı, yoldaşların yoldaşı olan Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü sağlamaktır.

Önderlik tarzı başarı tarzıdır

Yarım asrı an be an nefes nefese mücadele ile geçiren ve özgürlük yürüyüşünü ilmek ilmek hakikat ile buluşturan Önderliğimiz, İmralı işkence sistemi içerisinde 23 yıldır olağanüstü bir direniş sergilemektedir. Geliştirilen ve her geçen gün farklı bir boyut kazanan uluslararası komplo, tüm yöntemlerine ve yönelimlerine karşı İmralı'da istediği sonucu alamamış; tam tersine Önderliğimiz, 3. Doğuş ile birlikte büyük bir zihniyet ve vicdan devrimini yaratmış, mücadeleyi daha da boyutlandırıp büyüterek başarı yolunda ilerletmiştir. Sistemin dayattığı 'teslimiyete' karşı özgürlük temelinde direnişi geliştiren Önderliğimiz, kadro ve halkı da bu temeller üzerinden örgütleyerek sisteme karşı savaşını daha da kapsamlı hale getirmiştir. Bu yüzden de mücadele içerisinde olduğumuz her an bizler de kendimizi yirmi dört saat başarıya kitlemek durumundayız. Önder Apo her anı ve her mekanı mücadele alanına dönüştürerek sistem karşısında savaş yürütmüş, yürüttüğü bu savaşta da hep başarı sağlamıştır. Bu başarılarından dolayıdır ki, sistem her geçen gün daha da acımasız, benzeri olmayan yöntemlerle İmralı işkencehanesinde yeni uygulamaları devreye koymaktadır. Kürt ve özgür birey kırımını Türk faşist devletinin eliyle gerçekleştiren sistem, Önderliğimizin geliştirdiği İmralı direnişi karşısında hüsrana uğramış, yenilgi

Özgürlük şehitlerimiz baharlaşan geleceği yaratmıştır

Mayıs ayı isimleri yüzleri, binleri bulan birçok şehit yoldaşımız ile anlam bulmuştur. Bizlere güzelliği, erdemi miras bırakan özgürlük şehitlerimiz baharlaşan geleceği yaratmışlardır. Mayıs ayı hem devrimler tarihi açısından hem de Kürdistan devrimi açısından önemli bir aydır. Haki yoldaşın şahadeti sonrası partileşme kararı alınmış, bu yönlü büyük bir adım atılarak Kürdistan'da tarihsel bir hamlenin en önemli adımı atılmıştır. Haki yoldaşın şahadeti PKK gerçekliğinde hem söz hem eylem hem paylaşım hem yoldaşlık hem de devrim oldu. Haki Karer'in duruşu, mücadelesi, kararlılığı PKK'ye, PKK mücadelesine ve direnişine ruh kattı; katmaya da devam ediyor. Önderlik Haki Karer yoldaşı için 'gizli ruhumdur' dedi. Haki Karer gerçekliği PKK'yi ruh ve yaşama dönüştüren gerçekliktir. Haki Karer yoldaşın hakikati PKK ile kendisini yaşattı ve ölümsüz kıldı.

ve Kürdistan tarihinde ihanete karşı, soykırıma karşı varolma ve yaşatma eylemidir. Özgürce yaşama, ilkel katılma eylemidir. Bu anlamıyla Dörtlerin eylemi direniş tarihinde büyük bir adım olmuştur. Zindanda gerçekleşen bu eylem Kürdistan'ın dört tarafına direniş olarak yayıldı ve bu eylemle, direnişle Kürdistan halkı yeniden dirildi. Dolayısıyla hem Dörtlerin eyleminde hem Haki Karer yoldaşın duruşunda, şahadetlerinde ortaya çıkan PKK gerçekliği kendisini topluma, tarihe, geleceğe gösteren ve var kılan bir gerçekliktir.

Mizgînler'den Ronahilere yankı bulan özgürlük türküsü

Önder Apo'nun geliştirdiği Özgürlük Mücadelesi temellerini her daim kadın özgürlüğüne dayandırarak ilerletmiştir. Mizgîn yoldaş da sanatı, savaşı ve komutanlığı ile bu mücadelenin öncülerinden olmuş, büyük adımların ilkinin yaşamıştır. Savaşın sanat ile gelişeceğini ve Kürdistan'da savaş yürütülmeden doğru bir sanatın yaratılamayacağını Mizgîn yoldaş pratiği ile açığa çıkart-

düşmana karşı geliştirdiği büyük bir direniş, öfke ve kinle geliştirdiği tavır söz konusudur. Son nefesine kadar savaşan ve düşmana teslim olmamak için son mermisini kendinde patlatan Mizgîn yoldaşın şahadeti Kadın özgürlük mücadelesinde yeni bir sayfa açmıştır.

Bu özgürlük sayfasına dahil olan ve aldığı son nefese kadar yürüyüşünü soluksuz bir şekilde devam ettiren bir isim de Ronahî (Şirin Elemhuli) yoldaşıdır. Ronahî arkadaş bağlılığı, katılımı, ıddiasıyla, coşkusuyla, sergilediği duruş ile hem İran Rejiminin Kürt halkına karşı geliştirdiği uygulamalara bir cevap olmuş hem de Rojhilat'ta ve tüm Kürdistan'da bir Kürt kadını olarak özgürlükteki ısrarını net bir şekilde ortaya çıkartmıştır. Bu duruş egemen güçlerin dikkatini çekmiş dolayısıyla Ronahî (Şirin Elemhuli) arkadaşına karşı özel bir uygulamayla tutuklama ve idam gerçekleştirilmiştir. Aslında bu idamın gerçekliğinde de şunu görmek mümkün; İran Rejimi Ronahî arkadaşın şahsında Kürt Kadın özgürlük mücadelesine, Kürt kadının toplumsallaşmasına, direnişine karşı bir saldırı gerçekleştirmiştir. Bu

yaşamıştır. Bu yenilgiyi gizlemenin yolu olarak da İmralı tecridini derinleştiren sistem, bu şekilde Önderliği devre dışı bırakmak istemektedir.

Çok açık bir şekilde görülmektedir ki, AKP-MHP faşizmi üzerinden Önderliğimize bazı dayatmalarda bulunulmakta; bu dayatmalar karşılığını bulamadığı için de İmralı tecridini daha da derinleştirmektedirler. Son olarak kardeşi Mehmet Öcalan ile telefonda görüşen Önderliğimizle daha sonrasında hiçbir görüşme yapılmadığı gibi kendisinden hiçbir bilgi de alınamamıştır. Önderliğimiz kendisine karşı geliştirilen politik taktikleri iyi okumakta, fark etmekte ve tüm bunlara karşı direniş geliştirmektedir. Önderliğimizin geliştirdiği bu görkemli direniş büyütme, geliştirmek ve bu çerçevede gelecek mücadele ile Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü sağlamak da bizlerin sorumluluğu, en temel görevidir. Bu yüzden de çok iyi bilmeliyiz ki, büyüttüğümüz savaş Önderliğimizin elini zayıflatmamakta tam tersine daha da güçlü kılmaktadır. Düşman farklı oyunlarla mücadelemizi parçalamak, bizleri mücadeleden geri tutmak; kazanımlarımızı parçalayıp yok etmek istemektedir. Bizler bu oyunlara gelmemeli, mücadeleyi büyüterek 50. Zafer Yılı'nı Önderliğimizin fiziki özgürlük yılına dönüştürmeliyiz. Bu temelde de Önderlik üzerindeki tecridi kırmak ve İmralı Sistemi'ni ortadan kaldırmak için başlattığımız 'Dem Dema Azadiye'ye' Hamlesini tüm alanlarda daha da geliştirmek en temel görevimizdir. Kadın ve gençler öncülüğünde siyasi, askeri, ideolojik tüm alanlarda hamlemizi büyütmeliyiz. Zorlanmalar yaşayan düşmanı daha da zorlamalıyız. Şunu hiçbir zaman unutmamalıyız; hamlenin büyüye gelişmesi ve başarı kazanması Önderliğimiz üzerindeki tecridi kıracaktır.

Bugün gerilla eylemlerinden tutalım Kürdistan'ın dört bir yanına ve hatta dünyanın birçok yerine yayılan halk eylemleri önemli oranda etki yaratmıştır. Önderliğimizin özgürlüğü için gerekirse tüm dünya kamuoyunu devreye koymalı, gündem yapmalı, ulusları, devletleri, halkları ayağa kaldırmalıyız. 'Dem Dema Azadiye'ye' Hamlesi' doğrultusunda birçok eylem gerçekleşmektedir. Bu eylemler sadece Kürdistan ile sınırlı değildir. Kürdistan merkez olmak üzere birçok ülkede eylemler gerçekleşmektedir. Toplumsal eylemleri daha da büyütmeli, dünyanın birçok yerine yaymalı; askeri, siyasi, diplomatik tüm yönlerden çalışmalarımızı buna göre örgütlemeliyiz. Önderliğimizin özgürlüğünü sağlamak ve PKK'yi terör listesinden çıkartmak için mücadelemizi tüm alanlara yaymalıyız. Bu şekilde hamlemizi genişletmeli, çeşitlendirmeliyiz. Eğer Önderliği tüm yönleri ile uygulamış; yaşamda, taktikte, eylemde görevlerimizi yerine getirmiş olsaydık şimdiye kadar İmralı tecridini çoktan kırmış olurduk. Eğer Önderliğimiz halen İmralı'da tecrit altındaysa bunun bir nedeni de bizlerin tarz, taktik ve çizgide Önderlik karşıındaki görevlerimizi tam olarak uygulamamış olmamızdır. Oysaki Önderlik tarzı başarı tarzıdır. Önderliğin yaşamı ve mücadelesi yaratıcı bir yaşam tarzıdır. Önderlik tarzı, düşman karşısında cesaret ve başarı kazanmaktır. Hamledir. Siyasi, askeri, diplomatik hamle geliştirmek. Önderlik tarzı hiçbir zaman 'ama ve fakat' gibi gerekçeleri öne sürmez. Açılım yapan, düşmanı kıran bir tarzıdır. Eğer halen Önderliğe dönük bu kadar yoğun bir tecrit söz konusuysa o zaman kendimizi sorgulamalıyız. Hareket ve halk olarak bunda sorumluluğumuzu görmeli ve üstlenmeliyiz. Bilmeliyiz ki, kendimizi Önderlik çizgisinde derinleştirmiyoruz. Bu süreci bu şekilde

uzatamayız. Her anımızı ve her eylememizi İmralı tecridini kırmaya dönük gerçekleştirmeliyiz. Halkımız Newroz, 8 Mart ve 4 Nisan'da bu kararlılığını en görkemli şekilde gösterdi. Gösterdiği bu kararlı duruş ve eylemliliği daha da yoğunlaştırarak sürdürmelidir.

NATO geliştirdiği savaş ile kendisini restore etmek istedi

Önderliğimiz şahsında geliştirilen uluslararası komployu otuz yılı aşkındır yaşanan 3. Dünya Savaşı'ndan ayrı ele almak ve değerlendirmek mümkün değildir. Komplonun tüm boyutları gelişen savaş konseptine göre şekillenmektedir. Bugün Ukrayna ve Rusya arasında yaşanan ve iki ayı aşan savaş her ne kadar Rusya-Ukrayna savaşı olarak yansıtılmaya çalışılsa da esasında NATO-Rusya yani Amerika-Rusya savaşıdır. Birçok kesim şu anda 'Rusya Ukrayna'yı işgal etti, Ukrayna'yı koruyalım, savunalım' diyor. Bunlar NATO'nun, Amerika'nın yani sistemin söylemleridir. Doğru, Rusya'nın bir işgali söz konusudur, bunu görmek gerekir. Bizler gerçekleşen tüm işgallere karşı durmalıyız ama şunu da unutmamalıyız; yaşanan savaş reel olarak Rusya-Ukrayna savaşı değildir. Amerika, NATO Rusya savaşıdır. Hareket olarak bu savaşta hiçbir biçimiyle taraf olacak herhangi bir tutum ve tavır içine girmedik ve girmeyeceğiz. Nerede olursa olsun topluma karşı bir saldırı söz konusuysa toplumun savunmasını ve özgürlüğünü esas almamız gerekir. Bu bizim ilkesel duruşumuzdur. Tüm bu işgaller ve saldırılar kapitalist modernite krizinin bir parçasıdır. Bizlerin kapitalizme, işgale, emperyalizme karşı olan tavrımız nettir. Bu tavrımız ideolojik, paradigmasal ve ilkeseldir. Politik olarak da herhangi bir tarafı tutmamaktayız. Bu güçler savaşmaktadır, ama zayıflıkları da açığa çıkmıştır. NATO bu durumu fırsat haline getirip bunun üzerinden savaş ile kendisini restore etme ve hakim kılmak istemektedir. Toplum ve kamuoyu bu durumu yeni yeni fark edip bu savaşa karşı tepkilerini geliştirmektedir. Bizim de tavır ve yaklaşımlarımız toplumun çıkarları doğrultusunda olmalıdır. İşgalin her türlü süne ve yöntemine karşıyız. Bu ister Rusya ister Amerika ister Türkiye devleti olsun ister başka bir devletler olsun işgal edene ve işgale karşı tavrı geliştirmeliyiz. Sistem büyük bir ihtimalle başka yerlerde de bu tarz lokal kriz ve çıkmaz sorunlar çıkartacaktır. Ekonomik, toplumsal, siyasal ve askeri krizler üretecektir. Bu krizler de bu tarz saldırılara zemin oluşturacaktır. Tüm bunlar kapitalist modernite sisteminin yaşadığı krizin sonuçlarıdır. Yaşanan 3. Dünya Savaşı'nın savaş yöntemini bu şekilde ele almalıyız. 3. Dünya Savaşı'nın karakteri bu tarzda kendisini açığa vurmaktadır.

24 Şubat tarihinde başlayan iki aylık bir süreçte devam eden Ukrayna-Rusya savaşı dünyayı birçok yönü ile etkilemiş; toplumsal, ekonomik, siyasi, askeri krizlere yol açmıştır. Savaşın başlaması ilk dönemler Faşist AKP-MHP iktidarını ikileme sürükledi. İki tarafa da yoğun ekonomik ilişkileri olan TC nasıl bir politika ile yol belirleyeceğini hesaplayamadığı için ilk dönemlerde ekonomik zorlanma yaşamaya başladı. Daha sonra kendisini 'arabulucu' olarak gösterip denge siyasetini yürütmeye başladı. Esas amacı ise, NATO'ya bazı dayatmalarda bulunup tavizler kopartmaktır. Uzun süredir F16 savaş uçakları üzerinden yaşanan çatışmayı, buradaki denge politikası

ile kendi lehine çevirmeyi amaçladı. Yine başta Bakur olmak üzere Kürdistan'ın her yerinde savaşı tüm boyutları ile derinleştirip büyütmenin, soykırımı tırmandırmanın zeminini yaratmak için bu dönemi kullandı. Rusya'ya karşı NATO tarafında yer alması için başta soykırım olmak üzere Türk Devletinin bu dönemde yürüttüğü tüm kirli savaş politikalarına göz yumuldu. Bunun hemen akabinde faşist Türk devleti ve ordusu 17 Nisan'da Medya savunma alanlarına dönük yeniden bir işgal ve tasfiye hareketini başlattı.

KDP çetelerinin sergilediği ihanet tarihseldir ve buna karşı mücadele, direniş, eylem ve savaş da tarihsel olmalıdır. Kürdistan'da ihaneti, işbirlikçiliği kırmanın tam zamanıdır. Özgürlüğü sağlamanın zamanıdır. Varlığımızı sağlama almanın zamanıdır. İşgali yıkmanın zamanıdır. Bu zamanı doğru değerlendirmeli, doğru okumalı ve bu zamanı kazanmak için tüm gücümüzle, ruhumuzla, beynimizle, emeğimizle katılmalıyız. Bu zamanın özgürlük ruhunu yaşamalıyız. Bu zamanın özgürlük ruhuyla ihanete karşı, işbirliğine, her türlü egemen-devletçi iktidar anlayışlarına karşı mücadele etmeli, savaşmalı, bilinç kazanmalıyız. Kendimizi eylemli kılmalıyız. Mücadeleyi büyütürsek özgürlüğü zamanda, zamanı özgürlükte yaşarız. En önemlisi de böyle bir katılım ile Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü sağlamış oluruz. Yeter ki bu bilinç ile katılalım; bu duygu, ruh ile katılalım.

AKP-MHP iktidarı çözülme noktasındadır

Bu işgal ve soykırım saldırısını gerçekleştiren AKP-MHP faşist hükümeti olsa da esasta bu işgal uluslararası bir konsepttir ve amacı büyüktür. Bu işgal saldırısı ile Önderlik ve PKK gerçekliği hedeflenmektedir. Kürdistan Özgürlük Hareketi ve onun şahsında Kürdistan halkı ve özgürlük isteyen kesimler hedeftir. Kadınlar, gençler şahsında bir bütün olarak Kürt toplumunun imhası hedefleniyor. Başur Kürdistan tamamen işgal edilmek isteniyor. Faşist TC devleti kırk yılı aşkındır Özgürlük Hareketine karşı saldırı

içindedir. Özellikle ideolojik, siyasi, toplumsal, askeri ve özel savaş boyutuyla tüm yöntemleri devreye koyarak hareketimizi tasfiyeyi amaçlamaktadır. Faşist Türk devleti Başur'da, Zap'ta, Avaşin'de ve Kürdistan'ın diğer alanlarında Şingal'de, Maxmur'da, Rojava'da, Bakur'da başlatmış olduğu saldırıların tümü bu amaçladır. Dolayısıyla 2022 baharı ile başlayan saldırı sadece Medya savunma alanlarımıza dönük planlanmış bir saldırı değildir. Bir boyutu ile Önderliğimize karşı gelişen saldırılar var. Medya Savunma Alanına dönük her türlü silah kullanılıyor, her türlü teknik denetleniyor. Kimyasal silah dahil her türlü güç, paramileter güçler, çeteler savaştırılıyor. Suriye'den örgütlenirilen çeteler yine KDP güçleri ve çeteleri, karanlık güçler Türk ordusu ile birlikte var güçleri ile birlikte yöneliyorlar. AKP-MHP faşizmi gerçekleştirdiği bu soykırım saldırıları ile sonuç almak istiyor.

KDP ihanetten ve işbirlikçi anlayıştan dönmezse büyük kaybedecektir

Gelişen son işgal saldırılarında da çok açık görülmektedir ki, Türk devletinin ve hain işbirlikçi güçlerin bir konsept dahilinde Başur Kürdistan'da planlı bir şekilde Özgürlük Hareketimize ve özgürlük gerillalarımız şahsında Başur halkına ve değerlerine karşı bir saldırı söz konusudur. Bu saldırı ile aslında Başur Kürdistan'ın bütünlüğü, kazandığı değerler ve kazanımlar hedeflenmektedir. Sürekli olarak PKK hedef gösteriliyor ama esas olarak Kürdistan halkı, Başur halkı ve değerleri hedeflenmektedir. Kürt ve Kürdistan gerçeği ve hakkı hedeflenmektedir. KDP ve Barzaniler neredeyse tüm Güney Kürdistan'ı Türk sömürgeciliğine devretmiştir. Türk faşist ordusu Güney topraklarının birçok alanında çok rahat karakollar inşa etmiş ve asker yerleştirmiş; MİT kendi yapılmalarını oluşturmıştır. Uzun bir zamanı dayanan istihbaratı ve askeri bir üstlenmesi söz konusudur. Bugün de operasyonlarını KDP ile ortak yürütmektedir. KDP bizleri yani Kürdistan Özgürlük Hareketini ve gerillasını kendisi için büyük bir düşman ve engel olarak görmektedir. Bu yüzden de TC ile işbirliği yaparak halkına ihanet etmekten geri durmamaktadır. KDP büyük bir ihanetin ve işbirliğinin içerisinde. KDP bu işbirliğinden ve ihanetten dönmezse en az AKP-MHP faşist diktatörlüğü kadar büyük kaybedecektir. Artık Kürt halkı gelinen noktada Kürdistan topraklarında ve toplumunda ihanetçi, işbirlikçi çizgiyi kabul etmemektedir. Kürt halkının yaklaşımı ve tavrı bu düzeydeyken bizler Hareket ve halk olarak içinde bulunduğumuz bu dönemde ideolojik siyasi politik örgütsel ve mücadelenin tüm boyutlarıyla harekete geçerek, hain ve işbirlikçi çizgiye karşı aktif mücadele etmeliyiz. Bunun için Kürdistan'da tarihsel imkan ve zeminler açığa çıkmış, tüm Kürt toplumu işgal ve ihanete karşı topyekün tavrını içine girmiştir.

Bu işgal saldırılarının askeri boyutu kadar ideolojik boyutu da var ve derindir. İdeolojik boyutu kadar özel savaş boyutu vardır. Faşist TC devleti 2022 baharı ile birlikte bir kez daha böyle bir hedefi amaçlamıştır. Kendisince PKK'ye darbe vurur ve kırarsa 2022 yılı hatta 2023 yılı için ömrünü uzatabilir diye düşünüyor. Bu yolla geleceğini bir dönemde olsa ayakta tutma ve yaşatma planı var. Bilindiği gibi AKP-MHP yani Erdoğan-Bahçeli savaş konsepti Özgürlük Hareketi karşısında çözülme noktasındadır. Türkiye'de yaşanan yolsuzluklar, ekonomik sıkıntılar,

sosyal, toplumsal bunalımlar, siyasi çöküşler, çeteleşmeler tüm bunlar bu kirli, işgal ve gasp etme savaşının sonuçları olarak ortaya çıkmıştır. Kürdistan Özgürlük Mücadelemiz ve gerilla güçlerimizin kahramanca direnişi, mücadelesi AKP-MHP faşist hükümetinin geliştirdiği savaş konseptini çökme ve çözülme noktasına getirmiştir. Artık tüm dünya bunu görüyor, tüm toplum bunu konuşuyor ve değerlendiriyor. Artık bu gerçekliği gizleyemeyecek noktadadır. Dolayısıyla yeniden böyle bir saldırıda bulunmaları ve özellikle Güney Kürdistan'da bulunan özgür alanlarımızı ve komple Güney Kürdistan'ı hedef haline getirmelerinin, bu alanlarımıza yönelmelerinin amacı kendi gerçekliklerinin üstünü kapatma çabasıdır. Biraz da şayet başarılılarsa ömürlerini uzatma umuduyla bir plan yapmaktadırlar. Güncel planda bu vardır. Ancak bu saldırının esas amacı sadece bu güncel planı gerçekleştirmek değildir. Sadece AKP-MHP faşist konseptini kurtarma da değildir. Evet, bu amaçlanmaktadır ama esas olarak uluslararası güçlerin Kürtlere dönük yüzyıllık konseptinin gerçekleşmesi hedefleniyor. Bu konsept Lozan Antlaşmasının yüzüncü yıldönümü arifesinde böl-parçala yönet konseptidir. Bu saldırı da bunun bir parçasıdır.

Özellikle NATO'nun Türklere bu kadar destek vermesi yine Avrupa devletlerinin göz yumması bundan kaynaklıdır. Bakur'da insanlar katlediliyor, kadınlar katlediliyor. HDP binalarına baskınlar yapılıyor. Şingal'de her gün katliam yapılıyor, insanlar katlediliyor. Her gün halkın üzerine bombalar yağıyor. Maxmur hakeza öyle. Rojava yine öyle. Her gün yaşlı insanlar, çocuklar, kadınlar katlediliyor. Tüm bu faşizan soykırımcı saldırılara karşı dünya gözünü yumuş durumdadır. Özellikle uluslararası güçler tüm yaşananları görmezden geliyorlar. Bu da yetmezmiş gibi alttan alta Türk devletine, Türk devletinin faşizan saldırılarına destek veriyorlar. Dolayısıyla Maxmur'da, Şingal'de, Başur Kürdistan'da, Rojava'da bir bütün olarak Kürdistan'da Hareketimize karşı gelişen saldırıların arkasında uluslararası güçlerin desteği var. Geliştirilen bu konseptler '99 yılında Önderliğimize uygulanan konseptin yeni versiyonlarıdır. Kürdistan'ın diğer parçalarında, Başur'da, Maxmur'da, Şengal'de ve Rojava'da sınırsız saldırılar söz konusudur. MİT'in, özel savaş çete örgütlerinin komploları ve saldırıları, katliamları, katliamları tüm bu saldırıların düzeyini göstermektedir. Dolayısıyla Türk devleti, AKP-MHP faşizmi şunu söylüyor: 'biz bu saldırılarla PKK'yi, PKK şahsında Kürt toplumunu dağıtacağız, bitireceğiz.' Bunu açık ifade ediyorlar. Bunun gerçekleşmesi için de tüm varlıklarını ortaya koymuş durumdadırlar. Ancak buna karşı başta Medya Savunma Alanları'nda, Zap'ta, Avaşin'de tüm alanlarda, Botan'da, Efrin'de tüm Kürdistan'da gösterilen direniş ve işgalci güçlere verilen cevaplar şimdiden düşmanın kaybettiğini göstermektedir. Halk tarafından, gençlik tarafından düşmana vurulan darbeler ve eylemler düşmanda büyük kayıplar yaratmıştır. Düşman şu anda ilerleyemeyecek noktadadır. Özellikle de Medya Savunma Alanları'nda böyledir. Özgürlük gerillası sadece savunma ile sınırlı kalmamaktadır. Yeni taktiklerle yeni eylem türleri ile adeta devrimci halk savaşını, gerilla rengini, motivasyonunu gösteren bir tempo ve duruş ile katılıyor, savaşıyor. Bu yeni tarzı ile düşmana beklediği yerlerden darbe vuruyor. Eylemleri ile başarı üstüne başarılar gerçekleştiriyor.

Düşman Zap'ta, Avaşın'de bataklığa saplanmış durumdadır

Gelinen noktada 2022 yılına Devrimci Halk Savaşı ekseninde start verilmiştir. Bu anlamıyla başlangıç çok önemlidir. Başlangıç 2022 yılının gerilla, halk ve tüm mücadele alanlarının neler yapması gerektiğini ortaya koymaktadır. Bu şekilde tanımlamak yerindedir. Düşman geliştirdiği saldırılar sonucunda umduğunu bulamamaktadır. Aslında on beş günde bitirip Medya Savunma Alanlarını alacağını düşünüyordu ama geldiği yerde iki adım bile ilerleyemiyor. Zap'ta, Avaşın'de bataklığa saplanmış. Dolayısıyla her gün darbe üzerine darbe yemektedir. Her gün kayıp üzerine kayıp vermektedir. Düşmanın içinde olduğu durum tüm gerçekliği ile görülmektedir. Düşman her ne kadar örtbas etse de bu gerçeklik gizlenemiyor. Özgürlük gerillalarımızın başarılı eylemleri ve düşmana vurduğu darbe tüm açıklığı ile ortadadır ve halk bunu en yalın şekli ile görüyor. Düşmanın bu konsepti şimdiden kırılmış durumdadır, boşa çıkmıştır. Saldırının Nisan ayında yani bahar ayında başlatılması da önemlidir. Düşman kendi açısından bu dönemi fırsata çevirmek istiyordu. Gerilla güçlerimiz ise geliştirdiği mücadeleye ve savaşa baharlaşarak eylemini, gücünü, direnişini, rengini gösterdi. Bununla birlikte düşmana büyük darbeler vurdu ve büyük kayıplar yaşattı. Bu durum gerilla açısından baharı bir özgürlük baharına çevirmesi anlamına gelmektedir. Bu, 2022 açısından yılı belirleyen bir tarzı açığa çıkartmıştır. Yani zafer ve başarının Özgürlük Hareketimizin ve görkemlice direnen halkımızın olacağını ortaya koymuştur.

Bununla birlikte dört parça Kürdistan'da halkın göstermiş olduğu direniş mücadeleye ortadır. İşgale, sömürüye, ihanete karşı göstermiş olduğu direniş ve mücadele tarzı da önemli bir başarı kazanmış ve düşmanı şoke etmiştir. Bu anlamıyla düşmanın bahar ile birlikte başlatmış olduğu konseptin amacına ulaşamayacağı ve düşmanın bir kere daha yenileceği gün gibi ortadır. Sadece o da değil, 2022 yılı hareketimiz ve halkımız açısından da önemli bir yıldır. Bizler de bu yılı önemli süreçleri, başarıları katmayla amaçladık. Dolayısıyla Hareket olarak kış sürecinde yapmış olduğumuz toplantılar, almış olduğumuz kararlar ve geliştirmiş olduğumuz planlamalar, açığa çıkarttığımız netleşme ve kararlaştırma düzeyimiz yılın nasıl gelişeceğini ortaya çıkartmıştır. Yılın başarı ve zaferle sonuçlanacağı açıktır. 2022 yılı Devrimci Halk Savaşı kapsamında halk ve gerilla iç içe savaşıma, sömürüyü, işgali, soykırımı bitirme yılı olacaktır. Düşmanın operasyonlarına, saldırılarına, konseptine büyük bir cevap olacaktır. Bizim açımızdan da 2022 yılı bir sonuç yılı olacaktır. AKP-MHP faşizmi de bu yılı bizi sonlandırma yılı olarak ortaya koymuştur. Biz de 2022 yılını mücadele yürüyüşümüzde AKP-MHP faşizmini bitirme ve sonlandırma yılı olarak belirledik. Hedefimiz, amacımız, planımız bir bütün olarak bu temeldedir. Bunun için de dört parça Kürdistan'da direniş ve mücadele sürüyor. Düşmanı vurma hamleleri sürüyor. Bu hamleler daha da büyüyecek haklaşacak, toplumsallaşacaktır. Hatta Ortadoğu'da halkların ve toplumun giderek bu mücadeleye destek sunacağı, katılacağı ortaya çıkmıştır. TC devletinin, AKP-MHP faşizminin saldırgan ruhunu, işgalci ruhunu kırmak hepimizin hedefi olmalıdır. Bu hedefin başarı kazanması Ortadoğu'yu da dünyayı da rahatlatacaktır. Bu hamlemiz Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü sağlayacaktır. Orta-

doğu'yu ve halkları faşizmden kurtarıp rahatlatacaktır. Tüm Ortadoğu ve dünyada demokrasi adımlarını geliştirecektir. Türkiye'de toplumsallığı, özgürlüğü demokrasiyi geliştirecektir. Mücadelemizin nihai amacı budur. Bunun için düşmanı vuruyor ve darbelyoruz; faşizmi kırıyor ve yıkıyoruz. Bundan sonra da faşizmi kırarak, yıkarak mücadelemizi daha da büyüteceğiz. Tüm planımız, amacımız bu temeldedir.

Güçlü ve örgütlü katılım büyük zaferleri getirir

Türk devletinin ve ordusunun, soykırımcı, talancı gaspçı karakterini kırmak bizim açımızdan çok önemlidir. Bu saldırıları kırmak sadece gerilla mücadelesi ve eylemi ile yeterli olmayacaktır. Dolayısıyla gerillanın öncülük ettiği bu savaşın Devrimci Halk Savaşı'na dönüşmesi halkın bu savaşta örgütlenerek rol oynaması, kadınların, gençlerin kendilerini örgütlü ve var kılmaları; varlığını koruması, özgürlüğünü sağlaması için var gücüyle kendisini katması gerekir. Düşüncesiyle, eylemiyle, kararlılığıyla, mücadelesiyle, yaratma ruhuyla katılmalıdır. Devrimci Halk Savaşı'nın karakteri böyle bir katılımı gerekli kılıyor. Toplumun her kesimi her bireyi kendisini sorumlu görerek katılım sağlamalıdır. Böyle bir katılım hem faşizmi yıkacak hem Kürdistan'ı özgürleştirecek hem özgür bireyi, özgür toplumu açığa çıkartacak hem de demokrasiyi, sosyalizmi gerçekleştirecektir. Önünü açacak, zeminini oluşturacaktır. Bu mücadele Kürdistan'ı, Ortadoğu'yu; özgürlük, demokrasi ve eşitliği isteyen bütün herkesi kötülükten kurtaracaktır. Bu kötülüğü yıkmamanın en önemli adımı Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'ni, karakterini,

dumuz işgal ediliyor, halkımız göçertiliyor, kadınlar işkenceden geçiriliyor, tecavüze uğruyor; çocuklar öldürülüyor. Ekmeğimiz, suyumuz elimizden alınıyor, ülkemiz her açıdan kirletiliyor. Halk olarak yaşama şansımız, canlı olma ve canlı kalma şansımız elimizden alınıyor. Dolayısıyla tüm bu saldırılara karşı sessiz kalmak, savaşamamak, sürece katılmamak elbette tersten düşmanın uygulamalarına zemin sunmak oluyor.

Buna zemin olmamak için işbirlikçiliğe ve ihanete karşı olmalı; düşmana destek veren, ajanlık yapan, halkına, gerillasına, ülkesine sırt çeviren, onları kirli pazarlıklara peşkeş çeken, kendi emelleri ve hesapları için kurban eden güçlere, çetelere, ekiplere, bireylere karşı her zamankinden daha fazla mücadele etmeliyiz. Mesela Başur Kürdistan'da KDP şahsında KDP çetelerinin sergilediği ihanet tarihseldir ve buna karşı mücadele, direniş, duruş, eylem ve savaş da tarihsel olmalıdır. Devrimci Halk Savaşı karakteri, dönem görevleri, kazanmanın şartları ve ölçüleri bunu gerekli kılmaktadır. Bizim de hareket olarak, kadın ve gençler olarak sürece bu bilinç, kararlılık ve iddia ile katılmamız gerekmektedir. Şayet bu bilinç, iddia ve kararlılık düzeyimiz yetersiz ise, zayıfsa kendimizi geri çekersek elbette istediğimiz düzeyde başarı kazanmamış oluruz. Dolayısıyla Kürdistan'da ihaneti, işbirlikçiliği kırmanın tam zamanıdır. Özgürlüğü sağlamanın zamanıdır. Varlığını sağlama almanın zamanıdır. İşgali yıkmamanın zamanıdır. Bu zamanı doğru değerlendirmeli, doğru okumalı ve bu zamanı kazanmak için tüm gücümüzle, ruhumuzla, beynimizle, emeğimizle katılmalıyız. Bu zamanı yaşamalıyız. Bu zamanın özgürlük ruhunu yaşamalıyız. Bu zamanın özgürlük ruhuyla

termenden gücü neyse o güç oranında katılmalıdır. Güçlü katılım büyük zaferleri getirir. Zayıf, pasif, edilgen, karsız, ürkek, çekilerek, kaçarak, katılmayarak farklı bir yaklaşım sergilenirse elbette orada başarı sağlanmaz ve orada yenilgi kaçınılmaz olur.

Devrimci Halk Savaşı bir inşa ve toplumsallaşma savaşıdır

Kürdistan'daki bu faşizan ihanetçi işbirlikçi güçleri, çizgileri, saldırıları kırmak için herkes var gücüyle katılmalıdır. Mücadelemizi, haklılığımızı, taleplerimizi eylemlerimizle herkese göstermeliyiz. Örgütlülüğümüzle, inşamızla savaşımla göstermeliyiz. Devrimci Halk Savaşı bir inşa savaşı, toplumsallaşma savaşıdır. Özgürlüğünü sağlama, varlığını koruma savaşıdır. Devrimci Halk Savaşı Stratejisi eylemi, yaratmanın eylemidir. Kurmanın, icat etmenin; kötülüğü yıkmamanın eylemidir. Hiç kimse kendisini bu zamanın eyleminden geri tutmamalıdır. Hiç kimse tereddüt yaşamamalı, eylemi ile sözünü, tavrıyla katılmalıdır. Net duruşu ile katılmalıdır ki özgürlüğü sağlayıp varlığını koruyabilsin. Bu zamanın dili ve sözü budur. Söz pratiğe geçmeli, pratik sözde anlam bulmalıdır. Önderliğimizi 3. Partileşme Hamlesi'nin tüm aşamalarında Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'nin hayati önemine vurgu yapmakta, altını çizmektedir. Elbette 1. ve 2. Partileşme Dönemlerimiz de halk savaşına dayalıydı. Fakat bu dönemlerde gerilla savaşıyor, halk gerillaya ve partiye destek veriyordu. O dönemler için bu gerekliydi. Önderlik 3. Partileşme Dönemi'nde bu stratejiyi değiştirdi. Bu değişim doğrultusunda halk doğrudan inşa ve savaşın içerisinde yer alacaktı. Halk artık, partiye ve ge-

numunda kaldı. Yürüyüşüyle, eylemiyle gerillanın yanındaydı. Oysaki savaşın sokaklara, şehirlere ulaşması gerekirdi. Nerede savaşıyorsak orayı savaş alanına dönüştürmeliydik. Halk da sadece yardım eden, moralize eden durumda olmamalıydı. Bunun da yapılması önemlidir ancak bundan da öte doğrudan savaşın, mücadelenin içinde de yer almak, Devrimci Halk Savaşı'nın karakteri gereğidir. Kış-yaz, dağ-ovakır neresi olursa olsun 24 saat Devrimci Halk Savaşı yürütülmelidir. Devrimci Halk Savaşı'nda halk ve gerilla iç içe ve birlikte olmalıdır. Düşmana karşı birlikte savaşılmalıdır. Biz bunu tüm yönleri ile oturtmadık. Halk olarak, Hareket olarak önemli bir birikimimiz ve böylesi bir mücadele düzeyine yetecek imkan ve olanaklarımız oluşmuştur. Önemli olan bu imkan ve olanığı yerinde ve doğru değerlendirmemizdir. Yapılmayan budur. 50 yıllık devrim ve parti deneyimimiz Devrimci Halk Savaşı mücadelesi açısından büyük olanaklar yaratmıştır. Bu süreçte bizden istenen bu imkan ve olanakları her yönü ile başarmak için seferber etmemizdir. Bu temelde bir katılım ve mücadele düzeyini göstermemiz durumunda yenemeyeceğimiz düşman aşamayacağımız engel kalmayacaktır. Fakat tüm bunların doğru bir parti öncülüğü temelinde yürütmesi gerekir.

Partileşmeyi salt kadro ile ele alma gibi bir darlık var. Oysa yurtseverlik ve fedailik yalnızca kadro ile sınırlı bir durum değildir. Halkın kendisi bu partinin fedaisidir; Önderliğin ve bu çizginin fedaisidir. Sürece doğru bir katılım gerçekleştirmek istiyorsak öncülük rolümüzü kadro ile sınırlı tutmamalıyız. Bu çok önemlidir. Toplumumuzu örgütledikçe oluşturacağımız model Ortadoğu'ya öncü model olacaktır. Hedefimiz Kürdistan'da ve Ortadoğu'da toplumsal değişimi yaratmaktır. Bu yüzden de bilmeliyiz ki öncülük rolünü daraltmak, salt kadro ile sınırlamak, katılımı kategorize etmek 3. Partileşme'nin perspektifi değildir. Bunun bilinci ile hareket etmek hem kadronun hem de halkın en temel görevidir. Ancak bu şekilde özgür yaşam ve özgür toplumun inşası bir gerçekliğe dönüşür. Aslında Newrozlaşan halkımız 2022 yılında, Newroz'da, 8 Mart'ta, 4 Nisan'da duruşuyla kendi tavrını ortaya koydu. İnanıyoruz ki bu duruşu, tavrı daha da büyüterek geleceğe yürütmesi bütün saldırıları, soykırımları, kölelik zincirlerini kıracaktır. Başarı sağlanacak ve bu başarıyla da özgür, eşit ve demokratik bir zeminde inşa edilmiş bir toplum sağlanmış olacaktır. Bu şekilde Kürdistan'daki tüm baskıcı, sömürgeci, işkenceci uygulama ve yönelimler kırılacaktır. Tüm iddiamız, kararlılığımız bu temeldedir. Amacımıza ulaşana kadar da mücadelemiz devam edecektir.

Bu vesileyle bir kez daha tarih yaratan, kendini ve toplumunu var kılan, kölelik zincirlerini kıran, işgale ve sömürgeye karşı direnen ve direnişleriyle sonuna kadar mücadele, kazanma ruhunu ve büyük değerleri açığa çıkartan şehitlerimizi saygıyla anıyorum. Mayıs ayı şehitleri şahsında bu sıcak mücadele döneminde büyük kahramanlıklar göstererek 'Bazên Zagrosê Devrimci Hamlesi' temelinde Zap'ta, Avaşın'de, Werxalê'de ve tüm Kürdistan'da şahadete ulaşan yoldaşlarımıza bağlılık sözümüzü yenileyerek, atıkları her adımın sürdürücüsü, verdikleri her sözün eylemci olacağımızın kararlılığıyla anıları önünde saygı ve minnetle eğiliyorum.

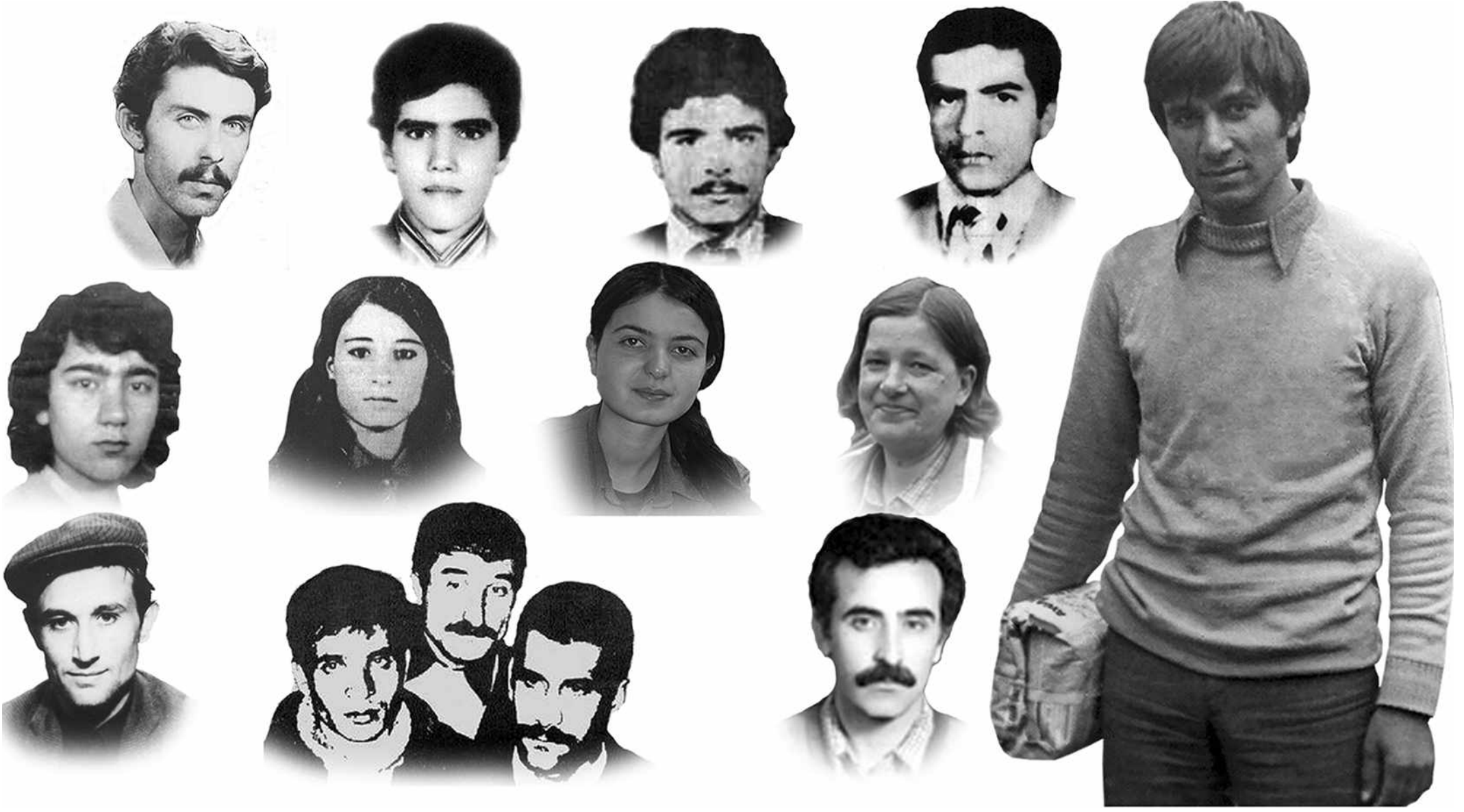
ruhunu ve eylemini yaşatmaktır. Bunu eksik, yetersiz yaparsak, birilerimiz katılır birlerimiz katılmasak, gerilla yapar halk yaparsa ya da halk kendisini sadece destekçi olarak görürse elbette Devrimci Halk Savaşı karakterine denk düşen bir katılım gerçekleşmeyecektir. Bu katılımın Devrimci Halk Savaşı karakterine denk düşmesi ve bu savaşta zaferin elde edilebilmesi için halkın oynayacağı rol çok önemlidir. Yani bu savaşta halkın katılımı ve varlığı görünür ve aktif olmak durumundadır. Halkın özgürlüğü sağlanacaktır. Dolayısıyla varlığı görünür olan ve özgürlüğü sağlanacak olan bir halk kesinlikle hiçbir engelle sığınmadan her alanda ve her yerde, her köyde her mahallede sürece katılmak durumundadır. Kaldı ki sürece katılmamanın hiçbir izahı yoktur. Yur-

ihane karşı, işbirliğine, her türlü ege-men-devletçi iktidar anlayışlarına karşı mücadele etmeli, savaşımlı, bilinç kazanmalıyız. Kendimizi eylemli kılmalıyız. Böyle yaparsak zaman bizim zamanımız olur. Mücadeleyi büyütürsek özgürlüğü zamanda, zamanı özgürlükte yaşarız. En önemlisi de böyle bir katılım ile Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü sağlamış oluruz. Yeter ki bu bilinç ile katılalım; bu duygu, ruh ile katılalım. Bilincimizi, duruşumuzu, eylemimizi geri çekmeyelim. Var olan gücümüz ve eylemimiz ile katılalım. Artık pasif olma zamanı değil aktif olmanın, aktif mücadele kazanmanın ve başarmanın zamanıdır. Her bir birey, onuruyla yaşamak isteyen insan kendisini aktif kılmalıdır. Hiçbir gerekçeye sığınmadan hiçbir sebep gös-

erillaya sadece destek olma konumunda olmayacak kendisi doğrudan mücadelede, inşada ve savaşta birebir yer alacak ve kendisini etkin kılacaktır. Yeri geldiğinde savaşçı yeri geldiğinde komutan yeri geldiğinde yönetici yeri geldiğinde örgütleyici olacaktır. Böylesi bir katılım biçimi halkı ve toplumu devrime ve tüm devrim değerlerine iradeli ve örgütlü katılmayı beraberinde getirecektir. Parti kadroları da doğrudan bu sürece öncülük yapacaktır. Halkı eğitecek, hazırlayacak, kurumlarda öncülük yapacak; savaşta, halk içinde, mecliste öncülük yapacaktır. Bu da eğitimle, örgütlemeye bilinçlendirme ile ve yaratıcı yol, yöntem göstermekle olacaktır.

Bilinmektedir ki 2021 yılında gerilla büyük bir direniş gerçekleştirdi. Buna rağmen halk yine sadece destek ko-

MAYIS ŞEHİTLERİ YOLUMUZU AYDINLATIYOR

Faşist-sömürgeci-soykırımcı düşmanın NATO ve KDP destekli imha ve tasfiye saldırılarına karşı gerilla ve halk direnişimiz 1980'li ve 1990'lı yıllarda şehadet çizgisinde gerçekleşti. Biz binlerce, on binlerce şehit vererek bu mücadeleyi yürüttük. Şehitler çizgisinde direndik ve bütün bu saldırılar kahraman şehitlerimizin Önderlik çizgisindeki doğru yürüyüşleri temelinde kırıldı. Bütün saldırıları şehadet yürüyüşümüz kırdı. Bütün planları böyle bir mücadele gerçeği bozdu ve başarısız kıldı.

Duran Kalkan

Kürdistan Özgürlük Hareketi ve Kürt halkı olarak yeni bir şehitler ayını yaşıyoruz. Bu 18 Mayıs ile birlikte büyük devrimci Haki Karer yoldaşın şehadetinin 45'inci yılı tamamlanıyor, 46'ncı yılına giriliyor. Buna "46'ncı Şehitler Yılı"na giriş de diyebiliriz. Hareket ve halk olarak Önder Apo öncülüğünde, 45 yıldır Haki Karer yoldaşın anısına doğru sahip çıkma ve amacını başarma temelinde mücadele ediyoruz. Şehadet gerçeğinin emrini yerine getirmeye çalışıyoruz. Bu vesileyle öncelikle şehadetinin 45'inci yıldönümünde büyük devrimci, Önder Apo'nun "Benim gizli ruhum gibiydi" dediği Haki Karer yoldaşı ve bu ay şehitler kervanına katılan tüm özgürlük mücadelesi şehitlerimizi saygı, sevgi ve minnetle anıyoruz. Amaçlarını başarma ve anılarını yaşatma sözümüzü, 46'nci Şehitler Yılı'na girişte bir kez daha yineliyoruz.

Zap ve Avaşın direnişleri etrafında geliştirdiğimiz, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü hedefleyen "Dem Dema Azadiyê ye" hamlesi temelinde yeni bir şehitler yılına girmekten, Haki Karer çizgisinde kahramanca direniş yürütüyor ve gerektiğinde yeni şehitler veriyor olmaktan onur duyuyoruz. Tüm parti ve halk olarak 46'nci şehitler ayında İmralı direnişi öncülüğünde ve Zap-Avaşın kahramanlık ruhu temelinde yürüttüğümüz direnişle şehitler gerçeğine kendimizi daha yakın hissediyoruz. Böylece yeni Şehitler Günü ve Ayı'nı şehitler çizgisinde yürüyüşümüzün gururuyla ve alın ağıyla yaşıyoruz.

Şehitler komutasında yürüttüğümüz bu büyük direniş, Mayıs ayı boyunca

her gün daha da çok geliştirerek, yeni zaferlere taşıyacağımıza inanıyoruz. Bilindiği gibi biz bir Önderlik ve şehitler hareketiyiz. Önder Apo, "PKK şehitler partisidir" dedi. Kahraman şehitlerimizin PKK biçiminde yaşadıklarını ifade etti. PKK ve PAJK'ı şehitler gerçeğinin yaşayan somut ifadesi olarak değerlendirdi. Kahraman şehitlerimizi yaşayan en büyük değerlerimiz olarak tanımladı. Onları geçmişimiz, bugünümüz ve geleceğimiz olarak gördü. Her zaman, her yerde en temel güç kaynağımız olduklarını belirtti.

Zilan yoldaş şehit düştüğünde Önder Apo "Zilan komutan, biz onun emirleriyiz" dedi. Haki Karer yoldaşın şehadetinin hareketimizin yürüyüşü, ilerleyişi açısından en temel dönemeci oluşturduğunu belirtti. PKK'nin bu şehadet temelinde var olduğunu ve devrimci intikam direnişine yöneldiğini söyledi. Dolayısıyla PKK'nin Haki Karer yoldaşın örgütlenmesi ve eyleme geçirilmesi olduğunu ifade etti. Böylece her şehadeti kutsal davayı temsil eden şehitler zincirine eklenen birer halka olarak değerlendirdi. Esas olarak parti ve mücadele tarihimizin şehitler tarihi olduğunu söyledi.

Kuşkusuz böyle bir şehadet yürüyüşünde de Mayıs Ayı Şehitleri öncü ve belirleyici düzeyde yer tuttu. Biz hareket olarak yılın her ayında, her gününde, neredeyse her günün her saatinde büyük direnişler yürüttük ve kahraman şehitler verdik. Yılın 365 günü içerisinde gün yoktur ki bir değil, birkaç şehidimiz olmasın, hatta onlarca şehidimiz olmasın. Dolayısıyla yılın her gününü şehadetle dolduran büyük bir hareket haline geldik. Ama bütün bu gelişmeyi ifade eden kutsal yürüyüşte

kuşkusuz Mayıs ayının belirgin yeri oldu, 18 Mayıs belirleyici yer tuttu. Çünkü bütün bu gelişme süreçlerini başlatan, öncülük eden ve yönlendiren bir konumda bulundu.

Parti tarihimiz, esas olarak kahramanca yürüyen şehitler tarihidir

Önder Apo her zaman canlı yaşayan gerçeğin şehitler gerçeği olduğunu ifade etti. Kendisinin bu şehitler ordusunun tutarlı bir sözcüsü olduğunu belirtti. Dolayısıyla "Sözcülük görevimi her zaman başarıyla yerine getirmeliyim" dedi. Gerçekten de tam 50 yıl boyunca, geçen yarım asırlık süreç içerisinde böyle tutarlı, devrimci bir yürüyüşün, özgürlük mücadelesinin sahibi oldu. Şehitler gerçeğini herkesten daha derin ve kapsamlı anladı. Şehadeti en güçlü bir biçimde anlamlandırdı ve şehitlerin anısına doğru bir temelde sahip çıktı. Şehitlerin arkasından ağlayan, gözyaşı döken olmadı. Tersine yüksek bir sorumluluk duygusuyla şehadet gerçeğini anlamaya, anlamlandırmaya ve onun gerektirdiği bir biçimde yaşayıp, mücadele etmeye çalıştı. Dolayısıyla şehitlerin anısını yaşatan ve amaçlarını başaran oldu. Bu da şehitler gerçeğinin sağlam bir sözcülüğünü yapma, temsil etme, onları yeterli bir biçimde ifadeye kavuşturmayı içerdi.

Şimdi kuşkusuz herkes şehadetten söz ediyor. Şehitlere sahip çıkmaya çalışıyor. Şehitlerin anılarını yerine getirme ve amaçlarını başarma çabası içerisinde oluyor. Herkesin bu temelde kendine göre bir şehadet tanımlaması ve şehit gerçeğine sahip çıkması var.

Fakat Kürt Özgürlük Hareketi açısından şehadet ne anlama geliyor? Neyin kanıtlanması oluyor? Neyle gerçekleşiyor? Hangi ruhun, duygunun, düşüncenin, davranışın sonucu olarak ortaya çıkıyor? Dolayısıyla şehadeti doğru anlama ve sahiplenme, bunların gerçeğini yerine getirme nasıl olur? İşte bu sorulara en doğru ve kapsamlı cevabı veren Önder Apo olmuştur.

Şehitler gerçeğini yaratan zihniyeti ortaya koymuş. Kapsamlı bir düşünce gücü geliştirmiş, bunlara dayalı ideolojik-politik çizgi oluşturmuş ve şehitleri temel değerler olarak görüp, onların komutasında günün 24 saatinde yaşamayı ve mücadele etmeyi öngörüp, gerçekleştirmiştir. İşte bu yaklaşım ve tutumdur ki Kürt toplumunu, özgürlük mücadelesi temelinde derinliğine eğitmiş, örgütlemiş, her türlü saldırı karşısında kahramanlık çizgisinde mücadele eden bir tutuma çekmiştir.

Önder Apo'nun çabalarıyla şehitler gerçeğimiz, bizi eğiten, örgütleyen, birleştiren, her türlü zorluğu yenmemizi ve engeli aşmamızı sağlayan büyük bir güç kaynağı olarak bu güne gelmemizi sağlamıştır. Şimdi bu belirttiklerimiz kuşkusuz birer iddia değil ya da sadece söz olarak görülmemeli. Tersine bunlar yaşanmış gerçekliklerin yetersiz de olsa somut bir biçimde ifade edilmesi oluyor. Tabii bunu doğru ve derinlikli anlayabilmek için bu yaşanmış gerçekliği iyi bilmek, derinliğine bilince çıkarmak gerekiyor. Bunun için de partimizi esas olarak temsil eden şehitler gerçeğini, onların tarihsel gelişimini, kısaca şehadet tarihini iyi bilince çıkartmak gerekiyor. Çok iyi biliyoruz

ki parti tarihimiz, esas olarak kahramanca yürüyen şehitler tarihi oluyor. Her türlü gelişmeyi yaratan, bizleri bugüne getiren kahraman şehitlerimizdir. Bugün sayıları elli bini aşıyor. Dört parça Kürdistan'da neredeyse her aileden, her aşiretten, her toplumsal kesimden şehidimiz var.

Önder Apo böyle bir şehitler ordusu yarattı. Partiyi temsil ediyor. Özgürlük mücadelemize komuta ediyor, öncülük ediyor, önderlik ediyor. Halkımızı birleştiriyor, eğitiyor. Yurtseverleştiriyor, özgürlük ve demokrasi mücadelesine çekiyor; dostlarımızı çoğaltıyor, insanlığı etkiliyor. Şehitler gerçeğinin ifade ettiği anlam, önem, cesaret ve fedakârlık herkesi etkiliyor. Kürt halkına ve özgürlük mücadelemize dönük sempatiyi geliştiriyor. Bu çok çok önemli. PKK ile birlikte Kürdistan'da böyle bir şehadet gerçeği var. Kürt halkı böyle bir yenilmez kahramanlar ordusunu ortaya çıkardı. Toplum en değerli evlatlarını şehadet çizgisinde özgürlük mücadelesine kattı. Gerçekten de bir öncü ordu, özgürlük ordusu yaratmayı başardı.

Şehitler gerçeği PKK'yi, halkların partisi ve bir insanlık hareketi yapmıştır

Şehitlerimiz sadece Kürt toplumundan da oluşmuyor. İşte başta Haki Karer yoldaş gerçeğinde görüldüğü gibi Türkiye halklarından da onlarca kahraman şehidimiz var. Bu sadece Türkiye ile sınırlı da değil, baştan itibaren, daha 1985'ten bu yana Arap halkından da hareketimize ve mücadelemize katılarak şehit olmuş onlarca kahraman yoldaş var. Komşu halklar

olan Ermeni, Süryani, Fars halklarından mücadelemize katılmış, şehit düşmüş çok değerli militan yoldaşlar söz konusu.

Tabii bir de DAİŞ karşısında yürütülen enternasyonalist bir mücadele var ki, o mücadele içerisinde Amerika'dan Kanada'ya, Almanya'dan İngiltere'ye kadar her kıtadan, neredeyse her toplumsal kesimden katılım göstermiş, faşist DAİŞ çetelerine karşı Rojava Özgürlük Devrimi'ni savunmuş, Kürt özgürlüğü ve insanlık için kahramanca mücadele etmiş ve şehit düşmüş onlarca yoldaşımız var. O halde şehitler gerçeğini, parti gerçeği olarak ele alacaksa -ki Önder Apo PKK ve PAJK'ın böyle olduğunu söyledi-, doğru parti tanımlamasıda budur. O zaman göreceğiz ki PKK bütün halkların partisi haline gelmiş; bir insanlık hareketi olmuş. PKK, insanlığın özgürlük yürüyüşünü, özgür yaşamını ve demokratik yönetim gerçeğini temsil ediyor.

Kuşkusuz böyle bir parti haline gelmiş olmak çok önemli ve anlamlıdır. Her türlü gericiliğe karşı mücadele edip, sonuç almayı böyle bir parti sağlayabilir. Her türlü saldırı karşısında yenilmez bir duruşun sahibi olabilir. Peki, bu yenilmezliğin ve başarının gerçek sahipleri ve temsilcileri kimlerdir? Hiç kuşkusuz kahraman şehitlerimizdir. Önderlik gerçeğimizi en doğru anlamış, Haki Karer yoldaş gibi Önderlik gerçeğine ruhsal düzeyde katılım göstermiştir. Bütün varlığını Önderlik çizgisinin başarısına adanmış ve bu çizgiyi başarıya götürmek için şehit düşmüş yoldaşlardır.

Parti tarihimiz bir bütün olarak böyle bir tarihi gelişmeyi ifade ediyor. Tarihsel gelişmenin her dönemini sembol düzeyinde başaran kahraman şehitleri bulunuyor. Parti ve mücadele tarihimizi en iyi şehitler gerçeğinden öğreniyoruz. Bundan elli yıl önce Önder Apo çıkış yapmaya, yeni bir hareket başlatmaya karar verdiğinde, kendisine en çok güç veren kaynak şehitler gerçeği oldu. 12 Mart 1971 faşist-askeri darbesine karşı Türkiye Devrimci Gençlik Hareketi'nin önderlerinin kahramanca yürüyüşü ve şehadeti Önder Apo'nun derin bilinç, yüksek sorumluluk kazanmasına ve şehadet pratiğinden çıkardığı derslerle doğru ve başarılı mücadele etmesine yol açtı. 1968 gençlik kuşağının önder devrimcilerinin peş peşe direnerek şehadete ulaşmaları, Önder Apo'yu böyle bir büyük yürüyüşe çıkmada karar ve irade sahibi haline getirdi.

Çok iyi biliyoruz ki 30 Mart 1972 günü Kızılder'e de Mahir Çayan ve arkadaşlarının katledilmesini protesto etmek için bildiri dağıtma eylemine girişti ve böyle bir eylem sonucunda tutukla-

narak, 7 ay cezaevinde kaldı. Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan 6 Mayıs 1972'de Mamak'ta idam edilirken, Önder Apo cezaevindeydi. 18 Mayıs 1973'te Amed Zindanı'ndaki işkencede İbrahim Kaypakkaya katledilirken, Önder Apo, Apocu Grubu örgütlemeye ve geliştirme çabası içine girmişti. Her zaman bu yürüyüşünün temel nedeni olarak bu büyük devrimcilerin kanlarını yerde bırakmamak, anılarına doğru sahip çıkmak ve amaçlarını başarmak olduğunu söyledi. Hem böyle bir büyük yürüyüşe çıkma iradesini ve gücünü hem de bunun doğru tarzını bu şehadet olaylarından çıkardığı derslerle edindiğini belirtti. Kendisini Mahirlerin, Denizlerin, İbrahimlerin başlattığı önderlik yürüyüşünün devam eden temsilcisi olarak tanımladı. Mücadeleyi onların başlattığını, kendisinin ise devam ettirdiğini söyledi.

12 Mart 1971 Darbesi'ne karşı gelişen direnişin önderlerinin büyük kısmı Mayıs ayında katledildi. 31 Mayıs, Sinan Cemgil ve arkadaşlarının Nurhak'ta şehit düşmelerinin yıldönümü oluyor. 6 Mayıs, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idam edilmesinin 50'nci yıldönümü oluyor. Elli yıldır anıları Kürt halkını, işçi ve emekçilerini, kadın ve gençlerini ayağa kaldırdı. Bütün Türkiye halklarını etkiledi, birleştirdi. Birleşik Devrim Hareketimiz olan HBDH'yi doğurdu. HBDH bu çizginin temsilcisidir. Zaten idam sehpasında onu haykırdılar; "Yaşasın Kürt ve Türk halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi, birliği" dediler. Bunu yaratmak için de yarım asırdır Önder Apo ve PKK, binlerce şehit vererek mücadele etti. Türkiye işçi ve emekçileri, devrimci-demokratları bu anıyı yaşatmak için bugüne kadar sürekli bir mücadele içinde oldu.

Dikkat edilirse son yarım asırlık Türkiye demokratik-devrim mücadelesinin çıkışı, önderlerinin yürüyüşü de Mayıs'ta anlam buldu; en büyük değer yarattı, şehadete ulaştı. Türkiye devriminin yenilmezliğini ortaya koydular, ilan ettiler. Onları da saygı ve minnetle anıyorum.

Peki, bütün bunlar ne anlama geliyor? Çok açık ki Apocu Önderlik çıkışı 12 Mart faşizmine karşı direnen ve şehit düşen devrimci önderlerin anılarına doğru sahip çıkma ve amaçlarını başarma çıkışı oluyor. Böyle bir önderlik çıkışı şehadet gerçeği var ediyor, yaratıyor.

Burada şehadet gerçeğini ve onu doğru anlayıp sahiplenmenin belirleyici etkisini görüyoruz. Kuşkusuz tersinden ifade etmek mümkün olmayabilir ama böyle bir önderlik çıkışı ve yürüyüşün, Mahirlerin, Denizlerin, İbrahimlerin çıkışı

ve şehadetlerinin devam ettirilmesi olduğu, onlara dayandığı tartışma götürmez bir gerçektir. Dolayısıyla da Apocu Önderlik Doğuş'a, "Şehadete doğru sahip çıkma Önderliği" diyebiliriz. Herhalde en doğru tanımlama da bu oluyor ve başka türlü tanımlayabilmek mümkün değildir.

O halde her şeyden önce Önderlik Doğuş'un, Apocu Hareketin temellerinin atılışının şehadet gerçeğiyle kopmaz bağına görmek gerekiyor. Daha o zamandan şehitlerin sözcüsü olma, bir şehadet önderliği olarak doğma gerçekleşiyor.

Apocu Önderlik Doğuş'un daha sonraki gelişim sürecini biliyoruz; partileşme, gerillalaşma ve demokratik uluslaşma sürecini her zaman çok yönlü olarak değerlendiriyor, anlamaya ve doğru dersler çıkartmaya çalışıyoruz. Doğru anlama ve ders çıkarma nasıl gerçekleşiyor? Böyle büyük özgürlük yürüyüşü ve direniş içerisinde Önderlik ve şehitler gerçeğinin rolünü doğru anlamak ve tanımlamakla gerçekleşiyor. Yoksa başka türlü Önder Apo gerçeğini, PKK gerçeğini, elli yıllık bu kesintisiz Büyük Özgürlük Yürüyüşü'nün gerçeğini doğru anlamak mümkün olmaz.

Mayıs ayı, faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı halkların şehitler ayıdır

Mayıs ayı, Arap toplumu için de şehitler ayı oluyor. Arap aydınları İttihat ve Terakki tarafından 6 Mayıs'ta katlediliyor. Bu şehitler Osmanlı zulmüne, İttihat ve Terakki faşist soykırımcılığına karşı Arap direnişinin öncüleri oluyor. Bu şehadet, bu direnişin öncülüğünü ifade ediyor. 1972-73 direnişi de İttihat ve Terakki'nin ikinci versiyonu olan TC'ye karşı Türkiye halklarının direnişini ifade ediyor. Kürt Özgürlük Hareketi de bu zihniyet ve siyasetin en ağır bir biçimde uygulandığı Kürdistan'da şehadet çizgisinde bir müdahale olma özelliği taşıyor.

Tabii hepsinin ortak bir yanı var. Aslında İttihat ve Terakki ile başlayan bir faşist-soykırımcı-sömürgeci zihniyet ve siyaset süreci. İlk bilinçlenen, ayağa kalktı; idam edildiler, katledildiler.

Kürtler ayağa kalktı; idam edildiler, katledildiler, soykırım uygulandı. Bakın 4 Mayıs tarihi "Dersim Soykırım Günü". Üzerinden 85 yıl geçti. Yetmiş bin insanın katledilmesinden bahsediliyor. Bu bir soykırımdır. Herkes de kabul ediyor. 4 Mayıs böyle bir soykırıma

karar verildiği gündür. Tunceli Kanunu'nun çıkartıldığı gündür. Bu da oldukça önemli, anlamlı.

Daha sonra da 18 Mayıs ve devamı geldi. Bütün bunlar neyi ifade ediyor? Ortadoğu'nun en despotik, en barbar, en diktatör faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasetine karşı halkların, emekçilerin, kadınların ve gençlerin özgürlük, demokrasi ve kardeşlik için mücadelelerini temsil ediyor. Bu mücadeleler birdir, ortaktır, birleşiktir. Yüz yılı aşkın süredir gelişmiştir. Dolayısıyla Mayıs ayını şehitler ayı, şehitler günü yapmış, denebilir ki Ortadoğu'da despotizm, diktatörlüğe, faşist soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı halkların şehitler ayı, özgürlük ve demokrasi için en çok şehit verdikleri aydır.

Önder Apo, "PKK'nin, Haki Karer yoldaşın anısının örgütlü ve eylemli kılınması olduğunu" söyledi. Partileşmeye Haki Karer'in şehadetiyle karar verdiğini ifade etti. 18 Mayıs 1977 günü Antep'te kontrgerilla tarafından alçakça katledilmesi üzerine yaşadığı yoğunlaşmaların kendisini iki temel sonuca götürdüğünü söyledi. **Birincisi**, Haki Karer'in anısını yaşatacak bir örgütlemeye gerçekleştirmek, yani partileşmekti. **İkincisi**, böyle bir şehadete doğru sahip çıkmayı gerçekleştirmek, direnmek, mücadele etmek, intikam almak, öz savunma temelinde anıya sahip çıkmayı ifade eden devrimci intikam görevini yerine getirmekti. Bunun için silahlı direniş dahil ne gerekiyorsa onu yapmaktı. İşte daha sonraki süreçte PKK'nin gelişimi de bu yönde oldu.

Apocu Hareket, grup aşamasındayken de, daha partileşme sürecine girmeden de, Ankara'da bir ideolojik grup olarak örgütlenip çalışırken de şehitler verdi. Bunlardan biri Tuzluca'yı genç devrimci Ali Doğan Yıldırım'dı. Gerçekten de Ankara'da yürütülen çalışmalar üzerinde oldukça etkide bulundu.

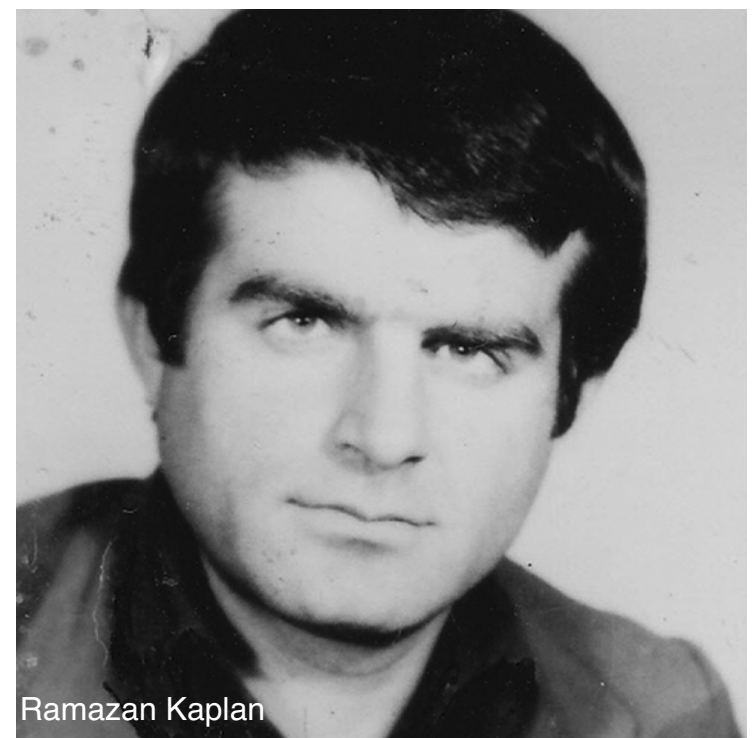
Yine 1976 yılının 18 Mayıs'ında Ankara'da, Hacettepe Üniversitesi'nde öğrenci olan Suruçlu Fevzi Aslansoy faşistler tarafından alçakça katledildi. Diğer devrimci gruplardan ayrılıp Apocu Gruba katılmıştı. Apocu Grup ideolojik çalışma dönemini tamamlayarak kendisini Kürdistan'a taşımak, bir gençlik hareketi haline gelip partileştirmek is-

Fevzi Aslansoy'un şehadeti ve bu temelde Suruç'ta gerçekleştirilen cenaze töreni oldu. PKK ilk büyük eylemini böyle yaptı. Temel sloganlarını bu eylemde haykırdı. Kendisini Kürt gençliğine ve halkına bu eylemle tanıttı.

Dikkat edelim, bir şehadet ve ona doğru sahip çıkma ne kadar büyük bir devrimci etkiye yol açıyor ve gelişme yaratıyor. Demek ki şehadet doğru anlaşılır ve sahiplenilirse her türlü gelişmenin önünü açabilir, zeminini oluşturabilir. Bunun en somut kanıtı 1972 direnişçilerinin anısına doğru sahip çıkarak, gerçekleşen Apocu Önderlik çıkışı; Fevzi Aslansoy'un anısına doğru sahip çıkmanın yol açtığı ülkeye dönüş gücü, iradesidir; Haki Karer'in anısına doğru sahip çıkmanın yol açtığı partileşme ve devrimci-silahlı mücadeleye, direnişe yönelme biçimindeki tarihi gelişmelerdir. Bunlar kendiliğinden olabilecek şeyler değildir; okumakla, incelemekle, toplanmakla, tartışmakla ulaşılabilecek karar düzeyleri değildir. Ama unutmayalım ki en büyük kararlaşmalar bunlar oluyor. Bu süreçleri ortaya çıkaran kararlar oluyor. 1973 Newroz'unda Çubuk Barajı'nda, Apocu Grubun temelini atma neye dayanarak gerçekleşti? Kuşkusuz Mahirlerin, Denizlerin, İbrahimlerin anısına doğru sahip çıkma amacıyla gerçekleşti. Ülkeye dönüşü hangi durum hızlandırdı, anlamlı kıldı? Fevzi Aslansoy'un şehadeti, bu temelde Suruç'ta gerçekleştirilen cenaze töreni. Partileşmeye, silahlı direnişe neyle karar verildi? Haki Karer yoldaşın şehadetiyle. Bu şehadeti doğru anlama, doğru sahiplenme ve doğru yaşatma temelinde gerçekleşti.

Tarihin en zor ve anlamlı kararları, şehitlerin anılarına doğru sahip çıkma temelinde veriliyor

Dikkat edilirse bunlar tarihin en zor ve anlamlı kararları oluyor. Peki, bu zorlu kararlar nasıl veriliyor? Şehitlerin anılarına doğru anlama ve sahip çıkma temelinde veriliyor. Bu kararlaşmaları şehadetler, şehitler gerçeği ve şehadet yürüyüşü yaratıyor. Bu tartışmasız bir durumdur. O halde şehitlik ne büyük

tiyordu. Bu şehadet adeta Kürdistan'a dönüşü kamçılardı. Sömürgeci başkentte oluşan devrimci grubu Kürdistan'a çekti. Apocu Grubun ilk büyük direnişi ve kitle eylemi Fevzi Aslansoy'un Suruç'ta yapılan cenaze töreni oldu. Öyle ki grubu Kürdistan toplumuna tanıttak düzeyde etkili bir rol oynadı. İdeolojik grubun Kürdistan'a aynmasını, gençlik içerisinde çalışma yürütmesini ve hızlı gelişmeler sağlamasını en fazla da

bir merteye, şehadet ne kadar büyük bir güç ki böyle bir iradeyi, kararlaşmayı ortaya çıkartabiliyor. Her zaman bu gerçeği, bu biçimde değerlendirip doğru anlamamız gerekiyor.

Yine biliyoruz ki Haki Karer yoldaşın birinci şehadet yıldönümünde anısını doğru sahiplenme temelinde geliştirilen eylemlilik içerisinde 19 Mayıs 1978 günü Hilvan'da Halli Çavgun yoldaş faşist-sömürgeci güçler tarafından alçakça vu-

rularak katledildi. Halil Çavgun yoldaşın yürüyüşü, şehadeti doğru anlama ve doğru sahip çıkma yürüyüşüydü. Şehidin anısını topluma taşıma ve amacını başarma mücadelesiydi. Dikkat edilirse böyle bir durum yeni şehadetleri ve bu temelde yeni değerleri ortaya çıkardı.

Peki, Halil Çavgun yoldaşın anısına doğru sahip çıkma neyi yarattı? Çok iyi biliyoruz ki 1978 yazında ve güzünde gerçekleşen Muzaffer Hilvan Direnişi'ni ortaya çıkardı. Hilvan direnişi o dönemde Kürdistan, hatta Türkiye dev-

gelişti. Kürdistan'ı yeniden köy köy, kasaba kasaba, mıntika mıntika, dağ dağ işgal hareketini geliştirdi.

Peki, faşist-sömürgeci ve soykırımcı bu zihniyet ve siyasetin imhacı saldırılarına karşı büyük direnişler nerede verildi? Çok açık ki zindanda ve yurtdışında verildi. Maraş'tan Urfa'ya, Amed'den Serhat'a, Dersim'den Mardin'e kadar Kuzey Kürdistan'ın dağlarında ve ovalarında verildi.

Haki Karer'in anısının örgüte ve eyleme kavuşturulması olan Hilvan ve

Büyük Ölüm Orucu'na giden yolu 17 Mayıs Dörtler direnişi açtı. Mazlum Doğan'ın kıvılcımından zafer kazanan 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu'na gidişin arasındaki büyük halka 17 Mayıs günündeki Ferhat Kurtay ve arkadaşlarının, Dörtlerin direnişi oldu. Demek ki 12 Eylül faşist-askeri darbesine karşı en büyük direniş zindanda gelişti. Zindan direnişi içerisinde de yine Mayıs ayının, 17 Mayıs gününde verilen direnişin çok belirgin bir rolü oldu.

İkinci, 12 Eylül faşizmine karşı yurtdışında direnildi. Bu direniş sıfırdan başlayarak, gelişme yaratma temelinde Önder Apo öncülüğünde gerçekleşti. Parti, geri çekilme yaşadı, büyük bir eğitim ve hazırlık süreci yürüttü. Kendisini ideolojik ve askeri olarak eğitip, bir gerilla partisi haline getirdi. Bunu Filistin-Lübnan sahasında Filistin halkıyla dayanışma içerisinde gerçekleştirdi. Elbette bu da kolay olmadı, kendiliğinden yaşanmadı. Kan dökerek sağlandı. Şehitler vererek böyle bir süreç başarıyla tamamlandı; Beyrut'ta, Armon Kalesi'nde şehitler verildi. Neredeyse Lübnan'ın hemen her sahasında partimizin ve halkımızın çok büyük anlam ifade eden şehitleri oldu. Bu şehadetler içerisinde de Mayıs ayının yine belirleyici rolü var. 1 Mayıs 1982 günü Beyrut'ta Abdulkadir Çubukçu yoldaş bir hava saldırısında şehit düştü. Partimizin 1 Mayıs şehidi oldu. 12 Eylül faşist-askeri rejimine karşı yurtdışı çalışmalarımızın ilk büyük şehidi oldu.

Ardından Güney ve Doğu Lübnan'da İsrail işgaline karşı yürütülen mücadele içerisinde yaşanan şehadetler geldi. Bunlar da aslında Battalların, Beselerin, Zekilerin, Delillerin başlattığı süreci devam ettirmeyi, 1982 Büyük Zindan Direnişini tamamlamayı ifade ediyorlardı. Nitekim bu tamamlama 1982 güzünden itibaren ülkeye yeniden dönüş, gerilla hazırlıklarını geliştirme ve 15 Ağustos 1984 Büyük Gerilla Atılımı'nı başlatma biçiminde yaşandı.

Zindan direnişi, 15 Ağustos 1984 atılımıyla gerilla direnişi haline getirildi

Zindan direnişiyle 12 Eylül faşist-askeri darbesine karşı örgütlü direniş geliştirme kararı, 15 Ağustos 1984 Atılımı'yla gerilla direnişi haline getirildi, dağa taşındı. Halkla bütünleşti. Bir ideolojik mücadele, irade savaşı olmaktan çıkartılarak, siyasi ve askeri bir mücadele haline getirildi.

Kuşkusuz gerilla direnişi de kolay olmadı. Bedelsiz gerçekleşmedi. İnsanlık tarihinin en amansız bir mücadelesiydi. En azgın faşist-sömürgeci-soykırımcı saldırganlığa karşı Kürt insanının, kadınının, gencinin yüreğiyle, bilinciyle yürüttüğü büyük bir direnme savaşıydı. Her şey cesarete, fedakârlığa, yiğitliğe dayanıyordu. Bedel ödemekle gerçekleşiyordu. İşte bu bedel şehitler gerçeği oldu. Mazlumların, Ferhatların, Kemallerin, Hayrilerin özgürlük için verdikleri direnme kararını gerillaya taşıyıp, dağda yürüten o kahramanlık yürüyüşü kendinden istenen bedeli, fedai çizgisini daha da derinleştirerek ödedi. Gerillayı büyük bir şehadet yürüyüşü haline getirdi. Gerilla mücadelesini şehitler mücadelesi yaptı. Bu temelde daha ilk andan itibaren verdiği şehitler vardır. 1982'i güzünde Şahin Kılavuz ve arkadaşları ülkeye dönüşün şehitleri oldu. Mehmet Karasungur, İbrahim Bilgin ve Yaşar Organ yoldaşlar hazırlık döneminin şehitleri oldular. Mehmet Karasungur yoldaş daha ilk andan itibaren gerilla için Kürdistan'ın Rojhilat ve Başûr alanında pratik hazırlıkları yapan gruba

komuta eden bir yoldaştı. Hilvan ve Siverek direnişlerinin ölümsüz komutanıydı. 15 Ağustos sürecinin bütün hazırlık çalışmalarını Mahsum Korkmaz (Agit) yoldaşla birlikte geliştiren yoldaştı. 2 Mayıs 1983 tarihinde İbrahim Bilgin yoldaşla bu hazırlık çalışmaları sürecinde şehit düştü. Ülkeye dönüş ve hazırlık çalışmaları da bedelsiz olmadı. Kahramanca yürüyüş temelinde oldu. Cesaret ve fedakârlıklarla kazanıldı. Bu süreci kazandıran da şehitler gerçeği oldu. Şahin Kılavuz'dan Mehmet Karasungur'a, oradan Yaşar Organ'a kadar uzanan bir şehadet zinciri. Ardından 15 Ağustos 1984 atılımıyla birlikte gerçekleşen bütün yürüyüşler kahramanca gerçekleşti ve şehitler çizgisinde yeni kahramanlıklar yaratılarak sürdü.

Dikkat edelim hazırlık sürecindeki şehadetler içerisinde de Mayıs ayı önemli bir rol oynadı. 15 Ağustos Gerilla Atılımı'mız ise bu şehadetleri yılın 12 ayına, her ayın 30 gününe yaydı, ama bu yayılış içerisinde yine de Mayıs ayının şehitleri belirgin rol oynadı. Daha gerilla atılımının ilk yılı içerisinde; 1 Mayıs 1985 tarihinde Garzan'da Ramazan Kaplan ve grubu şehit düştü. 21 Mayıs 1985'te Sabri Gözübüyük ve grubu şehit düştü. Bunlar henüz daha ilk yıl içerisinde yaşanan şehadetlerdi.

Burada 1980 ve 1990'lı yılların kahramanlık çizgisindeki gerilla mücadelesinin şehitlerini anlatacak değiliz. Öyle ki bu süreç her günün 24 saati savaşa geçen, direnişe geçen, bedeller ödenerek geçen bir tarihi süreçtir. Her gününde onlarca kahraman şehit vardır.

En çok şehadetlerin Mayıs'ta yaşandığı da tartışma götürmez. Botan ve Zagros başta olmak üzere Mayıs ayında grup grup şehitler verdik. Amed'ten Dersim'e kadar Kürdistan'ın bütün alanlarında, eyaletlerinde şehitler verdik. 1 Mayıs 1988'de Mardin'de Mehmet Emin Aslan yoldaş şehit düştü. Yine 25 Mayıs 1988'de Şemdinli'de Ahmet Kesip yoldaş şehit düştü. Bunlar aynı zamanda partimizin Merkez Komite üyesiydiler.

1980'li yılların kahramanca süren gerilla savaşının şehadetlerine 1990'lı yıllarda serhildan şehitleri de eklendi. Büyük devrimci yurtsever Vedat Aydın başta olmak üzere halk serhildanlarımızda onlarca şehit verildi. Böyle bir büyük tarihi mücadele içerisinde faşist-soykırımcı düşman 6 Mayıs 1996 günü, yani Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idam edilişinin yıldönümünde Önder Apo'ya ve Parti Merkez Okulumuza dönük çok kapsamlı bir askeri saldırıda bulundu. Bu vahşi bir katliam girişimiydi ki buna karşı 30 Haziran 1996 günü Dersim'de gerçekleşen Fedai Zilan Direnişi ile cevap verildi. Zilan direnişi, tıpkı zindan direnişi gibi özgürlük mücadelesi sürecimizde bir dönüm noktasını, gerilla savaşında yeni bir tarzın gerçekleşmesini ortaya çıkardı.

Yine üzerinde durmamız gereken 16 Mayıs 1997 tarihli Hewlêr katliamı var. Düşmanın 14 Mayıs 1997 günü başlattığı Zap'a dönük işgal ve imha saldırısı içerisinde KDP işbirlikçiliği ve

ihaneti de yer aldı ve iki gün sonra Hewlêr'de, içlerinde Salih, Hêlîn ve Ozan yoldaşların da bulunduğu sayısı henüz net olmayan 50-60 civarı tedavi gören yaralı ve hasta yoldaş katlettiler. İşbirlikçi ihanetin hangi düzeye ulaşacağının görülmesi açısından bu olay önemlidir, anlamlıdır. Hala bu konuda KDP yönetimi bir açıklama yapmış ve söz konusu şehitlerin cenazelerini hareketimize ve ailelerine vermiş değildir. Günümüzdeki KDP gerçeğini anlamak açısından bu önemlidir.

1997 güzünde Diyana'dan Kasrê'ye, oradan Çoman'a kadar Türk ordusunun tanklarını Güney Kürdistan'ın her yanına sokan KDP Yönetimi'nin bugün de Medya Savunma Alanları'na dönük TC'nin imha ve işgal saldırılarına koruculuk düzeyinde katılıyor olması, demek ki yadırgatıcı değildir. Bunun daha geçmiş de vardır. Önceki süreçlerde de böyle bir işbirlikçilik ve ihanet yaşanmıştır. Günümüzde yaşananlar bunun bir benzeri ve devamı oluyor.

TC, NATO ve KDP destekli imha ve tasfiye saldırılarına karşı şehitler çizgisinde direndik

Kısaca her türlü NATO destekli faşist-sömürgeci-soykırımcı saldırıya karşı gerilla ve halk direnişimiz 1980'li ve 1990'lı yıllarda şehadet çizgisinde gerçekleşti. Biz binlerce, on binlerce şehit vererek bu mücadeleyi yürüttük. Öyle ki 1993-98 arasında her yıl neredeyse binden fazla şehidimiz oldu. Binlerce askeri eylem ve çatışma yaşandı.

Kısaca faşist-sömürgeci-soykırımcı düşmanın NATO ve KDP destekli imha ve tasfiye saldırılarına karşı şehitler çizgisinde direndik ve bütün bu saldırılar kahraman şehitlerimizin Önderlik çizgisindeki doğru yürüyüşleri temelinde kırıldı. Bütün saldırıları şehadet yürüyüşümüz kırdı. Bütün planları böyle bir mücadele gerçeği bozdu ve başarısız kıldı.

Gurbet Aydın (Mizgîn)

rimciliğinin ortaya çıkardığı en büyük gelişmelerden birisiydi. Belki de en ilerişiydi. Günümüzdeki demokratik öz-yönetim mücadeleleri için çok zengin dersler içeren tarihi bir pratikti. Halil Çavgun yoldaşın anısına doğru sahip çıkma, bu konuda her hangi bir yanılgıya, bireyciliğe, oportünizme düşme, Hilvan direnişi gibi dönemin en büyük mücadelesini ve başarısını yarattı. Bir anda Hilvan devrimci bir kasaba haline geldi. Demokratik bir yönetime kavuştu. Apocu ideolojik-politik çizgi Hilvan'da halklaştı, toplumsaştı; işçilerle, emekçilerle, kadınlarla, gençlerle buluştu. Tam bir halk hareketi haline geldi. Gerçekten de grubun partileşmesi için gerekli düzeyi ortaya çıkardı. Nitekim 27 Kasım 1978'de yapılan Kuruluş Kongresi ile PKK'nın kurulması, devrimci-öncü bir parti olarak tarih sahnesine çıkması en fazla da Hilvan direniş pratiğine ve onun ortaya çıkardığı sonuçlara dayanarak gerçekleşti.

Bir ideolojik grup olmaktan bir parti olmaya, bir kadro grubu olmaktan halka öncülük eden parti haline gelme, böyle bir direnişin yarattığı sonuçlar temelinde gerçekleşti. Zaten Hilvan direnişi ve onun etrafında Kuzey Kürdistan'ın bütün kent ve kasabalarında ortaya çıkan devrimci gelişme fiilen partiyi yarattı, partileşmeyi sağladı. 27 Kasım 1978 günü yapılan Kuruluş Kongresi, bu gelişmeleri tartışıp bir tanıma kavuşturma ve ona bir isim takıp, daha örgütlü ve profesyonel çalışır düzeye getirmeyi ifade etti.

12 Eylül faşist-askeri darbesine karşı Diyarbakır Zindan direnişi

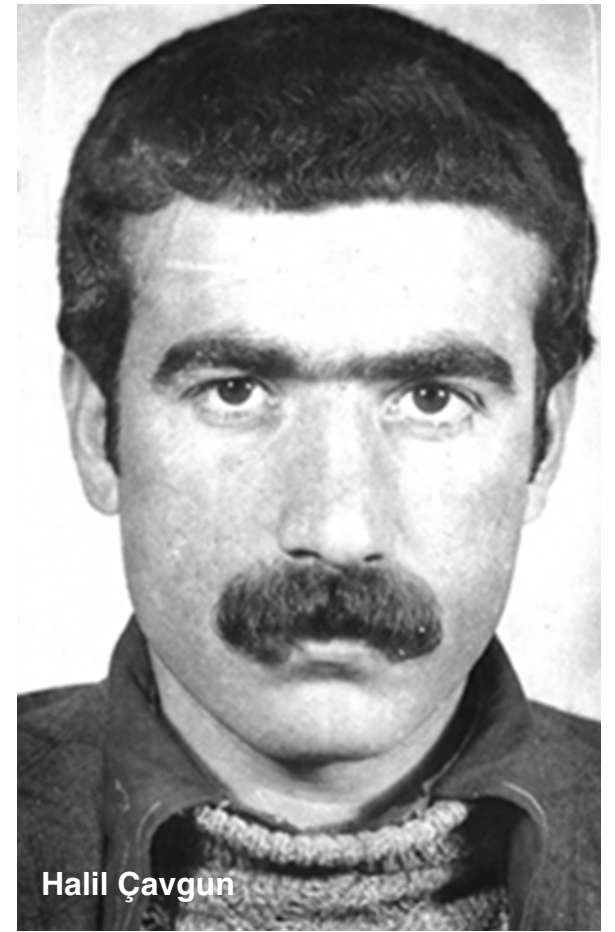
Bunun ardından gelen süreci biliyoruz; 12 Eylül 1980 günü faşist cunta iktidara el koydu ve Türkiye'de askeri darbe gerçekleşti. Faşist-askeri bir yönetim ortaya çıktı. Bu yönetimin ne demek olduğu en çok da Kürtler ve Kürdistan açısından açıklık içeriyordu. Daha ilk anından itibaren bir saldırıydı, katliamdı, daha büyük zulümdü. Kürt soykırımını tamamlama saldırısıydı. Sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı ortaya çıkan devrimci bilinçlenmeyi, özgürlük tomurcuklanmalarını daha yeşermeden kırıp imha ederek, Kürt soykırımını tamamlama saldırısıydı ve bu biçimde de her alanda

Siverek direnişiyle doğuşunu gerçekleştiren PKK hiç tereddüt etmeden bu soykırımcı imha saldırganlığına karşı direnişe geçti. Battal Evsen ve Besê Anuşların, büyük komutan Delil Doğanların, Zeki Palabıyıkların kahramanca direnişleri bu süreçte gelişti.

Kuşkusuz 12 Eylül saldırganlığına karşı ilk direnişler bu biçimdeydi ve şehadet çizgisinde yaşandı. Bu da şu gerçeği ortaya çıkardı: 12 Eylül faşist-askeri darbesine karşı direnilecektir, hem de şehadet çizgisinde kahramanca direnilecektir. Direnme dışında hiçbir tutum kabul edilmeyecektir. Nitekim bu mesajı ilk önce zindandaki devrimci tutsaklar aldı ve politikamız direnmektir ilkesini belirlediler. Böyle bir ilke temelinde de her türlü işkence, katliam ve itirafçılık dayatmalarına karşı Diyarbakır Zindanı'nı büyük bir direniş alanı haline getirdiler.

Peki, bu direnişler nerede somutlaştı, zaferi nasıl kazandı? Şehadet çizgisinde somutlaştı ve şehadet çizgisinde yürütülen mücadeleyle kazanıldı. İşte Mazlum Doğan'ın, Ferhat Kurtay ve Dörtlerin, yine 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişçilerinin Kemal Pir, Mehmet Hayri Durmuş, Ali Çiçek ve Akif Yılmazların kahramanca direnişleriyle gerçekleşti. Politikamız direnmektir ilkesi bu biçimde hayata geçirildi. 12 Eylül faşist-askeri darbesine karşı en büyük direnişler Diyarbakır Zindanı'nda yaşandı. 12 Eylül faşist-askeri rejimini, onun dayandığı sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyaseti ideolojik yenilgiye uğratan ilk direniş Diyarbakır Zindan direnişi oldu. Mazlumların, Ferhatların, Kemal ve Hayrilerin kahramanca direnişi bunu gerçekleştirdi. 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi 12 Eylül faşist-askeri darbesine ilk yenilgiyi yaşatan büyük direnişler oldular.

Dikkat edilirse **ilk kıvılcım Newroz'da çakıldı.** Bu, Mazlum Doğan'ın Newroz bilinciyle gerçekleşti. Newroz'un Kürt tarihindeki derin anlamıyla ortaya çıktı. İkinci adım, 17-18 Mayıs gecesi yaşandı. Kuşkusuz burada da hem Mazlum Doğan yoldaşın direnişinin hem de Haki Karer yoldaşın direnişinin etkisi vardı. Ferhat Kurtay ve Dörtlerin büyük kahramanlık direnişi Mayıs ayında yaşandı, Mazlum Doğan'ın başlattığı direnme çizgisini devam ettirmeyi Haki Karer yoldaşın anısına doğru sahip çıkmayı ifade ediyordu. 14 Temmuz'a,

Halil Çavgun

Kuşkusuz önceki dönemlerde olduğu gibi uluslararası komploya karşı direnişte de şehitler çizgisinde büyük şehitler verildi, ağır bedeller ödendi. Uluslararası komploya karşı ayakta durma iradesini, bilincini ve pratiğini şehitlerimiz ortaya çıkardı. Daha ilk andan itibaren 9 Ekim 1998 Komplosu'na karşı zindanlardan başlayan "Güneşimizi Karartamazsınız" şiarı temelindeki fedai direniş hareketi gelişti, ki bu bir şehadet hareketiydi. Halit

Oral ve Aynur Artan yoldaşların başlattığı bu direniş zindanlara yayılarak büyüdüğü gibi dışarıya da taşdı, dört parça Kürdistan'ın her tarafına yayıldı. 15 Şubat Komplosu'na karşı tam bir gerilla ve halk direnişi haline geldi. Bu direniş dağda gerillayla olduğu

yenmeyi, engelleri aşmayı şehitlerimizin duruşları, mücadeleleri başardı. Her şeyi gerçekten de şehadet çizgisinde yürütülen mücadeleyle kazandık. AKP'nin gittikçe devletle bütünleşerek faşist-soykırımcı bir saldırganlık haline geldiği, 2009 tarihinden itibaren Devrimci

şan, bu biçimde halkları ve devrimci öncülerini iç içe geçiren, kaynaştıran bir devrimci öncülük, enternasyonal topluluk haline getirmeyi başarmıştır. Bugün 46'ncı Mayıs Direniş Ayı'nda da İmralı öncülüğünde, dört parça Kürdistan'da ve dünyanın dört bir ya-

şan, bu biçimde halkları ve devrimci öncülerini iç içe geçiren, kaynaştıran bir devrimci öncülük, enternasyonal topluluk haline getirmeyi başarmıştır. Bugün 46'ncı Mayıs Direniş Ayı'nda da İmralı öncülüğünde, dört parça Kürdistan'da ve dünyanın dört bir ya-

şan, bu biçimde halkları ve devrimci öncülerini iç içe geçiren, kaynaştıran bir devrimci öncülük, enternasyonal topluluk haline getirmeyi başarmıştır. Bugün 46'ncı Mayıs Direniş Ayı'nda da İmralı öncülüğünde, dört parça Kürdistan'da ve dünyanın dört bir ya-

Şehadet amacın kutsallığını ve büyüklüğünü gösterir

Gerçekten de küresel kapitalist modernite sistemiyle oluşturulan faşist-sömürgeci-soykırımcı inkâr ve imha sistemi bu geçen elli yıllık süre içerisinde Kürtlüğü tümenden bitirerek Kürt'ün ve Kürdistan'ın adını tarihten silmek istiyordu. Böylece Kürdistan'ı insanlığın bittiği, toplumların yok olduğu, gerici baskı ve sömürü düzeninin tam galebe çaldığı bir alan haline getirmek istiyordu. Fakat şimdi ortaya çıkan nedir? Kürdistan özgürlüğün kalesidir. Demokrasinin, direnişin kalesidir. Faşizme-sömürgeciliğe-soykırıma geçit vermeyen zafer kalesidir. Kürt halkı insanlığın umudu, coşkusu, heyecanı haline gelen, Kürt kadınları, gençleri insanlığın heyecan duyduğu, moral aldığı bir öncü güç konumuna gelme durumunu yaşamaktadır.

Gerçekten de herkes Kürdistan'da Kürt halkının, kadınının, gencinin direnişine bakarak insanlığını hatırlıyor, ölçü kazanıyor, moral alıyor, coşku ve heyecan duyuyor. Yaşadığının farkına varıyor. İşte elli yıllık direnişin kahraman şehitlerinin ortaya çıkardığı gerçeklik bugün budur. Bundan daha değerli, daha anlamlı bir şey olamaz. Bundan daha çok onur veren, duygulandıran, cesaret ve fedakârlık kazandıran, geleceğe umutla bakmayı sağlayan başka bir güç kesinlikle bulunamaz. Bu ba-

şan, bu biçimde halkları ve devrimci öncülerini iç içe geçiren, kaynaştıran bir devrimci öncülük, enternasyonal topluluk haline getirmeyi başarmıştır. Bugün 46'ncı Mayıs Direniş Ayı'nda da İmralı öncülüğünde, dört parça Kürdistan'da ve dünyanın dört bir ya-

Biz hareket ve halk olarak 46'ncı Mayıs Şehitler Ayı'nı ve Şehitler Günü'nü bu temelde yaşıyoruz. Zap ve Avaşın direnişleri öncülüğünde AKP-MHP faşizmini yenilgiye uğratarak, "Özgür Kürdistan ve demokratik Türkiye ve Ortadoğu'yu mutlaka yaratacağız" diyoruz. Bunlar temelinde bir kere daha Haki Karer yoldaştan günümüzün Zap ve Avaşın şehitlerine kadar uzanan tüm kahraman şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyor. Amaçlarını başarma sözümüzü yineliyoruz. Şehitlerimiz yolumuzu aydınlatan meşaledir. Şehitlerimizin anıları ölüm-süzdür. Şehid namirin!

gibi dört parça Kürdistan'da ve yurt dışında oldu. Uluslararası komploya karşı direnişin gücü de arttı, alanı da genişledi. Başlatılan fedai direniş zindanlarda sürdüğü gibi dış alanlarda da sürdü. Gerilla da komploya karşı Şaristan ve Ferhat arkadaşlar öncülüğünde Zilan çizgisinde fedai eylemler gerçekleştirdi. Gerilla komploya karşı direnmek üzere her türlü bedeli göze alarak eyleme geçti. Amed Eyaleti'nin büyük komutanı Amed yoldaş Orta Saha'nın bütün güçlerini harekete geçirerek kendisi de dâhil onlarca şehit vermeyi göze aldı. Mardin Eyaleti'nin ölümsüz komutanı Felat yoldaş yine komploya karşı Mardin Eyaleti'nin en büyük direniş alanı haline getirdi.

Halk direnişi içerisinde de şehitler verdik. Rusya'da Taylan yoldaşın direnişi gelişti. Avrupa'da halk tümenden ayağa kalktı. Öyle ki dört parça Kürdistan'da çocuklar, kadınlar, yaşlılar, gençler dahil toplumun topyekûn ayağa kalkışı gerçekleşti. "Güneşimizi Karartamazsınız" şıarını temelinde Önder Apo etrafında bir kenetlenme yaşandı. Bu süreç sadece komplo dönemindeki bir tepki olarak kalmadı, daha sonra da Uluslararası Komplo'ya ve onun ortaya çıkardığı İmralı işkence ve tecrit sistemine karşı şehadet çizgisindeki bir direniş olarak sürdü. Kuzey Kürdistan'da büyük şehitler verdik. Yurtdışında büyük şehitler verdik. Kürdistan'ın diğer parçalarında şehitler verdik. Rojhilat'ta şehitler verdik. Rojava direnişinde Şilan Kobanê ve grubunu şehit verdik. Rojhilat direnişimiz 9 Mayıs 2010 tarihindeki Şirin Elemhuli ve arkadaşlarının idam edilmesine kadar geldi ve büyüdü. Başûr'da her zaman büyük mücadele içerisinde olduk ki bu Dr. Sirwanlardan başladı Helmet yoldaşların şehadetine kadar uzandı.

Şu çok açık bir husus ki uluslararası komploya Önder Apo'nun öngörüsü, doğru tarzı ve direnişi ile Önder Apo etrafında ateşten çember oluşturarak "Güneşimizi Karartamazsınız" şıarıyla direnen kahraman şehitlerimiz kırdı. İmhayı önledi, idamı önledi, İmralı mücadelesini kazandı. AKP saldırganlığına karşı da paradigma değişimi temelinde hareketi yeniden yapılandırarak Demokratik Özerklik ve Demokratik Konfederalizm çizgisinde yeni ve güçlü bir mücadele olarak ortaya çıktı. Böyle bir mücadele de şehadet çizgisinde yürüdü. Komplonun bütün oyunları, hileleri, şiddeti, saldırganlığı, zulmü şehadet çizgisindeki direnişle kırıldı. Bütün zorlukları

Halk Savaşı temelinde 1 Haziran 2010 tarihiyle birlikte büyük bir direnme içerisine girdik ve bu direniş Zilanca fedai çizgisinde gerçekleşti. Yine böyle bir direniş içerisinde Mayıs ayı şehitleri öncü konumda oldu. 25 Mayıs 2012 yılında Êrîş ve Andok yoldaşların Kayseri'de geliştirdikleri direniş, o büyük ruh gerçekten de herkes için çekiciydi, ön açıcıydı, ruh ve cesaret vericiydi. Zilan çizgisinin her yerde ve her koşulda uygulanabileceğinin en somut kanıtıydı.

Kuşkusuz bu tarihi süreçlerde gelişen kadın devrimimiz şehadet çizgisinde gelişen bir devrimdir. Bêrivanların, Bêrîtanların, Zilanların öncülüğünde ve komutasında ruh, duygu, düşünce ve eylem kazanan devrimsel çıkışlardır.

Diğer yandan Rojava Özgürlük Devrimi ve DAİŞ'e karşı büyük savaş gerçekten de şehadet çizgisinde olmuştur. Öyle ki bütün dünyanın devrimci-sosyalist gençlerini bünyesinde toplayarak dünya gericiliğinin saldırgan kolu olan DAİŞ çeteciliğine karşı insanlığın onurunu ve özgürlüğünü koruyan büyük Rojava direnişini ortaya çıkarmıştır. Şengal ve Maxmur direnişleri böyle bir ortamda ve süreçte gelişmişlerdir. Rojava Devrimi'nin ve DAİŞ'e karşı savaşın binlerce şehidi olmuştur ki bu şehadetlerde de yine Mayıs ayının direnişleri ve şehitleri ön plandadır. En somut olarak DAİŞ'i, başkenti Rakka'da yenilgiye uğratarak çöküşe götüren o büyük direniş içerisinde Türkiye halklarının devrimci öncüsü Ulaş Bayraktaroğlu 9 Mayıs 2017'de Rakka'da şehit düşmüştür.

İmralı öncülüğünde, dört parça Kürdistan ve her yerde direniyoruz

Kürt halkı ve partimiz, dünyanın devrimcilerini, Türkiye'nin devrimcilerini Rojava özgürlük direnişi içerisinde toparlayarak Rakka gibi bir Arap şehrinin DAİŞ çeteciliğinden kurtarılması için Ulaş Bayraktaroğlu gibi büyük devrimci militanların şehadetini ortaya çıkartabildiği gibi Arap gençlerini de devrime katmış, Zap alanında AKP-MHP faşizmini yenmek, Türkiye'nin demokratikleşmesini sağlamak üzere Fedai Arap yoldaşın şehadetine kadar getirmiştir. Arap gençlerini Türkiye'nin demokrasisi için AKP-MHP faşizmine karşı savaşan, Türkiye'nin devrimci gençlerini faşist DAİŞ çeteciliğine karşı Arap halklarının özgürlüğü için sava-

nında Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü hedefleyen "Dem Dema Azadiyê ye" hamlesi temelinde bir özgürlük direnişi yürütüyoruz. Bu direnişin merkezi kuşkusuz Zap ve Avaşın'dır. Öncüsü gerilladır. Direnişin yükünü en çok omuzlayan HPG ve YJA-Star komuta ve savaşçılarıdır, gerilla güçlerimizdir. Bu da Zap ve Avaşın merkez olmak üzere tüm Medya Savunma Alanları'nda, Kuzey Kürdistan'da, Kürdistan'ın dört bir yanında, Türkiye'nin metropollerinde AKP-MHP faşist-sömürgeci-soykırımcı saldırganlığına karşı kahramanca yürütülen bir direniş olarak sürmektedir. 46'ncı yılında, Mayıs şehitleri çizgisinde direniş yürütüyoruz. Şehitlerimizin izinde yürüyoruz. Varlık ve özgürlük mücadelemizi şehitler vererek sürdürüyoruz.

18 Mayıs 1977'de Haki Karer yoldaşın şehadetiyle başlattığımız bu kutsal özgürlük mücadelesini bugün 46'ncı yılında Zap ve Avaşın direnişleriyle sürdürüyoruz. Şehitler vererek yürütüyoruz. YJA-Star'ın ölümsüz komutanı Mîzgîn Ronahî yoldaş gibi onlarca yiğit Kürt kızını ve oğlunu şehit verme temelinde gerçekleştireyoruz. Haki Karer ve Mîzgîn Ronahî yoldaşlar şahsında bu 45 yıllık kahramanca yürüyüşün bütün şehitlerini bir kere daha saygı ve minnetle anıyoruz. Mîzgîn Ronahî şahsında bu 46'ncı Mayıs'ın bütün şehitlerini, Zap ve Avaşın direniş şehitlerini, yine saygı ve minnetle anıyoruz.

Dikkat edilirse AKP-MHP faşizmini kıran, iradesiz kılan, çöküşe götüren büyük direniş yine şehitler çizgisinde, şehitler öncülüğünde yürütülüyor. En zor koşullarda faşist-soykırımcı saldırganlığı kıran büyük gerilla direnişini, şehitler çizgisinde yürüyerek yaratıyoruz. Fedailik zirvede seyrediyor. Fedailişen bir gerilla, fedailişen bir hareket, fedailişen bir halk haline gelmiş bulunuyoruz. Şehitler komutasında bilinçlenen, örgütlenen ve özgürlük için direnen bir hareket ve halk konumuna ulaşmış durumdayız.

Kuşkusuz bu duruma gelmenin tarihi önemini ve anlamını iyi bilince çıkarmalıyız. Şehitler gerçeğinin ne kadar büyük bir güç ve irade olduğunu bu tarihi direnişe bakarak iyi görmeliyiz. Gerçekten doğru ne, yanlış ne? Yaşayan kim, ölen kim? Cesaret ve fedakârlık nerede, bencillik ve bireycilik nerede? Bu ayrımları görebilmek açısından günümüz direnişi ve onun büyük şehitler gerçeğini iyi anlamak ve görmek gerekli. Bize insanlığı, doğru yaşamı,

Aysel Doğan

kimden şehadet gerçeğini iyi anlamak lazım. Şehitlerimizin varlık ve özgürlük mücadelemizdeki anlam ve önemlerinin bilincine iyi varmalıyız. Şehadet, amacın zaferi ve garantisidir. Amanın kutsallığını ifade eder. Amanın büyüklüğünü gösterir. Bir dava şehadet verebiliyorsa büyük ve yenilmez bir davadır.

Yine şehadet doğru tarzı, üslubu yaratır. Kazanmanın, başarmanın tar-

Not: Heval Aysel Doğan'ın şehadetini yazıyı hazırladıktan sonra üzüntüyle öğrendim. Mayıs şehitleri kervanına katıldı. Haki, Sara ve Mîzgîn yoldaşlara konuk oldu. Saygı, sevgi ve minnetle anıyor; bu yazıyı anısına sunuyorum.

ÖNDERLİK VE ŞEHİTLER ÇİZGİSİNDE SAVAŞARAK DÜŞMANI ZAP VE AVAŞİN'E GÖMELİM

17 Nisan Zap ve Avaşin saldırısının 'Çöktürme eylem planı' ile de kopmaz bağı vardır. Aslında faşist Tayyip Erdoğan yönetimi, öngördüğü diz çöktürmeyi DAİŞ'in 15 Eylül 2014 tarihinde başlattığı Kobanê saldırısı ile gerçekleştirmek istiyordu. Ancak DAİŞ Kobanê'de tarihi bir yenilgi yaşayınca, 2015 yazında AKP yönetimi ABD ve MHP ile anlaşıp 1 Kasım 2015 sahte seçimiyle iktidarı yeniden gasp ederek, DAİŞ'in yapamadığını yapmayı hedefleyen saldırıya hazır hale geldi. Tarihi saldırı ise 26 Ağustos 2016 tarihinde Cerablus'a ve Medya Savunma Alanları'ndan Çelê'ye yönelik olarak başladı. Tarih uygundu, yer uygundu; Tayyip Erdoğan kendisini, Mercidabık savaşı ile Ortadoğu'yu ele geçiren Yavuz Selim'in yeni versiyonu olarak görüyordu.

PKK'nin Tüm Kadro ve Sempatizanlarına!

Değerli Yoldaşlar!

Kürdistan Özgürlük Hareketi ve Kürt halkı olarak 8 Mart ve Newroz çıkışı temelinde yeni bir 1 Mayıs'a ve Şehitler Ayı'na hazırlanırken, 17 Nisan akşamından itibaren faşist-soykırımcı düşmanın Zap ve Avaşin'i hedefleyen yeni bir planlı işgal, imha ve tasfiye saldırısıyla yüz yüze geldik. Bu temelde üç haftadır Zap ve Avaşin'de tarihimizin en kapsamlı ve derinlikli bir savaşı yaşanıyor. Zap ve Avaşin merkez olmak üzere söz konusu savaş giderek Kürdistan ve Türkiye'nin her alanına yayılıyor. Üç haftadır her gün 24 saat boyunca aralıksız ve keskin biçimde süren yoğun savaş içinde faşist-soykırımcı düşman, tarihinin en ağır kayıplarını verirken, bizim de kahramanlık destanları yazarak şehit düşen yoldaşlarımız bulunuyor. Yeni 1 Mayıs'ı ve Mayıs Şehitler Ayı'nı böyle kader belirleyici bir savaş içinde yaşıyoruz.

AKP-MHP faşizmi, söz konusu savaşı hem kendisi için ve hem de faşist-soykırımcı TC için bir ölüm-kalım savaşı olarak tanımlıyor. İktidar ömrünü uzatmayı ve Kürt düşmanı TC sisteminin devamını bu savaşın sonucuna bağlamış bulunuyor. Bunun için de tüm gücünü, iç ve dış imkânlarını savaşa seferber ediyor. Başta ABD olmak üzere tüm kapitalist modernite güçlerinin ve başta KDP olmak üzere tüm Kürt işbirlikçiliğinin ve ihanetinin desteğini arkasına alıyor. Yıllardır Suriye, Libya, Irak ve benzeri alanlarda eğittiği çete güçlerini ve örgütlediği köy korucularını savaşa cephesine sürüyor. Türkiye'nin kaderinin ve geleceğinin söz konusu savaşın sonuçlarına bağlı olduğu anlaşılıyor.

Kuşkusuz söz konusu savaşın sonucu, Hareket ve halk olarak bizim için de kader belirleyici niteliktedir. Elli yıldır yürüttüğümüz Kürt varlık ve özgürlük savaşının seyri, bu savaşın sonucuna göre belirlenecektir. Bu nedenle, biz de Newroz'da başlattığımız 50. Yıl Zafer Hamlemizi seferberlik düzeyinde geliştiriyor ve söz konusu savaşı mutlaka kazanmak istiyoruz. Bu temelde, tüm parti, gerilla, kadın, gençlik ve halk güçlerimizi Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü hedefleyen söz konusu savaşı kazanmaya seferber ediyoruz. Zap ve Avaşin'de, tüm Medya Savunma Alanları'nda ve Kürdistan'ın her tarafında kahraman gerilla güçlerimiz bu amaçla tarih yazan bir direnme savaşı yürütüyor. Dört parça Kürdistan'da ve dünyanın dört bir yanında halkımız ve dostlarımız, kadınlar ve gençler öncülüğünde yirmi dört saat direniyor.

Öncelikle tarihi İmralı Direnişi öncülüğünde gelişen söz konusu gerilla ve halk direnişini selamlıyor, başarılarını kutluyoruz. Özellikle Zap ve Avaşin başta olmak üzere tüm Kürdistan'da tarih yazan, başta Kürdistan olmak

üzere Ortadoğu ve insanlığın kaderini belirleyen kahraman gerilla güçlerimizi, HPG ve YJA-Star'ın kahraman komutan ve savaşçıları selamlıyoruz. Tüm yurtsever Kürt halkının ve devrimci-demokratik insanlığın kalbinin kendileriyle attığını bilmelerini istiyoruz. 17 Nisan Direnişinin ilk şehitleri olan Şaristan ve Agir yoldaşlar şahsında tüm kahraman şehitlerimizi saygı, sevgi ve minnetle anıyoruz. 50. Yıl Direnişinin bu kahraman şehitlerinin anılarını yaşatma ve amaçlarını başarma sözü-müzü bir kez daha yineliyoruz. Açık ki yeni Şehitler Ayımız böyle bir tarihi mücadele içinde yaşanıyor. Önderlik ve Şehitler çizgisinde mücadele edip tarihi zafere yürüyen herkese üstün başarılar diliyoruz.

Değerli Yoldaşlar!

Hareket ve halk olarak yeni bir Mayıs Şehitler Ayına girdik. Önder Apo'nun 'Benim gizli ruhum gibiydi' dediği ölümsüz devrimci Haki Karer yoldaşın 45. şehadet yıldönümünü yaşıyoruz. Böylece kırk altıncı şehitler yılına giriyoruz. 18 Mayıs 1977 tarihinde Haki Karer yoldaşın Antep'te şehit edilmesi, Hareket ve halk tarihimizde yeni bir süreci başlattı. 'Haki Karer'in anısının örgütlenmesi' olan partileşme süreci ve devrimci intikam mücadelesi içine bu temelde girildi. Önder Apo öncülüğünde hareket ve halk olarak 45 yıldır bu temelde örgütlendik ve mücadele ettik. Bütün gelişmeler bu temelde yaratıldı, tüm kahraman şehitler böyle bir direniş içinde verildi, yeni özgürlük tarihi böylesi bir direnişle yazıldı. Şimdi aynı anlayış ve iradeyle yeni şehitler yılına giriyoruz ve yeni yılda da Önderlik ve şehitler çizgisinde mücadele ederek büyük başarılar kazanacağımıza inanıyoruz.

Bu temelde, öncelikle büyük devrimci Haki Karer yoldaşı, şehadetinin 45'inci yıldönümünde saygı, sevgi ve minnetle

anıyoruz. Haki Karer yoldaş şahsında tüm kahraman şehitlerimizi saygıyla anıyor, amaçlarını başarma sözü-müzü yineliyoruz. 45'inci şehitler günü ve Şehitler Ayı'nda tüm yoldaşları ve yurtsever halkımızı şehitler gerçeğini doğru anlamaya ve şehitler çizgisinde özgürlük mücadelemizi başarıyla geliştirmeye çağırıyoruz!

Şehitlerin en büyük güç kaynağımızdır

Değerli Yoldaşlar!

46'ncı yıla girişte de Hareket ve halk olarak şehitler çizgisinde yaşıyor ve savaşıyor olmak bize kıvanç veriyor. Çünkü PKK ve PAJK şehitler partisidir ve şehitlerin komutası altında ve şehitler çizgisinde savaşmaktadır. Önder Apo dedi, 'PKK şehitler partisidir', 'şehitler PKK biçiminde yaşamaktadır'. Yine PKK'nin, Haki Karer'in anısının örgütlenmesi ve eylemli kılınması olduğunu söyledi. Şehitlerin en büyük güç kaynağımız olduğunu belirtti. Şimdiye kadar partimiz bu temelde var oldu, mücadele etti ve kazandı; bundan sonra da aynı çizgide var olacak, savaşıyor ve kazanacaktır. Her zaman şehitlerimizin amaçlarını ve ölçülerini esas alacaktır. PKK bir şehadet çizgisi olarak var olmuştur ve bundan sonra da böyle olacaktır. Demek ki PKK'yi doğru anlamak, bir Önderlik ve şehitler partisidir olduğunu çok iyi bilerek ona göre katılmak gerekiyor.

Yine Hareket olarak baştan beri bir şehitler günümüzün ve Şehitler Ayı'mızın olması çok anlamlıdır. Bu durum partileşme ile şehitler gerçeği arasındaki bağı ifade etmektedir. Mayıs ayının 'Kürdistan Şehitler Ayı' olarak tanımlanmış olması çok önemlidir. Kuşkusuz bu durum sadece bir kararla gerçekleşmemiştir, tersine her gününde onlarca kahraman şehidin varlığıyla

gerçeklik bulmuştur. Unutmayalım ki, 6 Mayıs 1972'de Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan Mamak cezaevinde idam edilirken, Önder Apo da söz konusu cezaevinde tutuklu bulunmaktaydı. 18 Mayıs 1973'te İbrahim Kaypakkaya Diyarbakır Zindanı'nda işkencede katledilirken, Önder Apo da daha yeni Apocu Gurubu örgütlemeye çalışıyordu. 1972 Nisanında, Mahir Çayan ve arkadaşlarının Kızıldere'de katledilişini protesto eylemi düzenlediği için cezaevine girmişti. Neticede Apocu Önderliksel çıkış işte bu devrimci önderlerin anılarına sahip çıkmak ve amaçlarını başarmak temeline olmuştur.

18 Mayıs 1977 tarihinde Haki Karer yoldaşın Antep'te şehit düşmesi ise Önderliksel yürüyüşün yönünü ve PKK gelişimini belirlemiştir. Zaten daha bir yıl önce gruba yeni katılan Suruçlu devrimci Fevzi Aslansoy Ankara'da faşistler tarafından 18 Mayıs günü vurulup katledilmiştir. 1 Mayıs 1977 tarihinde ise Türk kontrgerillası Taksim'de tarihin en vahşi katliamlarından birini gerçekleştirmiştir. Söz konusu Taksim Katliamı ile Antep'te Haki Karer yoldaşın katledilmesi arasında kopmaz bağlar vardır. Taksim'de 40 kadar devrimci ve demokrati katledenler, Antep'te de Haki Karer yoldaşı katletmişlerdir.

Kısaca Mayıs ayının her gününde onlarca devrimci ve yurtseverin şehadeti vardır. Bu söylem sadece bir iddia değil, tersine bir gerçeğin ifade edilmesidir. Aslında Mayıs ayının her gününde şehit düşenleri belirleyip, Şehitler Ayı'nı bu temelde anmak daha doğru ve anlamlı olur. Burada bazı şehitlerimizi ifade edersek, gerçek durum bununla bile yeterince anlaşılır. 1 Mayıs 1982'de Beyrut'ta Abdulkadir Çubukçu yoldaş, 1 Mayıs 1985'te Garzan'da ise Ramazan Kaplan ve grubu şehit düşmüştür. 2 Mayıs 1983'te Kandil'de Mehmet Ka-

rasungur ve İbrahim Bilgin yoldaşlar, 2 Mayıs 2016'da ise Amed'de Azad Siser ve Çekdar Amed yoldaşlar şehit düşmüşlerdir. 4 Mayıs 'Dersim Soykırım Günü' olarak ifade edilmektedir ki, tüm soykırım şehitlerini bugünün şehitleri olarak anmak gerekir.

9 Mayıs 2010 tarihinde Şirin Elemhuli ve grubu İran'da idam edilmiştir. 11 Mayıs 1992'de Garzan'da Ozan Mizgin yoldaş şehit düşmüştür. 16 Mayıs 1997 Hewlêr katliamının tarihidir; Salih, Hêlin ve Ozan yoldaşlarla birlikte 70 civarı hasta ve yaralı devrimci KDP tarafından katledilmiştir. 17 Mayıs 1982 akşamı Ferhat Kurtay öncülüğündeki 'Dörtler' Diyarbakır zindanında bedenlerini ateşe vermişlerdir. 19 Mayıs 1978 tarihinde Halil Çavgun yoldaş Hilvan'da vurulup şehit edilmiştir. 25 Mayıs 2012 tarihinde Êriş ve Andok yoldaşlar Kayseri-Pınarbaşı'nda fedai eylem gerçekleştirmişlerdir. 27 Mayıs 2020 tarihinde Kasım Engin yoldaş düşman tarafından vurularak şehit düşürülmüştür. Mayısın son günü Nurhakların ilk gerillacıları Sinan Cemgil ve arkadaşlarının şehadet tarihidir.

Bunlar bir anda insanın sıralayabildiği olaylardır. Bunlar gibi, Mayıs ayının her gününde onlarca kahraman şehidimiz vardır. Örneğin 21 Mayıs 1985'te Sabri Gözübüyük yoldaş, 1 Mayıs 1988'de M. Emin Aslan yoldaş, 25 Mayıs 1988'de Ahmet Kesip yoldaş şehit düşmüştür. İşte bu şehitlerimizin kahramanca direnişi ve döktükleri kan, mayıs ayını Şehitler Ayı yapmıştır. Haki Karer yoldaş şahsında tüm mayıs ayı şehitlerimizi bir kez daha saygı ve minnetle anıyor ve mayıs ayının her gününü Haki Karer ruhuyla yaşayıp mücadeleye dönüştürdüğümüzü belirtiyoruz. Bu mayıs ayında da başta Zap ve Avaşin olmak üzere Kürdistan'ın her tarafında düşmana karşı savaşıyor ve şehitler vermeye devam ediyoruz. Şehitlerimiz bize doğru yaşamın ve zaferin yolunu gösteriyor. Tüm kadro ve sempatizanlar olarak bu kutlu yolda tam bir kararlılıkla yürüyeceğiz ve mutlaka başaracağız. Mayıs direnişi içinde toprağa düşen her yoldaş Apocu çizgide kahramanca savaşmanın ve kazanmanın andı yapacaktır.

İmralı'da tarihin en yoğunlaşmış savaşı yaşanmaktadır

Değerli Yoldaşlar!

Geçen süreçte Önder Apo'ya ve İmralı'daki duruma ilişkin olarak somut hiçbir bilgi almış değiliz. Bütün çabalara rağmen aile ve avukat görüşü olmamaktadır. Hukuki çaba ve mücadeleye ile görüşme imkânı yaratılamamaktadır. Bu konuda sadece özel savaş yönetiminin bazı açıklamaları ile kulaktan yayılan bilgiler olmaktadır. Bunlar da çoğunlukla Önder Apo ile görüşmelerin olduğu, fakat anlaşmanın olmadığı yönündedir. Kuşkusuz bu tür bilgileri değerlendiririz, fakat ciddiye alınacak bilgiler olmadığı da açıktır.

Ciddiye alınacak doğru bilgi ise, İmralı'da tarihin en yoğunlaşmış savaşının yaşandığıdır.

Evet, özgürlük mücadelesinin en yoğun ve keskin biçimi İmralı'da yaşanmaktadır. Zap ve Avaşın savaşına kadar uzanan dışardaki mücadele ise, esas olarak İmralı'da yaşananın dışı yansıması olmaktadır. Önder Apo üzerinde özellikle psikolojik baskının en ileri düzeyde olduğu, dıştaki saldırılarla da esas itibarıyla Önder Apo'ya teslimiyetin dayatılmaya çalışıldığı, tüm bunlara karşı ise Önder Apo'nun özgürlük ve demokrasi çizgisinde müthiş bir direniş yürüttüğü açıktır. Bizim açımızdan Önder Apo'ya dair dikkate alınacak gerçeklik budur. Önder Apo'nun duruşunun özgürlüğü kazanma ve bunun için sonuna kadar direnme duruşu olduğu ortadadır. İşte bizim de esas alacağımız ve başarıyla hayata geçireceğimiz temel duruş budur. Bu temelde bizim üzerimize düşen ise özgürlük mücadelesini dağda, ovada, şehirde, ülkede ve yurtdışında, propaganda, savaş ve kitle eylemiyle başarılı bir biçimde geliştirmektir. AKP-MHP faşizmini yıkarak zafere ulaşmaktır. Ancak bu biçimde Önderlik duruşunu ve İmralı mücadelesini doğru anlamış ve başarıyla temsil etmiş oluruz.

Kısaca Önderlik duruşu ve İmralı mücadelesi bize, devrimci halk savaşı stratejisini zafere ulaştırmayı, bunun için seferberlik düzeyinde özgürlük savaşını yürütmeyi emretmektedir. Zap ve Avaşın öncülüğünde süren kutsal özgürlük savaşını zafere ulaştırmamızı emretmektedir. Kuşkusuz parti ve halk olarak bu emri doğru anlayacağız ve başarıyla uygulayacağız. Bunun dışındaki bir durumu asla kabul etmeyeceğiz. Bu temelde de AKP-MHP faşizmini ve TC soykırımcılığını Zap ve Avaşın'e, Kürdistan'a gömeceğiz.

Zap ve Avaşın'e dönük saldırılar NATO-TC-KDP ittifakınca planlanıp yürütülmektedir

Değerli Yoldaşlar!

Aslında AKP-MHP faşizmi 2021 yılında Gare'de, Metina, Zap ve Avaşın'de önemli ölçüde yenilmiş ve iradesi kırılmıştı. 17 Nisan'da başlayan Zap ve Avaşın'e dönük işgal saldırısı gibi bir saldırıyı geliştirmesi zordur. Nitekim hem doğrudan kendisi ve hem de ABD ve benzeri çevreler üzerinden yeni bir hile ve oyun arayışına yöneldi. Sonuçta bize teslimiyeti dayatacak olan yeni sahte süreçler geliştirmeye çalıştı. Çok net bir biçimde anlaşılıyor ki, bunu öncelikle Önderlik üzerinden yapmak istedi. Başarılı olamayınca da aynı şeyi örgüt ve yönetim üzerinden gerçekleştirmeye çalıştı. İşte bunda da başarılı olamayınca, AKP-MHP faşizminin tüm hile ve oyunları boşa çıkartılınca, iktidar ömrünü uzatabilmek için son çare olarak mevcut Zap ve Avaşın saldırısına yöneldi.

Burada şu hususu görmek ve değerlendirmek durumundayız. Evet 2021 yılı direnişi ile AKP-MHP faşizmine çok ciddi bir darbe vurup imha ve tasfiye planını boşa çıkardık. Bu durum inkâr edilemez bir gerçektir. Fakat açıkça görülüyor ki, Kürt varlığını inkâr ve imha etme üzerine kurulmuş olan küresel kapitalist modernite sisteminin iradesini yeterince kıramadık. Bu nedenledir ki, Kürt'ü inkâr ve imha zihniyet ve siyaseti değişmedi. Yediği ağır darbe sonucunda yeniden hile ve oyuna yönelerek durumu kurtarmaya çalıştı. Önderlik ve Hareket olarak buna fırsat vermeyince, son çare olarak gündeme Zap ve Avaşın'e dönük işgal saldırısı geldi.

Kuşkusuz bu duruma Ukrayna üzerinde yaşanan savaşın ortaya çıkardığı sonuçlar da eklendi. Açıkça görülüyor ki, Ukrayna ciddi bir zarar görüp adeta

bir harabeye döndü. Rusya ise birinci ve ikinci planlarında başarılı olamayarak adeta bir çıkmaz içine girdi. Bu durum Ukrayna savaşını uzattı ve kapitalist modernite sisteminin ciddi biçimde zorlar hale geldi. Bu zorlanma sonucundadır ki, ABD ve NATO, Rusya'ya karşı AKP-MHP faşizmine daha çok ihtiyaç duyar ve yeni krediler açar hale geldi. AKP-MHP faşizmi de küresel kapitalist modernite sisteminden elde ettiği bu yeni krediyi Zap ve Avaşın'e yönelik yeni işgal saldırısında kullanmak istedi. Böylece gerillayı ezme ve PKK'yi imha etme amaçlı yeni saldırı planı hazırlayıp uygulamaya koydu.

Elbette bu durumun enerji krizi ve ihtiyacıyla da bağı vardır. Ukrayna savaşının uzaması, başta Almanya, İngiltere ve Amerika olmak üzere Avrupa devletlerinin doğal gaz ihtiyacını çok acil ve ciddi düzeye çıkardı. Yeni doğal gaz kaynakları ve yolları arayışına giren söz konusu çevreler, bir çare olarak Ortadoğu'nun doğal gaz kaynaklarını daha fazla işletme ve bunu KDP ve TC üzerinden Avrupa'ya taşıma planına yöneldi. Tam bir kaçakçı şebekesi biçiminde hareket eden bu çevreler, aralarındaki yoğun görüşmeler sonucunda ortak anlaşmaya vardılar. Tabi böyle bir enerji kaçakçılığı önündeki en büyük engel olarak da PKK'yi gördüler. İşte bu da PKK'ye karşı yeni saldırı imkânları peşinde olan AKP-MHP faşizmi için yeni bir fırsat sundu. Bu fırsatın değerlendirilmesi de 17 Nisan Zap ve Avaşın işgal saldırısını ortaya çıkardı.

Demek ki 17 Nisan Zap ve Avaşın işgal saldırısını AKP-MHP faşizmi yürütürken, başta ABD, Almanya ve İngiltere olmak üzere NATO ve KDP de söz konusu işgal saldırısını etkin bir biçimde destekliyor. Aslında gerçekten sadece destekliyorlar mı, yoksa teşvik edip söz konusu saldırıya yönlendiriyorlar mı, bu da tam belli değildir. Fakat kim kimi ne kadar yönlendiriyor ve de kullanıyor olursa olsun, mevcut Zap ve Avaşın'e dönük soykırımcı işgal saldırısını NATO-TC-KDP ittifakının planlayıp yürüttüğü kesindir. Bu konuda hiçbir tereddüt olmamalıdır. Yine ABD üzerinden Irak Yönetiminin de söz konusu saldırıya onay verir duruma getirildiği ortadadır. Nitekim Irak Yönetiminin ve siyasi çevrelerinin işgale karşı yaptıkları cılız açıklamaların zevahiri kurtarma amaçlı olduğu net biçimde görülmektedir. Dikkat edilirse, faşist TC çetelerinin Zap ve Avaşın işgaline karşı hiç kimseden çıt bile çıkmamaktadır. Rusya'nın Ukrayna işgaline karşı Berlin ve Washington sokaklarını dolduran yüzbinler, adeta suspus olmuş durumdadır.

Zap ve Avaşın saldırısının 'Çöktürme eylem planı' ile de kopmaz bağı var

Değerli Yoldaşlar!

Güncel nedenleri böyle olsa da, kuşkusuz 17 Nisan Zap ve Avaşın saldırısının başka nedenleri ve tarihsel boyutları da vardır. Söz konusu işgal saldırısının yüz yıllık Kürt soykırımıyla bağı olduğu ve bu temelde geliştirilen işgal ve katliamların son halkasını oluşturduğu açıktır. Yine Zap ve Avaşın saldırısının 'Çöktürme eylem planı' ile de kopmaz bağı vardır. Aslında faşist Tayyip Erdoğan yönetimi, öngördüğü diz çöktürmeyi DAİŞ'in 15 Eylül 2014 tarihinde başlattığı Kobanê saldırısı ile gerçekleştirmek istiyordu. Ancak DAİŞ Kobanê'de tarihi bir yenilgi yaşayınca, 2015 yazında AKP yönetimi ABD ve MHP ile anlaşarak 1 Kasım 2015 sahte seçimiyle iktidarı yeniden gasp ederek, DAİŞ'in yapamadığını yapmayı hedefleyen saldırıya hazır hale geldi. Tarihi saldırı ise 26 Ağustos 2016 tari-

hinde Cerablus'a ve Medya Savunma Alanlarından Çelê'ye yönelik olarak başladı. Tarih uygundu, yer uygundu; Tayyip Erdoğan kendisini, Mercidabık savaşı ile Ortadoğu'yu ele geçiren Yavuz Selim'in yeni versiyonu olarak görüyordu.

Kısaca bugün Zap ve Avaşın'ı işgal saldırıları biçiminde süren AKP-MHP faşist yönetiminin ve TC devletinin sınır ötesine geçip işgale yönelmesi 26 Ağustos 2016 tarihinde başladı. Rojava ile Medya Savunma Alanlarına dönük işgal saldırıları birbirine paralel olarak ve eş zamanlı yürütüldü. AKP-MHP faşizmi, söz konusu işgal saldırılarını dar alanlara yönelik olarak parça parça yürüttü; gücünü böylesi dar alanlarda yoğunlaştırarak işgali başarmayı hedefledi. Sonuçta Efrin, Girê Sipî ve Serîkanî'yi işgal etmeyi ve Haftanin, Qaşura, Zap, Avaşın ve Xakurkê'nin bazı tepelerini tutmayı başardı.

Yani AKP-MHP faşizminin sınır dışına, Kürdistan'ın Rojava ve Başûr parçalarına yönelik olarak işgal saldırıları, Zap ve Avaşın'e dönük 17 Nisan 2022 saldırısı ile ortaya çıkmamaktadır. Söz konusu saldırı 26 Ağustos 2016 tarihinde başlamıştır ve altı yıldır sürmektedir. Geçen altı yıl boyunca parça parça geliştirdiği planlı saldırılarla AKP-MHP faşizmi, Rojava Kürdistan'ı ve Medya Savunma Alanlarını işgal etmeye çalışmaktadır. 17 Nisan'da başlayan Zap ve Avaşın'e yönelik yeni saldırı, işte bu altı yıllık işgal saldırılarının bir parçası ve son halkası olmaktadır. Bu bir gerçektir ve yanlış değerlendirme yapmamak için bu gerçeğin görülmesi gerekir.

işgal saldırıları da dahil tüm saldırıları ile TC devletinin, özgür Kürt varlığını ve iradesini hedeflediği ve bunları yok etme amacı temelinde saldırı yürüttüğü açıktır. Çok sık bir biçimde 'hedef sadece PKK değil' denilmektedir. Evet özgür Kürt varlığının ve iradesinin hedefleniyor olmasını vurgulamak açısından bu ifade doğrudur. Fakat sanki PKK'den başka da Kürt varlık ve özgürlük savaşı yürüten, bu iradeyi temsil eden örgütler varmış gibi bir izlenim yarattığı için de doğru değildir. Bu nedenle, çok dikkatli konuşmak gerekir. Keşke böylesi örgütler olsaydı ve PKK'den daha fazla varlık ve özgürlük savaşı yürütseydi. Fakat böyle bir örgüt yoktur, örgüt olarak ismi sayılanların PKK'nin imhası durumunda esamelelerinin bile okunmayacağı tartışmasıdır.

Evet, TC devletinin tüm saldırıları Kürt varlığını ve özgürlük iradesini yok etmeyi hedeflemektedir. Kürt varlığını ve özgürlük iradesini de Önder Apo ve PKK temsil ettiği için, bugün tüm saldırılar Önder Apo'yu ve PKK'yi hedeflemekte ve yok etmek istemektedir. AKP-MHP faşizminin Rojava ve Başûr'a yönelik işgal saldırılarının amacı da budur. Önder Apo ve PKK etkisiz kılınıp yok edilirse, o zaman Kürt varlığı ve özgürlük iradesi de yok edilmiş ve Kürt soykırımı tamamlanmış olacaktır. Durum bu kadar ciddi ve önemlidir. AKP-MHP faşizminin ve sömürgeci-soykırımcı TC devletinin gerillayı ezerek PKK'yi imha ve tasfiye etmek istediği açıktır. TC sınırları içinde ve dışındaki tüm saldırıların hedefi budur. PKK'yi

pratik yürütür hale gelmiştir. Fakat AKP-MHP'nin söylemi bununla sınırlı da değildir. 'Osmanlı topraklarının yeniden alınması' amacından söz edilmektedir. Yani TC devleti Kürdistan'ı işgal ettikten sonra, fırsat bulursa başta Suriye ve Irak olmak üzere Arap topraklarını da işgal etmeyi ve bu temelde Osmanlı'yı yeniden diriltmeyi hedeflemektedir. Geçmişte karşıtlarının bir iddiası konumunda olan bu durum, şimdi artık AKP-MHP'nin açık ve somut söylediği bir hedefi haline gelmiş bulunmaktadır. Artık Kürtlerin de, başta Araplar olmak üzere Ortadoğu halklarının da ve hatta tüm insanlığın da bu durumu görmesi ve politikasını buna göre belirlemesi gerekir.

Bu çerçevede üzerinde durulması gereken diğer husus ise, AKP-MHP faşizminin bu planına ve bu temeldeki saldırısına ABD ve KDP'nin verdiği destekler. Nitekim Kürdistan'ı işgal saldırılarının TC-ABD-KDP ittifakı temelinde yürütüldüğü açıktır. Bunu artık kör gözler bile görebilmekte ve herkes anlayabilmektedir. Zaten 26 Ağustos 2016 tarihinde Türk Ordusu sınırı geçip Cerablus'a girerken, dönemin ABD Başkan Yardımcısı Biden ile KDP Başkanı Mesut Barzani de Ankara'daydı. Türk ordusunun sınır dışında işgal saldırısına başlamasını TC yöneticileri Biden ve Barzani ile birlikte gerçekleştirdi. 6 yıldır da TC'nin Rojava ve Başûr Kürdistan'a dönük işgal saldırıları TC-ABD-KDP ittifakı temelinde yürütülüyor. Bunu da herkes biliyor. Nitekim son Zap ve Avaşın işgal sal-

Fakat böyledir diye de 17 Nisan'da başlayan Zap ve Avaşın'ı işgal saldırısının ayırt edici yönlerini, öncekilere farkını ve içerdiği farklı önemleri görmezden gelmek elbette olamaz. Dikkat edilirse, özellikle Medya Savunma Alanları'na yönelik önceki saldırılar hep uç noktalardan olmuş ve gerillayı daraltmayı ve zayıflatmayı hedeflemiştir. Fakat 17 Nisan saldırısı, tıpkı 20 Şubat 2008 saldırısı gibi merkeze yönelmekte ve gerillayı tümünden ezmeyi ve bu temelde PKK'yi bitirmeyi hedeflemektedir. Eğer saldırmakta olduğu Zap ve Avaşın alanını tümünden işgal ederse, bu temelde tüm Medya Savunma Alanları'nı işgal edebileceğini hesaplamaktadır. Bu bakımdan, önceki saldırılara göre çok daha fazla tehlike içermektedir. Dolayısıyla mevcut Zap ve Avaşın savaşının ölüm-kalım savaşı olarak değerlendirilmesi hatalı değildir.

Burada iki hususu daha aydınlatmak gerekir. Birisi söz konusu işgal saldırılarının amacı konusudur. Altı yıllık

imha ve tasfiye ederse, bu temelde Kürt varlığını ve özgürlük iradesini de yok edip Kürt soykırımını tamamlamış olacaktır. Bu, Uluslararası Komplo'nun amacıydı; Önder Apo'nun imhası üzerinden PKK'nin tasfiyesi, PKK'nin tasfiyesine dayanarak da Kürt soykırımının tamamlanması hedefleniyordu.

Eğer PKK imha ve tasfiye edilirse, o zaman Kürt soykırımı tamamlanmış ve Kürdistan tamamen TC'nin eline geçip Türkiye'nin bir parçası haline getirilmiş olacaktır. Bu da Misak-ı Milli denen stratejinin tamamlanmasını ifade etmektedir. Yani TC devleti Kürdistan'ın Başûr ve Rojava parçalarını da işgal ederek, buraları da soykırımcı denetim altına almak istemektedir. Bu söylem bizim bir iddiamız değil, AKP-MHP yalakalarının her gün tartıştığı ve binlerce kez ifade ettiği sözlerdir. Yani AKP-MHP ittifakıyla birlikte TC devleti Kürdistan'ın Başûr ve Rojava parçalarını ele geçirmek istediğini açıkça söyler ve bu temelde politika ve

dışının da bu üçlü ittifak tarafından yürütüldüğünü herkes görüyor.

Burada şu sorular gündeme geliyor: Acaba Kürdistan'ın Başûr ve Rojava parçaları ABD ve KDP tarafından TC'ye mi verilmiş? Yine TC'nin eski Osmanlı'yı yeniden canlandırmasına ABD ile KDP evet mi demektedir? İran ve Arap dünyası bu kadar mı zayıf ve günlük maddi çıkara boğulmuştur? Kuşkusuz sorular çoğaltılabilir ve bu durum için çok şey söylenebilir. Fakat ABD'nin KDP'yi ayakta tutabilmek için TC'ye fazlasıyla taviz verdiği görülmektedir. Aslında bir KDP iradesinin var olmadığı, her şeyi ABD ve İsrail'in belirlediği çok daha net olarak açığa çıkmıştır. KDP'yi ulusa ve topluma bağlı bir güç olarak değerlendirmemek gerekir. Çıkartı için her şeyi yapan ve satan, her an kaçmaya hazır bir çıkar şebekesi olarak görmek en doğrusudur.

Kürdistan'da yaşanan savaş ve en son 17 Nisan Zap-Avaşın işgal saldırısı maskeleri düşürmüş ve herkesin gerçek

yüzünü net bir biçimde açığa çıkarmıştır. Küresel kapitalist modernite sisteminin hukuk ve ahlakla hiçbir ilişkisi olmayan, toplum ve insanlık düşmanı bir çıkar şebekesi olduğu net bir biçimde görülmektedir. Bu sistemin ayakta tuttuğu Kürt işbirlikçiliği ve ihanetinin de son kozlarını oynadığı açıkça görülmektedir. Daha da zayıf olan, aslında AKP-MHP faşist diktatörlüğü ve sömürgeci-soykırımcı TC devletidir. Aslında AKP-MHP faşizmini sömürgeci-soykırımcı TC devletinin son yönetimi olarak tanımlamak hatalı değildir. AKP-MHP yıkıldıktan sonra Kürt düşmanı TC devletinin olduğu gibi başka bir yönetimle devam edeceğini sanmamak gerekir. Açık ki mevcut Zap ve Avaşin savaşı da AKP-MHP faşizminin son savaşı olmaktadır. AKP-MHP faşizmi bu savaşı kazanırsa sanıldığı gibi seçim yapıp iktidarı başka bir güce bırakmaz, tersine kendini başbuğ ilan ederek 'Kızıl elma' hayalinde koşan yeni bir Hitlercilik ortaya çıkar. Zap ve Avaşin savaşında AKP-MHP faşizminin yenilgisi ise, Ankara'daki Kürt düşmanı faşist-soykırımcı zihniyet ve siyaseti çökerterek Türkiye'nin demokratikleşmesinin önünü açar.

Bu bakımdan Zap ve Avaşin savaşı AKP-MHP faşizmi ve sömürgeci-soykırımcı TC devleti için de kader belirleyici niteliktedir. Bunun içindir ki Türkiye'nin tüm iç ve dış imkânlarını seferber etmekte ve her türlü çete artığını kullanarak sonuç almaya çalışmaktadır. Fakat iç çelişkileri fazla ve imkânları tükenme noktasındadır. Türkiye ortamı yıllardır süren savaşın sonuçlarını artık taşıyamaz hale gelmiştir. Kahramanlık çizgisinde süren gerilla ve halk direnişimiz, faşist-soykırımcı sisteme görünenden çok daha ağır darbeler vurmaktadır. Bundan dolayı Türkiye ve Kürdistan'ın elli yıllık devrimci-demokratik mücadelesi Zap-Avaşin merkezli devrimci direnişle zafere götürülmelidir.

Şingal, KDP yönetimi için bir kuyruk acısı durumundadır

Değerli Yoldaşlar!

AKP-MHP faşizminin Zap ve Avaşin'e yönelik işgal saldırısına paralel olarak ve eş zamanlı bir biçimde Irak devletinin de Şingal Demokratik Özerk Yönetimi'ne karşı bir imha saldırısı gündeme gelmiştir. Kuşkusuz her iki saldırı birbirinin kopmaz parçasıdır ve birbirinden ayrı olarak ele alınamaz. Zaten 9 Ekim 2020 tarihli TC istemli Bağdat-Hewlêr sözde anlaşmasının uygulanması olduğu kendilerince de ifade edilmektedir. Fakat bir bayram günü Irak ordusunun Êzidi Kürt toplumu üzerine saldırtılması hiç de akıllıca bir tutum olmamıştır. Buradan bakınca, Irak yönetimini Şingal'e saldırmaya yönelten çok daha büyük güçlerin olduğu görülmektedir. Tabi bu güç de ABD'dir. Ancak ABD'nin isteği sonucunda Irak ordusu Şingal'e böyle saldırabilirdi. Öyle anlaşıyor ki, gerçek de böyle oldu.

Mevcut Irak yönetimini bir Êzidi Bayramında Şingal'e saldırtan ABD olmuştur. Kuşkusuz ABD'yi de buna zorlayan KDP'dir. Şingal, KDP yönetimi için bir kuyruk acısı durumundadır. Şingal'den kaçtığına itiraf edememekte ve 3 Ağustos 2014'te yaşananları tarihten silmeye çalışmaktadır. Bu çerçevede, 'TC Zap ve Avaşin'den saldırırken, Irak devletinin de Şingal'e saldırmasının sonuç alıcı olacağı' hesap edilmiştir. Böylece Şingal'e PKK desteğinin olamayacağı ve Şingal Özerk Yönetimi'nin zayıf kalacağı öngörülmüştür. KDP-TC-ABD üçlüsü tarafından yok edilmesi gereken bir alan olarak da Şingal Demokratik Özerk Yönetimi görülmekte ve bu temelde hedeflenmektedir. Irak yönetimi

de çeşitli biçimlerde zorlanarak bu temelde kullanılmaya çalışılmaktadır.

Fakat Ankara ve Hewlêr'de yapılan hesap Şingal'de bozulmuştur. Êzidi Kürt halkı ve Şingal Direniş Birlikleri, halkların manevi desteğini de alarak söz konusu işgal saldırısına karşı yiğitçe direnmiş ve soykırımcı-hain hesapları bozmuştur. Halkın ve kadınların direnme gücünün her türlü işgal ve soykırım saldırısını kırmaya muktedir olduğu bir kez daha görülmüştür. DAİŞ soykırımcılığı ardından bu saldırının da kırılması Şingal'in demokratik özerkliğinin kazanılmasında çok önemli bir adımı oluşturmuştur. Bu temelde Şingal halkımızın kadınlar öncülüğündeki direnişini ve YBS'nin yiğit duruşunu selamlıyoruz.

Henüz somut bilgilerimiz olmasa da bir KDP-TC provokasyonunun daha bozulmuş olduğu gözükmemektedir. Özgür irade ve direniş temelde Êzidi Kürt halkımızın demokratik özerk yaşamını geliştirmek için Irak'la çözüm arayışları olumludur. Böyle bir sürece girildiği de gözlenmektedir. Fakat daha önemlisi, kendi demokratik özerk yönetimini geliştirmek ve öz savunmasını yaratmaktır. Bu temelde komşu halklarla demokratik ilkelere dayalı kardeşlik ilişkileri geliştirmeye çalışmaktır. Êzidi Kürt toplumunun demokratik özerk yönetime kavuşması ve kendi güvenliğini sağlaması ancak bu temelde gerçekleşir.

Zap ve Avaşin'de yaşadıkları yenilginin izleri yüzlerinden okunuyor

Değerli Yoldaşlar!

Çok açık ki, 2022 yılına Hareket ve halk olarak biz de büyük bir hazırlık içinde girdik. Her düzeyde yönetim toplantıları yaparak 2021 yılı pratiğini çok yönlü olarak değerlendirdik ve zengin derslerini çıkardık. Bu temelde 2022 yılı görevlerini, Apocu Hareketin 50. yıl görevlerini ideolojik, siyasi, toplumsal ve askeri bakımdan kapsamlı bir kararlaştırmaya ve planlamaya kavuşturduk. Bunları tüm kadro ve sempatan yapımıza sunarak ve halka taşıyarak, tüm Hareket ve halk olarak 50. yılın zaferi için kendimizi hazır hale getirdik. Bunun ilk denemesini ve çıkışını da 8 Mart ve Newroz'da yaptık. Bunlar temelinde yılın hamlesini aslında biz başlattık. Ortaya çıkan kadın ve halk iradesi gerilla eylemleri ve halk direnişleriyle pratiğe geçmeye başladı. Düşmanın 17 Nisan Zap ve Avaşin saldırısı aslında bizim hamlemizin önünü alabilmek ve etkisini azaltabilmek için gelişti. Hakikatın belirleyici bir yanı da budur ve bu gerçeğin iyi görülmesi gerekir.

Kısaca Hareketimiz de, halkımız da, gerillamız da hazırlıklıydı ve düşmandan böyle bir saldırı bekliyordu. Düşman saldırısı da gerillamızın en hazırlıklı olduğu zemine yapıldı. Dolayısıyla baştan itibaren düşman saldırısına karşı aktif ve etkin bir gerilla direnişi ortaya çıktı ve düşman saldırıları birçok alanda püskürtüldü. Düşman planladığı yerlerin çok büyük bir kısmına indirme yapamadı. Başka yerlere indirdiği güçlerle karadan sızma girişimleri birçok alanda darbelenip etkisiz kılındı. Her düşman saldırısına karşılık verildi ve her yerde düşmana darbe vuruldu. Böylece düşman planları boşa çıkartılıp önemli ölçüde başarısız kılındı. AKP-MHP'nin akıl hocaları, dar alanda güç ve teknik yoğunluğuyla yapacakları saldırının gerillayı boğacağını ve kaçırarak etkisiz kılacağını hesap etmişlerdi. Kuşkusuz bu hesap Zap ve Avaşin dağlarına ve buralarda mevzilenmiş olan gerillaya uymadı ve ilk andan itibaren bozulmaya başladı.

Şimdi Kürdistan ve Türkiye'nin bu

en ağır savaşı üçüncü haftasını dolduruyor ve somut bilançolarla önemli sonuçlar ortaya çıkıyor. Merkez Karargahımız savaş bilançolarını günlük, haftalık ve aylık olarak yayınlıyor. Kuşkusuz bu amansız direnişte gerilla da büyük şehitler veriyor. Hepsini bir kez daha saygı ve minnetle anıyoruz. Onların Kürtlüğün ve insanlığın yaşayan özü olduğunu çok iyi biliyor ve bu temelde anlamlandırıyoruz. Üç haftalık bilançoda düşman kaybı 400'ü aşılıyor ve neredeyse 500'e yaklaşıyor. Çelê'den Geve'e kadar morgların ve has-

Kuşkusuz bu amansız direnişte gerilla da büyük şehitler veriyor. Hepsini bir kez daha saygı ve minnetle anıyoruz.

Onların Kürtlüğün ve insanlığın yaşayan özü olduğunu çok iyi biliyor ve bu temelde anlamlandırıyoruz. Üç haftalık bilançoda düşman kaybı 400'ü aşıyor. Çelê'den Geve'e kadar morgların ve hastanelerin dolup taşıdığı yerel halk tarafından belirtiliyor. Tabi saldırgan çeteler kırıldıkça AKP-MHP faşizminin de çöküşü hızlanıyor. Şimdiye kadar kayıplarını titizlikle gizlemeye çalışan AKP-MHP faşizmi, şimdi bazılarını ilan edip cenaze törenleri yapıyor. Belli ki ırkçı, şoven, milliyetçi propagandaya ihtiyaç duyuyor. Zindanlarda ve sokakta halkımıza dönük baskı ve işkenceyi artırıyor. Öyle ki, işi HDP Genel Merkezini basmaya kadar götürdüler. Zap ve Avaşin'de yaşadıkları yenilginin izleri yüzlerinden okunuyordu.

tanelerin dolup taşıdığı yerel halk tarafından belirtiliyor. Tabi saldırgan çeteler kırıldıkça AKP-MHP faşizminin de çöküşü hızlanıyor. Şimdiye kadar kayıplarını titizlikle gizlemeye çalışan AKP-MHP faşizmi, şimdi bazılarını ilan edip cenaze törenleri yapıyor. Belli ki ırkçı, şoven, milliyetçi propagandaya ihtiyaç duyuyor. Zindanlarda ve sokakta halkımıza dönük baskı ve işkenceyi artırıyor. Öyle ki, işi HDP Genel Merkezini basmaya kadar götürdüler. Zap ve Avaşin'de yaşadıkları yenilginin izleri yüzlerinden okunuyordu.

Açık ki Zap ve Avaşin'de gerillamız başarılı bir sınav vermiş ve faşist-soykırımcı düşmana tarihinin en ağır darbesini vurmuştur. Hepsini bir kez daha kutluyor, başarılarının devamını diliyoruz. Yine başta Xakurê ve Botan olmak üzere diğer Medya Savunma Alanları'nda ve Bakur'da belli bir eylemlilik gelişmiştir. Faşist-soykırımcı düşmana karşı askeri eylemler Efrin'den Bursa'ya kadar Kürdistan ve Türkiye'nin birçok kentinde yapılmıştır.

Böylece düşmanın Zap ve Avaşin'e sıkıştırmak istediği savaş tüm Kürdistan'a ve Türkiye metropollerine yayılmıştır. Bunların hepsini de kutluyor ve başarılarının devamını diliyoruz. Tabi başta yurtdışı ve Rojava olmak üzere kadınlar ve gençler öncülüğünde halkımızın ve dostlarımızın da kitlesel eylemleri gece-gündüz demeden sürüyor ve tarihi gerilla direnişiyle birleşiyor. Halkımızın bu eylemliliğini de selamlıyor ve daha etkin ve zengin yöntemlerle gelişeceğine inanıyoruz.

Elbette ortaya çıkan sonuç önemlidir ve doğru anlamlandırmak gerekiyor. Buradan çıkan dersler temelinde de bundan sonraki savaşı daha doğru ve etkili bir biçimde, yaratıcı tarz, kazanımcı üslup ve yüksek tempoyla geliştirmek gerekiyor. Çok açık ki düşman bizi cepheden karşısına almak, dar alanda kuşatmak, güç ve teknik yoğunluğuyla darbeleyip ezmek istiyor. Zap ve Avaşin'e yönelik saldırı bu çerçevededir. Bunu alandaki gerilla güçlerimiz anlamakta ve gereken taktik yaratıcılığı ve ustalığı geliştirerek, düşmanı bu alanda da yenilgiye uğratmaya çalışmaktadır. Esasta tim ve tünele dayalı olarak geliştirilen bu savaş düşmana büyük darbeler vurmaktadır. Savaşın bu temelde süreceği ve gerillanın bu alanda da düşmanı yenilgiye uğratacağı kesindir. Bu sahalardaki arkadaşlarımızda bunun iradesi, morali, bilinci ve kudreti vardır. Her daim başarılı sonuç alacaklarına inanıyoruz.

Devrimci Halk Savaşı'nı Kürdistan ve Türkiye'nin her alanına yaymamız gerekiyor

Fakat bir kez daha ifade etmemiz gerekiyor ki, düşman sadece Zap ve Avaşin'de bulunmuyor ve savaş sadece burada yaşanmıyor. AKP-MHP faşizmi Kürdistan ve Türkiye'nin her alanında ve her yerde de faşist-soykırımcı saldırı yürütmektedir. Dolayısıyla antifaşist direniş ve savaş görevi hepimizindir ve her yerde yürütülmek durumundadır. Madem düşman savaşı Zap ve Avaşin'de sınırlandırmak istiyor, o halde bizim de devrimci savaşı Kürdistan ve Türkiye'nin her alanına, dağına, ovasına, şehrine, kasabasına yaymamız gerekiyor. Cepheden değil, düşmana içten, arkadan ve yandan vurmayı ve habersiz yakalamayı bilmemiz gerekiyor. Gerillanın doğru ve her zaman zafer kazanan tarzı budur. Hepimiz bu tarzla savaşmak ve kazanmak durumundayız. Bunun için görevli ve inisiyatifliyiz. Yönetimimiz başta gençlik olmak üzere tüm yurtseverleri bulundukları yerlerdeki imkânları değerlendirerek AKP-MHP faşizmine karşı eylem yapmaya çağırırdı. Gün, durup seyredecek gün değildir, tersine her türlü imkânı kullanarak faşist-soykırımcı düşmana darbe üstüne darbe vurma günüdür.

Kısaca Zap ve Avaşin dışında da kısmi bir eylemlilik geliştirilmiş ve bunlar son derece anlamlı olmuştur. Fakat savaşın Kürdistan ve Türkiye'nin her alanına yayılışı zayıftır. Gerilla da Bakur eyaletlerinde fazla harekete geçmiş değildir. Mevsim koşulları zorlayıcı olsa da bu durumun aşılması ve aktivite kazanılması gerekir. Savaşın Kürdistan ve Türkiye kentlerine yayılması yetersizdir. Oysa bu alanlarda düşman hedefi çoktur; ekonomik, siyasi, askeri birçok kolay hedef vardır. Bu hedeflerin vurulması, örneğin turizme zarar verilmesi AKP-MHP faşizmine ağır darbe indirmektedir. Hedef çok, vurmak için de imkân fazladır.

Kuşkusuz bunları en başta parti ve gerilla güçlerimiz yapacaktır. Partimizin ve gerillamızın esas işi savaştır, imkânları kullanarak düşmana vurmadır.

Tabi sadece kendisi savaşmayacak, başta gençler olmak üzere tüm yurtseverleri örgütleyip savaştırmaya çalışacaktır. Seferberlik bunu gerektiriyor. Yine hiç kimsenin AKP-MHP faşizmine hizmet etmemesi için çaba harcamak gerekir. Örneğin gençler askere gitmemeli, askerdekilerin ise düşmana zarar verici eylemler gerçekleştirmesi gerekir. Bunun için çok fazla imkânımız vardır. Yine bu dönemde gerillaya katılımı da seferberlik düzeyinde ele alıp tüm parçalarda ve yurtdışında yürütmek gerekir. Türkiye devrimci örgütleriyle geliştirdiğimiz HBDH çerçevesinde Türkiye gençliğinin antifaşist direnişe sevk olması için yoğun çaba harcamak temel bir görevdir. Başurê Kürdistan halkımızın işgale ve ihanete karşı tutumunu ve direnişini geliştirmek, sonuç alıcı bir duruma yol açar. Yine dört parça Kürdistan'daki ve yurtdışındaki halkımızın kitlesel eylemliliğini zengin yöntemlerle daha da geliştirmek, bunlara dünyanın dört bir yanındaki devrimci-demokratik dostlarımızı katmak mutlaka gerekir. Özellikle KDP dışındaki tüm Kürt parti ve örgütlerinin işgale ve ihanete karşı tutumunu ve birliğini geliştirmek için çok dikkatli bir çaba içinde olmak zorunludur.

Şu gerçek hiçbir zaman unutulmamalıdır: Stratejik müttefiklerimiz olan dostlarımız bütün dünyada bilinçli ve örgütlü değildir. Bunların eğitilip örgütlendirilmesine de bizim önemli katkı sunmamız gereklidir. Dış ilişki faaliyetlerimiz en başta da bunu gözetmek ve esas almak durumundadır. Yine propaganda faaliyetlerimiz gereken eğitim ve bilinçlenmeyi mutlaka yaratabilmelidir. Tabi bu durum, bizim açımızdan taktik ilişki ve ittifakları da önemli kılmaktadır. Özellikle karşıt cephe içindeki çelişkileri doğru görüp değerlendirmek, bunları sürekli büyütüp kullanabilmek önemli olmaktadır. Bu süreçte Irak'ın TC işgaline karşı çıkan siyasi çevreleriyle ilişki kurup ittifak geliştirmeye çalışmak gerekir. Aslında faşist-soykırımcı TC tehdidi Kürtlerden sonra Arapları hedeflemektedir. Zor da olsa Arap devletlerini bu yönlü etkilemeye çalışmak, özellikle de Arap toplumuna ulaşıp bu bilinci aktarmak önemli sonuçlar verir.

Ne kadar ideolojik ve örgütsel çizgi mücadelesi, o kadar siyasi ve askeri mücadele

Değerli Yoldaşlar!

Görülüyor ki, faşist-soykırımcı düşmanın hayalleri geniş ve amaçları büyüktür. Faşist şefler Tayyip Erdoğan ve Devlet Bahçeli ikilisi TC devletine böyle bir ufuk ve hedef kazandırmaya çalışmaktadır. Fakat koşulları zor ve imkânları azdır. Daha çok da Kürt işbirlikçiliğine ve ihanetine dayanarak yürüme çabasındadır. Dolayısıyla kendi hayalleri içinde boğulmaları mümkündür. Bunu da esas olarak Kürdistan özgürlük mücadelesi yapabilir. Bu yeni Hitlerciliğin ve Osmanlıcılığın önü Kürdistan'da kesilebilir. Bunun imkân ve fırsatları ziyadesiyle vardır. Şimdiye kadar Önder Apo öncülüğünde yürütülen mücadele bu gerçeği açığa çıkarmıştır. Zaten Önder Apo da şimdiye kadar yapılanın esas olarak bir aydınlanma ve hazırlık olduğunu, esas ve kalıcı gelişmelerin bundan sonra ortaya çıkartılacağını belirtmiştir.

Kısaca AKP-MHP faşizmini yıkmak ve TC'nin yeni hayallerini kırmak mümkündür. Ancak bunun için çok yaratıcı, hamlecı, çok yönlü bir siyasi ve askeri mücadeleye ihtiyaç vardır. Siyaset ve askerlikteki darlığın, sınırlılığın, tutuculuğun, korumacılığın, savunmacılığın ve yetinmeciliğin aşılması gereklidir. Bunun için de yeterli bir zihniyet ve

ideolojik-örgütsel çizgi duruşu ve mücadelesi gerekir. Geçen dönemde yaptığımız toplantılar ve yürüttüğümüz tartışmalar göstermiştir ki, küçümsemekle birlikte, esas olarak düşmanın teknik gücü ve destekçilerinin çokluğu nedeniyle zorlanmıyoruz; tam tersine kendi zihniyet ve tarz yetersizliklerimiz sonucunda zorlanıp zayıf kalıyoruz.

Aslında yaptığımız yönetim toplantılarında siyasi ve askeri durum ve olası gelişmelerle birlikte partileşme durumunu, ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesini yürütme düzeyimizi de çok yönlü tartışıp önemli sonuçlara ulaştık. Bu tartışma durumunu bahar sürecinde de devam ettirdik ve özellikle ideolojik-ör-

Nitekim Önder Apo, hep savaştaki zaferin yaşamda kazanıldığını belirtti. Savaştaki kayıplarımızın yaşamdaki kayıplardan kaynaklandığını söyledi. Yaşam tarzı, zihniyet ve ideolojik duruşu ifade etmektedir. Yaşamda özgürlük savaşta zaferi yaratmaktadır. O halde söz konusu yanlış anlayışı tamamiyle düzeltmek gerekir. Siyasette ve savaşta kazanabilmek için, ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesinde kazanmamız gerektiğini bilmemiz gerekir. Tabi bu temelde de ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesinden kaçmamamız, bu mücadeleyi başkalarına havale etmememiz, tersine günün yirmi dört saatinde yürütmemiz gerekir. Siyaset ve askerliğin,

dernitenden' söz ederek kapitalist moderniteyi yaşamak adeta bir kader halini almış gibidir.

Öyle anlaşıyor ki, Önder Apo'nun sınıflaşmaya ve sınıf mücadelesine ilişkin görüşlerine yanlış yaklaşıyor. Ya da bu durum bilinçli olarak çarpıtılıyor. Evet, Önder Apo toplumun sınıflarla ve toplumsal gelişmenin de sınıf mücadelesi ile tanımlanmasını dar ve yetersiz buldu. Bu temelde Marksist değerlendirmeleri eleştirdi. Toplumsal var oluşu esas olarak politik ve ahlaki ilişki ve işleyiş ile tanımladı; toplumsal gelişmeyi politika ve ahlakın işlerliğine bağladı. Fakat toplum içindeki sınıflaşmayı reddetmedi, yine sınıf müca-

girme demek olan küçük-burjuva sınıf özelliklerinin tüm görüntülerine karşı parti içinde yoğun bir sınıf mücadelesi vermemiz şart oluyor. Bu temelde bireyciliğin ve maddiatçılığın tüm görüntülerini ortadan kaldırmamız gerekiyor. Tam bir komünal yaşamı ve kolektif çalışmayı ortaya çıkarmamız gerekiyor. Çok küçük gibi görünse de özel mülkiyetçiliğin tüm belirtilerini yok etmemiz gerekiyor.

Kuşkusuz ideolojik mücadelenin temel bir boyutu da cins mücadelesi oluyor. Bu da esas itibarıyla erkek egemen zihniyet ve ölçülere karşı mücadele etmeyi içeriyor. Kadınlar için, bu durumun kadın üzerindeki etkilerine karşı mücadele etmek de ekleniyor. Ancak bu noktada da 'cins mücadelesi' denip geçiliyor ve bu mücadelenin pratik gerekleri yeterince yerine getirilmiyor. Özellikle erkek arkadaşlar, sorun kendi egemen anlayış ve tutumları olmasına rağmen, bu mücadeleyi kendi işleri ve görevleri olarak görmüyorlar. Yani özeleştirir verip, özgürlük çizgisinde kendilerini doğru eğitime yanaşmıyorlar. Bu durum olduğu gibi toplumsal çalışmaya da yansıyor. Cins mücadelesi adına çok soyut ve kaba-dar şeyler yaşanıyor. Basit yaşam arayışı içimizde gelişme gösteriyor.

Çok açık ki, bu hususları da birer abartı olarak değerlendirmek lazım. Şöyle etrafımıza bir bakalım, bu konuda ne denli şekilsizliğin ve yozlaşmanın yaşandığını sayısız örneklerde görebiliriz. Cins mücadelesi yürütmeyen, erkek egemen zihniyet ve ölçüleri aşmayan bir kişinin asla doğru devrimci militan olamayacağını ve pratikte başarı kazanamayacağını Önder Apo çok net olarak belirtti. Parti ve toplum içindeki ihanetlerin temel bir nedeninin bu olduğunu belirttiği gibi, pratik başarısızlıkların temel bir nedeninin de bu durum olduğunu açıkça ifade etti. Bakur'da parti çizgimiz bu temelde eridi ve "İki PKK"nin bile olmadığı" bir duruma bu temelde geldik. Şimdi Rojava'nın yaşadığı en temel zorlanma ve parti içi erime de bu temelde yaşanıyor.

Açıkça belirtelim ki, PAJK Koordinasyonu ve YJA-Star Merkez Karargah Komutanlığı bu durumu ve özellikle erkek arkadaşların, hem de çok eski olan erkek arkadaşların yaşadıkları geri durumları şiddetle eleştiriyor, yaşanan bazı olayların acınacak ve de öfke duyulacak bir durumu ifade ettiğini belirtiyorlar. Elbette biz de aynen katılıyoruz ve söz konusu eleştiriler herkes tarafından ciddiye alınması gerekiyor. Bu durumun fedailikte zirve yapan gerilla içinde yaşanması, dünyaya ışık tutan bir devrimi geliştiren coğrafyada yaşanması elbette üzerinde çok daha fazla durmayı gerektiriyor. Hem erkek egemen zihniyet ve ölçülere karşı kadın özgürlük çizgisinde mücadele etmeyen anlayış ve tutumları ve hem de bu mücadeleyi çeşitli biçimlerde sulandırıp zayıf düşüren yaklaşımları doğru bir eleştiri ve özeleştirir ile mutlaka aşmamız gerekiyor.

Örgütlenme ancak eğitim teminde gerçekleşir

Değerli Yoldaşlar!

İdeolojik-örgütsel çizgi mücadelesinde yaşanan çok önemli bir hata da, ideolojik-örgütsel mücadeleyi sadece parti ve gerilla içinde yaşanan, ama toplum içinde yaşanmayan bir durum olarak görme yaklaşımıdır. Parti yönetiminin son dönemlerde yürüttüğü yoğun tartışmalar, bu durumun da yaşadığımız sorunların çok önemli bir nedeni olduğunu göstermiştir. Esas olarak bu nedenle toplumu eğitemiyor ve de örgütleyemiyoruz. Demokratik ulus inşasının gelişimi ve demokratik

konfederalizmin örgütlenmesi bu nedenle zayıf kalıyor. Bu durumu da mutlaka doğru çözümleyip ve erkenden aşmamız gerekiyor.

Dikkat edilirse, 1970'li yıllarda, yani birinci partileşme döneminde temel görev ideolojik-siyasi çizginin yaratılması ve bu temelde öncü devrimci hareket olarak partinin örgütlenmesi idi. Bu nedenle de eğitim ve ideolojik mücadele sadece parti kadroları düzeyindeydi ve parti örgütlenmesi içindeydi. Yoğun ideolojik mücadele ile kadroları eğitim parti örgütünü açığa çıkarmaya çalışıyorduk. Çünkü eğitim, ideolojik-örgütsel çizginin özümsemesi ve benimsenmesi demektir. Örgütlenme de ancak eğitim teminde gerçekleşir. Yani ancak eğittiğimiz insanları örgütleyebiliriz ve disiplinli yaşam ve çalışma içine alabiliriz.

1980 ve 1990'lı yıllarda, yani 2. Partileşme Dönemi'nde temel görev 12 Eylül faşist-askeri rejimine karşı gerilla savaşı yürütmektir; bunun için de gerilla ordusunun eğitimi ve örgütlenmesi gerekiyor. Kuşkusuz gerillanın örgütlenmesi de ancak parti öncülüğüyle mümkün oluyordu. Bu nedenle, birinci dönemin temel görevi olan parti örgütlenmesi çalışması 2. Partileşme Dönemi'nde de devam ediyordu. Ancak parti öncülüğü, gerillayı örgütleyip yönettiği ölçüde var olabiliyor ve de pratikleşebiliyordu. Dolayısıyla ideolojik mücadele parti ve gerilla içinde yürütüldü; dönemin temel örgütlenmesi ve mücadelesi bu temelde geliştirildi.

Açık ki, 2004'ten bu yana 3. Partileşme Dönemi'ndeyiz. Dönemin temel görevi demokratik konfederalizmin örgütlenmesi ve demokratik ulus inşasıdır. Bunun için de toplum içinde ideolojik mücadelenin ve bu temelde eğitimin geliştirilmesi gerekir. Çünkü ancak toplumu özgür birey ve demokratik komün çizgisinde eğittiğimiz oranda örgütleyebilir, örgütlü görev ve sorumluluk içine çekebiliriz. Elbette bu görev de parti ve gerilla öncülüğünde gerçekleştirilir. Yani partiyi ve gerillayı eğitim örgütlenme görevi üçüncü partileşme döneminde de devam etmektedir; ancak bunlara bir de demokratik ulus çizgisinde toplumun eğitilmesi ve örgütlenmesi görevi eklenmektedir. 3. Partileşme Dönemi'nin önceki dönemlerden temel farkı bu olmaktadır.

Toplumun demokratik ulus çizgisinde örgütlenmesi için, güçlü bir ideolojik-örgütsel eğitimden geçirilmesi gerekir. Yani ancak ideolojik olarak eğittiğimiz kadar toplumu örgütleyebiliriz. Demokratik ulusun ideolojik çizgisi de özgür birey ve demokratik komündür. O halde, 3. Partileşme Dönemi'nin temel görevi olan demokratik ulus inşasını gerçekleştirebilmek için, toplumun özgür birey ve demokratik komün çizgisindeki ideolojik eğitimi sürekli ve yeterli düzeyde geliştirmemiz gerekir.

Fakat bizde yapılmayan da budur. Eğitim denince sadece parti ve gerilla aklı gelmekte ve eğitim sadece bunlar için gerekli görülmektedir. İdeolojik mücadele denince yine sadece parti ve gerilla aklı gelmekte, sadece parti ve gerilla içinde ideolojik mücadele yürütülür sanılmaktadır. Toplum için eğitim ve ideolojik mücadele gerekli ve yapılabilir görülmektedir. Bu nedenle ve toplum ideolojik çizgi teminde eğitilmediği için de örgütlenememekte ve bu da demokratik ulus inşasının sözünü etmeyi, ama pratiğini yapamamayı ortaya çıkarmaktadır. Bu da toplumsal ve siyasal sistem olarak KCK'nin örgütlenmesini engellemektedir.

Bizim kitle pratiğimiz incelendiğinde somut olarak görülen şu oluyor: Eğitimsiz toplumu örgütlenme yaklaşımı. İdeolojisiz demokratik ulus inşası ça-

gütsel çizgi sorunları üzerinde durup çözümler geliştirmeye çalıştık. Tüm bunlar bize açıkça gösterdi ki, ideolojik ve örgütsel çizgi mücadelesine yeterince önem verilmiyor. Dolayısıyla da partileşmeye yeterince önem verilmemiş oluyor. İdeolojik-örgütsel çizgi mücadelesinden kopuk, dar siyasi ve askeri yaklaşım bizde çok güçlü.

Parti bir zihniyet ve ideolojik-örgütsel çizgi olarak ele alınmıyor; tersine siyasi ve askeri güç olarak görülüyor. Başa siyasi ve askeri durum ve mücadele alınıyor; ideolojik ve örgütsel çizgi gerçeği ise bunlara uyarlanmaya ve hizmet eder kılınmaya çalışılıyor. Yani ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesi, siyasi ve askeri mücadeleye hizmet etmesi oranında ele alınıyor. Öncelik siyaset ve askerliğe veriliyor, ideolojik-örgütsel durum ise bunlara uyarlanmaya çalışılıyor. Böyle yaklaşınca, elbette PKK ve PAJK'ın bir Önderlik Partisi olma gerçeği tam olarak anlaşılmıyor ve doğru bir biçimde örgütlenip eyleme geçirilemiyor.

Oysa biz bir Önderlik partisiyiz. Önderlik demek, en başta bir zihniyet ve ideolojik-örgütsel çizgi gerçeği demektir. Kuşkusuz Önderlik gerçeğimiz eylemi de içermektedir; fakat eylemi, zihniyetin ve ideolojik-örgütsel çizginin hayata geçirilmesi için gerekli görüp uygulamaktadır; yoksa önce eylemi belirleyip zihniyeti ve ideolojik-örgütsel çizgiyi ona göre ele almamaktadır. Önderlik doğrumuz şudur: Ne kadar ideolojik ve örgütsel çizgi mücadelesi, o kadar siyasi ve askeri mücadele! Yani ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesindeki başarının düzeyi siyasi ve askeri mücadeledeki başarı ve zaferi yaratır. Yani ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesinde önce gelir ve siyasi-askeri mücadelenin düzeyini belirler. Yoksa siyasi ve askeri mücadele, ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesinin düzeyini belirlemez.

yani pratik çalışma ve mücadelenin ideolojik-örgütsel çizgimizi, onun ilke ve ölçülerini hayata geçirmek için olduğunu bilmemiz gerekir.

Sınıf mücadelesi bizde gerektiği kadar yürütülmüyor

Değerli Yoldaşlar!

Çok konuşulup yazılıyor, fakat ideolojik mücadele bizde açık ve somut olarak yürütülmüyor. Ya teori ile karıştırılıp düşünce düzeyinde ele alınıyor, ya da toplantıdan toplantıya, platformdan platforma yapılan bir iş olarak görülüyor. İdeolojinin yaşam tarzıyla bağı, dolayısıyla yaşam somutluğu görmezlikten geliniyor. Bunun sonucunda birçok parti dışı anlayış ve davranıştan söz ediliyor, bunlar raporlara da işleniyor, fakat ciddi bir düzeltme yaşanmıyor; tersine aynı durum tekrarlanıp gidiyor. Kuşkusuz söz konusu tekrar da yozlaşmayı ve çürümeyi ortaya çıkartıyor.

Örneğin yani başımızda her türlü bireycilik ve maddiatçılık gelişiyor, özel mülkiyetçilik oluşuyor, Önder Apo'nun geliştirdiği komünal yaşam ve fedai çizgisi yok ediliyor, her şey para ile ve para karşılığı yapılar hale geliyor; ama bunlara karşı çoğumuzdan çıt bile çıkmıyor, iki yüzölçü bir görmezlikten gelme durumu yaşanıyor, dahası sözde karşı çıkılıyor görünse bile içten içe adeta haklılık payı veriliyor. Bu belirtilerimize abartı demeyelim; şöyle bir etrafımıza bakalım, hatta kendimize biraz daha eleştirel bakabilelim, o zaman bunların hepsinin birer gerçek olduğunu göreceğiz. Devrimci mücadelemizin en çok geliştiği Bakur'a, Rojava'ya, diğer alanlara bakalım; küçük-burjuva bireyciliğinin en ileri düzeyde yaşandığını görürüz. Kuşkusuz bu da liberalizm ve dolayısıyla kapitalizm demektir. 'Sosyalizm' diyerek kapitalizmi yaşamak, 'demokratik mo-

delesinin olmadığını belirtmedi. Tersine kentlerdeki iktidar ve devletleşmenin önemli bir dayanağının sınıflaşma olduğunu ifade etti. Önder Apo'nun doğru bulmadığı, toplumu salt sınıfla ve toplumsal gelişmeyi de salt sınıf mücadelesi ile ifade etme yaklaşımlarıydı.

Ancak şimdi bizde görünen, Önder Apo'nun bu yaklaşımına dayanarak adeta toplumdaki sınıflaşmayı ve dolayısıyla sınıf mücadelesini tümünden reddetme oluyor. Kitle çalışmasına yönelirken, adeta sınıf çizgimiz yok sayılıyor. Bir işçi ve emekçi hareketi olduğumuz adeta unutuluyor. İşçi ve emekçilerle, yine kadın ve gençlerle, diğer toplumsal kesimler adeta eş tutuluyor. Toplum içindeki sınıf farklılıkları ve bundan doğan sınıf mücadelesi görülüyor ve toplumsal çalışmalar bu temelde ele alınmıyor. Toplum içinde ideolojik mücadele yürütme ve toplumu ideolojik çizgi teminde örgütlenme gerçekleşmiyor.

Kuşkusuz bu durum da etkisini olduğu gibi parti içindeki ideolojik mücadeleye yaklaşımda gösteriyor. Parti içi ideolojik mücadelenin çok önemli bir yanı olarak sınıf mücadelesi ele alınmıyor ve esaslı liberal bireycilik demek olan küçük-burjuva sınıf özelliklerine ve etkilerine karşı yeterince mücadele edilmiyor. Oysa pratikte yaşanan darlık, tutuculuk, liberalizm, oportünizm, örgüte gelmeme, disiplinsizlik, kısaca her türden bireycilik küçük-burjuva sınıf özelliği oluyor. Çokça yaşanan orta yolculuklar küçük-burjuvalıktan kaynaklanıyor. Kuşkusuz küçük-burjuva sınıf özelliklerine karşı mücadele edip onları yenmeden de parti içinde ve birey şahsında doğru sınıf çizgisi hayat bulmuyor.

Bu nedenle hem parti içinde ve hem de toplumsal zeminde ideolojik mücadelenin temel bir boyutu olarak sınıf mücadelesini mutlaka yürütmemiz gerekiyor. Özü kaypaklık ve her rengen-

bası. İdeolojik çizgisiz ve eğitimsiz bir KCK anlayışı. Bunların da yanlış olduğu ve bu temelde herhangi bir pratiğin geliştirilemeyeceği açıktır. Nitekim pratikte yaşanan da bu olmaktadır. Çok açık ki, özgür birey ve demokratik komün çizgisine dayanmayan bir toplum örgütlenmesi hiçbir zaman KCK olmayacak, olsa olsa yeni bir ulus-devlet inşası olacaktır. Ücretli işçi ve memur çizgisi temelinde KCK değil, ancak bir ulus-devlet inşa edilebilir.

Demek ki ideolojik-örgütsel çizgi sadece parti ve gerilla için gereklidir, fakat demokratik ulus için, yani KCK için gerekli değildir demek doğru değildir. İdeolojik-örgütsel çizgi mücadelesini sadece parti ve gerilla içinde gerekli görüp, toplum içinde, demokratik ulus içinde gerekli görmemek doğru değildir. Bu konulardaki yanlış anlayışlar, sahiplerini PKK'siz de KCK olur ya da KCK'yi örgütlemekten de 3. dönem PKK'si var olabilir gibi yanlış bir anlayışa götürmektedir. Bu da PKK ile KCK'yi aynılaştırma veya karşılaştırma gibi yanlış anlayışları ortaya çıkarmaktadır ki bu, çok sayıda PKK kadrosunu, sanki KCK'yi örgütlemek kendi işi ve görevi değilmiş gibi yanlış bir anlayış içinde tutmaktadır. Oysa PKK ruh, KCK bedendir; Önder Apo böyle tanımladı. O halde ruhsuz beden olamayacağına göre, PKK'siz KCK de olamaz. Yine bedenleşemeyen ruhun bir varlığı olmayacağına göre, KCK'yi örgütlemekten PKK de gerçek anlamda var olamaz.

Açık ki bu alanlarda yaşanan tüm yanlışları ve kafa karışıklıklarını aşmak gerekiyor. Yine bilinçli karıştırmalara ve çarpıtmalara da fırsat vermemek gerekiyor. İşler zor ve karmaşıktır diyerek 3. dönem partileşmesinin temel görevlerinden kaçmamak gerekiyor. Parti ve gerilla içinde sınıf ve cins mücadelesine dayalı ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesini geliştirmek kadar, demokratik ulus çalışmaları içinde de söz konusu ideolojik mücadeleyi geliştirip toplumu doğru ve yeterli eğiterek demokratik ulus inşasını gerçekleştirmek gerekiyor. Toplumsal eğitim ve örgütlenmede bireyciliği, maddiyatçılığı, özel mülkiyetçiliği aşarak, özgür birey ve demokratik komün çizgisinde kooperatif komünal mülkiyeti ve özgür yaşamı geliştirmek gerekiyor. Ancak bu temelde 3. Partileşme Dönemi'ne girilip, öngördüğü temel görevler yerine getirilebilir. Ancak bu biçimde paradigma değişimi gerçekleştirilip, demokratik modernite paradigması temelinde eğitim ve örgütlenme çalışması yürütülebilir.

Komitelerin işleyişini gerçek parti yönetimleri haline getirmeliyiz

Değerli Yoldaşlar!

Son dönem yönetim tartışmalarımızın ortaya çıkardığı önemli bir sonuç da parti komitelerinin kolektif çalışmadığı, gerçek anlamda bir parti komitesi haline gelemediği ve yüklendiği görevleri başarıyla yürüten bir yönetim olamadığı hususudur. Evet, hemen her alanda komitemiz var ve parti kadrolarının büyük çoğunluğu da bu komitelerde örgütlü. Eskisi gibi sadece merkezi komiteler düzeyinde değiliz ve parti kadrolarının çoğu komiteler dışında bireyciliği yaşar durumda değil. Fakat biçimsel olarak komiteleri oluşturmak da gerçek parti komiteleri haline gelmeyi ifade etmiyor. Bir parti komitesinde şeklen yer almak da bir kadroyu parti kolektivizmine katmıyor ve gerçek anlamda örgütlü kılmıyor. Bu noktada biçimle öz uyumlu ve bütünlüklü hale getirmemiz gerekiyor.

Pratiğe baktığımızda somut olarak şunu görüyoruz: Evet her alanda parti komiteleri var ve görünüşe göre komite

düzeninde yaşanıp çalışılıyor. Fakat bu durum biçimsel ve yüzeyseldir, içi tam olarak doldurulmuyor. Örneğin parti komiteleri komünal yaşamıyor, yaşamda bireycilik fazlasıyla hakim. Yine parti komiteleri kolektif çalışmıyor, herkesin kendine göre pratikleşmesi durumu yaşanıyor. Parti komiteleri kendi içinde yeterli toplantı yapmıyor ve ideolojik, örgütsel ve pratik sorunları yeterince tartışmıyor. Toplantılar esas olarak dar ve şeklidir, çoğunlukla bir pratik teknil toplantısı biçimindedir. Toplantılarda pratik teknil tutulup, ardından hemen dağılma yaşanmaktadır. Tabi her arkadaş da gittiği yerde kendi bireysel anlayışına göre çalışıp kendi düşüncelerini parti adına pratiğe geçirmektedir. Komiteler bünyesinde ve arkadaşlar arasında yeterince tartışma, görüş alışverişi ve görüş birliği yaratma yaşanmamaktadır. Sonuçta herkes kendi anlayışını esas almakta ve bizde bireycilik ve parçalılık anlayış düzeyinde yaşanmaktadır.

Şimdi gerçek durumumuz şudur: Önder Apo ve parti hepimizi eğitmiş ve belli bir anlayış düzeyi kazandırmıştır. Olayları bir ölçüde anlama, yorumlama ve düşünce üretme gücümüz var. Buna dayanarak hemen her konuda düşünce üretebiliyor ve görüş belirtebiliyoruz. Ama bu, şu anlama gelmiyor: Hep kendi bireysel görüşümüzü esas alacağız ve sadece onu uygulayacağız. Hayır, böyle olmaması gerekiyor. Böyle olursa herkes kendi anlayışını uygular ve o zaman da parti parçalanır. Halbuki Önderlik ve parti, bizi, partiyi parçalayalım diye eğitmedi; tam tersine parti anlayışını zenginleştirelim ve partiye güç katalım diye eğitti. Fakat kendi düşüncesinde ısrar, bulunduğu ortama onu dayatma, pratikte örgüt kararı yerine kendi anlayışını uygulama fazlasıyla yaşanıyor. Bu da parti birliğini ve eylemini parçalıyor.

Şu hususu da ekleyelim: Özgürlük Mücadelesi gelişmiş ve önemli imkân ve fırsatlar ortaya çıkarmıştır. Bu da devrimciler olarak hepimizi etkilemekte ve bu temelde çok şey yapmak istemekteyiz. Örneğin arkadaşlar pratiğe gidiyorlar ve ortaya çıkan imkân ve fırsatları görüyorlar. Bunlara bakıp birçok düşünce ve tasarı oluşturuyorlar. Ondan sonra da 'benim düşüncem var, projem var, bunu uygulayacağım' diyorlar. İyi de söz konusu imkân ve fırsatları parti ortaya çıkardı, partinin de düşünce ve projeleri var, bu imkân ve fırsatları parti düşünce ve projeleri temelinde kullanmak istiyor, sana verir mi, sana niçin versin? Fakat arkadaşlar buna bakmıyorlar, yaşanan gelişmeleri görünce heyecanlanıyorlar ve 'ben düşüncelerimi uygulayacağım, buna fırsat verilsin' diyorlar. Sadece kendi düşünce ve projeleri olduğunu sanıyorlar. Halbuki her kadronun benzer düşüncesi ve projesi var. Peki hepsi kendi bildiğini yaparsa, ortada parti bütünlüğü ve ortak çalışması diye bir şey kalır mı?

Belli ki böyle olmaz, işler bu biçimde yürümez. Kendi düşüncemizi dayatarak, kendi projemizi uygulayarak parti birliğini ve devrimi geliştiremeyiz. Peki bu durumda ne yapmalıyız? Hiç düşünmemeli miyiz? Yoksa hiç proje, tasarı üretmemeliyiz? Tabi ki böyle de doğru değildir. Parti bizi düşünmeyelim ve proje üretmeyelim diye değil, tersine bunları yerinde ve zamanında gerektiği kadar yapalım diye eğitti. Söz konusu imkân ve fırsatları, onları mücadeleye dönüştürerek daha da büyütelim diye ortaya çıkardı. O halde ne yapacağız? Belli ki bireysel düşünce ve projelerimizde ısrar etmeyecek ve onları dayatmayacağız; tersine onları parti düşünce ve kararlarının zenginleşmesi için kullanacağız. Bireysel düşünce ve

projelerimizi esas alır ve onları dayatırsak, o zaman partiyi parçalarız. Hiç düşünce ve proje üretmezsek, o zaman da parti gelişimine katkı sunmamış oluruz. Açık ki bu iki durum da yanlıştır. Peki doğrusu nedir? Parti kadroları olarak sürekli düşünüp yoğunlaşarak yeni düşünceler ve projeler üretmeliyiz, ancak bunları bireysel olarak esas alıp dayatmamalı, tersine parti kolektivizmi içinde tartışarak görüş birliğine ulaşip partiye katkı yapmalıyız.

Peki, Parti içinde anlayış birliği nasıl yaratılacaktır? Esas sorunumuz bir de bu noktada yaşanmaktadır. Kuşkusuz benim düşüncem var, herkes gelip benim düşünceme katılsın diyemeyiz. PKK ve PAJK'ta hiç kimse bir başkasına katılmaz, herkes sadece Önderliğe katılır. O halde, demek ki birliği Önderlik çizgisini anlamada yaratmalıyız. Bunun için de kendi bireysel görüşlerimizi sonuna kadar esas almamalıyız, sonuna kadar dayatıcı olmamalıyız. Böyle yaparsak parti birliğini parçalanız. Unutmamalıyız ki, diğer yoldaşların da görüşleri vardır, onlar da düşünüp yeni görüşler üretiyorlar. O halde onları da dinlemeyi bilmeliyiz. Bu temelde yoldaşlarla yapıcı tartışmaya, sonunda ikna olmaya ve ikna etmeye her zaman hazır olmalıyız. Tartışma da esas olarak parti kongre ve konferanslarında yapıldığı gibi, parti komitelerinde, yani yönetimlerde, onların toplantılarında yapılır. Komite, yani yönetim toplantılarını işte bu düzeyde ele alıp önemsemeli ve pratikte de böyle işlevsel kılmalıyız.

Açık ki kendi görüşünde dayatıcı olmak partiyi parçalayıcı etki yapar. Yoldaşlarla tartışarak ortak görüşte birleşmek ise partinin düşünce ve karar düzeyini geliştirir. Bu temeldeki bireysel düşünce ve öneriler, partinin düşünce ve karar gücünün geliştirilmesi açısından zenginlik olma işlevi görür. Doğru ve gerekli olan budur. Bunun da parti toplantılarında ve esas olarak yönetim toplantılarında sağlanması gerektiği açıktır. O halde tüm komite toplantılarımız bu düzeye getirilmelidir. Toplantılar teknil düzeyini aşarak, gerçek yönetim toplantıları haline getirilmelidir. Hem gündem ve hem de içerik bakımından böyle bir düzeye ulaşmak, söz konusu komiteleri gerçek yönetimler haline getirir. Yoksa biçimsel bir yönetim durumu ortaya çıkar ki, bu da pratikte darlığı ve yüzeyselliği doğurur. Pratikte yaşanan sorunların esasının da bu tarz bir yönetim duruşundan kaynaklandığı açıktır. O halde komite işleyişlerini düzeltip gerçek parti yönetimleri haline getirmeyi bilmeliyiz. Yönetimlerimizi her bakımdan devrimci pratiğe başarıyla öncülük eder hale getirmeliyiz. Yönetimlerin sorun üreten veya çözemeyen durumdan çıkıp, sürekli başarı kazanan yönetimler haline gelmesi ancak böyle sağlanır. Demek ki esas olarak komite işleyişinde ve yönetim tarzında da değişiklik ve düzeltme yapmamız gereklidir.

Rojava'da Hakikat Devrimi çok daha kapsamlı ve derinlikli olarak yaşanacaktır

Değerli Yoldaşlar!

Kuşkusuz burada belirttiğimiz ideolojik, örgütsel, siyasi ve askeri görevler, gereken değişim ve düzeltme en çok da Rojava alanını ilgilendirmektedir. Çünkü bu alanda on yıldır dünyayı etkileyen büyük bir devrim yaşanmaktadır. Önümüzdeki 19 Temmuz itibarıyla söz konusu özgürlük devrimi onuncu yılını tamamlayacaktır. Böylece ikinci on yılı giriş yapılacaktır. Elbette ilk on yılı tamamlamak ve ikinci on yıla girmek Rojava Özgürlük Devrimi açısından

büyük önem taşımaktadır. İnaniyoruz ki devrimin onuncu yıldönümü vesilesiyle Kuzey-Doğu Suriye özgürlük güçleri ve halkları ilk on yıl pratiğinin kapsamlı ve derinlikli değerlendirmesini yapacak, eleştirel ve özeleştirel bir yaklaşımla geçen on yılın zengin derslerini çıkartacak ve yeni mücadele sürecine taşıyacaktır. Daha şimdiden bu durumu gündem yaparak, tarihi devrimin onuncu yıldönümünü büyük hazırlıklarla karşılayacak ve ikinci on yılı genel hatlarıyla planlayacaktır.

Çok açık ki, devrimin ilk on yılında büyük bir mücadele yürütülmüş ve tarihi önemde gelişmeler yaratılmıştır. Bunun için halkların gücü seferber edilerek, on binden fazla şehit verilmiştir. Bu temelde de hiç kimsenin beklemediği ve hesap etmediği olaylar ve sonuçlar ortaya çıkmıştır. Bundan dolayı Kuzey-Doğu Suriye halklarını daha şimdiden bir kez daha kutluyoruz. Kahraman şehitlerini saygı ve minnetle anıyor, ikinci on yılda da üstün başarılar diliyoruz.

Çok iyi biliniyor ki, devrimin ilk on yılı daha çok siyasi ve askeri mücadele ağırlıklı geçti. Kuzey-Doğu Suriye halkları böyle bir mücadele ile faşist DAİŞ çetelerini yenme ve insanlığı bu beladan kurtarma onurunu kazandı. Bu temelde AKP-MHP faşizmine karşı da çok önemli bir mücadele yürüttü. Fakat böyle bir mücadele Efrin, Girê Sipî ve Serêkanî'nin işgalini önleyemedi. Şimdi devrimin ikinci on yıl hedefleri içinde işgal edilmiş olan bu toprakların kurtarılması görevi var. Öncelikle bu görevin doğru anlaşılıp iyi planlanacağına ve gereklerinin de pratikte başarıyla yerine getirileceğine inanıyoruz.

Kuşkusuz ikinci on yılda Rojava Özgürlük Devrimi esas olarak devrimin yayılması ve derinleştirilmesi hususu üzerinde yoğunlaşacaktır. Özgürlük devriminin Kürdistan'ın diğer parçalarındaki mücadelelerle daha çok birleştirilmesi kadar, tüm Suriye'ye ve ora üzerinden tüm Arabistan'a yayılması görevi ortada durmaktadır. Başta kadınlar ve gençler olmak üzere tüm Suriye halkları içinde Önder Apo'nun düşüncelerinin yayılması, demokratik modernite çizgisinde toplumların eğitilip örgütlenmesi ve kardeşlik temelinde demokratik ulus yaşamının inşa edilmesi görevleri, en temel devrimci görevler olarak başarılmayı beklemektedir. Somut duruma uygun planlı ve örgütlü bir çalışma ile böyle tarihi bir devrimci görev mutlaka başarıyla yerine getirilebilir.

Elbette Kuzey-Doğu Suriye'de özgürlük devriminin derinleştirilmesi ve daha fazla topluma mal edilmesi görevi de başarılmaması gereken en temel devrimci görev durumundadır. İlk on yılda devrimin siyasi ve askeri boyutları öne çıkarken, kuşkusuz ikinci on yılda da devrimin ideolojik ve kültürel boyutları öne çıkacaktır. Dolayısıyla Kuzey-Doğu Suriye'de ikinci devrimci hamle bir zihniyet devrimi, ideoloji ve kültür devrimi hamlesi olacaktır. Bu temelde Önder Apo'nun tanımladığı Hakikat Devrimi bu alanda çok daha kapsamlı ve derinlikli olarak yaşanacaktır. Bu da toplumun zihniyet ve vicdan yapısında derinlikli bir toplumsal değişimi, yaşam tarzı ve ölçülerinde her türlü bireyci-liberal etki aşarak komünalizmin yaşanılır hale gelmesini ifade edecektir. Kuşkusuz Rojava Kürdistan'da ve tüm Kuzey-Doğu Suriye'de devrimin ilk on yılı içerisinde de çok önemli bir zihniyet değişimi ve ideolojik dönüşüm yaşanmıştır. Halkların kardeşliğini sağlayan demokratik ulus yaşamı bu değişim ve dönüşümün çok önemli bir boyutu olmaktadır. Rojava Devrimini bir kadın devrimi yapacak kadar

özgürlük çizgisinde kadın bilinçlenmesinin, örgütlenmesinin ve devrime katılımının sağlanması diğer önemli değişim ve dönüşüm boyutunu oluşturmaktadır. Kürt bireyinde ve toplumunda yaratılan öz güven ve irade yine önemli bir değişim ve dönüşüm boyutunu ifade etmektedir.

Geçen on yılda Kuzey-Doğu Suriye'de yaşanan temel devrimci değişiklikler daha da çoğaltılabilir. Elbette tüm bunlar tarihi öneme sahip değişikliklerdir ve asla küçümsenmezler. Ama hem bu devrimci-özgürlükçü değişim ve dönüşümlerin daha da derinleştirilerek kökleştirilmesine ve hem de yeni ideolojik ve kültürel değişim ve dönüşümün birer devrim düzeyinde yaşanmasına ihtiyaç vardır. Bu temelde iktidar ve devlet sisteminin ve kapitalist modernite düzeninin toplumu tüketen, toplum üzerinde her türlü baskı ve sömürüyü geliştiren, bireyciliği ve özel mülkiyeti kutsayan anlayış ve pratiğine karşı özgür birey ve demokratik komün çizgisinde demokratik modernite inşasının gerçekleştirilmesi gereklidir. Her türlü sömürü, yokluk ve yoksulluk ortadan kaldırılarak özgür yaşamın ve demokratik yönetimin inşasını sağlamak gerekir. Ekonomiden siyasete kadar tüm toplumsal yaşam alanlarında yaşanacak bu değişim ve dönüşümün toplumsal öz savunmayla da tamamlanması kuşkusuz devrimi yenilmez kılar. Uzun süredir bu konularda yapılan tartışmaların ortaya çıkardığı sonuçlar temelinde gereken yenilenmenin, devrimci değişim ve düzeltmenin sağlanacağı kesindir.

Değerli Yoldaşlar!

Bu biçimde yeniden bütünlüklü bir değerlendirme yapmaya ihtiyaç duyduk. Yaptığımız toplantıların ve yürüttüğümüz tartışmaların sonuçlarını bu biçimde tüm parti yapısına aktarmayı gerekli gördük. Zap ve Avaşın direnişi temelinde içine girdiğimiz varlık-yokluk mücadelesi bir kez daha böyle yapmamızı gerekli kılmıştır. Umut ediyoruz ihtiyaç duyulana karşılamıştır. Doğru anlaşılır ve doğru uygulanırsa tüm yoldaşların her alanda yürüttükleri özgürlük ve demokrasi mücadelesine gereken gücü katar. Böylece her alanda mücadele zafer çizgisinde yürütülür ve bu da Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü hedefleyen Dem Dema Azadiye'ye hamlemizi zafere taşır.

Şu gerçeği çok iyi biliyoruz ki, her türlü devrimci mücadelede zaferi yaratan esas şey, Önderlik ve şehitler çizgisinde partileşmektir. Ancak böyle bir parti öncülüğü bize zaferin yolunu gösterebilir ve bizi zafere taşıyabilir. Her alandaki tüm yoldaşların da zafer yaratan böyle bir partileşmeyi esas alacakları, Önderlik ve şehitler çizgisine bu temelde katılarak zafer yaratan olacakları kesindir.

Bunlar temelinde, şehadetinin 45'inci yıldönümünde büyük devrimci Haki Karer yoldaşı ve şahsında tüm kahraman şehitlerimizi bir kez daha saygı ve minnetle anıyor; yaşadığımız şehitler gününü Şehitler Ayı'nda tüm devrimci ve yurt-severleri Önderlik ve şehitler gerçeğini daha doğru anlamaya ve uygulamaya, 50. Yıl Zafer Hamlemizi her alanda başarıyla yürütmeye çağırıyoruz!

Kahrolsun Faşist-Sömürgeci-Soykırımcı Diktatörlük!

Yaşasın Özgürlük ve Demokrasi Mücadelemiz!

Yaşasın Devrimci Halk Savaşımız!

Yaşasın Zap ve Avaşın Direnişimiz!

Şehit Namirin!

Bijî Rêber Apo!

Sosyalizmin kötülendiği günümüzde yeni arayış ve çözümler bir zorunluluk olarak kendisini dayatmaktadır. Çürümüş, tamamen rantiyeye, borsa oyunlarına dayalı gelişen kapitalizmin hiçbir yaratıcı özelliği kalmadığı gibi, toplumun bütün iç dinamiklerini, insani kimliğinin tahrip etmekte ve tüm çürümüş rejimlerin bin kat daha gerisinde ve tehlikeli bir biçimde, çürütücü bir biçimde etkisini ortaya koymaktadırlar. Doğayı, yani insanlığın 'olmazsa olmaz' koşulu olan çevreyle bağlantısını da müthiş tahrip etmekte ve bu harikulade gezegeni yaşanamaz bir alana çevirmektedir. Kapitalist-emperyalizmin en büyük suçu da budur. Eğer tedbir alınmazsa, bu kapitalizm altında geçecek çok kısa bir süre sonra bu gezegen yaşanamaz bir hale gelecektir. Bu görkemli gezegen, bir çöp yığına dönüşecektir.

PKK'de Yürütülen Savaş, Sınıf Savaşımının da Ötesinde Bir İnsanlık Savaşımıdır

Rêber Apo'nun 1 Mayıs 1996 çözümülemesinden derlenmiştir

1 Mayıs uluslararası işçi sınıfının ve tüm emekçilerin direniş ve mücadele gününde PKK, her zamankinden daha fazla sosyalizmde ısrarın ve başarının partisidir. Bugün, emekçilerin bayramını bir kez daha anarken, üzerinde durulması gereken en temel husus; işçi sınıfının dünya görüşü olan sosyalizmin durumu ve bu duruma ilişkin ne umut vaat ettiğini bir kez daha değerlendirmek, daha da önemlisi, partimizin bu gerçeklik içerisindeki yerini doğru ortaya koymak büyük önem taşımaktadır.

İnsanlık üzerinde emperyalizmin tek yanlı egemenliğindeki, sömürsündeki gelişme, giderek daha da tehlikeli bir hal almakta, özellikle reel-sosyalizmin çözülüşünün ortaya çıkardığı sorunların halen doğru, köklü cevaplandırılmamaktan ötürü; emekçi sınıflarda büyük bir kargaşa, güvensizlik, inkarcılık hüküm sürmektedir. Dünya halkları neredeyse en yoz, çürümüş kapitalizmi tek yaşam yoluymuş gibi benimsemeye zorlanmakta, sadece toplumun kirletilmesi değil, yeryüzü doğası bile denilebilir ki, en tehlikeli bir kirlenmeyle karşı karşıya bulunmaktadır. Bunun sorumlusu kapitalist-emperyalist sistem ise en hoyrat, en gözü kara ve önüne geçilemez bir hakimiyet dönemini tüm insanlığa sınırsız dayatmaya çalışmaktadır.

Kapitalist-emperyalist sisteme eğer sosyalizm cevap olmazsa, hemen belirtelim ki; sadece işçiler, emekçiler değil tüm insanlık için de dünyanın sonu gelmiş demektir. Her zamankinden daha fazla söyleyebiliriz ki, bu kapitalist-emperyalist tahribata karşı sosyalizm tek seçenektir. İnsanlığın kurtuluşuyla ilgilenen birçok ideoloji her zaman ortaya çıkmıştır. Sosyal mücadeleler, insanlık tarihiyle başlar, günümüze kadar gelir. Özellikle her sistemin kendine özgü birçok sosyal mücadelesi vardır. Tarih bunların binlercesine tanıklık eder.

Bizi ilgilendiren, daha çok sosyalizmin içinde bulunduğu durumdur. Sosyalist ideoloji geçen bir yüzyıl içinde büyük bir gelişme gösterdi ve neredeyse dünyanın üçte birine yakın kısmında da uygulanma imkanı buldu. Fakat bağrında taşıdığı eski toplumun sö-

mürücü, baskıcı toplumsal özelliklerinin ağır basan etkileri ve yine oldukça dogmatik yaklaşımları nedeniyle bu deneyimin çözülmeye gittiğini görmekteyiz. Bu geçen yüzyılın birçok deneyimi, hatta kapitalizme karşıtık temelinde söylersek; emekçilerin iki yüz yıllık savaşım tecrübesi, sosyalizmden ve toplumsal mücadeleden vazgeçilemeyeceğini ortaya koymuştur.

Komünist Enternasyonal

Çok önemli süreçleri yaşadı sosyalizm. Tarihin bütün önemli devrimlerinde az-çok sosyalizm vardır. İlkel komünal dönem aynı zamanda ilkel sosyalizmi ifade eder. Kölecilik dönemlerindeki Spartaküs hareketlerinden tutalım, yine iyi tanıdığımız İslam Devrimi'nin harici hareketi, hatta Alevi hareketinde sosyalist özelliklerden söz edilebilir. Fransız burjuva devriminde bile Baneuf hareketi, tam bir komünist hareket olarak kendini ortaya koymaktadır. Ve zaten bu devrimlerle birlikte giderek bilimsel sosyalizme yakın gelişmelerin de peşi sıra geliştiğini görüyoruz.

'Komünist Manifesto', burjuva devrimler sürecinde ilan edildi. Burjuva devrimi henüz tüm Avrupa'yı kaplamadan, işçi sınıfının bağımsızlık manifestosu, bir korkulu rüya gibi tüm burjuvazi üzerinde kendisini hissettirdi. Hatta ilk komün denemelerinde, başta Paris Komünü olmak üzere, birçok ülkede kooperatif hareketler biçiminde yaşama geçirilmeye çalışıldı. Ve en önemlisi de, giderek emekçilerin nasıl politika yapmaları gerektiğini, Komünist Enternasyonal ile ve giderek hızla milli sınırlar temelinde işçi sınıfı partilerinin doğuşuyla gösterdi. Bundan tam bir yüzyıl önce denilebilir ki, gelişmiş tüm kapitalist ulusların bağrında işçi sınıfları partilerini inşa etmişlerdir.

II. Enternasyonal'in, politik mücadeleyi daha da geliştirdiğini, derneklerden partileşmeye önemli adımlar attığını, emekçilerin sendikal demokratik haklarında önemli gelişmeler sağladığını iyi bilmekteyiz. Ne zaman ki; artık işçi sınıfının, emekçilerin iktidar sorununu kapitalist-emperyalizmin bu ilk aş-

masında gündeme geldi, özellikle Ekim Devrimi bir işçi sınıfı öncülüklü devrim olarak toplumsal mücadeleler tarihine girdi, o zaman bunun büyük bir sıçrama olduğunu, tarihte emekçiler adına eski devleti parçalayıp yeni bir devleti ortaya çıkardığını ve bunun tüm baskıcı, sömürücü sınıfları, egemenleri büyük bir korku içine ittiğini ve dünya çapında bir gericilik dayanışmasıyla bu devrimin üzerine gelindiğini yine çok iyi bilmekteyiz.

Ekim Devrimi, onun Bolşevik önderliği hiç şüphesiz önemli bir tarihsel çıkışı ifade eder. Sosyal mücadeleler tarihinde dev bir adımdır, ama her devrimde olduğu gibi bu devrimin de önemli çocukluk hastalıkları geçirdiği çok iyi bilinmektedir. Bu devrim tüm işçi sınıfı ve emekçi halklar adına çok sağlam bir çıkışı ifade etmekle birlikte, bağrında taşıdığı eski toplumun izleri, tek örnek olmasının da verdiği tecrübesizlik ve en önemlisi de dünya gericiliğinin ablukası ve Rusya'da çok güçlü olan eski toplumsal kalıntılar, önemli bir darboğazla karşı karşıya getirdi. Sorunları çözmek için uluslararası gericilikle uzlaşmayla ve çok ödün verilerek mesafe alınmaya çalışıldı. İçeride yaratıcı olamadı. Kapitalist sistemin demokrasisine alternatif kendi içinde bir sosyalist demokrasi geliştiremedi.

Devrim eritildi. Sosyalist parti, giderek bir devletin iç ve dış politikasının basit bir aracı haline getirildi. Ve bu devlet de giderek daha çok ulusal endişelerle hareket eden, büyük Rus şovenizminin de güçlü etkileri kendi içinde ulusal sorunda olduğu kadar, uluslararası alanda da halkların devrim sorunlarına, ulusal kurtuluş sorunlarına, hatta işçi sınıfının sosyalist devrimlerine gereken doğru yaklaşımı gösteremedi. Ve her geçen gün daha da sağ bir sapmayı yaşayarak, bu deneyimin günümüze doğru ağır bir çözümlerle karşı karşıya geldiğini, 1990'lara doğru artık bütün belirtilerinin ortaya çıktığı bir aşamanın geride kaldığını görmekteyiz. Öyle oldu ki, bu aşama neredeyse sosyalizmin bitişi olarak kapitalist ideologlar ve siyasi temsilcileri tarafından kendilerince değerlendirildi, alkışlandı. Sanki onlara y-niden gün doğmuş gibi bir rahatlık içine girdiler. Kendileri için tekrar bir sınırsız yaşama

döneminin açıldığını sandılar. Yeni dünya düzeninden bahsedildi.

Sosyalizmin, hatalı yönleri olsa da, yaşayan bazı kalelerine karşı ambargo daha da şiddetlendirildi. Müthiş bir ideolojik, psikolojik saldırıyla birlikte, ekonomik kuşatmalar yoğunlaştırıldı. Fakat görmekteyiz ki, kapitalist-emperyalizmin bu heyecanı, bu kendine güveni boş olduğu kadar, altından çıkılmayacak ağır sorunları da beraberinde getirmiştir.

Sosyalizmin kötülendiği günümüzde yeni arayış ve çözümler bir zorunluluk olarak kendisini dayatmaktadır. Çürümüş, tamamen rantiyeye, borsa oyunlarına dayalı gelişen kapitalizmin hiçbir yaratıcı özelliği kalmadığı gibi, toplumun bütün iç dinamiklerini, insani kimliğini tahrip etmekte ve tüm çürümüş rejimlerin bin kat daha gerisinde ve tehlikeli bir biçimde, çürütücü bir biçimde etkisini ortaya koymaktadırlar. Doğayı, yani insanlığın 'olmazsa olmaz' koşulu olan çevreyle bağlantısını da müthiş tahrip etmekte ve bu harikulade gezegeni yaşanamaz bir alana çevirmektedir. Kapitalist-emperyalizmin en büyük suçu da budur. Eğer tedbir alınmazsa, bu kapitalizm altında geçecek çok kısa bir süre sonra bu gezegen yaşanamaz bir hale gelecektir. Bu görkemli gezegen, bir çöp yığına dönüşecektir.

Doğa tahribatının önlenmesi

İnsanlığı önümüzdeki yüzyıl içinde ilgilendiren en temel sorun; bu doğa tahribatının önlenmesi ve iç toplumsal kirlenmenin durdurulması olacaktır. Daha şimdiden başlayan tartışmalar, arayışlar ve bazı ıslah edici reformist çabalar, ancak sorunun uç veren boyutlarını ortaya koymaktadırlar. Daha köklü değerlendirme ve çözüm yolları, önümüzdeki sürecin devrimsel hedefleri olarak karşımıza çıkacak ve bu devrimsel hedeflerin, partilerin sosyal, siyasal mücadele biçimleri, çeşitli taktikleri kendisini mutlaka ortaya çıkaracaktır.

İnsanlık eğer yaşamak istiyorsa, yine sosyalist ideolojinin daha geliştirilmiş perspektifini, uygulama esaslarını yakalamak zorundadır. İnsanlıktan umut kesilemeyeceğine göre,

sosyalizmin bu yönlü gelişmesinden de umut kesilemez. Sosyal mücadeleler nasıl insanlıkla başladıysa, insanlığın varoluşuna kadar da sürecektir. Sosyalist mücadele bu anlamda insanın tek kurtuluş seçeneği olarak kendisini tekrar tekrar ortaya koyacaktır. Bunu bir ulusla veya tarihi bir döneminde gerçekleştirilen bir devrimle dogmatik ele almamak önemlidir. Siyasal kurtuluş hâlâ çok ciddi bir program sorunudur. Ekonomik kurtuluş ve demokrasi önemli bir sorun olarak çözüm bekliyor. En önemlisi de çevre sorununa kesin bir programatik yaklaşım gerekiyor. Hem de çok detaylı ve mutlak uygulanması gereken bir program. Bunlar, yeni dönem sosyalizminin üzerinde programatik duracağı temel sorunlardır.

Yine bunun yanında partileşme, örgütlenme ve mücadele taktikleri de önem kazanacaktır. Eskinin sosyalist ihtilal teorileri yetmiyor. Gerek isyan, gerekse de daha uzun süreli halk kurtuluş savaşlarını her ne kadar göz ardı edilmezse de, yetmiyor. Gelişen sosyal düzey, ulusal devletlerin durumu, yine ittifaklar, sosyal düzeyin gelişkinlik düzeyi, daha değişik mücadele biçimlerini zorlamaktadır. Özellikle teknik çok gelişmiştir. Teknikle mücadeleler arasında çok sıkı bir bağlantı vardır. Dolayısıyla yeni partileşme ve mücadele taktikleri bu somut gelişmeyi de göz önüne getirerek daha değişik mücadele yöntemlerini geliştirmek zorundadır.

Protesto hareketlerinden totalim şiddet hareketlerine kadar, yeni mücadele taktikleri kendisini hissettirecektir. Ve bu temelde de hiç şüphesiz enternasyonalizmde de bir gelişme ortaya çıkacaktır. Yani, yeni bir enternasyonal yaklaşım giderek kendisini hissettirecektir. Daha doğrusu, somut ulusal sınırlar kadar, evrensel sınırları; toplum içi kadar, toplumla-doğa arasındaki ilişkileri iyi formüle edecek bir sosyalist enternasyonal önemli bir ihtiyaçtır ve önümüzdeki yüzyılın belki de böyle bir enternasyonalın bayrağı altında karşılamak, en doğrusu ve en gerçekçi yaklaşım olacaktır.

Küresel güçler PKK'nin ideolojisini büyük bir tehlike görüyor

Eski reel-sosyalizmin etkilediği bir ortamdan kaynak bulmakla birlikte, kendine özgü yanları da olan PKK hareketi, günümüzde oldukça ilgiyle değerlendirilmeye çalışılmakta, gerek "nasıl bir sosyalizm?" sorusunun cevabı kadar, geçmişle farkı kadar, yeniyi de nasıl sağlayacağı tartışılmaktadır. Bütününü yaptığımız; PKK'yi böyle özgün bir sosyalist aşama partisi olarak gündemde tutmaktı ve bu da oldukça başarılıdır. PKK'nin Kürt ulusal kurtuluşçuluğunun öncü gücü olduğu daha çok görülen bir yanındır. Fakat asıl önemli bir yanı da, uluslararası sosyalist mücadele içinde ne anlam ifade ettiği yönüdür. Belki de giderek daha ön plana çıkacak olan, çıkarılması gereken yönü de budur.

PKK'yi bu son çeyrek yüzyıl içindeki reel-sosyalizmin aşıldığı, kapitalist-empyralist egemenliğin en güçlü bir sürecini yaşadığı bu süreçte, PKK'nin sosyalizmde ısrarı ve başarıyı sürdürmüş olması başlı başına bir inceleme konusudur. Kaldı ki, günlük basında da görmekteyiz ki, empyralizmin başı olan ABD, boşuna 'dünyanın en tehlikeli terörist örgütü' olarak değerlendirmiyor. PKK, uluslararası gerici ittifakın adeta üzerinde ortak yoğunlaştığı, hatta bununla ilgili zirveler yaptığı ve uluslararası alanda hakkında çok çeşitli kovuşturmalar geliştirdiği biliniyor.

Uluslararası empyralizm, ABD ve

sıkı yandaşları Almanya, İngiltere gibi devletler bu konuda eski bir tecrübeye sahiptirler. Onları ilgilendiren dar bir Kürt ulusal kurtuluşçuluğu değildir. Bunu zaten destekliyorlar ve başarısı için de her türlü çabayı gösteriyorlar. Bunların karşı oldukları; Kürt sorununun PKK öncülüğünün ve onun taşıdığı tehlikeli ideolojik, sosyal yaklaşımların, sistemleri için son derece tehlikeli bir hal almasıdır.

Ortadoğu tarihi yeniden yazılıyor

Şimdi PKK'nin Ortadoğu halklarını etkilemesi kadar, uluslararası alanda da iddialı bir sosyalist öncülük olarak etki sağlayacağı, hatta öncülük edeceği anlaşılmaktadır. Kürdistan Devrimi, bu anlamda eğer içeriğini daha da zenginleştirse Kürdistan'ın parçalanmışlığı, geliştirilecek bir sosyalist federasyon deneyimi, dört temel ulusun ve birçok azınlığın da içine gireceği bir modeli hızlandıracaktır. Bu dört büyük ulus ve çok çeşitli azınlık ve kültürlerin PKK etkisiyle sosyalizme doğru, demokrasiye doğru eğilim göstermesi ve çok büyük bir etkiye yol açması kaçınılmazdır. Temel Ortadoğu kaynaklarının ve tarihinin yeniden PKK tarafından ele geçirilişi önemini kat be kat artırmaktadır. Bu potansiyel gelişme, Ortadoğu'yu uluslararası devrimin en nazik halkası haline getirmiş bulunmaktadır. PKK, tam da bunun en stratejik ve taktik olarak da gün be gün işleyen can alıcı gerçeğidir. Uluslararası gericiğin giderek PKK üzerinde durması, bu can alıcı özelliğindedir. Birçok stratejilerini, taktiklerini boşa çıkarması, onları dehşete düşürmüştür.

PKK'nin sosyalist içeriği, halkların neredeyse ekmek-su kadar gerekli olan ideolojik boşluğunu dolduracak ve onları muhtaç oldukları sağlıklı gelişme ve kurtuluş yoluna itecektir. Günümüzde bunun potansiyelini PKK sonuna kadar barındırmakta, aktifleşen çabaları da her geçen gün bunu dost, düşmana göstermektedir. Dolayısıyla, düşmanları üzerinde amansız durdukları gibi, dostları da önemle durmakta ve çoğalmaktadırlar.

Eminim ki, bu yeni bloklaşma döneminde PKK büyük bir bilinçle olduğu kadar, beklenmedik gelişmeleri iyi yorumlayarak yerini sağlamlaştıracaktır. Batı saldırısı karşısında Rusya hâlâ direnmeye çalışıyor; Çin'le yeni bir ittifak geliştirdi. Bu, Asya ittifakıdır. Yine, Ortadoğu'da Batı saldırısı, bölgesel ittifaklar geliştirmektedir. İran ve Suriye'nin geliştirdiği ittifak, giderek en iddialı bir karşı ittifaka dönüşmektedir.

Hele Türkiye ile İsrail'in başını çektiği bölgesel ittifak, karşılıklı tüm Arapları ve İran'ı bulan bir ittifaka zemin olmuştur. Ve bu da tabii ki, Kürdistan Devrimi için hangi ittifakta yer alınır ve en önemlisi böyle bir bloklaşmanın gelişmesinin ne anlama geldiğini görüp, değerlendirmesi ve içinde yer alması olacaktır. Asya ittifakının bir Ortadoğu halklar ve devletler ittifakına dönüşmesi belki de çok çarpıcı ve bu kapitalist-empyralist saldırıya karşı da en önemli bir direniş hattını ortaya koyacaktır.

İşte böylesine bir dünya bloklaşması, kamplaşması çerçevesinde PKK de, eskiden olduğu gibi sadece ideolojik ve çok cılız bir politik etkiye sahip olmakla kalmıyor, stratejik ve güncel taktik bir kuvvet olarak bloklaşmadaki yerini alıyor, hatta bu NATO stratejisine karşı Asya'nın ve Ortadoğu'nun, giderek gelişmesi kaçınılmaz olan stratejisinde temel bir halka rolünü oynamak, devrim halkası rolünü, özellikle sosyalizm halkasının güçlü, iddialı temsilcisi olarak yer almaktadır. Kürdistan Devrimi de

bunun en canlı, üretken toprağı olmalıdır. Bu anlamda; Kürdistan toprakları devrimin bu insanın şafak vaktinde oynadığı role benzer bir rolü oynamakta ve ona doğru yol almaktadırlar.

Hiç şüphesiz PKK stratejisinde bir gelişme var ve devam edecektir. Pek stratejik sorunları yoktur. Stratejide doğal müttefikler yakalanmıştır ve daha bilinçli halklarla korunacaktır. Günlük taktikler yine daha büyük bir öneme geliştirilmek durumunda. Güney Kürdistan'daki devrimci savaş taktikleri önemle inşa edilmek zorunda. Bu konuda yaşanan sıklıklar, darlıklar ve yerine getirilmeyen görevler hızla görülmek durumunda ve taktik yaratıcılık Güney devriminde, halkın da ve giderek Irak'ı bile etkileyecek bir aşamaya, yeni bir düzeye kavuşmakla yüz yüzedir. En can alıcı bir taktik süreç şimdi burada yaşanmakta ve öngörülü bir biçimde son yıllarda yoğunlaştırdığımız çabalar, Güney devrimindeki ısrarın hiç de boşuna olmadığını hem uluslararası, hem ulusal düzeyde büyük bir anlam ifade ettiğini artık günümüzde de herkese göstermiştir. Burada hem askeri, hem siyasi, hem ekonomik olarak yerine getirilmesi gereken önemli güncel görevler vardır. PKK'nin bunları sağlam bir askeri üsse dönüştürmesi çok önemli ve amansız bir biçimde gerekleri yerine getirilmelidir.

Güney halkının bir siyasi gelişmeye,

halkların eşit ve özgürlüğe yakın yeni ittifakında, gerek bunun hızla İran üzeri ve diğer Arap ülkeleri üzerindeki olumlu etkilenmesi de artık imkan dahiline girmiştir. Ama hiç şüphesiz en önemli yanı da, Kuzey devrimine yapacağı büyük etkidir. Buranın devrimin üssü olması, an be an etkilerini Kuzey'e taşıracak, hem askeri, hem siyasi olarak büyük gelişmelere zorlayacaktır. Zaten daha şimdiden oynanan bu rol, önümüzdeki kısa zaman süreci içinde ya hızla ilerletilecektir ya da faşist TC savaşı, mutlaka sonuç almak isteyecektir.

İşbirlikçiliğin TC'den kopuşu sağlanmalı

Bu savaşta yine geleneksel işbirlikçilerin TC'den kopuşu ve bölgesel ittifaka bağlanması hız kazanacaktır. Bu da önemli bir gelişmedir. Tüm bunların böyle hızlı yaşandığı bu süreçte Kuzey devriminin alacağı büyük mesafeyi görmek, özellikle onun gerilla aşamasını sağlıklı değerlendirmek, gereklerini yerine getirmek büyük önem taşımaktadır. Halkın siyasal gelişimini, birliğini, cephesini geliştirmek çok çarpıcı bir görevdir ve sıcak ortamda bunu örgütlemek büyük önem taşımaktadır.

En önemlisi de, Türkiye'ye devrimi taşımak büyük bir imkan haline gel-

yeniden yaratma çabası söz konusudur. Hiç şüphesiz eski toplumsal etkilerle, çok geri siyasal düzeyde savılarak bu sağlanıyor ama, aynı zamanda yeni, yaratıcı özellikler de bu arada ediniliyor.

PKK'leşme hiç şüphesiz sosyalleşmedir, siyasallaşmadır, askerleşmedir. Aynı zamanda yeni insan yaratmadır. Özellikle kendi içinde yeni dönem insanını, sosyalist insanı yaratma, PKK'nin en temel ideolojik görevi olarak karşımıza çıkmaktadır. Zaten reel-sosyalizmin de başaramadığı, kendi partisi içinde yeni insanı yaratma işini bir görev olarak göz önüne getirmemesi, genel bazı belirlemeleriyle yetinmesi, bu sosyalist insanı, sosyalizmin kuruluşundan sonrasına bırakmasıydı.

Şimdi daha iyi görüyoruz ki, savaş ne kadar şiddetlenirse şiddetlensin, taktik görevler günlük olarak ne kadar artarsa artsın ve hatta bazıları fantezi gibi dar savaş görevleriyle, dar yaşam endişeleriyle hareket ederlerse etsinler, şunu çok iyi bilmeliyiz ki; tüm bunlara çözüm, sosyalist militan kişiliği amansız bir günlük savaşla yaratmak, yetkinleştirmek her tehlikeye karşı panzehir olarak onu hazırlamak ve bunu giderek süreklileştirmek, en önemli bir PKK ispatı oluyor. Bu sağlandığı oranda çok iyi görmekteyiz ki, PKK politik olarak büyük gelişme gösteriyor. Hatta askeri taktikleri de

diğer adıyla demokratik bir federasyonlaşmaya doğru evrim göstermesi gerekiyor. O yönlü görevleri de amansız bir biçimde yerine getirilmelidir. Güney halkı ile doğru iletişim, doğru cephe, doğru mücadele taktikleri günlük olarak son derece örgütlü, dayanışmalı bir biçimde somut duruma uygun olarak yerine getirilmelidir. Çok yoğun ekonomik sorunlar var. Devrimle birlikte ekonomik sorunların da, savaş ekonomisinin doğru örgütlenilerek yerine getirilmesi büyük önem taşımaktadır.

Özellikle TC faşizminin 'Çekiç Gücü' de arkasına alarak oynamak istediği olumsuz role tamamen son vermek durumuyla yüz yüzeyiz. Çekiç Güç, yani NATO gücü bazen önemli oranda boşa çıkarıldığı gibi, tam bir yenilgiye dönüştürmek de önemli bir görev olarak karşımızdadır. Ve bu fırsatı da sonuna kadar değerlendirmek gerekiyor. İşbirlikçi kalıntıların geleneksel yaklaşımları zayıflatılmıştır. Onu bu çerçevede daha da takviye etmek işten bile değildir.

Bu Güney devrimi, Ortadoğu ittifaklaşmasında çok önemli bir yere sahiptir. Ortadoğu'da hem İran'la, hem Arap ülkeleriyle Kürt ittifakının çarpıcı bir biçimde zemin bulacağı yerdur. Gerek Irak'ın demokratikleştirilmesinde

yaşamayacağı bir döneme girilmiştir. Hiç bir dönem, Türk egemen sınıfları bu kadar bunalım içinde olmadıkları gibi, Türk halkının da artık sorunlarının çözümünü devrimde aramak zorunda olacağı ortaya çıkmıştır. Son stratejik ittifakın da, yani Batı'ya en bağımlı İsrail'e teslim olmanın da bu Türk egemen bloğunu kurtarmayacağı, giderek daha iyi anlaşılmaktadır. Mevcut yaşanan hükümet krizi, devlet bunalımı da bununla yakından bağlantılıdır.

Görüyoruz ki, bu, emekçilerin uluslararası mücadele ve dayanışma gününde bir kez daha gerek tüm insanlık açısından, gerekse bölgemizdeki halklar ve en önemlisi de Kürdistan'daki devrim önemli gelişmelerle, sorun ve çözüm yollarıyla karşı karşıyadır. PKK bu anlamda çok ağır sorunları da yaşasa, esasta çözümü ifade etmektedir. Hiç kimse PKK'yi kendi bireysel, basit heveslerini konuşuracağı bir parti olarak değil; insanlık çözümünü, halklar çözümünü ve yine çok aranan, en dipte olan Kürt sorununda kendini bir çözüm olarak değerlendirmelidir. Son yıllarda partileşme içinde yaşadığımız normal sosyal, siyasal savaşta demeyeceğimiz yoğunlukta bir büyük insanı

hayli dikkate değer bir gelişme, en azından kolay yenilmez bir gelişmeyi sağlayabileceğini gösteriyor. PKK'de politik gelişme vardır. Politik gelişmeyi kendi halkı içinde yürüttüğü gibi, bölgesel halklarla, devletlerle geliştiriyor. Ve hatta Avrupa'yı, bilmem Amerika'yı bile etkiliyor. Sosyalistleşen PKK, aynı zamanda politik etkisinin de çok geliştiği PKK olduğu anlaşıyor.

Bugün Kürdistan halkının çok geri, hiç kimsenin şans vermediği bir konumdan politik bir halk konumuna gelmesi, önemli bir gelişimdir. Her ne kadar örgütsüzse de, tam cepheleşmemişse de, çok önemli bir politik güç haline geldiği tartışma götürmezdir. Kürt halkı en devrimci politik halklardan birisidir. Şimdi bunu daha iyi, daha sıkı örgütlemek, daha cepheleştirmek görev olarak önümüzde durmaktadır. Dış Kürtleri, iç Kürtleri, tüm parçalardaki Kürtleri uygun politik taktiklerle örgütlenmelere çekmek, yine politik mücadele biçimlerini eksik etmemek bu politikleşmeyi daha da hızlandıracaktır. Ve yenilmez bir politik halk haline getirecektir.

DÜŞMANIN ZİNDAN POLİTİKALARI VE BUNA KARŞI GÖREVLERİMİZ

12 Eylül faşizmi sürecinde dışarda ciddi bir gücümüz ve imkânımız yoktu. O nedenle zindandaki yoldaşlarımız canlarımızı ortaya koyarak düşman saldırılarını engellemek zorunda kaldılar.

O süreç ve koşullar için doğru ve gerekli olan buydu. Ancak bugün sadece Türkiye ve Bakur Kürdistan'ında yüzlerce kadromuz, binlerce çalışanımız, milyonlarca yurtseverimiz, yüzlerce kurumumuz vardır. Buna rağmen etkili kimi eylemler yapamamak, zindanda ağır koşullarda direnen Önderliğimiz ve yoldaşlarımızı doğru ve yeterli düzeyde sahiplenmemek çok büyük ve ciddi bir yetersizliğimiz olmaktadır. Yaşanan durumu sadece düşmanın faşist, ırkçı yapısıyla izah edemeyiz. Düşman zaten öyledir. Bu bilinen bir gerçekliktir. Ama bu düşmana karşı üstüne düşeni yapamamak, direnişi geliştirmemek, Önderliğimize ve yoldaşlarımıza sahip çıkamamak mutlaka aşılması gereken bir durum olmaktadır.

Piro Dersim

Türk devletin zindan politikası öteden beri hep dışarda başta Kürt halkı olmak üzere, devrimci, demokrat ve muhaliflere yönelik politikası ile paralel oluşturulup, pratikleştirilmektedir. Her dönem Kürt Halkına ve Özgürlük Mücadelesine karşı belirlenen imha konseptinin bir ayağını da zindanlara dönük politikalar oluşturmaktadır. Yani Türk devletin zindanlara dönük konsepti ile dışarda hayata geçirdiği politikalar birbirinden çok farklı olmamakta, zindan ayağı genel konsepte katkı sunacak tarzda ele alınıp, bu yolla sonuç alınmak istenmektedir.

1991 Körfez savaşı ile başlayan, ABD'ye karşı 11 Eylül saldırıları ile yeni bir aşamaya geçen ve "Arap Baharı" denilen süreçte birlikte tüm Ortadoğu coğrafyasına yayılan 3. Dünya Savaşı derinleşerek sürmektedir. Ortadoğu'daki 4 temel devlet arasında parçalanıp sömürge statüsünde soykırım dayatılan Kürdistan, bu konumundan dolayı Ortadoğu merkezli gelişen 3. Dünya Savaşı'nın merkezi konumunda yer almaktadır. Ancak 1. ve 2. Dünya Savaşı'ndan farklı olarak bu kez dünya insanlığına yeni bir umut olan ve kapitalist moderniteye alternatif Demokratik Modernite paradigmasıyla, çağa öncülük eden büyük bir Önderlik kurumsallaşmasıyla, PKK etrafında oluşan özgür Kürt bilinci ve iradesinin her alanda yarattığı güçlü örgütlenmeyle Kürt halkı bu savaşta en etkileyici güç olmakta ve kendi sistemini adım adım örerak özgürlüğüne ulaşmayı hedeflemektedir.

Türk devleti, PKK ve Önder Apo çizgisinde gelişen Kürdistan devriminde sonlarını görmektedir

Bu durum tüm bölge gerici güçlerini ve kapitalist modernist tüm hegemon güçleri korkutmaktadır. Çünkü Önder Apo çizgisinde gerçekleşecek bir Kürdistan devriminin hem Türkiye, Irak, İran, Suriye gibi diktatörlüğe, inkara, sömürüye ve sömürgecilığe dayalı gerici bölge devletlerinin sistemlerini ortadan kaldırarak, halkların eşit, özgür, demokratik birliklerinin oluşmasına yol açacak, hem de azami kâra, sınırsız sömürüye ve köleliğe dayalı kapitalist moderniteye karşı kadın özgürlükçü, demokratik, ekolojik sistem inşasıyla insanlığın özgürlük umudu devrimle taçlandırılmış olacaktır. Bugün Özgürlük Hareketine karşı aralarındaki tüm çelişkilere rağmen bölge ve uluslararası gericiğin birleşmesi, ortak hareket etmesi ve imha konseptlerini birlikte yürütmeleri bu nedenledir. Tüm bu güçler PKK ve Önder Apo çizgisinde gelişen Kürdistan devriminde sonlarını görmektedir. PKK ve özgür Kürdün tasfiye edilmesi söz konusu olduğunda birlik halinde hareket etmelerinin temel nedeni bu durum olmaktadır.

Bu konuda en fazlada halkların inkârı ve soykırımı üzerinden kendisini var eden, oluşum kodlarının temelinde ırk

çılık ve inkâr olan TC, Kürt Özgürlük Hareketinin ve Önder Apo'nun Demokratik Ulus anlayışının başarıya ulaşmasında, Kürt Halkının özgürleşmesinde ve bir statüye sahip olmasında kendi sonunu görmektedir. Bundan dolayı buna göre kendini konumlandırmakta, bu duruma göre 3. Dünya Savaşı'na aktif katılım sağlamakta, nerede Kürt kazanımı ve özgür Kürt irade ve bilinci varsa oraya saldırarak 3. Dünya Savaşı'nda Kürt halkının kazanım elde etmemesi için her şeyini ortaya koymaktadır. En son "Çöktürme Eylem Planı" adıyla devreye koyulan soykırım konsepti bunu amaçlamaktadır.

"Çöktürme Planı" ve soykırım konseptinin hedefleri

2014 sonbaharından bu yana "Çöktürme Planı" adıyla devreye sokulan ve halen sonuç alınmak istenen soykırım konseptinin temelde üç ayağı bulunmaktadır.

Birinci ayak; uluslararası tüm güçlerin desteğini alarak, bölge gericiği ile ittifaklar kurarak ve Kürt ihanetine dayanarak özgür Kürt iradesini temsil eden gerillanın tasfiye edilmesi olmaktadır. Bu konuda elindeki tekniği ve savaş suçu olarak kabul edilen kimyasal silah dâhil her türlü kirli özel savaş araçlarını devreye sokarak sonuç almak istemektedir. 2015 yılından bugüne kesintisiz bir temelde yürütülen bu imha konsepti özgürlük hareketinin ve gerillasının fedai çizgide yürüttüğü büyük direnişle önemli oranda boşa çıkarılmış, bu durum AKP-MHP faşist ittifakının çöküşünü beraberinde getirmiştir.

Konseptin askeri ayağında sadece gerillaya ve gerilla alanlarına saldırı yoktur; aynı zamanda Kürtlerin büyük bedellerle ve destansı direnişlerle Rojava'da, Şingal'de, Maxmur'da elde ettiği kazanımları ortadan kaldırmak ve bu alanlarda sistemini oluşturan özgür Kürt iradesini tasfiye etmek, işgalci-soykırımcı Türk devletin temel hedefi olmaktadır. Irak, Suriye, İran, Rusya, ABD ve diğer uluslararası tüm güçlerle kurduğu ilişki ve geliştirdiği ittifaklar tümüyle bu Kürt kazanımlarının ortadan kaldırılmasına dönüktür.

İkinci ayak ise topluma yöneliktir. Önder Apo'nun özgürlük felsefesi etrafında, on binlerce şehidin yarattığı büyük maneviyat ve direniş kültürü ile örgütlenen PKK'yi ve onun yarattığı değerlere bağlı, direngen özgür Kürt toplumsallaşmasını hedef alan, yoğun, yaygın ve vahşi saldırılarla dağıtmayı, korkutmayı, pasif kılmayı, yozlaştırıp çürütmeyi amaçlayan ve bu temelde psikolojik ve özel savaşın her türlü kirli yol ve yöntemlerini devreye koyan bir toplum kırım uygulaması hedeflenmektedir. Katliamlarla, baskı ve zulüm politikalarıyla, açlıkla, yoksullukla, yasaklarla, tüm toplumsal kurumlara el koymayla, kadın kırımıyla, fuhuş-uyuşturucu ve ajanlaştırmayla, psikolojik ve özel savaşın her türlü kirli yöntemiyle PKK ve Önder Apo

çizgisinde şekillenen yurtsever özgür Kürt toplumsallığı dağıtılmak, parçalanmak, yozlaştırılmak ve bu yolla iradesi kırılarak teslim alınmak istenmektedir.

Soykırım konseptinin **üçüncü ayağı** ise zindanlara dönük olanıdır. Düşmanın her türlü saldırılarına karşı direnen ya da direnme potansiyeli gösteren herkesin yaygın şekilde tutuklanması, siyasi soykırım operasyonlarıyla toplumun tüm direngen yapılarının zindanlara doldurulması ve zindanlarda bu kesimlerin hem cezalandırılıp, bunlardan intikam alınması, hem de yoğun baskı, işkence ve şiddet politikalarıyla iradelerini kırıp teslim alınması hedeflenmektedir. Zaten basına yansıyan ve deşifre olan "Çöktürme Eylem Planı" adlı belgede on binlerce insanın tutuklanması ve zindanlarda bitirilmesi açık bir şekilde karar altına alınmıştır.

Bununla birlikte soykırımcı faşist Türk devleti son 50 yıldır Kürt halkı ve Özgürlük Hareketiyle yürüttüğü savaşta Kürt halkı ve özgürlük mücadelesi için zindanın çok önemli bir direniş alanı olduğunu da bilmektedir. Özgürlük Mücadelesi'nin tüm kritik süreçlerinde zindandaki yoldaşların kahramanca direnişleri ile sürece öncülük ettiğini, toplumu duyarlı kıldığını, tehlikeleri bertaraf etmede ciddi rol oynadığını bizler kadar, düşman da bilmekte ve hesaba katmaktadır. 12 Eylül faşizmine karşı Mazlumların, Kemallerin, Hayrilerin öncülüğünde gelişen büyük zindan direnişi, Önderliğimizin esareti döneminde Halit Oralları, Selamet Menteshlerin öncülüğünde gelişen "Güneşimizi Karartamazsınız" eylemleri ve "Çöktürme Planına" karşı "Tecriti kiralım, faşizmi yıkalım, Kürdistan'ı özgürleştirelim" şiarıyla gelişen büyük açık grevi ve ölüm orucu direnişi, zindanların öncülük edip sonuç aldığı süreçler olmaktadır. Bu nedenle nasıl ki dışarda tam bir soykırım dayatılıyorsa, zindanda da soykırım politikası esas alınmakta, tutsaklara "ya teslimiyet ya imha olma" dayatmasında bulunmaktadır.

Türk devleti dışardaki konseptini başarıyla hayata geçirmek için nasıl ki tüm evrensel hukuk kurallarını hiçe sayarak bir soykırım ve imha hukuku oluşturup, bu işi yapan asker, polis, istihbarat ve devlet yetkililerine sınırsız yetki verdiyse, zindanlara dönükte aynı yolu izledi ve gerekli düzenlemeleri yaparak zindandaki faşist uygulamaların alt yapısını oluşturdu. Çıkardığı kanunlar ve genelgelerle 12 Eylül Anayasası gibi tümüyle faşizan bir mantıkla ele alınan anayasada var olan kimi haklar ve hukuki prosedürler de tümüyle ortadan kaldırıldı. Cezaevleri sözde de olsa bağımsız olarak nitelendirilen mahkemelere bağlı olmaktan çıkarıldı. Mahkemeler cezayı verdikten ya da tutuklandıktan sonra bu cezaların ya da tutukluluk halinin infazı tümüyle zindan yönetimlerine, zindanda AKP-MHP'li kadrolardan oluşturulan ve adına "Cezaevi Gözlem Heyeti" denilen, hiçbir hukuki, ahlaki ve vicdani meşruiyeti olmayan çete yapılanmalarına verildi. Bu çete

yapılanmaları eliyle zindanlarda yeniden Esat Oktay çizgisi hâkim kılındı. Zaten pek çok zindanda zindan yönetiminde yer alan çeteler bu durumu itiraf etmekte, kendilerinin Esat Oktay'ın devamcıları olduğunu açıkça dile getirmektedirler.

Faşist Türk devletin zindan politikası ve uygulamaları

Günümüzde Türk devletin zindan politikalarını ve uygulamalarını ele alırken öncelikle İmralı Zindanı'nda Önder Apo'ya yönelik geliştirilen İmralı işkence sistemini doğru anlamak ve buna karşı geliştirilen mücadelenin anlamını bilince çıkarmak gerekiyor. Türk faşizmi Önder Apo'yu İmralı'da tecrit ederek dünyayla bağını koparmayı, 3. Dünya Savaşı koşullarında Önderliğin etkisini kırmayı, Kürt halkını önderliksiz bırakarak bu savaşta kazanım elde etmesinin önüne geçmeyi hedeflemektedir. İmralı tecridinin esas amacı budur. Önderliğin sürece müdahale etmesini, yol göstermesini ve etkisiyle direnişi sonuç alıcı kılmasını engellemek istemektedir. Diğer bir hususta yok olma sürecindeki Kürtleri adeta yeniden var ederek, binleştirilip örgütleyerek, egemen faşist Türk devlet yapılanmasını yıkımın eşğine getirdiği için Önderlikten intikam alınmak istenmektedir. İmralı işkence sistemi tümüyle bu intikam istemi üzerine şekillendirilmiştir. "Bir seferde asarak değil, her gün öldürme" olarak kendi yetkililerinin açıkça itiraf ettikleri amaçları, İmralı işkence sistemi olarak pratikte uygulanmaktadır. İmralı'da hiçbir yasa, hukuk çerçevesi yoktur. Tümüyle siyasal iktidarın keyfine göre yaklaşım sergilediği bir gerçeklik vardır. Tüm işkence ve baskı politikalarına rağmen diğer zindanlarda kısıntı düzeyinde bulunan aile ziyareti, telefon, mektup hakkı, avukat-vasi ziyareti gibi en asgari koşullar bile İmralı'da uygulanmamakta, mutlak bir tecrit ve işkence sistemi hâkim kılınmış bulunmaktadır.

Bu açıdan Önder Apo'nun İmralı direnişi oldukça önemli, anlamlı ve kader tayin edicidir. "Ya teslimiyet ya imha" konseptine karşı tüm Kürt, Türkiye ve Ortadoğu halkları adına faşizme karşı yürütülen direnişin hem temel halkası, hem de en görkemli zirvesi olmaktadır. Önder Apo; Kürdistan, Türkiye ve Ortadoğu'da yaşanan sorunlara getirdiği "Demokratik Ulus" çözümüyle halklara yeni bir umut verirken, İmralı'yı da bu çözümün gerçekleşmesi için faşizme karşı direniş ve mücadele alanı haline getirmiştir. Faşist Türk devletin Önder Apo'nun "Demokratik Ulus Çözümü" hayat bulmasını ve İmralı direnişi topluma ulaşmasını diye dayattığı tecrit o yüzden halklar tarafından kabul görmemekte, kendilerine yapılmış sayılmakta ve buna karşı ciddi direnişler ortaya çıkmaktadır. İmralı zindanı kadar olmasa da diğer zindanlarda da İmralı işkence sisteminin çıkarılan sonuçlar temelinde politikalar hayata geçirilmekte ve bu yolla sonuç alınmak istenmektedir. Gü-

nümüzde TC'nin zindan politikalarını pek çok hukukçu ve insan hakları savunucuları ve kurumları savaş hukuku, ya da düşman hukuku olarak tanımlamaktadırlar. Bu tanımlama zindanlarda yaşatılan vahşete açıklık getirmek amaçlı dile getirilmektedir. Ancak bu tanımlama bile yaşananları açıklamakta yetersiz kalmaktadır. Düşman hukuku ya da savaş hukukunda bile tutsakların kimi hakları bulunmakta, bu haklar uluslararası sözleşmelerle garanti altına alınmaktadır. Yani düşman da olsa yaptıkları bir hukuk dâhilindedir. Ancak bugün Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da bulunan zindanlarda var olan vahşetin hiçbir hukukta yeri yoktur. Çeteleşmiş bir faşist iktidar yapılanmasının tümüyle intikam ve öç alma histerisiyle, ırkçı ve faşist hezeyanla hayata geçirdiği keyfi uygulamalar olmaktadır.

Mesela Pandemi gerekçesiyle 2020 baharında "İnfaz Düzenlemesi" adıyla çıkarılan yasa kapsamında cezaevlerindeki disiplin cezaları giderek artırıldı. İnfaz hâkimliği olağanüstü yetkilerle donatıldı. Cezaevi gözlem heyeti pek çok konuda yetkili kılındı. Cezaevi idareleri insanların şartlı bırakılma ya da bırakılmama, cezalarının ne şekilde infaz edilmesi, mahsup işlemlerinin olup olmaması vb birçok konuda karar verir hale getirildiler. Oysa bu konuların hepsi normalde "bağımsız" mahkemelerin vermesi gereken kararlardır. Kendi kanunlarında bile bu böyledir. Ancak cezaevi idareleri, gözlem heyetleri, infaz hâkimliği yetkili kılınarak tümüyle keyfiliğin önü açıldı. Yine daha önceki süreçte tutuklulara getirilen, kendi aile ve birinci dereceden akrabası dışındaki 3 kişiyle yasal görüşme hakkı ortadan kaldırıldı. 2016'da fiili olarak hayata geçirdikleri avukat kısıtlamaları yasal hale getirildi. Böylece savunma hakkı önemli oranda engellendi. Siyasal içerik taşıyan yayınların ve Kürtçe materyallerin tümü mahkeme kararı olmasa dahi verilmemesi yasallaştırıldı. MİT tarafından sorgulamak üzere cezaevinden insanların alınarak işkenceye götürülmesinin önü açıldı. Böylece hem işkencenin süreklilik kazanmasının, hem de MİT'in her türlü kirli oyun ve komployu tutsaklara karşı uygulamasının yasal zemini oluşturulmuş oldu.

Zindanda siyasi onurlarını korumak amacıyla tutsakların yaptığı her türlü eylem-söylem ve tavır disiplin suçu kabul edilmektedir. Artık slogan atmak, kelepçeli tedaviyi kabul etmemek, çıplak aramaya karşı çıkmak, ayakta sayım vermemek, halay çekmek, zilgıt atmak, Kürtçe türkü söylemek ziyaretçileriyle ve telefonda Kürtçe konuşmak, Kürtçe mektup ve yazı yazmak vb yaklaşımların hepsi suç kategorisine alınmış durumda ve disiplin ihlali olarak değerlendirilerek cezalar verilmektedir. Daha önce üç kez disiplin cezası almak tutuklunun infazını yakma kararı verilebilecek artık. Bu da tüm siyasi

tutukluların infazının peşinen yakılacağı anlamına gelmektedir.

Denetimli serbestlikten iyi halli olanlar yararlanabilecek ve bu iyi hali de belirleyecek olan infaz hâkimliği, cezaevi yönetimi ve gözlem kurulu olacak. Tamamı AKP ve MHP kadrolarından oluşan bu kurumların bırakalım iyi halle siyasi tutsakları bırakmayı, infazlarını da en ufak bir sorunda yakarak yıllarca tutsakların fazladan yatmalarına yol açacaklarını bilmek için kâhin olmak gerekmiyor. Yine cezası biten tutsakların derhal tahliye edilmeleri gerekirken bu en temel evrensel infaz hükmü ortadan kaldırılarak tahliyesi gelen tutsak bu gözlem heyetlerine çıkarılıyor. Tahliye edilip edilmeyeceklerinin kararını "Gözlem Heyeti" adlı bu çete belirliyor. Hiçbir yasal ve hukuki dayanağı bulunmayan bu çete yapılanmasını kabul etmeyen, çıkmayan ya da çıktıklarında dayatılan pişmanlık şartını kabul etmeyen yüzlerce tutuklunun tahliyesi erteleniyor, tutukluluk süreci uzatılıyor. 30 yıl gibi uzunca bir süre onurlarıyla zindanda kalan ve sömürgecilerin kendisine verdiği cezayı tamamlayan tutsaklar bu uygulama nedeniyle bırakılmamakta, bu yolla pişmanlık dayatmasının sonuç alması amaçlanmaktadır. Kısacası yapılan son düzenlemelerle zindanlarda dört başı mağrur bir faşizm kendisini kurumsallaştırmıştır diyebiliriz.

TC faşizmi kendisini zindanlarda kurumsallaştırmıştır

Türk devletin günümüzde Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'ne karşı yürüttüğü savaşın yüzde doksani özel ve psikolojik savaştır. Geriye kalan yüzde on ise tekniğe dayalı yürüttüğü savaş olmaktadır. Yani esas aldığı temel yöntem psikolojik savaş olmaktadır. Bu konuda önemli oranda uzmanlaşmıştır ve kimi sonuçlarda almaktadır. Hatta diyebiliriz ki AKP-MHP faşizmi günümüzde psikolojik savaşla ayakta kalmaya, iktidarını korumaya çalışmaktadır. Zindanlarda da temelde özel-psikolojik savaşı esas almaktadır. Bu konuda düşmanın tüm uygulamalarını özel savaş kapsamında ele almak gerekiyor. Hiçbir uygulama oradaki idarenin tasarrufunda gerçekleşen, lokal bir durum değildir. Dayatılan her uygulama ile düşman kimi sonuçlar almak istiyor. Kısa sürede yapamadığı irade kırma ve teslim almayı uzun sürece yayılmış politikalarla pratikleştirmek istiyor. Gündem sapıtma, arkadaşların yoğunlaşmalarını dağıtma, örgütselliği zayıflatma ve dağıtma, umutsuzluğu ve çaresizliği geliştirme, bıkırtıp-bezdirerek daraltma, tıklatma vs pek çok yol ve yöntemle bu amacına ulaşmayı hedefliyor.

Kameralar ve özel dinleme teknikleriyle arkadaş yapımız sürekli izlenip dinlenerek, günlük politikalar oluşturulup hayata geçiriliyor. Hatta tek tek tüm arkadaşlar hakkında özel dosyalar oluşturularak özel politikalar belirleyip uygulama noktasına kadar psikolojik savaşı indirgemiş bulunuyorlar. İşin bir yönü bu olurken diğer taraftan tutsakların duygu ve düşüncelerini de yönlendirmek, ideolojik ve politik muğlaklıklar yaratmak da psikolojik savaşın temel bir hedefi olmaktadır. Zira zindanlar yapısı gereği psikolojik savaştan en çok etkilenecek yerler olmaktadır. Dışardaki mücadeleden koparılan devrimciler, tv-gazete vb ile yoğun bir psikolojik savaşa tabi tutulmaktadır. Bununla bir yandan sistem kendi yaşamını çekici kılarak tutsakların özlemini uyandırmak istemekte, diğer yandan ise verdiği haber ve tartışma programları ile sahte zaferler yaratılarak mücadelenin bittiğini propaganda etmektedir. Bu yolla devrimci tutsakları manevi-moral çökertmeyi ve sisteme

entegre etmeyi hesaplamaktadırlar. Bu açıdan özünde zindanlarda devrimci tutsaklara yönelik bir çürütme politikası uygulanmaktadır. Bu konuda kullanılan en temel yöntem ise psikolojik savaş olmaktadır. Evet, kaba baskı ve işkenceler var ve kullanılıyor ama sonuç alma konusunda özel ve psikolojik savaş yöntemini esas aldıkları bilinen bir gerçektir.

Günümüzde en fazla öne çıkan uygulamalardan biri de katletme olmaktadır. Dışarda yürütülen soykırım politikası ile paralel içerde işkenceyle katletme, intihara sürüklenme ve hasta tutsakları bırakmayarak, tedavi etmeyecek ve en ağır koşullarda tutarak kasten ölümüne yol açma gününbirlik basına yansıyan durumlar olmaktadır. Eskiden bir yılda zindanda hastalık vb hallerden dolayı yaşanan şahadetler 3-5 iken özellikle son 3 yılda bu konuda büyük bir artışın yaşandığına tanık olmaktadır. İHD'nin basına yansıyan açıklamasında son bir yılda 47 devrimci-yurtsever tutsağın zindanda yaşamını yitirdiği belirtilmektedir. Neredeyse haftada bir arkadaşımız zindanlarda katledilmektedir. 30 yıl zindanda her türlü faşist baskı ve işkenceye karşı direnen yoldaşlarımızın son bir yılda, dışarı çıkmak üzereyken şehit düşmeleri öyle sıradan ve tesadüf bir durum olmamaktadır. Tamamıyla bilinçli, tasarlanarak gerçekleştirilen katliamlar olmaktadır. Mesela kanser hastası olan bir insan sürekli doktor gözetiminde tedavi olmalı, uygun hijyenik koşullarda tutulmalı, beslenmesi özel olmalı. Böyle bir arkadaş tedaviye götürmeyersek, hücrede tutarak ve en sağlıksız koşullarda en kalitesiz beslenme koşullarına tabi tutmak onun katledilmesi anlamına gelmektedir.

Çok rahatlıkla yaşananlardan şu sonucu çıkarabiliriz. Faşist Türk devleti idam cezasını isteyerek, insani değerlere ters olduğunu düşünerek ve evrensel insan haklarının gereği olarak kaldırmadı. AB'ye girmek, kimi konularda çıkar elde etmek için adeta formalite olarak yasalarından çıkardı ama yukarıda belirttiğimiz uygulamalarda da görüldüğü üzere yasalarından çıkarsa da fiili olarak uygulamaktan geri kalmaz. Mesela resmi olarak yasalarında idam cezası bulunan ve bunu uygulayan İran'da bile bir yılda 47 siyasi tutsak idam edilmemektedir. Dolayısıyla idam cezasının fiili olarak günümüzde Türkiye zindanlarında uygulandığını bilmek gerekiyor.

Hasta tutsaklara yaklaşım bu çerçevede olmaktadır. Türk devleti hasta siyasi tutsakların hastalık nedeniyle yaşamını yitirmesi için her şeyi yapmaktadır. Bu konuda kendi yasalarında kimi maddeler olsa da pratikleşme süreci bu yasa maddelerini uygulamama üzerinden şekillendirilmiştir. Normalde ölümcül hastalığı bulunan, kendine bakamayacak düzeyde hastalığı ya da engeli olan tutsakların cezalarının ertelenmesini öngören yasa maddeleri mevcuttur. Ancak bu konuda yetkili kılınan kurum Adli Tıp Kurumu olmaktadır. Adli Tıp Kurumu kanser hastasından, yüzde 80 engelli olanına kadar pek çok hasta tutsak için "cezaevinde kalabilir" raporu vermekte, dolayısıyla bu insanlar ölüme terk edilmektedir. Mahkemede tutsağa idam cezası veren hâkim ile hastalığına rağmen "cezaevinde kalabilir" kararı veren Adli Tıp Heyeti arasında hiçbir fark bulunmamaktadır. Bir de bunu dahi aşan uygulamalar vardır. Kimi tutsaklara Kürt düşmanı, faşist, ırkçı Adli Tıp Heyeti bile "cezaevinde kalamaz" raporu vermesine rağmen ilgili infaz hâkimliği ve cezaevi yönetimi uygun görmediğinden hasta kimi tutsaklar bırakılmamaktadır. Bu durum açık olarak bu tutsakların infaz edilmesi anlamına gelmektedir.

Cezaevlerinin işkenceli koşulları, di-

siplin cezaları, tek kişilik hücrelerde tutma, hijyen ve sağlıklı beslenme koşullarını oluşturmama, keyfi uygulamalarla hastaneye götürmeme, kelepçeli tarzda muayene dayatma gibi nedenlerle hasta tutsakların içerde tedavi edilmeleri de engellenmektedir. Tüm bu uygulamaların sonucunda yaşanan şahadetler kesinlikle hastalıktan kaynaklı değildir.

✓ **Türk devletin günümüzde Kürdistan Özgürlük Mücadelesine karşı yürüttüğü savaşın yüzde doksani özel ve psikolojik savaştır. Geriye kalan yüzde on ise tekniğe dayalı yürüttüğü savaş olmaktadır. Yani esas aldığı**

temel yöntem psikolojik savaş olmaktadır. AKP-MHP faşizmi günümüzde psikolojik savaşla ayakta kalmaya, iktidarını korumaya çalışmaktadır. Zindanlarda da temelde özel-psikolojik savaşı esas almaktadır. Kısa sürede yapamadığı irade kırma ve teslim almayı uzun sürece yayılmış politikalarla pratikleştirmek istiyor. Gündem sapıtma, arkadaşların yoğunlaşmalarını dağıtma, örgütselliği zayıflatma ve dağıtma, umutsuzluğu ve çaresizliği geliştirme, bıkırtıp-bezdirerek daraltma, tıklatma vs pek çok yol ve yöntemle bu amacına ulaşmayı hedefliyor.

✓ **Bugün Zap'ta, Avaşin'de kimyasal silahlar başta olmak üzere kapitalist modernitenin 21. yüzyıl tekniğine karşı direnen gerillayı nasıl ki yalnız bırakmamamız gerekiyorsa, düşmanın büyük zulmü ve baskısı altında direnen zindandaki yoldaşlarımızı da sahiplenmek, mücadele ve direnişlerine güç katmak en temel dönemsel görevimiz, yurtseverlik ve yoldaşlık görevimiz olmaktadır.**

Düşman sonuç almak için gerillaya, topluma ve zindanlara topyekûn saldırıyor. Bu temelde tüm imkân ve olanaklarını seferber ediyor.

Böylesine kapsamlı ve kader tayin edici savaş ve saldırıya karşı bizler de ancak

Devrimci Halk Savaşı stratejisi temeline topyekûn bir direnişle saldırıları boşa çıkarabilir ve zaferi elde edebiliriz. Bu konuda gerilla üzerine düşeni yapıyor ve fedai çizgide direniyor. Zindanlarda başta Önder Apo olmak üzere tarihi bir direniş yaşanıyor.

Bilerek ve tasarlayarak bir katletme politikası tüm pervasızlığı ile hayata geçirilmektedir. "Asmayalım da besleyelim mi" gibi faşist zihniyetinin devamcısı olan günümüzdeki AKP-MHP çete yapılanması "öldürmeyelim de tedavi mi edelim" yaklaşımını pratikleştirerek fiili olarak idam cezasını zindanlarda uygulamaktan geri kalmamaktadırlar.

Günümüzde Türkiye hapishaneleri kelimelerin gerçek anlamıyla işkencehanelere dönüştürülmüş durumdadır. Günlük olarak tutsakların odalarına baskın yapma, tüm yazılı materyallerine

el koyma, ayakta sayım, ırkçı marşlar okutmaya zorlama, A Takımı denilen çeteler eliyle ses yalıtımlı olan süngerli odalarda her türlü fiziki işkenceye tabii tutma, siyasi kadın tutsaklara yönelik tecavüzden tutalım her türlü cinsel istismarda bulunma, tutsakların kendi aralarında ve dışarıyla her türlü bağına koparma, süreklileşen sevk ve sürgün politikalarıyla adeta tutsaklara yaşamı cehenneme çevirme vb her gün basına yansıyan uygulamalar adeta normalleşmiş durumlar olmaktadır.

Türkiye'deki işkencehanelere karşı herkes seferber olmalıdır

Tabii faşist Türk devletin zindan politikalarını ele alırken buna karşı görkemli ve yaşamın her bir anında yürütülen büyük bir direnişin de olduğunu unutmamak gerekiyor. Nasıl ki dışarda gerilla ve halkımızın soykırım uygulamalarına karşı büyük direnişi düşmanın sonuç almasını engelleyip, faşizmi çöküş sürecine sokmuşsa, zindan direnişinin de bunda büyük bir yeri ve rolü var. Bir dava insanının en zorlu anı düşmanın eline geçtiği andır. Düşmanın elinde, başka bir silahı ve imkânı bulunmayan dava insanın çıplak bedeni, iradesi ve bilinciyle yürüttüğü direniş en anlamlı, en görkemli ve en kutsal direniş olmaktadır. En zor koşullarda ve imkânsızlıklarda sonuna kadar direnen insanlara sahip bir davanın yenilmesi mümkün değildir. Bugün dışarda fedai çizgide yürütülen direnişe de özünde kaynaklık eden zindan direnişi olmaktadır. Günlük yaşamın her anının işkenceye dönüşürdüğü bir ortamda, günün 24 saati fedai çizgide yaşayan ve direnen bir zindan gerçekliği ile karşı karşıyayız. Hasta yoldaşlarımız onursuzluğu kabul etmektense bir an dahi tereddüt etmeden ölüme göze almakta, düşman kadar hastalığa karşıda onurlu bir duruşun ve direnişin sahibi olmaktadır.

Önder Apo öncülüğünde yürütülen bu "Onur Savaşçılığı" günümüzde hareket ve halk olarak düşman karşısında direnişimizin özünü oluşturmakta, moral-manevi bir güç kaynağımız olmaktadır. Ancak şunu da hemen belirtmek gerekiyor ki biz dışarda olanlar zindan direnişçiliğine, zindanda en ağır koşullarda bir halkın, davanın onurunu savunan yoldaşlarımıza yeterince sahip çıkmakta, yoldaşlık görevlerimizi yeterince yerine getirmemekteyiz. Bu konuda yaşadığımız yetersiz yoldaşlık düşmanın pervasızca işkencelerini yürütmesine imkân ve olanak tanımaktadır. Önderliğimiz üzerindeki mutlak tecrit durumu, yaşamından dahi haber alamama hali, imralı işkence sistemi, her gün zindanlarda yaşanan şahadetler ve genel olarak tüm zindanlarda uygulanan işkence ve baskılar karşısında biz dışardakilerin kıyameti koparması, serhildanlara kalkması gerekirken, çok yetersiz ve etki düzeyi fazla olmayan kimi çabalar dışında genelde yaşanan tepkisizlik durumu en temel sorunumuz olmaktadır.

12 Eylül faşizmi sürecinde dışarda ciddi bir gücümüz ve imkânımız yoktu. O nedenle zindandaki yoldaşlarımız canlarını ortaya koyarak düşman saldırılarını engellemek zorunda kaldılar. O süreç ve koşullar için doğru ve gerekli olan buydu. Ancak bugün sadece Türkiye ve Bakur Kürdistan'ında yüzlerce kadromuz, binlerce çalışmamız, milyonlarca yurtseverimiz, yüzlerce kurumumuz vardır. Buna rağmen etkili kimi eylemler yapamamak, zindanda ağır koşullarda direnen Önderliğimiz ve yoldaşlarımızı doğru ve yeterli düzeyde sahiplenmemek çok büyük ve ciddi bir yetersizliğimiz olmaktadır. Yaşanan durumu sadece düşmanın faşist, ırkçı yapısıyla izah ede-

meyiz. Düşman zaten öyledir. Bu bilinen bir gerçekliktir. Ama bu düşmana karşı üstüne düşeni yapamamak, direnişi geliştirmemek, Önderliğimize ve yoldaşlarımıza sahip çıkamamak mutlaka aşılması gereken bir durum olmaktadır. Bugün her açıdan Bakur Kürdistan'ı ve Türkiye metropollerinde büyük toplumsal direnişleri açığa çıkarmanın zemini de, imkân ve olanakları da fazlasıyla vardır. Olmayan öncülük ve iradedir; görevimiz ise bunu gerçekleştirmektir.

Bugün Zap'ta, Avaşin'de kimyasal silahlar başta olmak üzere kapitalist modernitenin 21. yüzyıl tekniğine karşı direnen gerillayı nasıl ki yalnız bırakmamamız gerekiyorsa, düşmanın büyük zulmü ve baskısı altında direnen zindandaki yoldaşlarımızı da sahiplenmek, mücadele ve direnişlerine güç katmak en temel dönemsel görevimiz, yurtseverlik ve yoldaşlık görevimiz olmaktadır. Düşman sonuç almak için gerillaya, topluma ve zindanlara topyekûn saldırıyor. Bu temelde tüm imkân ve olanaklarını seferber ediyor. Böylesine kapsamlı ve kader tayin edici savaş ve saldırıya karşı bizler de ancak Devrimci Halk Savaşı stratejisi temeline topyekûn bir direnişle saldırıları boşa çıkarabilir ve zaferi elde edebiliriz. Bu konuda gerilla üzerine düşeni yapıyor ve fedai çizgide direniyor. Zindanlarda başta Önder Apo olmak üzere tarihi bir direniş yaşanıyor. Şu anda direnişimizin zayıf halkası Bakur Kürdistan'ı ve Türkiye'deki toplumsal direnişi yeterince geliştiremeyişimiz olmaktadır. Dolayısıyla temelde buna yüklenmek, bu durumdan çıkışın öncülüğünü yapmak ve topyekûn direnişi açığa çıkararak faşizmi yıkıp Önderliğimizin ve halkımızın özgürleşmesini sağlamak bizlerin tarihi, dönemsel ve güncel görevi olmaktadır.

Hiç birimizin imkânların yetersizliğinden, olanakların olmayışından, düşman yönelimlerinden, halkın katılsızlığından şikâyet etme hakkı ve lüksü yoktur. İmkân ve olanaklar fazlasıyla vardır. Her türlü saldırı ve yönelime rağmen, doğru temelde öncülük etmediğimiz halde Önderliğine, mücadelesine, değerlerine ölümüne bağlı bir halk gerçekliğine sahip olduğumuzu 2022 Newroz'unda gördük. Düşmanın yönelim ve saldırıları ise bizler için mücadelesizliğin değil büyük direnmeyin gerektirici olmalıdır. Gerisi bu imkân ve olanakları doğru kullanmak, halka gitmek, halkla aramızda oluşan mesafeyi kapatarak bütünleşmek ve yarattığımız örgütlülüğe doğru temelde öncülük ederek eylemsel kılmak olmaktadır. Yapılmayan, eksik olan budur; yapılması gerekende bu olmaktadır.

Halk ve hareket olarak büyük ve kapsamlı bir savaşı yaşamakta, kapsamlı saldırılara maruz kalmaktayız. Bu saldırılara karşı geliştirilen direnişte günlük olarak şehitler vermekteyiz. PKK şehitler partisidir ve içinde bulunduğu müddet ay şehitler ayıdır. Dolayısıyla Önderlik ve şehitler çizgisi karşısında kendimizi, duruşumuzu, katılımımızı yeniden sorgulama, yetersizlikleri görme, aşma kararlılığına ulaşma ve dönem görevlerini başarıyla ve zafer çizgisinde pratikleştirme zamanıdır. Önderlik gerçekliğine ve yüce şehitlerimize bağlılığın yolu bu olmaktadır. 1 Haziran Atılım ruhu ile eksikliklerden arınma ve zafere kilitleme tek doğru devrimci-yurtsever duruş ve yaklaşım olmaktadır. Bu temelde Önder Apo ve zindandaki yoldaşlarımızın "Onur Savaşçılığında" onlara yoldaş olmak, direnişlerine güç katmak, eylemlerimizle seslerini tüm topluma ulaştırmak boynumuzun borcudur ve yaşam gerekçemizdir.

Kürdistan Özgür Kadın Hareketine Düşmanlık, Dünyaya Ve İnsanlığa Düşmanlıktır

PKK, çıkışından itibaren sosyalizme bilimsel temelde yaklaşarak özgün bir bakış açısı yaratmıştı. Sosyalizm tanımına yeni açılım yaparak derinleştirilmesi, PKK'nin dünya devrim mücadeleleri içindeki farkını ortaya koyacaktı. Bu temelde 1998 yılında da Kadın Kurtuluş İdeolojisi ilan edildi. Partinin bir kadın partisi olarak anılması en fazla da bu dönemden sonra gelişti. Sosyalizmin, kadın özgürlüğü olmadan gerçekleşmeyeceği ilkesi temel alındı. Kadın kurtuluş ideolojisi PKK'nin temel kimlik ögesi haline geldi.

Dilzar Dilok

2022 yılı Newrozuyla birlikte Kürdistan Özgürlük Mücadelemiz 50. zafer yılına girdi. Önder Apo'nun 21 Mart 1973 tarihinde Çubuk Barajı'nda 5 Kürdistanlı arkadaşını çağırdığı ilk tarihsel toplantıda Kürdistan'ın sömürge olduğu tespiti yapıldı. Türkiye'de devrim olabilmesi için Kürdistan'ın özgürleşmesinin şart olduğu belirtildi. Türk devletinin sömürgeci faşist uygulamalarının Kürdistan'ı sömürge dahi saymayan statüsüzleştirme politikasının kırılması, Kürdistan'ın mevcut adı konulmayan sömürge statüsünün ortadan kaldırılması için örgütlü mücadele yürütülmesi gerektiği tespiti yapıldı. Bu tespitler, bugünden bakıldığında Kürdistan sokaklarında ortaokul çocuklarının dahi bildiği tespitlerdir. Ancak 1973 yılı bugün gibi değildi. O dönem Kürt adı dahi inkar edilmekte, Kürdistan kavramını hayal etmek bile mümkün değildi. Kürt ve Kürdistan, o yıllarda, 12 Mart 1971 darbesinin yoğun baskıları altındaydı, Türkiyeli sosyalist örgütlenmeler dağılmakla yüzyüze idi. Ve böyle bir siyasal atmosferde bu tespitin yapılması, hem yokoluşun eşiğindeki varlığın direniş çığlığı, hem de faşizme karşı büyük bir başkaldırı anlamındadır. Bu başkaldırının baş aktörü Önder Apo'dur. Bugün şunu rahatlıkla söyleyebiliriz; Önder Apo'yu Kürdistan tarihinden çıkardığımızda geriye özgür Kürtlük namına hiçbir şey kalmamaktadır. Hatta, bugün güncelde tartışılan KDP ihaneti bile olmayacaktı. Çünkü zaten KDP'nin ihanet çizgisi tek çizgi olacaktı, belki de faşist Türk aklı, hain bile olsa Kürde tahammül edemeyecek ve yok edecekti. Nihayetinde ihanet edilecek bir değer de ortada olmayacaktı. Özcesi Kürdistan'da özgür bireyin, özgür erkek ve kadının, özgür yaşam iddiasının varolmasını bir halk olarak Önder Apo'ya borçluyuz.

Önder Apo'nun çıkışı PKK adıyla partileşerek 1978 yılının 27 Kasım'ından itibaren varlığını dünya insanlık tarihine resmi olarak yazdırdı. Önderliksel çıkışımız bugün 50. zafer yılını yaşarken şunu da unutmamamız gerekiyor. Biz, özgürlük mücadelesi olarak faşist Türkiye devletinin ömrünün yarısında vardık, varız. Türkiye cumhuriyeti, 50 yıl boyunca, 1920'lerden 70'lere kadar, sömürgeci, katliamcı, soykırımcı uygulamalarıyla Şêx Saitleri, Seyit Rızaları, Ağrı'da varlık mücadelesi veren Kürtleri ve daha birçok isyanı bastırarak, her türlü varolma olasılığını ezerek kendi inşasını ayakta tutmaya çalıştı. Her özgürlük eğilimi bir katliamla, soykırımla sonuçlandı. Tüm bunlara rağmen soykırımların içinden kendini uzun ideolojik hazırlıkla varetmeyi başaran PKK doğuşu da örgütsel olarak büyük bir çıkışın adı oldu. PKK'nin Bakûrê Kürdistan'da çıkarak kitleleri büyük devlet korkusuna, saldırılarına, bastırma ve cezalandırmalarına rağmen etkilemesi ve örgütlenmesi, tarihsel bir zorunluluğun her türlü zorluk göze alınarak ortaya çıkmasındandır. PKK tarihi üzerine çok

şey söylenebilir, anlatılar yapılabilir, ancak biz, kadın özgürlük konusuna değinme temelinde kısaca bir giriş olarak bunları belirtebiliriz.

PKK'nin temel kimliği kadın kurtuluş ideolojisidir

PKK'yi tarihsel olarak Kürdistan ve dünya insanlığının bağrında kopmaz bir damar haline getiren faktör kadın özgürlükcü yanıdır. Önder Apo'nun Kürdistan'da yürütülen mücadelede bir ihtiyaç, bir zorunluluk olarak gördüğü kadının özgürleşme problemi, giderek partinin tüm örgütsel devinimlerinin merkezinde yer aldı. Çünkü mücadeleye katılan kadınlar ve erkeklerin kendi tarihsel sorumluluklarına gerektiği düzeyde sahip çıkması ve başarıyla bu görevlerini yerine getirmesi için özgür olmaları gerekiyordu. Erkeğin özgür olamayışı, kadın karşısındaki geri, egemenlikli ve cinsiyetçilikten kopmamış kişiliği, kadının geleneksellikten kurtulmamış olması, özgürlük devrimini şart kılıyordu. Bu durum devrim görevleri önünde büyük engel konumundaydı. Ancak Kürt kadınının içine itildiği özgürlükten uzaklık, özünde Kürt kadınında kördüğüme dönüşen özgürlük problemi, herşeyden önce çözülme dayatan bir devrimsel konuydu.

Kürdistan'da kadın özgürlüğü konusu bu anlamıyla ilk kez 1986 yılında PKK 3. Kongre'sinde ele alındı ve örgütlenmeye gidilme kararına dönüştürüldü. Kuşkusuz özgürlük problemi tarihin başka zamanlarında ele alınmış, üzerine konuşulmuştur. Ancak bir öncü partinin kendi programına bu konuyu alarak temel örgütlenme tarzı haline getirmesi anlamında tarihteki yeri ayrıdır. Bu doğrultuda 1987 yılında YJWK adıyla ilk kadın örgütlenmesi kuruldu. 1992 yılı sonunda ilan edilen Kadın ordulaşması yürütülen kadın özgürlük çalışmalarının daha da örgütlü hale getirilmesi ve orduda bu örgütlülüğün derinleştirilmesi anlamına geliyordu.

Kadın ordulaşmasının büyük zorluklarının Şehit Bêrîtan şahsında aşı-

larak adını tarihe yazdırması, kadın örgütlenmesinin büyük savaşarak savaşta güç kadar irade, düşman bilinci ve taktik yaratıcılığı ortaya çıkarması, kadındaki gücün özgün örgütlenmeler geliştikçe açığa çıktığını gösteren bir faktör oldu. Bu durum örgütlenmenin boyutunu geliştirme gerekliliğini ortaya çıkardı. Atılan özgürleşme adımlarının yükseltilmesi amacıyla 8 Mart 1995 tarihinde 1. Ulusal Kadın Kongresi toplanarak Yekîtiya Azadiya Jinên Kurdistan (YAJK) adı altında, o güne kadar tüm siyasal, toplumsal örgütsel ve askeri boyuttaki kadın çalışmalarını kapsayacak düzeyde bir örgütlenme oluşturuldu.

1997 yılında kopuş teorisi geliştirilerek özgün örgütlenme boyutunun daha da derinleştirilmesi, erkek egemenliğinden kopuş kararının verilmesini getirdi. Kadın konusu, içine girildikçe hem üreten, doğuran, hem de kendisi kadar çevresini, bölgeyi ve dünyayı etkileyen bir özgürlük ivmesine, özgürleşme odağına dönüştü.

Reel sosyalizmin yıkılması, devrim tanımının yeniden yapılmasını ve sosyalist ideolojide yeni açılımlar yapılmasını gerektirmekteydi. Aslında reel sosyalizmin yıkılması, sosyalist akım kadar karşıt akımlar için de bir kriz-kaos sebebiydi. Sosyalist akımların bu kaostan çıkması için kendini yenileyerek ve eksikliklerden ders çıkarak yeni tarihsel adımlar atması gerekiyordu. PKK, çıkışından itibaren sosyalizme bilimsel temelde yaklaşarak özgün bir bakış açısı yaratmıştı. Sosyalizm tanımına yeni açılım yaparak derinleştirilmesi, PKK'nin dünya devrim mücadeleleri içindeki farkını ortaya koyacaktı. Bu temelde 1998 yılında da Kadın Kurtuluş İdeolojisi ilan edildi. Partinin bir kadın partisi olarak anılması en fazla da bu dönemden sonra gelişti. Sosyalizmin, kadın özgürlüğü olmadan gerçekleşmeyeceği ilkesi temel alındı. Kadın kurtuluş ideolojisi PKK'nin temel kimlik ögesi haline geldi.

Tüm bu gelişmeler kuşkusuz kendi içinde büyük mücadeleleri, zorluklara

göğüs germeyi, cinsiyetçilikle anı anına derinlikli mücadeleyi getirdi. Bu mücadele giderek birlik temelindeki örgütlenmenin sınırlarını aşmayı dayattı ve 1998 yılında kadın partileşmesi tamamlandı. Bugün PAJK adıyla örgütlenen Kürdistan Kadın Özgürlük Mücadelesinin de 50. zafer yılını yaşadığını, bu 50 yılın içinde somut örgütlülük olarak da kırk yıla yakın bir dönemdir de örgütlü mücadele yürüttüğünü belirtmek gerekir.

TC, PKK içinde de en çok kadınların savaşımından korkuyor

Faşizmi, soykırımcılığı ve erkek egemenliğini doğal kültür ve siyaset tarzı olarak benimsemiş olan bir rejimin, kırk yıllık tarihe sahip olan bir kadın özgürlük mücadelesine tahammül etmesini beklemek saflık olacaktır. Türk devleti, PKK mücadelesinden hep korkmuştur. Çünkü propagandası çokça yapılan vatan edebiyatını, beka söylemlerini en fazla sarsan PKK olmuştur. PKK adeta Türk devletine şirk koşan bir konumdadır. PKK içinde de en çok kadınların savaşımından korkmuştur. Bundan dolayı savaş tarihinin farklı dönemlerinde örnekleri çok olan, katletme, şehit kadın bedenlerine tecavüz ve çıplak teşhir etme, cinsel organlarına işkence yapma, göğüslerini kesme, bekaret testi adı altında teşhir çabasına girişme, çıplak halde panzerlere bağlayarak Kürdistan sokaklarında teşhir etme tarzında cinsiyetçi, tecavüzcü erkek saldırılarını uygulamıştır.

Türk ordusu, PKK karşısında aldığı yenilgiler üzerine düşünürken, Kürt halkının en zayıf noktasını kadın olarak görüp burdan vurmak için bu tarz uygulamalara girmiştir. Zira kendi aklı, fikri böyledir. Kürdistan kadınının müca-

lenmemiş, yani hem varolmuş hem de yaşamın asli unsuru olmayı başarmış bir toplum ögesi olmuştur. Bu durum, özünde Türk devletinin bekasını en fazla sarsan unsurdur. Faşist Türk kültüründe kadın mülktür, erkeğin namusudur; silah ve at ile birlikte anılır. Namus meselesi yapıldığı söylenir ancak özünde derin bir namussuzluk uygulanır. Türkiyeli kadınların örgütlenmeleri tam da buna karşıtlık temelinde gelişmektedir. Kürt kadını ise zaten Kürt olmaktan dolayı inkar edilen, yok sayılan ancak bir türlü yok olmayan bir varlıktır. Bu durum faşist Türk devletinin argümanlarını anı anına boşa çıkaran bir gerçeklik yaratmıştır. İşte bu gerçeklik, kırk yıllık mücadeleyle yaratılan büyük özgürlük kazanımıdır.

50. zafer yılında kadın mücadelesi ve kazanımları

Türk devleti kırk yılın sonunda Kürt kadınlarını yok sayamayacağını, yok edemeyeceğini ve özgür kadın iradesini bitiremeyeceğini anlamıştır. Öyle ki bugün en seviyesiz, en kadın düşmanı, egemenlikli yaklaşımı her davranışında belli olan Türk devlet bakanları bile adeta dert yanarcasına PKK'yi kadınların yönettiğini söylemektedir. Kuşkusuz bu ilenç, yenilmiş ve çaresiz erkekliğin itirafıdır. Bu ilenç, Önder Apo'nun özgürlük ideolojisinin zaferidir. Bu ilenç, Kürdistan toplumunun en büyük özgürlük garantisidir.

Bundan dolayı bugün Türk soykırımcı sisteminin kadınlara yönelik yürüttüğü saldırılar faşizmin de ötesinde cinsiyetçi, tecavüzçüdür. Kuşkusuz direnen kadınlar hedef alınmakta ve katledilmeye, etkisizleştirilmeye çalışılmaktadır. Siyaset alanına baktığımızda en cesurca konuşan kadınların hapsedildiğini, anlamsız hukuk maddeleriyle yıllarca zindanda tutulduğunu görmekteyiz. Ayşe Gökkan, Leyla Güven, Sabahat Tuncel, Aysel Tuğluk ve daha birçok kadın öncü buna örnek gösterilebilir. Aynı şekilde tüm kadın kazanımları geri çekilerek toplumsal kölelik yaratılmaya çalışılmakta, bu kölelik üzerinden de toplum üzerinde hegemonya uygulamanın kolay olacağı düşünülmektedir. Yine Türkiye'de aydın, yazar ya da farklı öncü konumdaki kadın hedef alınarak itibarsızlaştırılmaya, değersizleştirilmeye çalışılmakta, özünde kadın emeği, kadın aklı, kadın düşüncesi, kadın tarzı değersizleştirilmeye çalışılmaktadır.

Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin Türkiye devrim mücadelesine kattığı değerler ayrı bir çalışma-değerlendirme konusudur. Türkiyeli birçok yazar bu konuyu incelemiş ve yazmışlardır. Türkiye sosyalist mücadelesindeki şovenizmi kırma, ulus devlet bilincini kırarak yerine demokratik ulus anlayışını getirme, erkek eksenli düşünce tarzından çıkarak kadın özgürlüğü öncelikli mücadele trendlerinin yaratılması başta olmak üzere büyük kazanımlar vardır.

Türk devleti özgür kadın ve her türden özgür kadın etkinliğine düşmandır. Türkiyeli feministleri farklı kanun maddelerinden yargılaması da, Kürt kadınlarını “kriminalize” ve “terörize” ederek yalnızlaştırma, kendi icat ettiği “suç” tanımı altında ezme girişimidir. Kadın hareketleri ortak mücadele platformlarının geliştirilmesi, soykırım, işgal, sömürgecilik, asimilasyon, katliam ve her türden faşist saldırı karşısında ortak tutum alma gerekliliği de, örgütlenmelerin başarısı ve doğru rotada olması için şarttır.

Bu kazanımlar aslında bugün baktığımızda en fazla zihniyet boyutundadır, kısmen de yapısal-örgütsel boyuttu, argüman kazandırma boyutundadır. Küçük bir örnek vermek gerekirse, eşbaşkanlık sisteminin Türkiye toplumsal mücadele tarihine kazandırdıklarını dünya tarihi daha şimdiden yazmaktadır. Yine Kürdistan Kadın Özgürlük Mücadelesi'nin Türkiye kadın özgürlük mücadelesine kazandırdığı düşünsel boyut kadar kazandırdığı dil de önemli devrimsel adımlar içermiştir. Türkiye'de en üstte aydınların kullandığı, toplumsallaştırılamayan ve bundan dolayı da üstte kalan, kültüre dönüştürmeyen kadın özgürlükçü birçok terimin bizim mücadelemizle günlük yaşam içine girdiğini ve toplumsallaştığını herkes bilmektedir. Bu örnekler, Kürdistan Kadın Özgürlük Mücadelesi'nin etki gücünü, belirleyiciliğini, ölçü kazandıran konumda olmasını ve tabi kitleselliğini ortaya koymaktadır. Bugün kuşkusuz Türkiye kadın hareketleri önemli çalışmalar yürütmekte, etkinlikler gerçekleştirmekte, yer yer yaratıcı eylemlerle gündem de yaratmaktadır. Ancak Türkiye'deki hakim erkek egemenlikli siyaseti değiştiren, dönüştüren, cinsiyetçi erkek iradesini kırarak özgürlükçü, kadın değerleriyle yüklenmiş bir iradeyi yaşamsallaştırma boyutu henüz gerçekleşmemiştir. Bu anlamıyla soykırımcı faşist Türk devleti ve daha somutta AKP-MHP faşist iktidarı da Kürdistan Kadın Özgürlük Mücadelesi'ne her koşulda saldırmayı kendilerinin varlıklarıyla ilişkilendirerek bir zorunluluk bilmişlerdir.

Özgürlük Mücadelemiz büyük kazanımlar yarattı. Faşist rejim fazlasıyla eskidi, hatta döküldü. Bu yıllar içinde faşist rejimin tüm maskeleri deşifre edildi ve bugün AKP-MHP iktidarında en çıplak faşist yüz görünür oldu. Tüm sınırları aşan yayılmacı, çeteci, mafyatik tarzlar da bu maske düşüşünün bir sonucu olarak ortaya çıktı. PKK'nin bittiğini müjdeleyen birçok hükümet bitti, gitti, yerine yenileri geldi ve aynı akıbeti yaşadılar. Bugün AKP-MHP hükümetinin geldiği eşik de budur. AKP-MHP hükümeti bitiş eşiğindedir. Bundan dolayı saldırmadığı alan kalmamıştır. Bugün öncülere, mücadele odaklarına saldırdığı kadar, bu mücadele odaklarından etkilenen herkese, her kesime, her sınıfa, her topluluğa, her derneğe, gruba, renge-fikre saldırmaktadır. AKP-

MHP, tümünden bir kadın düşmanlığı temelinde hareket etmektedir.

Kadın katliamı ve tecavüzün en fazla olduğu dönem AKP-MHP dönemidir

Türkiye tarihinde en fazla kadın katliamının ve kadınlara yönelik tecavüzün olduğu dönem AKP-MHP dönemidir. AKP-MHP bilmektedir ki, toplum içindeki her kadın, özellikle genç kadınlar, Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nden etkilenmeye, bu mücadeleye anlam vererek desteklemeye adaydır. Her kadın salt kadın olmasından dolayı özgürlük savaşçısı olma potansiyeli taşımaktadır. Bundan dolayı da bugün saldırıların salt Kürt kadınlarına ve mücadele eden kadınlara yönelik olduğunu söylemek yetmeyecektir. Kuşkusuz mücadele eden kadınlar sürekli saldırıların odağındadır. Siyasetçiler, gazeteciler, dernek yöneticileri, sivil toplum kuruluşları temsilcileri sürekli saldırılarla karşı karşıyadır. Ancak bunun yanında toplum içindeki tüm kadınlar saldırıyla, katledilmekle ve her türden şiddetle karşı karşıyadır. Özgürlük hareketimizin, en fazla da kadın özgürlük hareketinin yürüttüğü mücadeleden korkan AKP-MHP faşist iktidarı, toplumdaki tüm kadınlara saldırmanın, toplumdaki tüm erkekleri birer iktidar minyatürü haline getirmenin arayışındadırlar. Son on yıldır balkondan düşüp ölen kadınların sayısına baktığımızda AKP-MHP'nin yaygınlaştırdığı kadın düşmanlığını anlayabiliriz.

Ne yazık ki, farkında olunmayan gerçek şudur: Bu aynı zamanda toplumdaki erkeklere de saldırı demektir. Çünkü tüm erkekler AKP-MHP'nin saldırıları altında düşürülerek küçük katiller haline getirilmektedir. AKP-MHP asker yapıp dağlara gerilla karşısına gönderemediği erkekleri, polis yapıp topluma saldırtmadıklarını düşürüp-kışkırtıp kendi çöplüğünde bir katile dönüştürmektedir. Zira bugün kadın katliamlarının bilançosu savaş bilançolarıyla yarışmaktadır. En fazla çocuk tecavüzü AKP-MHP iktidarı döneminde gerçekleşmiştir. Ev içi şiddet en fazla AKP döneminde yaşanmıştır. Sokağa taşan şiddet ve toplumsal duyarsızlık en fazla bu iktidar döneminde olmuştur. Tüm bunlar hem artmış, hem de utanç duygusundan, toplumsal ahlaki öğelerden yoksun hale gelmiş bir şekilde topluma

dayatılmıştır. Yıllar önce tecavüzçüler utançtan yaşayamazken bugün hiç utanmadan basın karşısına çıkmakta, tecavüzle birlikte katletmeyi de yapmalarına rağmen bundan utanç duymamaktadırlar. Kadına karşı vahşetin boyutu cinnet düzeyini aşmıştır. Tecavüz, öldürme, parçalama ve hatta parçalarını yakma gibi örnekler de istisna olmayıp, iktidar tarafından bilinçli geliştirilen ve örnek oluşturulmaya çalışılan olaylardır.

AKP-MHP iktidarı, en büyük ahlaksızlığını sistemleştirip topluma dayatmıştır

Uyuşturucu, fuhuş ile başlayan toplumun ahlaktan düşürülmesi giderek daha da ileri boyuta çıkarılmıştır. Bugün toplum içinde tüm erkekler birer cinayet potansiyeli haline getirilmiştir. Ev içindeki hiçbir kadının güvencesi kalmamıştır. Arkadaşlık, sevgililik(!), iş arkadaşlığı, okul arkadaşlığı gibi kavramlar yozlaştırılmış, kirlenmiştir. AKP-MHP, Türkiye tarihinin en büyük ahlaksızlığını sistemleştirip topluma dayatmışlardır. Bu anlamıyla AKP-MHP'nin kadın düşmanlığının kapsamının daha fazla bilince çıkarılıp karşı durulması gerekir. Kadınların bilinçlenmesi, özgürleşmesi ve örgütlenmesi, bu yolla öncülük yapması esas olurken, erkeklerin bunun dışında kalması kuşkusuz toplumsal sorunların çözümünü getirmeyecektir. Bunu söylerken salt kadınların bilinçlendirilmesinden söz etmiyoruz. Bu durumda AKP-MHP politikalarının kobayları olan, tetikçisi olan erkeklerin de bilinçlendirilmesinden, bu iktidar kölesi durumundan çıkmalarından söz ediyoruz.

Kuşkusuz AKP-MHP faşist, kadın düşmanı politikaları ve uygulamaları daha fazla anlatılıp değerlendirilebilir. Ancak önemli olan buna karşı yürütülen örgütlü mücadeledir. Bugün Kürt kadınları faşist Türk mahkemelerinde yargı aşamasında tecrit edilmektedir. Önderlik üzerindeki tecrit ve saldırı en fazla kadınlara yönelmektedir. Çünkü özgür kadın değerlerine saldırı özünde tüm demokratik toplumsal değerlere, toplumun ahlaki varoluş değerlerine saldırı anlamına geliyor. Nasıl ki bugün işgalci Türk ordusu PKK'ye saldırarak PKK şahsında tüm özgür Kürtlük değerlerine saldırıyorsa, kadına saldırarak da özgür insanlık değerlerine saldırıyor.

Tabi çocuklar da, toplumun en savunmasız ve korunmaya ihtiyacı olan kesimleri olarak bu saldırılardan büyük oranda etkileniyor. Ailenin bugün AKP-MHP iktidarında geldiği düzey, bir insanlık karadelisi halindedir. Aile, toplumun bir yapıtaşı olmaktan çıkmış, toplumun bitirildiği, egemenlikli, erkek ve köle kadın ikilemine sıkıştırılarak özgür geleceğini, hatta özgür aklını ve yüreğini, henüz çocuk yaşında kaybetme riskine itilmiştir. Psikolojinin geliştirilmesi adı altında toplumsal ve sistemsel sorunlar bireyselleştirilerek sahte çözüm arayışları ve mücadelesizlik, adeta derin bir kadercilik insanlara çözüm diye sunulmaktadır. Faşist sistemin yaraları psikoloji uzmanlarının terapileriyle sarılmaya çalışılmakta, bilim burada da asma yapırağı rolünü oynamaktadır. Özünde sorun sistemeldir, yapısaldır, rejimin varlığının kendisi bir sorundur ve bu sistemler en başta kadına saldırı temelinde kendi varlığını süreklileştirmeye çalışmaktadır. Bundan dolayı kadına yönelik saldırılara karşı mücadele etmek, kadınlar kadar tüm toplumun değerlerine saygı ve bu değerleri koruma anlamına gelmektedir.

Kadının özgür olmadığı yerde özgür birliktelikten söz edilemez

Kadın değerleri, ilk şekillenen ahlaki toplum değerleridir. Ekonomi, ekoloji, birarada yaşama yasaları, inanç, dil ve kültür öğeleri, çocukların geleceğe hazırlanması amacıyla özgür ve bilinçli yetiştirilmesi konularının hepsi kadın etrafında şekillenmiştir. Toplumsallaşmanın kadınlara gerçekleştirdiği, kadının özgür olmadığı yerde toplumsallığın ve demokratik özgür birlikteliklerin oluşturulamayacağı gerçeği de bugün kadına yönelik saldırıların sonucunda oluşan tablonun ne kadar anti toplum olduğunu gösteriyor. Bu durumun kapitalizmin bugün kolonyalizmden daha ilkel bir tarzının uygulanmasına ne kadar çok alan açtığını, ancak toplumun kadın şahsında iflasının toplumun tüm öğeleriyle iflası ve en nihayetinde de kapitalizmin iflası anlamına geldiği görülmek durumundadır.

Dört parça Kürdistan'da Kürt kadınları özgürlük mücadelesi yürütüyor. Her alanda varlığının ve özgürlüğünün mücadelesini veren kadınlar, sömürgeci rejimlerin baskılarıyla karşı karşıya kalıyor. Günlük olarak kadın mücadelesi yürütebilmek için öncelikle soykırımcı rejimlerle çarpışmak gerektiğini biliyor, bu çarpışmanın büyük örneklerini yaşıyorlar. Bugün Türkiye zindanları Kürt kadın tutsaklarla doludur. Binlerce kadın tutsak, yüzlerce ağır hasta tutsak vardır. Onlarca Kürt kadını insanlık dışı saldırılara maruz kalmakta, gardiyanların her türlü saldırısına uğramakta, intihara zorlanmakta, farklı ilaç ve uygulamalarla katledilmektedir. Tüm bunlara rağmen, Kürt kadınlarının zindanlarda da çıplak iradeleriyle gösterdikleri direniş, insanlık onurunu kuruma mücadelesidir, büyüktür ve salt bu durumlardan dolayı Türk devletini yargılamak, insanlığın borcu olacaktır.

Demokratik sahada kadın özgürlük mücadelesi yürüten Kürt kadınlarından biri de Ayşe Gökkan'dır. Ayşe Gökkan örneği önemle incelenmesi gereken bir örnektir. Ayşe Gökkan, legal demokratik bir kurum olan Tevgera Jinên Azad-TJA dönem sözcüsüyken tutuklandı. Kadın özgürlük mücadelesi yürütmesine rağmen “örgüt üyesi olmak”, “örgüt yöneticisi olmak” ile başlayan ve ardarda sıralanan iddialarla yargılandı. 30 yıldan fazla ceza verilmesi istendi. Mahkemede TJA'yı tanımadı

ve savunma yapacak adil bir mahkemenin olmadığı için savunma yapmayacağını söyledi. Kadın özgürlük mücadelesi yürütürken Kürt olduğu için, Kürt kadını kimliğinden vazgeçmediği için, Kürtçe konuştuğu için faşist saldırılara uğradığı gibi mahkemede de türlü faşizan dayatmalara maruz kaldı.

Uluslararası İnsan Hakları Federasyonu ve Dünya İşkenceyle Mücadele Örgütü ortaklığıyla oluşturulan insan hakları savunucularının korunması için gözlemevi, bir açıklama yaparak meşru insan hakları çalışmalarından dolayı Ayşe Gökkan'ın cezalandırılmasının keyfi olduğunu belirtti, Ayşe Gökkan'ın derhal koşulsuz olarak serbest bırakılmasını ve Türkiye yetkililerini bu tarz taciz eylemlerine son vermeye çağırdı. Ancak itirazları cılız, sesleri yüksek değildi, yaptırım içermiyordu, kimi göstermelik bürokratik açıklamalar düzeyinde kaldı. Faşist Türk devleti de bu tür çağrılara kulak asmadı.

Türk devletinin Kürt düşmanlığı, en fazla kadınlara yönelik gelişmektedir. Öyle ki mahkemelerde sözde yargılamalar sürerken kimi kadın siyasetçilerin “çok konuştuğu, erkekler üzerine eleştirel konuştuğu, Kürtçe konuştuğu...” türünden suç ithamları da oldu. Biliniyor ki, suç tanımı yapmak ideolojik bir durumdur. Suç tanımı yapanlar, kendi tanımları çerçevesinde ceza tanımı da yaparlar. Bugün soykırımcı faşist iktidar bu tanımları yapıyor ve ona göre de ceza yaklaşımı oluşturuyorlar. Hatta verili kanunlar yetersiz geldiğinde de “bunların paçavra olduğunu ve bir kenara atmak gerektiğini” dillendiriyorlar. Bundan dolayı da baştan söylenmesi gereken, iktidar devlet yapılarının suç ve ceza tanımlarını kabul etmemek gerektiğidir.

50. zafer yılına giren Kürdistan Özgürlük Mücadelesi olarak PKK ve PAJK okyanus büyüklüğündedir. Giderek büyüyen ve büyüdükçe farklı kesimleri kendine katarak çoğaldığı gibi kendini de kendi kök kitlesi içinde derinleştirmektedir. Tüm bunlar herhangi suçlama ya da ithamlarla Kürt kadınlarının mücadeleden geri adım atmayacağını da göstergesi olmaktadır. Çünkü zaten mücadele için yola çıkan Kürdistanlı kadınlar, karşılarında erkek egemenliği kadar vahşi bir şoven, milliyetçi, ırkçı, cinsiyetçi, dinci saldırganlığın olduğunu, soykırımcı Türk devletinin kadın soykırımını tüm Kürt düşmanlığının önünde tuttuğunu da bilmektedirler. Bu bilmeyeyle mücadeleyi yürütmekte ve bu bilmeyeyle de karşılarına çıkan engellerle savaşmaktadırlar.

Bu durumda Türkiyeli feministlere yönelik saldırılar, tekçi, cinsiyetçi yönelimlerin de birlikte ele alınması gereklidir. Türk devleti özgür kadın düşmanıdır, her türden özgür kadın etkinliğine düşmandır. Türkiyeli feministleri farklı kanun maddelerinden yargılaması da, Kürt kadınlarını “kriminalize” ve “terörize” ederek yalnızlaştırma, kendi icat ettiği “suç” tanımı altında ezme girişimidir. Kadın hareketleri arasındaki kimi çelişki ve süregelen tartışmalar ayrı bir konuyken, ortak mücadele platformlarının geliştirilmesi, soykırım, işgal, sömürgecilik, asimilasyon, katliam ve her türden faşist saldırı karşısında ortak tutum alma gerekliliği de, örgütlenmelerin başarısı ve doğru rotada olması için şarttır. Bu durumda Türkiyeli kadın hareketleriyle içine girilecek ortak eylemliklerin daha da artması, Türkiyeli kadın hareketlerinin de bu durumu gözetten bir sahiplenme, dayanışma içine girmesi, 21. yüzyılın kadın yüzyılı olması için atılacak en anlamlı adımlardan olacağı gibi, Türkiye kadın hareketlerini de Önder Apo'nun işaret ettiği yeni özgürlük çağının inşacılarından yapacaktır.

İLKEK MİLLİYETÇİLİĞİN KRONOLOJİSİ - I

Halkların tarihinde ender rastlanan ihanet 76 yıllık bir geçmişe sahip KDP tarafından Kürt halkına dayatılmıştır. 76 yıl boyunca düşmanlarıyla işbirliği içinde özgürlük mücadelesi umuduyla yola çıkanları çeşitli entrika ve komplo ile imha eden KDP'nin tarihi komplo ve ihanetlerle dolu. Bugüne kadar dört parça Kürdistan'da savaşmadığı ve karşısında durmadığı hiçbir Kürt hareketi kalmadı. Tarihin tanıdığı en barbar bir düşmanla her türlü işbirliğine girip Kürt halkının son umudunu birlikte yıkmaya çalışıyor. İlkel aşiretçi özelliklerinden de kaynaklı kendi içinde dahi eleştiri ve demokrasi kültürüne tahammül etmeyen, iç infazlar gerçekleştiren KDP, kendi dışında gelişen özgürlük hareketlerini kendisi için tehlike görüp düşmanla anlaşıp imha etmiştir.

Kuruluşundan bu yana ihanet batallığından kurtulamayan ve ihanetin tarihini yazan ve TC'nin sömürge valisi görevini yürüten KDP kronolojisini taktiklerin anlatımıyla sunuyoruz.

Barzanîlerin kimliği

Barzanîler Hewlêr'in kuzeydoğusunda, Zap ırmağının sol tarafında sarp ve yüksek dağlarla çevrili bir alanda yerleşmiş bulunan bir aşirettir. 19. yüzyıl başlarında Şeyh Ubeydullah-ı Nehri'nin babası Seyit Taha, Barzan köyünde yaşayan Tacettin'e Nakşibendi Tarikatı'nın halifeliğini verdi. Bu dini güç sayesinde Barzanlar kendi aşiretleri yanında Şirvanîler, Muzurîler, Devletmîrî gibi aşiretleri de egemenlikleri altına alınca iyice güçlendiler.

Barzanîlerin bilinen ilk ayaklanması 1931'de Şeyh Ahmet önderliğinde, Behdînin bölgesinde yaşandı. Bu, aynı zamanda Irak'ın İngilizlerin desteğiyle geliştirmek istediği sömürgeci ilişkileri karşı ilk tepki hareketidir. 1933'te Irak, İngiliz hava kuvvetlerinin yardımıyla Şeyh Ahmet önderliğindeki Barzan Aşiretinin isyanını bastırdı. Barzanlar liderleriyle birlikte Türkiye'ye sığındılar. Şeyh Ahmet, Mustafa ve M. Sıddık Barzanî kardeşleri önce Geve'e (Yüksekova) oradan Es-kişehir'e götürdüler. 1934 Irak hükümetinden alınan güvenceden sonra Barzan aşireti ve liderler iade edildiler. Mustafa Barzanî 1934'e kadar Süleymaniye'de gözetim altında tutuldu.

1939'da Süleymaniye'de Şeyh Mahmud'un eski yardımcılarından Prof. Refik Hilmi önderliğinde illegal HEVÎ-Örgütü kuruldu.

1943'te Mustafa Barzanî sürgünde bulunduğu Süleymaniye'den kaçarak Barzan Bölgesine gelir ve Irak karakollarına karşı, etrafına topladığı güçlerle eylemlerde bulunur. Paniğe kapılan Nur Sait hükümeti Barzanî ile anlaşma yolunu arayarak Kürtlerin bir kısım isteklerini kabul ettiğini açıklar.

1944 yılında bu durumdan cesaret alan Barzanî, taleplerini artırınca Irak'ta sertlik yanlıları hükümete baskı yaparak sert tepkilerin alınmasını sağladılar (16 Ocak). Bu arada hapiste bulunan Şeyh Ahmet serbest bırakıldı. Bir yandan isyan sürüyor, bir yandan hükümetle temaslar devam ediyor. Şeyh Ahmet'in bırakılma-

sıyla Barzanî, Şeyh Ahmet'in dini önderliğiyle kendi siyasi ve askeri önderliğini birleştirerek gücünü artırdı. Doğu Kürdistanlı Kürtler tarafından korunan Komela Jiyanê Weyê Kurd'un (Kürdistan Diriliş Topluluğu) Güney Kürdistan'daki üyeleri Rızgar Partisi'ni kurdular.

"1945'te Kürtlere, 1944 yılı Şubat ayı öncesi için af çıkarıldı (Mart). Ancak Merga Sor bölgesinde isyan tekrar başladı (Nisan). Bölgeye hükümet birlikleri sevk edildi. İngiliz uçakları yine hükümet lehine isyana müdahale etti. Barzanîler büyük kayıp verdi. Ayrıca İngilizler Zebârî, Berwarî, Dostkî ve Şerefanî gibi aşiretlerin de desteğini aldı. Barzanî on bine yakın aşiret mensubu ile birlikte Kürtlerin denetiminde bulunan İran'ın Mahabat Bölgesine geçti.

1946'da İran Kürtleri Mahabat'ta bir özerk Kürt Cumhuriyeti'ni ilan ettiler (22 Ocak). Cumhurbaşkanı olarak Qazî Muhammed seçildi.

I-KDP'nin kurulması

16 Ağustos 1946'da Rızgarî ve Şoreş gibi bazı örgütlerin birleşmesiyle Irak Kürdistan Demokrat Partisi (I-KDP) kuruldu. Başkanlığına Mele Mustafa Barzanî getirildi.

31 Mart 1947'de Mahabatlı Kürt liderler idam edildi.

Barzanî ve yanındaki beş yüz peşmergesi İran-İrak-Türkiye sınırında Sovyetler Birliği'ne iltica etmek için yola çıktı (27 Mayıs 1947). 52 gün süren yolculuktan sonra Barzanî Sovyetlere iltica etti.

14 Temmuz 1958'de General Abdülkerim Kasım, Haşimi monarşisini bir askeri darbe ile devirdi ve Bağdat'ta iktidarı ele geçirince Mustafa Barzanî, 11 yıl kaldığı Sovyetler Birliği'nden Irak'a döndü (7 Ekim). Yanında kadın ve çocuklar da dahil 855 kişi vardı.

3 Nisan 1959'da KDP'nin günlük yayın organı Xebat ve Azadî, yayın hayatına başladı.

9 Ocak 1960'ta KDP programını General Kasım'a sundu ve otonomi istedi.

30 Temmuz'da KDP, Kürdistan'daki kötü durumla ilgili General Kasım'a başvuruda bulundu.

6 Eylül 1961'de Irak hükümeti, KDP'nin 14 şubelerini kapattı. Hükümet birlikleri Güney Kürdistan üzerine saldırıya geçti (11 Eylül). Böylece Barzanî önderliğinde bugün de süren ilkel milliyetçi mücadele başlamış oldu.

8 Şubat 1963'te Abdülselem Arif ve Baas Partisi, general Kasım iktidarını devirdi.

KDP bu kez Baas Hükümetine 24 Nisan'da bir memorandum sundu. Irak bütünlüğü içinde yine otonomi isteniyordu. Daha önce sağlanan ateşkes bozuldu ve saldırılar başladı (10 Temmuz). 45 gün süren ve Kürtlerin galibiyetiyle sonuçlanan Metina Dağı savaşı başlamış oldu (28 Ağustos). Irak ordusu geri çekilmek zorunda kaldı. Bunun üzerine Abdülselem Arif, Baasçıları saf dışı ederek iktidarı ele geçirdi (18 Kasım).

10 Şubat 1964'te Barzanî-Arif görüşmesiyle tekrar ateşkes sağlandı. KDP içinde Celal Talabani ve İbrahim Ahmet ateşkesin parti merkezine da-

nışılmadan imzalandığını söyleyerek M. Mustafa Barzanî'yi eleştirmeye başladılar ve tavır aldılar.

KDP VI. Kongresi 1-7 Temmuz tarihlerinde toplanarak tekrar M. Mustafa Barzanî'yi başkanlığa seçerek partiden ayrılanlara geri dönme çağrısı yaptı. Ancak Celal Talabani ve İbrahim Ahmet 1000 civarında peşmergeleriyle çağrıyı ret ederek İran'a sığındılar. 8 Ağustos'ta Prav'da ayrılanlara KDP'ye geri dönme ve Kongre kararlarına uyma çağrısı yaptı.

KDP, 29 Eylül'de "İhtilalci Halk Kongresi" adıyla bir konferans topladı. 9-17 Ekim tarihlerinde çalışmalarına başlayan konferansta 63 kişilik bir ihtilal kumanda konseyi kuruldu. 18 kişilik de yürütme konseyi oluşturuldu. Bir nevi Bakanlar Kurulu oluyordu bu. Barzanî, konferans toplantısı sürerken Bağdat rejimine bir Memorandum verdi.

31 Ocak 1966 Barzanî Bağdat hükümetine bir Memorandum daha sundu. Hükümet yeni bir saldırı daha başlattı. Ateşkes ilan edildi (29 Haziran).

İran'dan dönen İbrahim Ahmet ve Celal Talabani güçleriyle Barzanî güçleri arasında çatışmalar başladı (Mayıs). Muhalifler Timar'da KDP adına bir kongre topladılar (29 Ağustos-2 Eylül). KDP'nin VII. Kongresi toplandı (20 Kasım).

17 Temmuz 1968 Baas Partisi hükümet darbesiyle yönetimi ele geçirdi. Darbe içinde darbe oldu ve Hasan el Bekir, Baasçılarla birlikte yönetime el koydu (31 Temmuz).

İhanete dayalı infazlar

Barzanî'nin Rojhilat Kürtlerine en büyük darbesi 1968'de İran-KDP'sinin peşmerge komutanı Süleyman Maunî'yi katledip cenazesini İran'a teslim etmesi oldu. Süleyman Maunî'nin babası Mahabad'da İçişleri Bakanlığı yapmıştı, oğlu Siyamend Maunî ise PJAK Eşbaşkanlığı görevinde bulunmuştu.

Aynı yıllarda Kürt devrimcilerden Mela Aware, KDP'ye bağlı çeteler tarafından tutuklanıp şehit edildi. Daha sonra İsmail Şerefzade ve 3 arkadaşı Bane şehrinde Barzanî güçlerinin pususunda katledildiler. **Yine Ewla Maunî, Mîne Şem ve 9 arkadaşları KDP eliyle katledildiler.**

Doğu Kürdistan'da devrim yönetiminin büyük darbeler aldığı ve peşmergenin yönetimsiz kaldığı bu süreçte Kawa güçleri komutanı Oso Mirxan, KDP'nin kendilerine peşmergeyi Güney

Kürdistan'da koruyacağına söz verdiğini, Barzanî'nin şerefi üzerine yemin ettiğini söyler. Pêşmerge de Barzanî'nin şeref sözüne inanıp Pêşder bölgesine gider. Ancak **11 pêşmerge tutuklanıp İran'a gönderilir.** Onlardan Salih Lacaî, Süleyman Kerkeşan, Ewla Bayzence ve Hemesûr kurşuna dizilmek suretiyle katledilir. Diğerleri ise yıllarca İran zindanlarında kalırlar.

1969 yılında da yeni hükümetin askeri girişimi sonuçsuz kaldı.

11 Mart 1970 Baas yönetimi, KDP tarafından 1963 ve 1966 Memorandumlarında öne sürülen talepleri kabul etti ve ünlü "Otonomi Antlaşması" imzalandı. Antlaşmadan sonra daha önce KDP'den ayrılan Talabani ve arkadaşları tekrar partiye döndüler.

Sait'lerin infazı

Türkiye-KDP'sinin sekreteri olan **Sait Elçi**, 31 Mayıs 1971'de Zaxo'da katledilerek, Kuzey Kürdistan'da gerilla hareketi başlatmak üzere olan Dr. Şivan (Sait Kırmızıtoprak) ve arkadaşlarının üzerine yıkıldı.

Dr. Şivan, arkadaşlarıyla birlikte Kuzey Kürdistan'da bir örgütlenmeyi sağlamak amacıyla Güney Kürdistan'ı üs olarak kullanmak ister. İlk etapta Mela Mustafa Barzanî ve diğer KDP yetkilileri ile de görüşmeler gerçekleştirir. Mela Mustafa'dan aldığı ilk yanıt "Aman bizim Türkiye ile ilişkilerimizi bozacak girişimlerden kaçın" şeklinde olur, ancak onlar çalışmalarını ve örgütlenmelerini sürdürür. Türk istihbarat teşkilatının radarına giren Sait Kırmızıtoprak ve arkadaşlarının devrimci çalışmaları artık KDP için de bir tehdittir. Bu süreçte Türkiye Kürdistan Demokrat Partisi lideri pozisyonundaki Sait Elçi, Mela Mustafa ile görüşmeye gittiği Güney Kürdistan'da öldürülür. Olay karanlık bir şekilde gerçekleşir, ancak, daha sonra ortaya çıkacağı üzere Sait Elçi ve arkadaşı aslında Türk istihbaratının yönlendirmesi ve talimatıyla KDP'nin içerisinden bir birim tarafından katledilmiştir. Tabi bu cinayet, Kuzey'de bir gerilla-halk hareketi hazırlığı yapan ve hem Türkiye, hem de Barzanî tarafından tehlike olarak görülen Dr. Şivan ve arkadaşlarının üzerine atılır. Mela Mustafa'nın talimatıyla gözaltına alınarak tutuklanan **Sait Kırmızıtoprak (Dr. Şivan), Hikmet Buluttekin (Çeko) ve Hasan Yıkılmış (Bursk) yine Bar-**

zanî'nin talimatıyla 26 Kasım 1971'de Gilala'da kurşuna dizilerek katledildi. Böylece Dr. Şivan tarafından kıvılcımı çakılan Kuzey Kürdistan'da bir hareket daha gerçekleşmeden tasfiye edilir.

11 Mart 1974'te Bağdat Hükümeti 1970 Antlaşmasının gerisinde bir otonomi yasası çıkardı. İki maddeli kanunun birinci maddesi şöyle diyordu: "Kanun çerçevesinde Kürtlere çoğunlukta oldukları bölgelerde özerklik verilecek." KDP yasayı eleştirdi (28 Mart).

6 Mart 1975'te İran Şah'ıyla Irak'ın ikinci adamı Saddam Hüseyin arasında **Cezayir Anlaşması** yapıldı. Şah, Irak Kürtlerine yaptığı yardımı kesmeyi kabul etti. Irak da Şat-ul Arap sınırının, suyun tam ortasından geçmesine razı oldu. Bağdat hükümeti Kürtlere teslim olmaları için 16 günlük bir süre tanıdı. KDP bir bildiri yayınlayarak önlerinde Irak'a teslim olmak ve İran'a sığınmak gibi iki seçenek olduğunu duyurdu. **İran'a sığınmaya karar verildi.** Barzanî ve bazı önder kadrolar İran'a sığınırken bazıları da Irak'a teslim oldu. Bazıları da Türkiye ve Suriye'ye sığındılar. Güney Kürdistan ilkel milliyetçi hareketi tarihinin en büyük darbelerinden birini yedi.

Bu süreç devam ederken Celal Talabani Önderliğinde Kürdistan Yurtseverler Birliği (Yekitiya Nîştîmanî Kurdistan-YNK) kuruldu (Haziran)

KDP'nin 1975'te Baas rejimine karşı teslim olma anlamına gelen "**Aşbetal**" ilan etmesinin ardından Komala, Kürdistan Sosyalist Hareketi ve Hêlî Gîştî gibi partiler; İbrahim Ehmed, Celal Talabani, Newşîrwan Mistefa ve Elî Eskerî öncülüğünde bir araya gelerek Kürdistan Yurtseverler Birliği'ni (YNK) kurdu.

KDP-YNK arasında yaşanan çatışmalar

1978'de Güney Kürdistan'da KDP ve YNK arasındaki çatışma katliamlara kadar vardı. KDP'nin 1975'te Baas rejimine karşı teslim olma anlamına gelen "**Aşbetal**" ilan etmesinin ardından Komala, Kürdistan Sosyalist Hareketi ve Hêlî Gîştî gibi partiler; İbrahim Ehmed, Celal Talabani, Newşîrwan Mistefa ve Elî Eskerî öncülüğünde bir araya gelerek Kürdistan Yurtseverler Birliği'ni (YNK) kurdu.

1978 yılında Suriye'deki peşmergelerini Kuzey Kürdistan üzerinden Güney'e geçirmeye çalışan **Elî Eskerî**, Şîrnex'in Beytüşşebap ilçesinde KDP tarafından kuşatıldı. KDP ve MîT, burada yaklaşık **700 YNK peşmergesini katletti.** Elî Eskerî'nin yanısıra YNK Politbüro üyeleri Dr. Xalid Seid ve Şêx Hisên Babeşêx Êzîdî rehin alınır. Elî Eskerî'nin yakalanmasından sonra Barzanî'nin "**Büyük komutanlar büyük silahlarla öldürülmeli**" diyerek roketatar ile katlettiği belirtilir.

14 Şubat 1971 tarihinde Cemil Hemed Axayê Mêrgesorî, Mesud Barzanî'nin emriyle Hewlêr'de öldürüldü. Kısa bir süre sonra Cemil'in kardeşi Faxîr Mêrgesorî, Savunma Kuvvetleri üyesi olan kardeşinin katilini öldürerek intikamını alır. Katilin öldürülmesi Mela Mustafa ve Mesud Barzanî'yi öfkelen-dirir ve 1975'te tüm Hemed Axayê Mêrgesorî ailesi tutuklanır ve ardından hepsi öldürülür.

26 Mayıs 1976 Barzanî Önderliğinde KDP yeniden örgütlenmeye başladı. Daha önceden tekrar Irak'a geçen bazı kadrolar KDP-Geçici Komiteyi kurdular. Silahlı mücadele tekrar başladı.

1977'de MİT tarafından Kızıl Yıldız adlı bir Kürt ajan grubu kuruldu. Bu ajan grubunun üyeleri başlangıçta KDP-Türkiye'sinin üyeleri idi. Grup, 18 Mayıs 1977 tarihinde Antep'te PKK'nin kurucularından Haki Karer'i katletti.

Mesut Barzanî sonrası KDP

1902'de doğan M. Mustafa Barzanî 1 Mart 1979'da öldü. Yerine parti liderliğine oğlu Mesut Barzanî seçildi. Dini liderlik amcası Şeyh Halîf'e, aşiret reisliği ise İdris Barzanî'ye kaldı.

22 Eylül 1980'de İran-Irak savaşı başladı.

Irak muhalefetlerinin bir kısmı CUD'u (Ulusal Demokratik Cephe) kurdu (28 Kasım). Bu cepheye I-KDP, I-KP, ve Kürt Sosyalist Partisi (PASOK) vardı. YNK'nin ağırlığı oluşturduğu CEW-QED'de ise Arap Sosyalist Partisi, Suriye yanlısı Baasçılar, Iraklı Demokratlar Topluluğu gibi örgütler yer aldı (Aralık).

Şubat 1983'te Libya'nın girişimiyle Iraklı muhalif Kürt ve Araplardan oluşan 19 örgüt ortak bir cepheye birleştiklerini açıkladılarsa da Şam'a dönünce birlik daha doğmadan öldü.

Mayıs 1983'te ise YNK ile I-KP arasında Pıştışan'da çatışmalar çıktı. Bu yılın sonuna doğru YNK Bağdat hükümetiyle görüşmeler başladı.

Mehmet Karasungur ve İbrahim Bilgin, ulusal birlik çalışmaları için gittiği Güney Kürdistan'da 2 Mayıs 1983'te Kandil Dağı'nda komplo sonucu katledildi.

-Türkiye'nin ilk "sınır ötesi" denemesini 1983 yılında dönemin darbe lideri Kenan Evren ile Bağdat arasında imzalanan "Sınır Güvenliği ve İşbirliği Anlaşması'nın ardından yaptı. 25 Mayıs 1983'te başlayan operasyona 7 bin asker katıldı.

Temmuz 1983'te KDP lideri Mesut Barzanî ile PKK lideri Abdullah Öcalan arasında dayanışma protokolü imzalandı

1-Başta ABD emperyalizmi olmak üzere, emperyalizme karşı olmak, KUKM'nin ona karşı bir güç olarak görmek ve bu mücadeleyi geliştirebilmek için yoğun bir çaba içerine girmek, emperyalizme çeşitli şekillerde ilişki kurmak isteyen anlayış ve eğilimlere karşı çıkmak, onları teşhir ve devrimci güçlerden tecrit etmeye çalışmak. Emperyalizmin Kürdistan ve bölgedeki plan ve komplolara karşı mücadele etmek.

2- Kürdistan UK'nu, dünya devrim güçlerinin UK ve işçi sınıfı hareketlerinin bir parçası olarak görmek, buna uygun ilişki ve ittifaklar geliştirmek.

3- Başını ABD'nin çektiği emperyalist güçler bir yandan bölgesel savaşları çıkararak, sosyalist ülkelerin iç işlerine müdahale ederek, anti-emperyalist tavır alan ülkeleri işgal etme tehditleri savurarak, ilerici-radikal iktidarları devirmek için plan ve komplolar düzenleyerek saldırılarını sürdürürken, diğer yandan da insanlığın mahvı anlamına gelen bir nükleer dünya savaşı çıkarma hazırlıklarını sürdürmektedirler. Emperyalistlerin dünya savaşı politikalarına karşı sosyalist ülkelerin emperyalist-kapitalist işçi sınıfı ve demokratların safında dünyaya karşı mücadele etmek.

4- Bölge halklarının ve aynı zamanda Kürdistan UK'nun ve önderliklerinin düşmanı olan faşist Türkiye ve Irak rejimine karşı savaşmak, emperyalizm ve bölge gericiğine karşı mücadele Kürdistan

UK'nu bölgedeki devrimci-yurtsever hareketlerin bir parçası olarak görmek, bunun için başta Filistin UKH olmak üzere tüm halkların devrimci-ilerici güçleriyle ilişki ve ittifaklar kurmak.

5- Emperyalizm ve bölge gericiğine karşı mücadelede bölge ilerici yönetimleriyle Kürdistan UK arasında çalışma yaratmayacak bir biçimde ilişki ve yardımlaşma içerisine girmek.

6- Esas olarak Kürdistan halkının gücüne güvenmek, bu güce dayanmak ve UK'un çıkarları konusunda ilişki ve ittifak geliştirmede bu anlayışı benimsemek.

7- Kürdistan UK'nu her parçada, o parçadaki o halka dayalı olarak geliştirmek ve bu mücadeleyi egemenliği altında yaşanan ulusun proleteryası ve emekçi halkın devrimci demokratik mücadelesiyle stratejik düzeyde ele almak ve bu anlayış temelinde ilişki, ittifak, birlik ve cepheler kurmak için aktif çalışmak,

8- Esas olarak her örgütün, partinin kendi parçasında yapmasını, diğer parçalarda kendine bağlı grup ve güçler oluşturmamasını ve her parçadaki ulusal kurtuluşçu güçler arasında aktif ilişki ve ittifaklar kurma anlayışını benimsemek. Kürdistan ulusal sorunu tartışıp belli kararlar alacak olan üst düzeyde toplantılar düzenlemek, böyle toplantılara tüm yurtsever güçlerin katılmasından yana olmak ve bunun için aktif çalışmak. Kürdistan halkının düşmanlarını hedefleyecek ilişki ve ittifak kurma anlayışını benimsemek.

9- Kürdistan'da var olan parti ve örgütler arasında ilişkileri bozacak düşmanın işine yarayacak ideolojik sürüşmeler yerine mücadele ve ulusal kurtuluşta birlik olma anlayışına bağlı kalmak, çeşitli örgütler arasında var olan ya da çıkacak olan sorunları silahlı mücadele ile değil, görüşmelerle ve halkımızın çıkarları doğrultusunda çözümlenmeden yana olmak.

10- Yukarıdaki anlayış ve ilkelerin pratik uygulamasında ortaya çıkacak hata ve yanlışlar karşısında her iki tarafın sorumluları birbirlerine uyarılarda bulunmalı, eğer bu uyarı göz önüne alınmazsa o zaman her bir taraf çalışmasında serbest ve özgür olacaktır.

Zafer Kürt Ulusunundur!

PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan I-KDP Başkanı Mesut Barzanî

1984'te bir yandan görüşmeler sürüyor (YNK ile Irak Hükümeti arasında), bir yandan da CUD ve CEWQED'den YNK'ye eleştiriler geliyordu. Hatta CEW-QED'den bazı örgütler CUD'a geçti.

KDP Genel Başkanı Mesut Barzanî, 1985'te Şam'da görüştüğü PKK Lideri Abdullah Öcalan'dan 15 Ağustos Atılımı'ndan vazgeçmesini istiyordu. Barzanî, bu atılımın kendilerine zarar verebileceği düşüncesindeydi.

Wan ve Colemêrg'de kendine yakın olan aşiretlerin PKK'ya karşı korucu olmalarını salık veren KDP, 17 Ağustos 1985'te ARGK komutanlarından **Hamit Avcı**'yı Zagros'un Edibe köyünde katletti. Cenazesini de Türkiye'ye teslim etti.

1985 yılında YNK ile Bağdat Hükümeti arasındaki görüşmeler bir sonuca varmadan kesilince, muhalif güçlerle YNK ilişkileri tekrar düzeldi. YNK de KDP ve diğer muhalif Kürt örgütleri gibi İran ile ilişki kurdu.

Mayıs 1986'da YNK, I-KSP ve PASOK ortak bir bildiri yayınladılar. Bu yıl KDP ile YNK ilişkileri sıklaşarak bir güç birliğine kadar ulaştı.

PKK'nin silahlı eylemleri başlatmasının ardından Ekim 1984'te ve Ağustos 1986'da Türk devleti Güney Kürdistan'a yönelik yeni saldırılar gerçekleştirdi. 86 yılındaki saldırıda siviller ve KDP

pêşmergeleri de yaşamını yitirdi.

KDP, daha önce PKK ile yaptığı antlaşmayı Mayıs 1987'de tek taraflı olarak feshetti. Barzanî yaptığı açıklamada, "Artık bundan böyle PKK'nin denetimimiz altındaki bölgelerde var olabilmesi asla olası değildir" dedi.

31 Ocak 1987 KDP Politbüro Üyesi İdris Barzanî öldü. Aynı yılın Nisan ayında I-KDP Politbürosu PKK ile imzalanan dayanışma protokolünü lağvettiğini açıkladı.

1 Mayıs 1988'de YNK ile PKK arasında ittifak protokolü imzalandı

"Düşmanın azgın saldırılarına karşı koymak ve halkımızın ulusal direniş hareketini geliştirmek için ciddi bir mücadele vererek bu savaşı zaferle taçlandırmanın uygun zeminini hazırlamak, bunun için bütün ulusal güçleri birleştirmek ve bunlardan ulusal düzeyde (parça ve genele has) bir cephe oluşturmak, bu cepheler arasında koordine, işbirliği ve ortak mücadeleyi geliştirmek için çalışmak.

Her parçada devrimci silahlı mücadeleyi geliştirmek, tasfiyeci, bölücü eğilim, akım ve anlayışlara karşı aktif mücadele yürütmek.

Halkın ulusların gerçek devrimci-demokratik güçleriyle sıkı ilişkiler geliştirmek ve aktif dayanışma içine girmek.

Örgütlerimiz her şeyden önce barış, kardeşlik ilişkilerini zemin hazırlamak için kişi, grup ve örgütler arasındaki ilişkilerin bir yana bırakılmasını, var olan ilişkileri uzlaşmaz ilişkilere dönüştürme yerine görüşme ve tartışmalar ile giderilmesini, basın vb. kampanyalarla yapılan suçlama ve didişmelerin durdurulmasını, halkımızın kurtuluşu için devrimci silahlı mücadeleyi ve kitlesel direnişleri geliştirmeyi uygun görürler. Bu nedenle de tüm ulusal güçleri barışa çağırarak, bunu sağlamak için de görüş alışverişi, yoldaşlık ve yüksek sorumluluk ruhu ile tartışarak sorunları çözümlenme aralarındaki anlaşmazlıkları bir yana bırakma ve devrimci silahlı direniş mücadelesine katılma yönünde çaba sarf etmeye davet eder.

Halk kurtuluş savaşını kitlesel devrimci silahlı direniş mücadelesini ulusal demokratik hareketimizin ve halkımızın umutlarını gerçekleştirmede en uygun ve doğru yöntem olarak kabul eden örgütlerimiz, mücadelenin en üst biçimi olan bu savaşı azimli bir biçimde sürdürmeyi ve geliştirmeyi esas almaktadırlar. Bu hususta Kürdistan çapında güç birliği yaratmak için Kürdistanlı bütün güçleri de bu yaklaşımı benimsemeye ve kültürel mücadele biçimlerini de kitlesel mücadeleye paralel olarak geliştirmeye örgütlerimiz çaba sarf edeceklerdir.

PKK ile YNK, yabancı işgalci güçlere ve her türlü gericiğe karşı gerekli savaşımı geliştirmek için tüm ulusal güçlerin birleşme, ittifak ve ilişki geliştirmelerinin gerekliliğine kesin inanmaktalar. Doğru temellere ve kurallara dayanmayan ilişkilerin güçlendirilerek devam ettirilemeyeceğine inanan PKK ve YNK örgütleri, onun için geliştirilecek ilişkilerin karşılıklı olarak örgütsel, siyasal ve ideolojik bağımsızlığa, saygı ve birbirlerinin iç işlerine karışmamanın, Kürdistan'ın her parçasının kendine özgü koşulları dikkate alınarak ilişkilerde bu temelde bir yaklaşım hedef alınması gerektiğini kabul etmektedirler.

Sömürgeci düşmanlarımız Kürdistan'da gelişen ulusal direniş ve bağımsızlık mücadelemizi bastırmak, dünya kamuoyu ve halkımızın gözünde düşürmek için çok karalama ve suçlamalarda bulunmakta, şu ya da bu gücün ajanlığıyla veya terörizm iddialarıyla karalamalarına haklılık kazandırmaya çalışmaktadır. Bu

durumu da göz önüne getiren örgütlerimizi, sömürgeci düşmanların başvurduğu bu tür asılsız iddia ve kampanyaları kabul etmeyerek mahkum etmeyi ve ulusal kurtuluş mücadelesinde Kürdistan'daki her sınıf ve tabakaların desteğini kazanmayı gerekli görmekteyiz.

Kıyasıyla bir savaşımın yaşandığı bu dönemde düşmanın elinde koz olabilecek her türlü hareket ve davranışlardan kaçınmayı gerekli gören örgütlerimiz, tüm Kürdistanlı güçlerin ülkemizdeki vahşi uygulamalarına karşı tek tavır belirlemenin zorluğunu vurgulamaktalar.

Sonuç olarak faşist sömürgeci güçlerin en azgın biçimde halkımızı ve ulusal direniş mücadelemizi yok etmek, toplumumuza gerilikler içinde tutarak ulusal bağımsızlık ve özgürlükten yoksun bırakmak istedikleri, bu anlamda da her türlü yol ve yöntemi deneyerek kapsamlı karşı devrimci savaşı yürüttükleri bilinmektedir. Mevcut durumun bilincinde olan örgütlerin ulusal kurtuluş sürecinin bir gereği olarak Kürdistan'ın kurtuluşuna kendilerini bağlı sayan kişi, grup ve örgütlerin aralarındaki ilişkileri ideolojik mücadele ile gidermeye, halka karşı sorumluluk duymaya ve bu espi ile silahlı mücadele başta olmak üzere direniş temelinde her parça, hedeflenen cepheleri oluşturmaya ve genel bir ulusal cephenin kurulması için uygun zemini hazırlamaya çağırırmaktayız. Ayrıca halkımızın tüm devrimci-demokrat güçleri dayanışma içerisine girmesine, ortak düşmana, emperyalizme ve bölge gericiğine karşı kendi kaderlerini özgürce tayin etmesine ve istediği yaşam biçimini seçmesine sonuna kadar onay veren örgütlerimiz, sıraladığımız bütün hususlarda bir ittifak protokolü imzaladılar.

1 Mayıs 1988

PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan YNK Lideri Celal Talabani

Temmuz 1987 yılında 5 Kürt örgütü arasında başlayan ittifak görüşmeleri sonuçlandı. I-KP'sinin de katılımıyla Irak'ta Kürdistan Cephe kuruldu (Mayıs 1988). Cepheye yer alan örgütler: I-KDP, YNK, KSP (PASOK), I-KSP, I-KP. 18 Temmuz 1988'de İran BM'nin Körfezde ateşkes yapılmasını öngören 598 sayılı kararını kabul etti, iki gün sonra ateşkesin yürürlüğe girmesiyle BM Barış askerleri İran-Irak sınırına yerleştirildi.

KDP'nin en şüpheli durumlarından biri de 1988 yılında gerçekleşen Halepçe katliamı dönemindeki yaklaşımıydı. Enfal hareketinin bir parçası olan Halepçe katliamı öncesi yani 15 Mart günü bilinmeyen bir nedenle pêşmerge güçlerinin büyük bir bölümü Halepçe'den geri çekiliyordu. Halk bunun nedenini anlayamamıştı. Herhangi bir saldırı olacağına dair bir bilgilendirme de yapılmamıştı. Tarihler 16 Mart'ı gösterdiğinde ise, Irak ordusunun savaş uçakları Halepçe semalarında belirmeye başladı. Uçaklar 3 gün boyunca Kürt bölgesi olan Germiyan alanı içine giren birçok bölgeyi bombalamaya başladı. Kent merkezine atılan bombalar Hardal, sarin, tabun ve VX gibi kimyasal gazlar içeriyordu. Can havliyle kendini sokaklara atan binlerce insanı zehirlemişti. 16 Mart 1988'de 5 bin kadar sivil yaşamını yitirdi. Bu şüpheli durum pêşmergenin hanesine yeni bir ihanet vakası olarak yazıldı.

14-15 Ekim 1989 tarihinde Paris'te uluslararası ünlü isimlerin ve Kürt örgüt liderlerinin çağrıldığı bir konferans düzenlendi. Konferansı, Fransa Cumhurbaşkanı'nın eşi Danielle Mitterand'ın başkanlık ettiği Fransa özgürlükler Vakfı ile Paris Kürt Enstitüsü ortaklaşa organize etti. konferansa Birleşmiş Milletler de bir Kürt özel oturumu düzenlenmesi, Kürtleri uluslararası platform-

larda temsil edecek ortak bir çatı örgüt kurulması çağrısı yapıldı.

2 Ağustos 1990'da Irak eskiden beri üzerinde hak iddia ettiği Kuveyt'i işgal etti. BM Güvenlik Konseyi 6 Ağustos'ta aldığı kararla Irak'a ticari ve askeri ambargo kararı aldı. Bütün ülkeler ambargoya katıldı. Irak, 8 Ağustos'ta Kuveyt'i ilhak ettiğini açıkladı.

Irak 8 yıl süren savaşta İran'dan ele geçirdiği toprakları ve savaş esirlerini tek taraflı olarak bıraktı ve anlaşmazlık konusu olan Şattülrap Su Yolu sınırı meselesinde 1975 Cezayir Anlaşması'nı tanıdığını açıkladı (15 Ağustos).

17 Ocak 1991'de ABD liderliğinde Batılı ülkeler Irak'a karşı büyük Körfez Savaşı'nı hava hareketi ile başlattı. 38 gün süren Körfez Savaşı Irak'ın teslim olmasıyla sonuçlandı. Irak ayrıca savaş tazminatı ödemeyi de kabul etti. 2 Mart'ta Güney Kürdistan'da ayaklanma başladı.

Mart 1991'de PKK'nin de desteğiyle Güney Kürdistan'da mücadele etmek üzere Partiya Azadiya Kurdistan (PAK) kuruldu. PAK, Güney Kürdistan'da devrimci ve bağımsızlıkçı bir çizgi savunuyor.

8 Mart 1991'de YNK lideri Celal Talabani ile KDP'den Muhsin Dizayi gizlice Türkiye'ye gelip Dışişleri Bakanı Tugay Özçeri ve bazı üst düzey bürokratlara görüştü. Turgut Özal bu görüşmeyi kamuoyuna açıkladı.

Ayaklanmadan sonra yaklaşık 20 günde Güney Kürdistan'ın %95'i Kürtlerin denetimine geçti. Irak tekrar saldırıya geçti ve birçok şehri ele geçirdi. Güney Kürdistan'dan halk M. Barzanî ve C. Talabani'nin de teşvikiyle bir hafta bir buçuk milyon insan Türkiye ve İran'a sığındı. Türkiye ve Fransa'nın çağrısıyla BM insani yardım kararı aldı. Özal'ın tampon bölge ve mülteci kampları önerileri ABD, İngiltere ve Fransa tarafından da benimsendi. ABD önderliğinde Batılı ülkeler, Türkiye üzerinden Irak'a asker göndererek Kürtler için mülteci kampları kurmaya başladılar. ABD, Irak'a 36. paralelin kuzeyinde askeri faaliyet yasağı getirdi. YNK, I-KDP, KSP ve KDHP lider ve temsilcileri Saddam'la yaptıkları görüşmelerde ilke anlaşmasına vardıklarını açıkladılar. Anlaşmaya göre Saddam 11 Mart 1970 tarihli otonomi anlaşmasının şartlarını yerine getirmeyi kabul etti (24 Nisan 1991).

18 Mayıs 1991'de Mesut Barzanî Önderliğinde Bağdat'a giden bir heyetin yaptığı pazarlıklar sonucu Kürtlerin ortak olacağı bir koalisyon hükümetinin kurulması, çok partili bir sisteme geçilmesi, serbest seçimler yapılması, Baas Partisi'nin devletten ayrılması, basına özgürlük tanınması, yasama, yürütme ve yargı organlarının birbirinden ayrılması, Peşmergelerin Irak ordusuna katılması, ülkeden kaçanlara af çıkarılması konusunda anlaşma sağlandığı açıklandı. Ancak bu anlaşmalar halen de imzalanmış değildir.

Barzanî'ye Türkiye'den pasaport

KDP yetkilileri, 7 Temmuz 1991'de, HEP Amed İl Başkanı Vedat Aydın'ın öldürüldüğü gün Olağanüstü Hal Bölge Valisi Hayri Kozakçıoğlu'nu ziyaret etti. Aynı dönemde Ankara'da KDP bürosu açıldı ve Türkiye tarafından **Mesud Barzanî'ye diplomatik pasaport verildi**.

1991 yılında Türkiye saldırılarını yükseltiyordu. Ancak Kürtleri vuran Türkiye saldırıları değil, KDP'nin ihanetiydi. Bu yıl iki sınır ötesi operasyon düzenlendi. Ekim ayındaki ikinci operasyonda KDP ile YNK Türkiye askerlerine aktif destek verdi. İşte bu operasyonlar sonrası Güney Kürdistan'da Türkiye istihbarat kampları kuruldu.

Devam edecek

1997 yılında KDP tarafından katledilen Hewlêr şehitleri

HEWLÊR DİRENİŞİ KUZEY VE GÜNEY DEVRİMİNİN ÇİÇEKLENDİĞİ TARİHİ DİRENİŞİN ADIMIDIR

Rêber Apo'nun 15 Mayıs 1998 yılında Hewlêr katliamına ilişkin değerlendirmesi

Değerli yoldaşlar, tüm dostlar ve yurtsever halkımız!

Halkımızın ulusal kurtuluşunda, birlik ve dayanışmasında seçkin bir anlamı olan Hewlêr'de Türk ordusuyla birlikte hainlerin geliştirdikleri beklenmedik alçakça saldırı sonucu verdiğimiz şehitleri, yine Güney devriminde geçen bir yıllık süreç içindeki tüm devrim şehitlerimizi anarken, onların anısına bağlılığın gereği olarak, bir kez daha Güney devriminin en kararlı takipçileri olduğumuzu ve başarı için her şeyimizi ortaya koyacağımızı belirtiyor ve bu temelde hepimizi selamlıyorum!

Bizim için Hewlêr şehitlerinin anısı, Kuzey ve Güney halkımızın ulusal demokratik devriminin iç içeliğinde en temel tarihi bir direniş adımı olduğu kadar, özellikle Güney halkımızın devrimci değerlere sarılışında, ihanete ve işbirlikçiliğe olan büyük kini ve öfkesinin devrimci bilinç ve örgütle bütünleşmesinde en belirleyici katkılardan birine sahiptir.

Biz kendi tarihimizde şehitlerin anısına her zaman büyük değer biçtik. Güney'deki çatışmalarda Mehmet Karasungur arkadaşı şehit verdiğimizde, anısına bağlılığı şöyle değerlendirmeye çalışıyorduk: Bu şehadeti Güney halkımızın devrimci birliğinin gerekçesi yapacağız, onu Kuzey ile Güney halkımızın birlikteliğinin sembolü haline getireceğiz. Bu arkadaşımızın şehadetinin de bu aydaki yıl donümünü karşılarken, sözümüzün boşa gitmediğini, Güney devriminde birleşen güçlerimizin ve birleşen halkımızın tek yürek olmasından anlıyoruz.

Hiç şüphesiz bütün Güney şehitlerimizin, PKK şehitlerinin –ki, buna Gü-

ney halkından yüzlerce şehit de dahildir– kahraman delikanlı ve genç kızlarımızdan oluşması değerini daha da yüceltmektedir. Güney halkımız özellikle bu hainlerin ve düşmanın dayattığı ahılsızlığı, inançsızlığı ve korkaklığı yerle bir ederek, bu şehadetlerle kahramanlığı, özgürlüğü, özgürlüğün ne denli büyük bir kuvvet olduğunu açığa çıkarmış, bu şehadetler önemli bir ayırışmaya yol açmıştır. Bu nedenle diyoruz ki, Hewlêr şehitlerimiz daha şimdiden hem halkımızın yurtsever birliğinin, hem de onun devrimci dayanışmasının, direnişinin ve savaşımının en büyük gerekçesidir. Bugün sınırlı da olsa bunun gerçekleşmesi, bu şehitlerimizin katledilmesinden duyduğumuz acıyı biraz hafifletmekte ve bizi görevlerimize daha fazla sarılmaya zorlamaktadır. Güney halkımızın da on-

larca yıldır akıttığı kan vardır, on binlerce şehidi vardır. Bu şehitlerle Hewlêr şehitlerinin anısı birleşirse, bu büyük bir kuvveti ortaya çıkarır, hiçbir işbirlikçi hain güç bu şehitlere karşı dayanamaz, dış güçlerle işbirliği yapıp devrimsel gelişmeyi engelleyemez.

Bu temelde duyarlı tüm yurtsever örgütleri, aydınları ve aşiretleri kendi şehitlerine doğru sahip çıkmaya ve bunu Hewlêr şehitlerinin anısıyla bütünleştirmeye çağırıyorum. Bu şehitlerin anısı üzerinde ne kadar durursanız, ne kadar düşünür ve saygıyla anarsanız, o kadar onurlu, namuslu ve özgür bir yaşamın sahibi olursunuz. Size ekmek ve sudan daha fazla gerekli olan şey budur. Hatta ekmeğiniz ve aşınız bu şehitlerin anısına doğru sahip çıkmaktan geçer. Hangi halk şehitlerine birinci sırada doğru yakla-

şım göstermiş ve onların anısına gereken cevabı vermişse, o halk şerefli ve onurlu, dolayısıyla kazanmayı hak etmiş bir halktır. Bu temelde Güney halkımızı öncelikle şehitleriyle tekrar bütünleşmeye, kim ve hangi güç her parçadaki halkımızın birliğine ve dayanışmasına karşıysa ona karşı kararlı bir duruşun sahibi olmaya, yine devrimcilerin birliğine bağlı kalmaya, özel savaş rejiminin yıldırmasına boyun eğmeden, üzerine düşen görevi cecurca yerine getirmeye çağırıyorum.

Savaş birliklerimizi de, özellikle bu şehitlerimize yaraşır olmanın bir gereği olarak, bir daha böyle trajik şahadetler vermemek için doğru tarzı yakalamaya ve sürekli tedbirli olmaya, daha fazla da bu şahadetlerden dolayı duyduğumuz öfkeyi doğru savaş tarzına dönüştürerek yanıt vermeye çağırıyorum.

Kaldı ki, buna benzer birçok şehadet vardır. Hainlerin eliyle bu şahada katledilen Doğu Kürdistanlı ve Kuzeyli şehitler var, halkımızın her ailesinden, her kabilesinden şehitler var. Onların anısına Hewlêr şehitleri şahsında sahip çıkmamız halinde, ihanet bir daha gözü kara bir biçimde saldıramayacağı ve bunun artık son bulacağı gibi, birliklerimiz de güvenli bir zeminde hareket ederek bir daha yıkılmaz yürek ve savaşla kurulmuş bir birliğe ulaşacaktır. Dolayısıyla bu şehitlerimizin anısı yücedir. Şehadetlerin Hewlêr gibi bir merkezde olması anlamını daha da büyötmektedir. Hewlêr halkı, ezici bir biçimde bu şehitlerimizdedir. Belki şu anda işgal altındadır, belki yüreğindeki dile getiremiyor; ama inanıyorum ki, Hewlêr halkımız devrimci mücadelemize en yüksek ilgiyi göstermiş ve en güçlü katılımları da örnek düzeyde sağlamıştır. Bu boşa gitmeyecektir. Hewlêr halkımızın zafere doğru gidişte belirleyici rolü olacaktır.

Bu temelde Hewlêr halkımızı da şehitlerimizin anısına sahip çıkmayı bir şeref ve onur meselesi saymak kadar devrimin gerekçesi yapmaya ve gereklerini yerine getirmeye çağırıyorum. Bir kez daha gecemize katılan tüm yoldaşlarımızı ve dostlarımızı zafere dair olan kesin inancımla birlikte selamlıyorum. Önümüzdeki günlerde gelişecek olan büyük operasyona karşı en büyük devrimci yanıtı vereceğimize ve başarısını her zamankinden yüksek tutacağımıza dair sözümü de yineliyorum. Hepinizi selamlıyorum, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

KÜRDİSTAN GENÇLİĞİNİN GAZABI FAŞİZMİ ÇÖKERTECEKTİR

Kürt gençliği kendi gücünün farkına varırsa yapamayacağı hiçbir şey yoktur. Bu yüzden şunu söylemek istiyoruz; dönem her yönüyle faşist soykırımcı TC devletinin tasfiye ve soykırım uygulamalarına karşı direnişe geçme dönemidir, dönem Kürdistan özgürlük devriminin zafer yılının öncülüğünü yapma dönemidir, Kürdistan gençliğinin kendisini zafer gençliği haline getirme dönemidir. Bu temelde 1 Haziran Atılımı'nın yıldönümünü yaşadığımız bu dönem, tüm Kürdistan gençliğinin eylem seferberliğine geçme dönemidir. Ölçü budur, yapılması gereken budur. Seferberlik ruhuyla, büyük komutan Egîtlarin ruhuyla Kürdistan gençliği kendi gerçeğini görmeli ve faşist TC devletinin soykırımcı politikalarını yerle bir edecek bir direniş sergilemelidir.

Hem Kürdistan gençliği olarak hem de Kürdistan gençlik hareketi olarak içinden geçtiğimiz süreç itibarıyla kapitalist modernite sistemini, onun gençlik üzerinde yürüttüğü topyekûn saldırıları her zamankinden daha fazla tartışmaya, değerlendirmeye, sorgulamadan geçirmeye ve bu temelde doğru anlamaya ihtiyacımız vardır. Bu bizler açısından önemli olduğu kadar aynı zamanda bir dönem görevi olmaktadır.

Bununla beraber kapitalist modernitenin tarihi boyunca hem devrimci hareketler şahsında hem sosyalist gelenek içerisinde hem de antikapitalist mücadeleler zemininde önemli düzeyde bir tartışma düzeyi gelişmiştir. Çok önemli değerlendirmeler, çözümler ve bir bilinç düzeyi yaratılmıştır. Bunlar kesinlikle küçümsenmemeli ve önemli bir değer olarak görülmelidir.

Bununla beraber kapitalizmi değerlendirirken; bu sistemin doğasını, karakterini anlamaya çalışırken yürütülen tartışmalar kesinlikle şöyle bir sonuca götürmemelidir; kapitalizmin daha fazla anlaşılması hedeflenirken tersine kapitalizmin ve ona karşı mücadelenin soyutlaştığı, teorik kalıplara sığdırıldığı ve bununla beraber sonuç itibarıyla kapitalizme karşı nasıl mücadele yürütülür, mücadele yürütmenin temel gereklilikleri nelerdir konusunun anlaşılması bir hale geldiği bir durum yaşanmamalıdır. Bu yönüyle kapitalizmi tartışırken somut tartışılması ve yaşamdaki somut gerçeklikler üzerinden ele alınması en doğrusu olacaktır. Ancak böyle yaklaşıldığı takdirde kapitalizme karşı doğru mücadele yürütülebilir.

Kapitalist modernite demek Kürt düşmanlığı demektir

50 yıllık mücadelemiz Önder Apo öncülüğünde kapitalizme karşı mücadeleyle geçti. Kürdistan gençlik hareketi olarak en fazla gündemleştirdiğimiz konuların başında kapitalizme karşı mücadele gelmektedir. Hakeza halk ve hareket olarak kapitalist modernite saldırılarının en trajedik sonuçlarıyla karşı karşıya kaldık. Bunun en başta geleni Önderliğimize karşı geliştirilen uluslararası Komplö gerçeğidir. Uluslararası Komplö, kapitalist modernite sisteminin Kürtlere tarihi boyunca yaşattığı en ağır acıdır. Buradan hareketle hem Önderliğimizin kapitalizme karşı İmralı İşkence ve tecrit sistemi içerisinde ulaşmış olduğu çözümleme düzeyi, hem de Özgürlük Mücadelemizin tarihsel tecrübelerinden çıkarılan dersler kapitalizm gerçeğini bizlere en yakıcı şekilde göstermiştir.

Bunun için kapitalist modernite nedir diye sorulduğunda verilecek en temel cevap şudur; kapitalist modernite demek Kürt düşmanlığı demektir. Eğer bir Kürdistanlı genç kapitalist sistemi doğru anlamak istiyorsa bu sistemin Kürde yaklaşımına, Kürde uyguladığı politika ve siyasete bakmalıdır. Eğer doğru an-

lamak istiyorsa o zaman bu sistemin yüz yıldır Kürdistan'da yürüttüğü soykırım politikalarına bakmalıdır. Bunlar anlaşıldığı oranda kapitalist modernite sisteminin de kendisini maskeleyeceği, gizleyeceği, saklayacağı bir şey kalmayacaktır. Bunu neden söylüyoruz? Çünkü bilindiği gibi kapitalist modernite sisteminin özü toplum karşıtlığına dayanıyor. İktidarı kurduğu süreç ve hegemonyayı geliştirdiği süreçte de en fazla saldırdığı öge toplum ve toplumsal değerler olmuştur. Toplumsal değerleri paramparça edene kadar geri durmamış ve parçalanan değerler üzerinden bireyciliği şahlandırmakla kendi sisteminin zaferini ilan etmiştir. Bu anlamıyla kapitalist modernite kadın düşmanı, gençlik düşmanı ve toplum düşmanı bir rejimin adı olmaktadır. Bu temelde bakıldığında bu değerleri en fazla sahiplenen, bu değerler için en fazla çarpışan, mücadele eden ve son 50 yıllık Kürdistan Özgürlük Mücadelesi gerçeğinde en ağır bedelleri ödeyen de şüphesiz Kürt halkı olmuştur. Bu yüzden kapitalist modernite sistemi en fazla Kürde saldırmaktadır. Kürt düşmanlığının bu düzeyde vahşice ve alçakça bir biçimde sürdürülmesinin, özgür yaşayabilmek dışında farklı amacı olmayan bir halkın, Özgürlük Hareketinin topyekûn tasfiye konseptleriyle karşı karşıya bırakılmasının ve yine Önderliğinin dünya çapında bir komployla İmralı tabutluğuna konulmasının tek açıklayıcı ifadesi bu olacaktır.

Bu açıdan kapitalizme ilişkin üst düzeyde teorik bir bilgiye de gerek yoktur. Bir Kürdistanlı genç kapitalizmi anlamak istiyorsa Kürde dayatılanlara bakması yeterli olacaktır. Yürüttüğümüz mücadelenin perspektifinin esası da buna dayanmaktadır. Bu yönüyle geldiğimiz aşama itibarıyla mücadelemizin savaşı en yoğun yaşadığı bir sürecin içinde bulunuyoruz. Bu temelde de kapitalist modernitenin saldırılarının en fazla yoğunlaştığı bir süreç içerisinde yaşıyoruz.

Ne zaman ki mücadelede gelişme yakanıyorsa, ne zaman ki gençlik ve kadın hareketleri öncülüğünde Özgürlük Mücadelemiz şahsında direniş yükseltiyorsa hem faşist soykırımcı TC devleti hem de faşizmin uluslararası alanda destekçisi olan, sırtını sıvazlayan güç olarak kapitalist modernite sistemi saldırılarını artırmaktadır. Peki bu nasıl ve kime karşı yapılmaktadır? Tabi ki şüphesiz bu mücadelenin öncüsü olan gençliğe ve kadına dönük yapılmaktadır. Özellikle Kürdistan gençliği şahsında müthiş bir ideolojik saldırı geliştirilmektedir. Kürdistan gençliği hiçbir halkın gençliğinin maruz kalmadığı kadar kapitalist modernite sisteminin saldırılarına maruz bırakılmaktadır. Ve bu da şüphesiz birçok farklı yöntem uygulanmakla beraber özellikle bireyciliğin şahlandırılmasıyla, maddiyatçılığın tırmandırılmasıyla, cinselliğin kısıtlanmasıyla, tüketim maddelerine erişmenin temel araç olarak gençliğin önüne serilmesiyle ve yine popüler kültürün teşvik edilmesiyle sağlanmaktadır. Özcesi her türlü bireyci düşünce, felsefe ve yaşam tarzının bombardımanı Kürdistan gençliği kendi öz değerlerinden kopartılmaya, özgürlük mücadelesinden uzaklaştırılmaya çalışılmaktadır.

Kürdistan gençliği kapitalist sisteme karşı radikal tutumun sahibi olmalıdır

Bu yönüyle eğer bugün Kürdistan gençliğinin özgürlük mücadelesine katılımda; rolünü, misyonunu yine görev ve sorumluluklarını yerine getirmesinde yetersizlikler varsa öncelikle kapitalist modernite sistemine ve onun saldırılarına karşı kendi duruşuna bakmalı, yaşam tarzını sorgulayarak devrimci bir bakış açısıyla tutum geliştirmelidir. Bu saldırılara karşı doğru bir bilinç oluşmazsa, kapitalizm bir düşman olarak görülmezse bu sürece cevap olunamaz.

Kürdistan gençliği açısından en büyük düşman faşist TC devletiyle beraber kapitalist modernite sisteminin yaratmaya çalıştığı yaşam tarzı ve kültürüdür. Daha doğrusu yaşam tarzsızlığı ve kültürsüzlüğüdür. Kürdistan gençliği açısından en büyük tehlike o zaman yaşanacaktır. Kapitalist modernite düşmanına karşı eğer gençlik kendisini koruyamaz, örgütleyemez ve eğitemezse tabi ki o politikalara hizmet eder bir pozisyonon kurtulamayacaktır. Bugün yaşanan durumun bu çerçevede ele alınması en doğrusudur. Bu yüzden Kürdistan gençliği kapitalist modernitenin ideolojik saldırılarına karşı nasıl ki bugün Zap, Avaşın alanlarında Kürdistan Özgürlük Gerillası fedaice bütün varlığıyla destansı bir direniş ortaya koyuyorsa, bu direnişle tarih yazıyorsa o zaman Kürdistan gençliği de kapitalist moderniteye karşı böyle bir mücadele yürütmeyi esas almalıdır. Kapitalist modernitenin yaratmaya çalıştığı düşünmekten bile çekinen, düşünmeyi başkasına sevk etmiş, etrafında olup bitenleri sorgulamayan, temel yaşam gayesi kendisi olan, kendisi dışında herhangi bir şeyi önemsemeyen, gözü maddi yaşam dışında birşeyi görmeyen bununla beraber belki de kapitalizmin en büyük tahribatı olan yaşamın tanımının ortadan kaldırıldığı bir ortamda özgürce yaşayabileceği gaffetine kapılan durumu gençliğin sorgulaması gerekir. Gençliğin buna karşı her şeyden önce köklü bir reddinin olması gerekir. Nefretle, bütün kini ve öfkesiyle buna karşı mücadele içerisine girmesi gerekir.

Şüphesiz Kürdistan'da yaşanan savaş, mücadele herkes açısından bir ayna görevi görmektedir. Herkes bu savaşa katılacak diye bir şey yoktur. Ama herkesin yapabileceği şeyler vardır. Yaşadığımız bu kader tayin edici süreçte bir genç kendisini bu mücadeleye karşı vicdanen sorumlu görüyorsa o zaman buna karşı en başta

yapması gereken direnişe geçmesidir. Nereden başlamalı diye sorulduğunda önce kapitalist modernite sistemini doğru anlamadan başlamalı, bunu doğru bilince çıkarmadan devam etmeli ve buna karşı hamlesel düzeyde savaş kararı almalıdır. Böyle yaklaşırsa yürütülecek mücadelenin bir anlamı olur, böyle yaklaşırsa kapitalist modernite sisteminin Kürdistan'da gençlik üzerinde yürütmeye çalıştığı saldırılar sonuçsuz bırakılır. Bu sonuçsuz bırakıldığı oranda mücadelenin öncü gücü olarak gençlik tarihsel görev ve sorumluluklarını en layıkıyla yerine getirebilir. Bu yapılmazsa mevcut haliyle her yere sirayet etmiş olan, gençliğin kimliğini bile tanımlamaya çalışan sisteme karşı iradi bir duruş gösterilemez. Bugün kapitalist sistem gençliği hakimiyeti altına alma amacıyla bununla beraber kendi ideolojik hegemonyasını kurmada stratejik bir güç olarak gördüğü gençliği yönetebilme arzusuyla kuşak tanımlamalarına girme cüretini kendisinde görebilmektedir. Günümüz gençliği Z kuşağı gibi tanımlarla sanal yaşayan, sanal iletişim kuran, her şeyiyle sanallaşan bir gençlikmiş gibi propaganda edilmektedir. Böylelikle yaşamın somut gerçeğinden kopartılan, toplumsallıktan soyutlanmış, bireysel dünyasında sahte yaşama gömülen bir nesil yaratılması amaçlanmaktadır. Bu açıdan Z kuşağı tanım-lamasının kendisi sanaldır, sahtedir, gerçek dışı, toplum dışı bir tanımlama anlamına gelmektedir. Eğer günümüz gençliği buna karşı bir tavır almıyacaksa, yaşamın en büyük arayışçısı olan, dinamizmiyle devrimlere öncülük etmiş, devrimlerin fırtınalı gücü olan, merakıyla ilgiyle yenilik yaratmadaki yeteneğiyle tüm toplumların öncü gücü olan gençlik buna karşı tutum almıyacaksa tabi ki faşist sömürgeci TC'ye karşı da mücadele edemez, içinde bulunduğu bireysel yaşam girdabından da kurtulamaz. O açıdan buna karşı mücadele etmenin temel ölçüsü kapitalizme karşı mücadele olmaktadır. Kürdistan gençliği kapitalist sisteme karşı radikal, devrimci bir tutumun sahibi olarak öncülük rolünü oynamalı, bu biçimde hem Kürdistan devriminin hem Ortadoğu devriminin hem de ezilen insanlığın öncüsü olmalıdır.

Türk devletinin karakterinde Kürt düşmanlığı vardır

Bununla beraber Kürdistan gerçeğine bakıldığında faşist soykırımcı TC devleti, kapitalist modernitenin Ortadoğu'daki ileri karakolu biçiminde kendisini örgütlediren bir sistemdir. Nasıl ki tüm dünya genelinde kapitalist modernite sisteminin düşmanca politikaları sürdürülüyorsa Kürdistan üzerinde ayrıca özgün olarak faşist soykırımcı TC devletinin gerçeğiyle karşı karşıya kalmaktayız. Bu açıdan bakıldığında Önder Apo Kürdistan Özgürlük Mücadelesinin fitilini ilk ateşlediği andan itibaren kendisini bu konuda yoğunlaş-

tırmış, derinleştirmiş, Kürdistan'daki düşman gerçekliğinin anlaşılması konusunda yoğun bir çaba göstermiş ve bunun üzerinden bir mücadele bilinci yaratmaya çalışmıştır. Bunun üzerinden ilk tespiti "Kürdistan Sömürgeci" ile başlamıştır. Bununla beraber devam eden süreçte "Kürdistan'da kendisine ihanet ettirilmemiş tek bir insan yoktur" belirlemesi en çarpıcı örneklerden biridir.

Yürütülen özel savaş politikalarıyla en fazla Kürdistan gençliği hedef alınmaktadır. Yürütülen politikaların yüzde doksanı gençliğin var olan mücadele gerçekliğinden kopmasını amaçlayan politikalar olmaktadır. Bununla da yapılmak istenen gençliğin mücadeledeki öncü pozisyonunu ortadan kaldırmak, mücadeleye kattığı dinamizmi etkisiz hale getirmektir. Bu anlamıyla Kürdistan gençliğinin faşist soykırımcı düşmanı günlük olarak anlamaya ihtiyacı vardır. Hiçbir Kürdistanlı genç bu düşmanlığa karşı sessiz kalmaz, kendi bireysel yaşam arayışına giremez, kendisini kapitalist modernite sisteminin sahte yaşamına kapıramaz. Kürt gençliğinin yapması gereken fedaiye direnmektir.

Böylesi vahşi soykırımcı bir rejime karşı, TC devleti gibi tarihin gelmiş geçmiş en çirkef, kan emici devletine karşı Kürdistanlı bir genç mücadele etmek istiyorsa o zaman her şeyden önce kendisini eğitmeyi esas almalıdır. Peki neye göre eğitecek? Tabi ki Önder Apo'nun fikirlerine göre eğitecektir. Kişisizleştirilen, kişilikten boşalan, öz değerlerinden soyutlanan durumdan çıkış yapmanın tek koşulu budur. Önderliğimiz vicdan ve zihniyet devrimi derken köreltilen vicdanı ve felç edilen zihniyeti ayaklandırarak mücadele eden insanlar ortaya çıkarmıştır. Ve bugün PKK içerisindeki eğitimin amacı da budur.

Bu yönüyle Kürdistan üzerinde bu düşman politikaları ve yaklaşımı üzerinden geliştirilen yüzyıllık soykırım stratejisi her zaman uygulanagelmıştır.

Faşist TC devletinin karakterinde böylesine derin bir Kürt düşmanlığı vardır. Kendisini Kürt düşmanlığı üzerinden yapılandıran bir devlet konumundadır. Bunu temel strateji haline getiren, bu stratejiyle dönemsel politikalar belirleyen, her yeni görevi gelen iktidarla bu politikanın sonuç alması için çaba harcayan ve bunu yaşam gayesi haline getiren bir gerçeklikten

bahsetmekteyiz. Bunun anlaşılması ve doğru bilince çıkartılması günümüz mücadelesi açısından da Kürdistan gençliğinin mücadele düzeyini belirleyecek en temel hususlardan biri olmaktadır. Kürdistan gençliği düşmana düşman diyemezse, düşman gerçekliğini derinliğine anlayamazsa, kendisinde düşman bilincini oluşturamazsa tabi ki düşmanın soykırım stratejisi temelinde yürüttüğü imha konseptlerine karşı da sessiz kalır. Bunları kendisi için iyi bir politikaymış gibi ele alır. Bunlara karşı yanlıgılı bir yaklaşım içerisine girer. Bunların olmaması için Önder Apo 50 yıllık mücadelede en fazla bu konuda derinlik yaratmaya çalışmıştır. Eğitimlerin merkezine Kürdistan'da yaratılan insan gerçeğini koyarak, eşsiz sosyolojik çözümlemeler geliştirmiştir. Tabi ki yüz yıllık süreç göz önünde bulundurulduğunda PKK öncülüğünde yürütülen 50 yıllık mücadele bu anlamda ciddi mesafeler kat etmiştir. Kürdistan'daki düşman gerçekliği belli bir düzeyde anlaşılması ve bilince çıkartılmıştır.

Bununla beraber AKP-MHP faşist rejiminin kendisine özgü bir karakteri vardır. Kendisinden öncekiler gibi değildir. Yapmaya çalıştıkları önceki süreçlerden farklı olarak daha özgün yanlar teşkil etmektedir. Bununla beraber kendisini yapılandırmıştır ve bu faşist geleneği en üst aşamaya taşıyarak zirveleştirerek bu düşmanca politikalarla sonuç almaya çalışarak kendisini tarih yazan bir konuma ulaştırmak istemektedir. Faşist soykırımcı TC devletini anlamak, tanımak önemlidir fakat bununla beraber AKP-MHP faşizminin anlaşılması da önemlidir. Yine AKP-MHP faşizminin diğerlerinden ayrılan yanlarının ortaya konması da önemlidir. Peki nedir bu yanlar? AKP-MHP faşist diktatörlüğü neyi geliştirmeye çalışmıştır, doğru anlamak çok önemlidir. Bununla beraber şunu da belirtmek gerekir; insanlık tarihinin tümünde, tüm dünya tarihinde faşist sömürgeci TC devleti kadar vahşi, kan emici bir devlet yoktur. Kandan beslenen, kan üzerinden siyaset yapan, kendisini soykırım üzerinden var eden ve halkların değerlerini bunun üzerinden gasp ederek teslim alarak iktidarını güçlendiren bir gelecekte gelmektedir. Osmanlı İmparatorluğu'nun devamı olmaktadır.

O açıdan bakıldığında yüz yıllık Kürdistan tarihinde yapılmadık katliam,

gerçekleştirilmedik trajedi yoktur. Biz halk olarak 50 yıllık mücadele geleneğinden bunları çok iyi bilince çıkartmış durumdayız. Mevcut durumda düşmanın yapmayacağı hiçbir şey yoktur. Kendi varlığını Kürt halkının yokluğu üzerinden inşa eden bir stratejiden bahsetmekteyiz. Bunun için Kürtlerin yok olması, imha ve tasfiye edilmesi için ne gerekiyorsa yapmayı mubah gören bir anlayış vardır. Zamanında Machiavelli'den bahsedilir. Kendisi iktidar için her şey mubahtır anlayışıyla hareket etmiş. Aynı biçimde bugün de faşist Türk devleti açısından Türklük için, faşizm için her şey mubahtır anlayışı hakimdir. Bugün Erdoğan-Bahçeli bu geleneği devam ettirmektedir ve bu geleneği sonuçlandırarak kendisini tarihe mal etmeye çalışmaktadır. Son yedi yıllık savaş süreci bunu en güzel biçimde özetlemektedir. Düşman gerçekliğinin anlaşılmasında, düşman bilincinin açığa çıkartılmasında, bununla beraber faşist soykırımcı TC devletinin amaçlarının ortaya konmasında önemli bir süreç olmuştur.

AKP-MHP yönetimi en büyük özel savaş hükümetidir

AKP-MHP faşizminin diğer ayırt edici bir özelliği ise özel ve psikolojik savaşta zirveyi yaşaması olmaktadır. Yürütülen mücadelenin haksız olduğu gerçeğinden hareketle, meşru olmadığı bilinciyle soykırım politikaları ve tasfiye konseptlerini bir şekilde halka kabul ettirmeye çalışmakta ve halkın bunları olumlu görmesini sağlama arayışında olmaktadır. Bunu yaparken de en fazla özel ve psikolojik savaşa dayanmaktadır. AKP-MHP yönetimi bu yönüyle faşist TC geleneğinde iktidara gelmiş en büyük özel savaş hükümeti olmaktadır.

Yürütülen özel savaş politikalarıyla en fazla Kürdistan gençliği hedef alınmaktadır. Yürütülen politikaların yüzde doksanı gençliğin var olan mücadele gerçekliğinden kopmasını amaçlayan politikalar olmaktadır. Bununla da yapılmak istenen gençliğin mücadeledeki öncü pozisyonunu ortadan kaldırmak, mücadeleye kattığı dinamizmi etkisiz hale getirmektir. Bununla birlikte PKK'nin bir gençlik partisi olduğu gerçeğini bildiklerinden gençlik gücünü partiden kopardığı andan itibaren artık PKK gerçeğini de tasfiye etme konusunda ciddi bir avantaj yakalama man-

tığıyla bu politikaları devreye koymuştur. Bugün ise bu politikalar en üst düzeyde devreye konmuş durumdadır. Çünkü mücadele geliştikçe, direniş açığa çıktıkça ve bu yönüyle faşist rejim daraldıkça, çöküşün eşiğine geldiğini gördükçe bu saldırılarını da daha fazla uygulamaya çalışmaktadır.

Peki özel savaşın amacı nedir? Fiziki katliamlarla, bugün Zap ve Avaşin'de kimyasal silahlarla alamadığı sonucu, sindiremediği halk gerçekliğini; özel savaş hileleri ve oyunları ile gerçekleştirmeye çalışmaktadır. Aslında mücadele zemininde yapamadığı, tüm gücünü seferber ederek sonuç alamadığı durumları özel ve psikolojik savaş yöntemleriyle sonuçlandırmak istemektedir. Bu yöntemlerle mücadeleden yoksun kılan, mücadeleye karşı inançsızlaştırmaya hedefleyen bir politika sergilenmektedir. Bu yöntemlerle yedi yıldır her gün PKK'nin bitirildiği söylenmektedir. Her çıkan içişleri bakanı, Süleyman Soysuz gibi- bu halkın mücadelesini kendilerinin bitireceği iddiasıyla şov yapmaktadır. Bunun etkisi altında olan bir genç elbette ki mücadele yürütemeyecektir. Düşüncede bu yoğunlaşmayı, gücü yakalayamayan, iradi olarak kendisini güçlendirmeyen bir insan tabi ki buna karşı savaşamaz.

Bu anlamıyla Kürdistan gençliğinin faşist soykırımcı düşmanı günlük olarak anlamaya ihtiyacı vardır. Bu, yılda bir sefer anlayarak yapılacak bir iş değildir, bu, 24 saat yapılacak bir iş olmalıdır. Çünkü bu politikalar Kürdistan gençliğine günlük olarak bir bombardıman şeklinde dönmektedir. Önderliğimiz faşist TC devletinin karakterini çok güzel ifadelerle ortaya koymuştur. Bugünde bunlardan bağımsız bir durum yoktur. Önderliğimiz zamanında buna "Beyin sömürgeciliği" demiştir.

Sadece şunu söylemek gerekiyor; bugün Zap ve Avaşin'de günlük olarak onlarca defa kimyasal silah kullanılmaktadır. Bu durum dünyanın başka bir yerinde gerçekleşse dünya ayağa kalkardı. Bugün Ukrayna-Rusya savaşında kullanılan silahların yarattığı tahribat tüm dünya kamuoyunu ayağa kaldırmışken Kürdistan'da gerillaya karşı kullanılan kimyasalın herhangi bir kıymeti yoktur. Çünkü onlar açısından Kürt, imha edilmesi gereken bir topluluktur. Herhangi birinin Kürtçe şarkı söylemesi, müzik dinlemesi, Kürt

değerleriyle yaşaması yasaktır. Düşmanlık bu düzeydedir.

Bir Kürdistanlı genç bu düşmanlığa karşı sessiz kalmaz, kendi bireysel yaşam arayışına giremez, kendisini kapitalist modernite sisteminin sahte yaşamına kapıramaz. Kürt gençliğinin yapması gereken düşman politikalarını boşa çıkartmak için bir bütünen fedaiye direnmektir. Sadece düşman demekle düşmana karşı düşmanlık yapılmamaktadır. Yine barış demekle, düşmanın politikalarına barışla yanıt olacağını zannetmekle, barışçıl eylemler yapmakla, faşizm yokmuş gibi yaşamını sürdürerek mücadele edilemez. Bu nedenle düşman bilinci ne kadar keskinleşirse o zaman düşmana karşı gerçekten keskin bir savaş yürütülmüş olur.

Kürdistan'da bir soykırım rejimi hakimdir

Düşman gerçekliği ifade edilirken buna karşı gençliğin kendisini nasıl ele aldığı önemli bir konu olmaktadır. Önderliğimiz ilk olarak "Kürdistan Sömürgeci" tespitini yapmıştır. Kürdistan'ın sömürge gerçeği altında inletilmeye, ezilmeye çalışıldığını, halk gerçekliğinin buna göre mücadeleye çekilmesi gerektiğinin tespitini yapmıştır. Geline aşamada özellikle Önderliğimizin İmralı sürecindeki yoğunlaşmaları itibarıyla artık bu konuda da daha derin bir tespit ortaya çıkmış durumdadır. Kürdistan sadece bir sömürge değildir. Kürdistan halkı sadece sömürgeci rejim altında yaşamamaktadır. Bununla birlikte Kürdistan'da bir soykırım rejimi hakimdir. Ve faşist TC devleti soykırımcı bir güçtür. Kürdistan gençliğinin bu soykırım rejimi altında ne yapacağı, nasıl bir tutum sahibi olacağı belirleyicidir. Şunu anlamak gerekiyor; soykırım rejimi her şeyden önce insan iradesini, inancını, bilincini ortadan kaldırmayı hedeflemiştir. Böylesi bir düşman gerçekliği altında normal bir yaşam sürdürülemez. Herhangi bir insan varlığı normal bir hayat bulamaz. Çünkü soykırım rejimi duyguyu tahrip etmiş, düşüncüyü felç etmiş, iradeyi ortadan kaldırmış, mücadele bilincini tamamen törpülemiştir. Yani insanlık adına var olan bütün değerlere saldırmıştır. Önderliğimizin faşist TC devleti'nin karakterini anlatmak için geliştirdiği "ayı sömürgeciliği" tespiti

öz olarak bunu ifade eder. Sıkıp suyunu çıkartana kadar, kurutana kadar, her şeyiyle etkisiz hale getirmeyene kadar bırakmayan vahşi, barbar bir gerçekliği ifade etmektedir.

Bu yüzden bir Kürdistanlı genç eğer gerçekten mücadele etmek istiyorsa düşmanın kendi üzerinde yarattığı etkileri aşmadan bunu yapamayacağını bilmelidir. Dış düşmanla şüphesiz savaşıyor, ona karşı mücadele ediliyor. Ama PKK gerçeğinde de kendisini ispat eden ve bugün Kürdistan özgürlük mücadelesinde somut gerçeklik haline gelen kendi kendisine ihanet eden Kürt bireyinden fedai çizgide direnen, destansı mücadelelerle tarih yazan gerilla duruşuna nasıl geçilmiştir diye sorulursa işte bu Önderlik tarzı sayesinde gelişmiştir. Önderliğimiz bir hiç konumuna getirilen insanı eğiterek, üzerindeki düşman etkilerini ortadan kaldırarak, iç düşmanı aşmasını sağlayarak düşman karşısına dikmiştir. Yoksa mevcut durumda o düşmana karşı, düşmanı benimseyen, içselleştiren bir gerçeklik vardır. Bugün de bu durum geçerlidir. Düşman bu yüzden en çok beyinlerde kendisini meşrulaştırmaya çalışmaktadır. Düşmanı beyinde özümseyen bir insan, düşmanı yüreğinde bir sorun olarak görmez ve bu insan tabi ki o düşmanla huzur içinde yaşar.

O yüzden eğer böylesi vahşi soykırımcı bir rejime karşı, TC devleti gibi tarihin gelmiş geçmiş en çirkef, kan emici devlete karşı Kürdistanlı bir genç mücadele etmek istiyorsa o zaman her şeyden önce kendisini eğitmeyi esas almalıdır. Peki neye göre eğitecek? Tabi ki Önder Apo'nun fikir ve felsefesine göre eğitecektir. Kişiliğinden, kişilikten boşalan, öz değerlerinden soyutlanan durumdan çıkış yapmanın tek koşulu budur. Önderliğimiz vicdan ve zihniyet devrimi derken köreltilen vicdanı ve felç edilen zihniyeti ayaklandırarak mücadele eden insanlar ortaya çıkarmıştır. Ve bugün PKK içerisinde eğitimin amacı da budur. PKK içerisinde eğitim görüp düşman etkilerini aşan insanın ortaya koyduğu pratik ortadadır. Fedai çizgide düşmana korku salan, düşmanı felç eden, düşmanın tüm barbarlığına karşı direnişle ona kök söktüren bir gerçeklik açığa çıkmaktadır. O zaman buna inanmak gerekiyor. Kürdistanlı bir genç bu bilince ulaştığı anda önünde hiçbir güç durmaz. Bu konuda iradesini güçlendirip, bilincini keskinleştirdiği anda bununla beraber mücadele bilincini güçlendirdiği oranda karşısında ne faşist soykırımcı devleti bulunabilir ne de özel ve psikolojik savaş politikaları etkileyebilir.

Kürdistan gençliğinin yapması gereken Önderlik çizgisini takip etmektir

Kürdistan gençliğinin yapması gereken Önderlik çizgisini takip etmektir. Kürdistan gençliği geleceğini faşist TC devletinin okullarında, askerliğinde, bürokrasisinde, metropollerinde arayaacağına kendi halkının, kendi öz değerlerinin, kendini var eden kutsal değerlerin yanında saf tutarak mücadele etmeye ant içmelidir.

Tabi ki içine girdiğimiz ve kader tayin edici mücadele sürecinde, her zamankinden daha fazla üniversite gençliğinin durumu, konumu, mücadele gerçeği önemli olmaktadır. Üniversite gençliği ya da üniversite zemininde okuyan gençlik; mücadelemiz açısından da, genel devrim hareketleri tarihinde de, sosyalist mücadeleler şahsında da her zaman öncü bir rol oynamıştır. Öncülük yapma, görev ve sorumluluğuyla yaklaşmıştır. Hep böyle bilinmiştir. Üni-

versite gençliğinden hiç kimse pasif kalmasını, pasif durmasını, toplum içerisinde etkisiz bir pozisyonda yaşamasını, ya da işte kendisini tamamen bireysel yaşam arayışlarına yoğunlaştırarak mücadelesiz bir pozisyonda bırakmasını kabul etmez, edemez. Kimsenin böyle bir durumla karşılaştığı görülmemiştir. O açıdan tabi ki her zaman beklentiler yüksek olmuştur. Çünkü üniversite gençliğinde müthiş bir potansiyel vardır, bir aydınlanma düzeyi vardır, bir bilinç düzeyi vardır. Ve yaşadığı bu bilinç düzeyi oranında da halkına, mücadelesine, değerlerine karşı sorumlulukları vardır. Kimse Kürdistan'ın ve Kürt halkının soykırım rejimi altında ezilmek istendiği, tasfiye konseptleriyle öncü gücü olan özgürlük hareketinin tasfiye edilerek halkın soykırımdan geçirilmeye çalışıldığı, bunun için düşmanın tüm gücünü seferber

ettiği bir ortamda üniversitelerin sessiz kalmasını bekleyemez.

Faşist AKP-MHP rejimi, Erdoğan öncülüğünde üniversite direnişinin, üniversite öğrencilerinin direniş düzeyinin farkındalığıyla yaklaştığından dolayı bugün üniversitelere dönük özel bir politika uygulamaktadır. Üniversiteleri etkisiz kılmak için, mücadeleden kopartmak için, reflekslerini öldürmek için tamamen bastırarak bir silindir gibi üzerinden geçmek için denenmedik hiçbir yöntem bırakmamaktadır. Üniversiteleri bu şekilde denetim altında tutmak istemektedirler. Hakeza bunu yaparken de özellikle Kürt gençliğini, Kürdistan gençliğini kendi üniversitelerinde adeta değirmende öğütürcesine kendi ideolojilerinden, kendi süzgeçlerinden geçirerek faşizmin bir dişlisi haline getirmek istemektedirler. Tabi ki bu anlamda üniversite gençliği bu duruma kayıtsız kalmamalı, kalamaz, kendisini bunların dışında göremez, kendisi üzerinde yürütülen politikalara göz yumamaz. Bunlar bana yapıyor ama benim bunlarla alakam yoktur, bunlar beni çok bağlamaz diyemez. Bunu niye söylüyoruz çünkü eğer bugün Kürtlük adına bir değer yaratılmışsa, bir kazanım varsa, bugün eğer Kürt halkı özgürlüğün ne olduğunu anlayacak duruma gelmişse, özgür yaşam mucizesiyle tanışma fırsatını yakalamışsa bu mücadele sayesinde, devrim hareketi sayesinde, en fazla da Önder Apo sayesinde. Önder Apo da bu mücadelenin fitilini ilk ateşlediğinde bir üniversite öğrencisiydi. Bugün PKK gibi bir özgürlük destanını, bir mucize hareketini ortaya

çıkararak gençler de o dönemde üniversitelerde okuyorlardı. Her biri bu soykırım ideolojisinin hakim olduğu üniversitelerden çıktılar. Hakeza Türkiye gerçekliğine baktığımızda 68 Hareketi'nin öncü gücü, yürütücülerinin hepsi üniversite gençliği idi. Deniz Gezmişler, Mahir Çayanlar, İbrahim Kaypaklılar, Hüseyin İnanlar, Yusuf Aslanlar bunların her biri genç öğrencilerdi. Bunların her biri devrim idealleriyle yanıp tutuşan, devrimci olma iddiasıyla o dönemin rejimine meydan okuyan, bunu yaparken de çok kutsal amaçlara kendisini bağlayan, herhangi bireysel bir yaşam arayışına girmeyen, bunu kendisine haram kabul eden bir duruşla bunu ortaya koydular. Bu duruşun sahibi oldular. Önder Apo da bugün bakıldığında 50 yıllık kesintisiz mücadelede zerre kadar kendisi adına bir beklenti ve arayış içerisine girmeye-

disini gören, kimliğine, ulusal değerlerine sahip çıkan bir insan açısından bunların hiçbir tenezzül edilecek şeyler değildir. O zaman üniversite gençliği de kendisine layık olanı yapmalıdır. Üniversiteler faşist rejimin ideolojik karargâhları değil devrim mücadelesinin direniş merkezleri olmalıdır. Üniversitedeki tüm genç yoldaşlar kendisini direniş merkezi haline getirmelidir. Gençlik, Zap'a, Avaşin'e bakıp, orada mücadele yürüten özgürlük gerillasına, İmralı'ya dönüp Önder Apo'ya, Kürdistan şehirlerine dönüp orada direnen analara ve yine Kürdistan'ın tümüne dönüp orada direnen halka bakıp kendi gerçekliğini sorgulamadan geçirmesi gerekmektedir. O zaman ne yapması gerektiğini bilecektir. Kimse faşizmin baskısını, zorunu, tehdidini, yıldırma politikalarını, üzerindeki tahribatları gerekçe haline getirerek bu sürece katılamaz. Kendi bireysel yaşam

mirası vardır. Neyin nasıl yapılması gerektiğinin belki de burada değerlendirilmesine ihtiyaç yoktur. Düşman eğer kampüslerde örgütlenmesine izin vermiyorsa dışarda örgütlenecek, eğer dışarda örgütlenmesine izin vermiyorsa halkın içinde örgütlenecek, eğer şehirlerde örgütlenmesine izin vermiyorsa gelip dağların zirvelerinde örgütlenecektir. Kürdistan dağlarının direniş merkezinde kendisini örgütleyecektir. Yani hiçbir şekilde çaresiz, yontemsiz ve düşmana karşı zavallı değildir. Örgütlü bir gücün önünde hiçbir engel duramazsa, bugün Kürdistan gençliği de taşkın bir

Üniversite gençliği demek bilinçli, sorgulayan, arayış içerisinde olan gençlik demektir. Yaşamının anlamını tartışan, bunu gözden geçiren, anlamlı yaşamak isteyen bir gençlik demektir. Yani kuru kuruya, yaşamın anlamı yoktur bu dünyada. Kapitalizmin dayatmalarıyla yaşanacak bir yaşam yaşanmasa daha iyidir. Böylesi bir yaşam bizim açısından haramdır. Üniversiteler faşist rejimin ideolojik karargâhları değil devrim mücadelesinin direniş merkezleri olmalıdır. Üniversitedeki tüm genç yoldaşlar kendisini direniş merkezi haline getirmelidir.

Bugün Kürdistan halkına reva görülen soykırımdan başka bir şey değildir. Eğer PKK imha edilirse, tasfiye edilirse Kürtlerin soykırımı önünde hiçbir engel kalmayacaktır. Hiç kimse Kürt kelimesini ağzına bile alamayacak, hiç kimse Kürt olduğunu ifade bile edemeyecektir. O zaman ne yapılması gerekiyorsa şimdi yapılmalıdır. Nerede bir faşist, TC unsuru varsa, nerede bir AKP-MHP'li varsa, nerede halkımızı soykırımdan geçirmek isteyen bir anlayış varsa ona yönelinmelidir ve O hedef alınmalıdır.

sel gibi düşmanın üzerine yürümelidir. Sadece pasif bir tutum takınmamalı buna karşı eyleme geçmelidir. Marks'ın dediği gibi zincirlerimizden başka kaybedeceğimiz bir şeyimiz yoktur.

Bugün Kürdistan halkına reva görülen soykırımdan başka bir şey değildir. Eğer PKK imha edilirse, tasfiye edilirse Kürtlerin soykırımı önünde hiçbir engel kalmayacaktır. Hiç kimse Kürt kelimesini ağzına bile alamayacak, hiç kimse Kürt olduğunu ifade bile edemeyecektir. O zaman ne yapılması gerekiyorsa şimdi yapılmalıdır. Nerede bir faşist, TC unsuru varsa, nerede bir AKP-MHP'li varsa, nerede halkımızı soykırımdan geçirmek isteyen bir anlayış varsa ona yönelme-

Üniversiteler faşist rejimin ideolojik karargâhları değil, direniş merkezleri olmalıdır

Üniversite gençliği demek bilinçli, sorgulayan, arayış içerisinde olan gençlik demektir. Yaşamının anlamını tartışan, bunu gözden geçiren, anlamlı yaşamak isteyen bir gençlik demektir. Yani kuru kuruya bir yaşamın anlamı yoktur bu dünyada. Bu yaşam, işte bu kapitalist modernizmin sahtelikleriyle, kapitalizmin dayatmalarıyla yaşanacak bir yaşam yaşanmasa daha iyidir. Böylesi bir yaşam bizler açısından haramdır. Bu onur ve şeref yolunda birazcık ken-

arayışı içerisinde olan hiç kimse tarihte yer edinemez, anlamlı bir yaşamın sahibi olamaz, hakikatin kenarından bile geçemez. O zaman eğer bu yapılmak isteniyor ve bu yaşamda özgürlük uğruna bir zerre bile olsa pay sahibi olunmak isteniyorsa, o zaman herkesin bu gerçekliğe göre kendisine yer araması ve bu düşmana, bu faşizme karşı gerekli tutumu ortaya koyması gerekmektedir.

Gerekli tutum nedir? Her şeyden önce normal bir yaşam yaşanmamalıdır. Kürdistan faşizmin zulmü altında ezilmek istenmekte ve halk soykırımdan geçirilmek istenmektedir. Benim en büyük, en kutsal değerim gerillalar, bu düşmanın tekniğinin altında ezilmek isteniyor, ben böyle yaşarım dememeliyim. Normal yaşamına devam etmemelidir. Faşizmin her türlü gerici, soykırımcı ideolojisinin hakimiyeti altındaki okullarda sessiz kalmamalıdır. Hiçbir şey yokmuş gibi derslerine girmemelidir. Hiçbir şey yokmuş gibi örgütsüz bir biçimde birey olarak yaşamına devam etmemelidir. Buna karşı örgütlenmelidir. Nerede bir Kürt genci varsa birbirlerini bulmalı, örgütlenmelidirler. Nerede bir devrimci genç varsa bir araya gelip bu faşizme karşı nasıl mücadele ederiz üzerinden tartışma yürütmelidir. Üniversitelerde düşmanın baskı politikalarını nasıl kırarız, bunu nasıl etkisiz hale getiririz tartışmasını yürütmelidirler. Kendimizi nasıl örgütleyebiliriz, kendimizi nasıl bir güç haline getirebiliriz arayışına girmelidirler.

68 gençliğinden bu yana bir gençlik mirası vardır. Hakeza Önder Apo'dan bu yana 50 yıllık bir özgürlük mücadelesi

lidir, onu hedef almalıdır. Belki düşman Kürdistan'ı abluka altına almaya çalışarak, sınırlar, duvarlar örerek birbirinden parçalamaya çalışıyor olabilir fakat bugün Kürtler her yeredir. Kürtler onların merkezindedir, kalplerindedir, Kürtler onların beynindedir. İstanbul'undadır, İzmir'indedir, Bursa'sındadır. Her yere yayılmış bir Kürt gerçekliğinden bahsediyoruz. Kendisini bu düşünceyle, bu fikirle örgütleyen bir Kürt'ün düşmana

Kürdistan gençliğinin kendi görev ve sorumluluklarını yerine getirmesi gerekmektedir. Kürdistan Özgürlük Mücadelesi bir stratejiye dayalı olarak yürütülmektedir. Önder Apo bu stratejiyi belirleyerek adını koydu ve Devrimci Halk Savaşı olarak tanımladı. 10 yıldan fazladır bu strateji üzerinden mücadele yürütülmektedir. Bu stratejinin Kürdistan gençliğine biçtiği bir öncülük rolü vardır. Kürdistan gençliği bu stratejinin gereklerine göre bu mücadeleye katılmalıdır. Soykırım dayatmalarının boşa çıkartılması için, Kürdistan üzerindeki tehdidin ortadan kaldırılması için ve faşist AKP-MHP rejimine son darbenin vurulması için Kürdistan gençliğinin bu sürece öncülük düzeyinde katılması gerekmektedir.

Soykırım dayatmalarının boşa çıkartılması için, Kürdistan üzerindeki tehdidin ortadan kaldırılması için ve faşist AKP-MHP rejimine son darbenin vurulması için Kürdistan gençliğinin bu sürece öncülük düzeyinde katılması gerekmektedir. Biz Kürdistan gençlik hareketi olarak da bu sürece hamlesel düzeyde katılacağımızı ilan etmiştik. "Werin Cenga Azadiyê" şiarıyla tüm Kürdistan gençliğinin ne yapması gerektiğini, nasıl yapması gerektiğini, kendisini nasıl sürece dahil etmesi gerektiğini ortaya koymuştuk.

vurmayacağı hiçbir darbe yoktur.

Kürt gençleri Türk ordusunun içerisinde askerlik yapmamalıdır. Askerliği reddetmelidir, esas yaklaşım duruş bu olmalıdır. Eğer bu olmuyorsa da askerlik içinde bir amacı olmalıdır. Askere giden her Kürt genci gidip orada faşist TC devletine darbe vurmalıdır. Darbe vurmalı ve gelip gerilla safalarına katılmalıdır. Her yerde düşmanın korkulu rüyası olmalıdır.

Her yere yayılan bu mücadele, bu direniş öyle bir düzeye ulaşacak ki faşist TC devleti Zap, Avaşin'e saldırı cüretinde bulunamayacaktır. Gelip kendi merkezlerini korumanın derdine düş-

cektir. Üniversite gençliğinin böylesi bir rolü vardır. Bu öncülüğünü bu gücünü görürse neler yapabileceğinin biraz farkına varırsa, bu temelde örgütlenme arayışını güçlendirirse o zaman ne önünde faşizm durabilir ne de önünde herhangi bir zor durabilir. Yapmamız gereken düşüncede ve beyinde kendimizi özgürleştirebilmek, bu düşmanın etkisinden kurtarabilmek, bu özel-psikolojik savaş devletinin politikalarından etkilenmemek ve ilham alınacak örnekler üzerinden gerillaya ve Önder Apo'ya bakmaktır. Üniversite gençliğinin yapması gereken budur. Bu süreçte de 1 Haziran Atılım ruhuyla bulunduğu her alanda; Türkiye metropollerinde, Kürdistan şehirlerinde, dört parça Kürdistan'dan Avrupa'ya kadar öğrenci gençliği kendisini buna göre örgütlemeli, bu temelde eylem seferberliği sürecine girmelidir. Kendisini mevcut durumuyla kabul etmemeli, elinden gelen neyse değil, bu faşizmi yıkacak şekilde kendisini örgütleyerek düşmanın üzerine yürümelidir. Hedefi düşmanı yıkmak olmalıdır. Bu mücadeleyi zaferle götür-

sonraki yüzyıllık süreçte nasıl yaşayacağını belirleyecek bir savaş olma özelliğini taşımaktadır. Bu savaş bu düzeyde bir önemi ifade etmektedir. Buna karşı düşman da seferberlik halinde sonuç almak istemektedir. Şimdiye kadar geline aşamada Kürdistan Özgürlük Gerillası, Önderliğimizin fedai çizgisinde müthiş bir ruhla direnişi yükseltmekte, faşist sürülerine kök söktürmektedir.

Böylesi bir durumda Kürdistan gençliğinin de kendi görev ve sorumluluklarını yerine getirmesi gerekmektedir. Kürdistan özgürlük mücadelesi bir stratejiye dayalı olarak yürütülmektedir. Önder Apo bu stratejiyi belirleyerek adını koydu ve Devrimci Halk Savaşı olarak tanımladı. 10 yıldan fazladır bu strateji üzerinden mücadele yürütülmektedir. Bu stratejinin Kürdistan gençliğine biçtiği bir öncülük rolü vardır. Kürdistan gençliği bu stratejinin gereklerine göre bu mücadeleye katılmalıdır. Zap savaşında nasıl ki gerillaya düşen görev ve sorumluluklar gerilla tarafından yürütülüyorsa, pra-

mektir. Kürdistan gençliği açısından da dönemin temel perspektifi zaferi yakalayacak bir mücadelenin öncülüğünü yapmaktır. Zafer ise AKP-MHP faşizminin yıkılmasıyla gelecektir. Erdoğan diktatörlüğünün ortadan kaldırılması ve yerle bir edilmesiyle elde edilecektir. Bunun için 1 Haziran Atılım ruhuyla Kürdistan gençliğini ihanet ve işbirlikçiliğe karşı eylem seferberliğine çağırıyoruz.

Kürdistan gençliği ihanet ve işbirlikçiliğe karşı her yerde eylemde olmalıdır

Dönem sadece mücadeleye kısmi dahiliyet sağlayacak, birazcık örgütlenecek, düşmana karşı birazcık eylem yapacak bir dönem değildir. Düşman topyekûn saldırıyorsa buna karşı düşmana topyekûn direnişle cevap verilmesi gereken bir dönemden geçmekteyiz. Ne Bakur, ne Rojava, ne Başûr, ne Maxmur-Şengal ne de yurtdışında yaşayan Kürdistanlı gençlik enerjisinin

ama kesinlikle yapılır. Kimse böylesi bir tarihi süreçte, ölüm kalım savaşı içerisinde herhangi farklı bir düşünce içerisinde girmemeli ve bana ne olacak kaygısıyla yaşamamalıdır. Hiçbir Kürt, Kürdistan'a dayatılan bu soykırım rejiminden daha tehlikeli bir durumda karşı karşıya kalmaz.

Kürdistan'da 7'den 70'e bir soykırım politikası uygulanmaktadır. Birazcık onuru ve şerefi olan her genç kendisini düşünmeden analarımıza, kadınlara, 70'lik nene ve dedelerimize yapılanların intikamını nasıl alırım diye sormalıdır. Ve her bir Kürdistan genci kendisini intikam timi gibi örgütleyerek düşmanın üzerine yürümelidir. Bu konuda en fazla sorumlu olan gençlik Bakur gençliğidir. Kendisini bu süreçte pasif tutmamalı ve etkisiz hale getirmemelidir. Nerede olursa olsun, nerede çalışırsa çalışsın bu süreçte yapılması gereken fedai çizgide eylem halinde olmalıdır. Bu süreçte eylemsiz kalmak gençliği çürütür. Gençlik çürümek istemiyorsa, düşmanın gazabı olmak istiyorsa o zaman eyleme geç-

mek olmalıdır. Biz zafer sürecindeyiz o zaman üniversite gençliği de bu zafer sürecinin öncülüğünü yapmalıdır.

Kürdistan gençliği bu sürece öncülük düzeyinde katılması gerekmektedir

17 Nisan tarihinden itibaren faşist TC devleti Zap ve Avaşin alanlarına dönük yeni bir işgal ve soykırım saldırısı başlatmıştır. Bu savaş tarihimiz açısından gelmiş geçmiş en büyük savaşlardan birisidir. Aynı zamanda bu düşman açısından da böyledir. Kendileri bunu bizzat bir ölüm kalım savaşı olarak belirttiler. Bu savaş sadece faşist TC devletinin yürüttüğü bir savaş değildir. Bunun kadar uluslararası hegemonik güçlerin de içinde yer aldığı (ABD, İngiltere, Almanya), KDP gibi işbirlikçi ihanetçi bir gücün öncülük yaptığı bir saldırı konsepti olarak yürütülmektedir. Zap'a dönük yürütülen savaş NATO-TC-KDP ortaklığında yürütülen bir savaştır. Bu açıdan yürütülen savaşın kapsamı, düzeyi ele alındığında da aslında bizler açısından da stratejik bir savaştır ve mücadelemizin kaderini belirleyecek savaşlardan biridir. Kürdün bundan

tikte gerçekleştirilip destansı bir direniş olarak ortaya konuluyorsa, Kürdistan gençliğinin de bu ruh, azim, kararlılık ve fedailikle bu süreçte harekete geçmesi gerekmektedir.

Soykırım dayatmalarının boşa çıkartılması için, Kürdistan üzerindeki tehdidin ortadan kaldırılması için ve faşist AKP-MHP rejimine son darbenin vurulması için Kürdistan gençliğinin bu sürece öncülük düzeyinde katılması gerekmektedir. Biz Kürdistan gençlik hareketi olarak da bu sürece hamlesel düzeyde katılacağımızı ilan etmiştik. "Werin Cenga Azadiyê" şiarıyla tüm Kürdistan gençliğinin yönünü nereye vermesi gerektiğini, ne yapması gerektiğini, nasıl yapması gerektiğini, kendisini nasıl sürece dahil etmesi gerektiğini ortaya koymuştuk.

Bugün bu mücadele Zap savaşıyla beraber daha üst bir aşamaya ulaşmış bulunmaktadır. Yürütülen tartışmalar, gençlik hareketi olarak yürüttüğümüz yıllık tartışmalar, aldığımız sonuçlar, ortaya çıkan kararlar bize bu yılın zafer yılı olduğunu göstermektedir. Zap savaşının sergilediği destansı bir direniş vardır ama bu yıl her zamankinden farklı olarak önümüze koyduğumuz hedef sadece direniş değildir. Direnişi en üst düzeye çıkartarak zaferi elde et-

yüzde 10'unu bile harekete geçirmemiştir. Eğer Kürdistan gençliği enerjisini mücadeleye kilitlerse, bu konuda kendisini sorumlu görüp harekete geçerse düşmana vurduğu darbe yüz kat artacaktır.

Düşman nerede halkımıza ve değerlerimize saldırıyorsa Kürt gençliği orada en ön cepheye fırlamalı, düşmanın karşısına dikilmeli ve düşmandan hesap sormalıdır. Bunun için sadece mücadele etme dönemi değil, zafer için direnişe geçme dönemidir. Kürdistan gençliğinin her yerde eylem seferberliğine girmesi gerekmektedir. Artık en üst düzeyde en radikal eylemselliklerle bu sürece cevap vermek gerekir. Yürüyüş yapılacaksa serhildanı hedeflemelidir, halkı içine dahil etmeli ve Kürdistan gençliği öncülük yaparak serhildanların açığa çıkmasına yol açmalıdır. Bununla beraber eğer düşmana karşı bir duruş içine girilecekse düşman darbelenmelidir. Düşmanın faşist güçleri cezalandırılmalı ve imha edilmelidir. Kürdistan'a dayatılan talana ve işgale karşı Türkiye metropollerini, faşist TC devletine ait her şey ve her yer yakılıp yıkılmalıdır. Bu, yeri gelir bir molotof, yeri gelir bir ses bombası, yeri gelir bir havai fişekle yapılır, bıçakla ya da silahla yapılır

melidir. Düşman bir vuruyorsa o bin vurmalıdır. Düşman bir yerdeyse o bin yerde harekete geçmelidir. Kürt gençliği kendi gücünün farkına varırsa yapamayacağı hiçbir şey yoktur. Bu yüzden şunu söylemek istiyoruz; dönem her yönüyle faşist soykırımcı TC devletinin taşıyıcı konseptine karşı, soykırım uygulamalarına karşı direnişe geçme dönemidir, dönem Kürdistan özgürlük devriminin zafer yılının öncülüğünü yapma dönemidir, Kürdistan gençliğinin kendisini zafer gençliği haline getirme dönemidir. Bu temelde 1 Haziran Atılımı'nın yıldönümünü yaşadığımız bu dönem, tüm Kürdistan gençliğinin eylem seferberliğine geçme dönemidir. Ölçü budur, yapılması gereken budur. Seferberlik ruhuyla, büyük komutan Eğitlerin ruhuyla Kürdistan gençliği kendi gerçeğini görmeli ve faşist TC devletinin soykırımcı politikalarını yerle bir edecek bir direnişi geliştirerek bu süreci zafer yılı haline getirmeli ve zafer mücadelesinin öncü gücü olmalıdır.

50. YIL ÖNDERLİKSEL MÜCADELE NEWROZ'UNDAN DEMOKRATİK KÜLTÜR SANAT VE EDEBİYAT HAREKETİNİN ÇIKARMASI GEREKEN SONUÇLAR

Yekta Munzur

Önder Apo'nun, 1973'de ilk adımını attığı önderliksel mücadele çizgisi, bu yıl Newroz'da 50. yılına girdi. Kürt halkı, dostları 50. Yıl Newroz'unda Önderliğin fiziki özgürlüğünü talep etti. 2022 Newroz'unun 'Önderlik Newroz'u' olarak ilan edilmesi nedeniyle hem katılımı geçen yıllara göre güçlüydü hem de coşkusu daha fazlaydı.

Newroz, anlamı ve önemi hakkında çok şey söylenmesi gereken bir bayramdır. Yapılacak tanımlamalardan birinin de Newroz'un Kürt halkının direniş kültürünü kutladığı bayram olduğu kesindir. Bu açıdan mücadele, diriliş ve zafer bayramıdır. Kürt halkı da yıllardır bu anlamda kutlamaktadır.

Newroz, halkların kimlik ve kişilik kazanırken, yeni kalıcı kültür yaratırken hangi yol ve yöntemler kullanıldığının da güzel ve güzel olduğu kadar en anlamlı bayramı oluyor. Newroz konusunda söylenmesi gereken bir diğer husus ise bir kültürün nesilden nesile nasıl aktarıldığını gösteriyor olmasıdır.

Newroz, bir halk ve toplumun varlığını hangi saldırı ve soykırımlara karşı nasıl koruduğunu ve varlığını sürüklediğini de anlatıyor. Böylece bir kültürün güncel ile geçmişi arasındaki köprüyü hangi emek ve inançla kurduğunu da Newroz bayramına bakarak anlamak mümkün olabiliyor.

50 yıl öncesini hatırlayalım; Newroz az sayıdaki sanatçının eserlerinde işledikleri ve ancak 21 Mart günü hatırlanan bir gündü; O da çok dar gurupların ya gizli ya da manasının dışında kutladığı bir şenlikti; Kürt halk inançları içinde ritüel yanı sıra ancak hatırlanırdı. Ya da Önderliğin beş kişiye 'Kürdistan sömürgeci, bu ülke ve halk için mücadele etmek gerekir' dediği noktaydı. Kürdistan özgürlük mücadelesinin yüklediği anlamlı ilk Newroz, Rêber Apo'nun toplantı için çağırdığı beş kişinin mücadele kararı verdikleri gün ile başlamıştır. Ve bu ilk özgürlük Newroz'u kutlaması sayılabilir.

50. Yıl Newroz'unu ilk mücadele yıllarındaki kutlamalarla mukayese ettiğimizde, PKK'nin Kürt halkında yarattığı değişim ve dönüşümün ne kadar çarpıcı olduğu rahatlıkla görülecektir. Demek ki Kürtlerdeki demokratik toplum devriminin en iyi gözlemlendiği alanlardan biri de Newroz alanları oluyor. Önderliğin beş kişiyle ilk toplantısının üzerinden tam 50 yıl geçti. Direniş ve mücadele çizgisinde altı kişinin kutladığı Newroz'un ellincisini milyonlar kutladı. Altı kişiyle başlayıp milyonlaşmak bir devrimdir. Her devrim aynı zamanda toplumsal yaşamdaki değişim ve dönüşümdür, yenilenmedir. Önderlik belirlemesiyle "bahara duran çiçektir."

PKK Kürtleri kültürel kimliğiyle buluşturdu

Kürdistan Özgürlük Mücadelesi Kürt halkını, soy damarlarıyla buluşturmuştur. Sadece buluşturmamış bu damarlara kan da vermektedir. Milyonların katıldığı bir bayramı kutlamak, halkın her kesiminden insan-

ları bir amaç etrafında aynı duygu ve düşünce kadar, ortak siyasi talepler etrafında birleştirmek yeni bir kültürleşmedir. Bu yönüyle de Newroz kutlamaları, bir halkın bayram kutlamasının ötesinde bir anlama sahiptir. Kürtler söz konusu olduğunda her eylem ve talep yanında Newroz gibi tarihsel ve kültürel bir olgunun günceldeki anlamı çok daha derin ve farklı olabilmektedir.

PKK'nin Kürtleri tarihleriyle, kültürel kimlik değerleriyle buluşturduğunu 50. Önderlik Yılı Newroz'unda bir kez daha gördük. Bu yıl ki Newroz kutlamalarında dikkat çeken en önemli gelişme, dört parça Kürdistan ve yurt dışındaki kutlamaların neredeyse tümünün direniş, diriliş ve mücadele ruhuna göre kutlanması oldu. Kuşkusuz ki bu günlere kolay gelinmedi. Büyük bedeller verilerek bu günler yaratıldı.

Kürt halkının 21. yy'da bölgesinde demokrasi mücadelesinin öncülüğünü yapan bir halk olarak girmiş olması, on binlerce şehidin emekleriyle gerçekleşmiş bir sonuçtur. Rojava Devriminde yaşandığı gibi bu mücadeleye toplumun hemen her kesiminden, birçok halktan katılımlar oldu.

Kürdistan Özgürlük Mücadelesine katılmak, mücadele etmek kadar anlamı büyük, değeri kutsal başka bir mücadele az bulunur. Bunun nedeni Kürdistan coğrafyasının tarihsel toplumun başlamasına imkan veren özelliği, Kürtlerin Newroz gibi tüm insanlığa mal ettiği kültürel değerlerinin çokluğu ve Ortadoğu topraklarının ve toplumunun tarihsel gerçekliğidir. Bu ve daha başka insanı, tarihi değerlerden ötürüdür ki Önderlik PKK için, "bir şiir, güzel bir türkü, bitmemiş bir roman" tanımlaması getirerek, Kürdistan özgürlük mücadelesini bir sanat eserine, sanata kaynaklık eden bir zenginlik ve yaratıcı eyleme benzettii. Böyle tanımladı. 50. Yıl Newroz'unu PKK'nin herkesi dilana çeken güzel bir türkü olduğunu bir kez daha çok çarpıcı göstermiş oldu. Bu güzel türküdenir ki Newroz kutlamasına katılan yediden yetmişe herkes aynı duyguyla coşabildi, halaya durdu.

Önderlik tarzında, PKK mücadelesinde sanatsal yanın güçlü olduğunu sadece yol açtığı sonuçlara bakarak değerlendirmek eksiklik olur. Sonuçları kadar mücadeleye katılmış sanatçı arkadaşların çokluğu ile de sanatsal bir hareket olduğunu, sanata konu olacak güzellikte ve kutsallıkta kültür yarattığını göstermiştir.

Önderliğin 1973'de Çubuk Barajında mücadeleye başlama kararını pratikleştirdiği ilk toplantısından sonra gelişen ilk Apocu gurup döneminde, gruba katılan Dersimli Ali Doğan Yıldırım yoldaş, cesareti, atılganlığı ve askeri kişiliği kadar sanatçı özelliğiyle de öne çıkan bir yoldaştır. Daha o günlerde yazdığı şiirler ve çaldığı bağlama eşliğinde söylediği türküler onu, şahsında devrimci sanatı temsil eder bir konuma getirmiştir. 1976'da bir kaza sonucu şehit düştüğünde

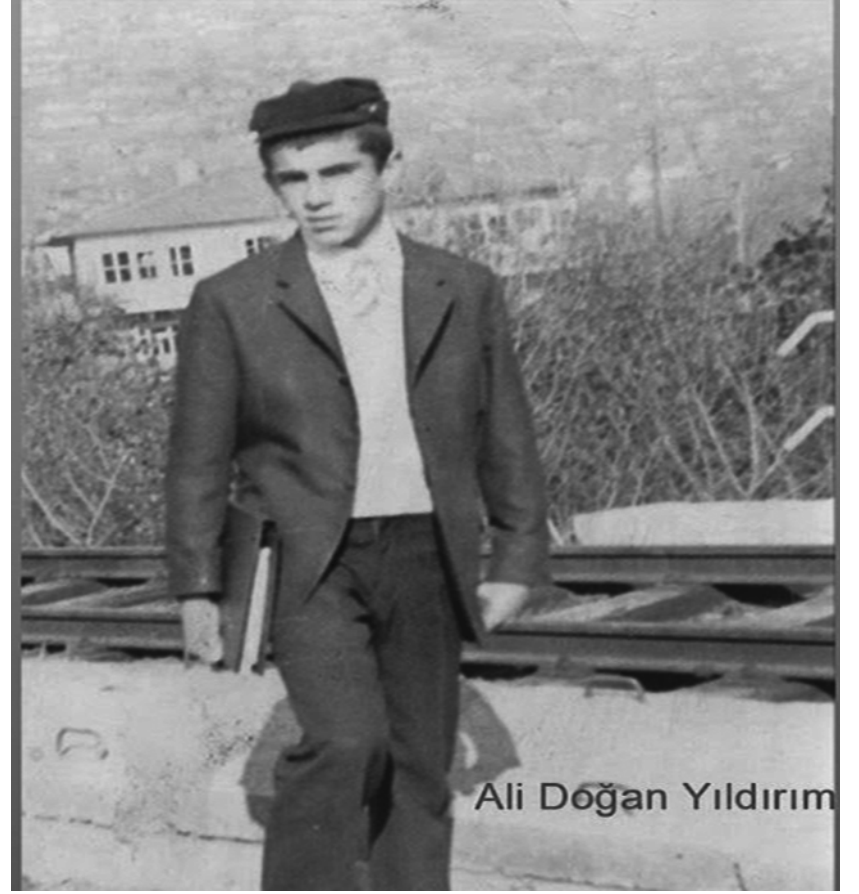
Önderliğe Ankara Tuzluca'yır'da Ali Şerik adlı yurtseverin evinde kaseti dinletildiğinde Önderlik onun için "bizim için büyük bir kayıp oldu" demiştir. Önderlik bu değerlendirmeyi Ali Doğan arkadaşın sanatçı kişiliğine dayanarak yapmıştır. Önderliğin severek dinlediği 'Lê lê Wayê' stranını Ali Doğan Yıldırım yoldaşın sesinden dinlediğinde yaptığı bu değerlendirmeye tanık olan yoldaşlar dile getirmektedir. Ali Doğan yoldaş, PKK'nin ilk şehididir. Dolayısıyla sanatçı kişiliğini göz önünde bulundurduğumuz da PKK'nin ilk şehidi bir sanatçıdır.

Kürt halkını kültürel kökleriyle buluşturan PKK mücadelesidir

Son 50 yılda Kürt kültür sanatı için temel kaynak Özgürlük mücadelesidir. Özgürlük Mücadelesinin Kürt insanının duygusunda yarattığı yenilenme, kazandırdığı bilinç, büyüttüğü moral ve coşku, doğrudan ve dolaylı olarak sanatçıları ve sanat eserlerini etkilemektedir. Kürt halkını kültürel kökleriyle bilimsel akıl ve ahlaki temelde buluşturan kesinlikle PKK mücadelesidir. Ve bu etkileme giderek daha da büyümekte ve daha kalıcı ve çarpıcı eserlere dönüşmektedir. Bu etkilemenin merkezinde gerilla ve zindan direnişi olduğu da tartışmasızdır. Direnen, şehit düşen yiğitlerin, cesaret timsallerinin ve bir halk tarafından sevmeyi hak eden insanlık abidelerinin yaşamına ve direnişlerine atfedilmiş çok sayıda sanat eseri vardır. Bununla birlikte mücadelenin toplumsal yaşamda yol açtığı sonuçları işleyen eserler de çoktur.

Halkının ve ülkesinin özgürlüğü uğruna can verenler için yapılmış eserlerde kahramanlık, kendini adanma, bağlılık, karşılık beklemeden mücadele etmek, şahadetlerin neden olduğu hüznün, acı, öfke, dirayet, özlem gibi duyguları işleyen temalar görülür. Özgürlük Mücadelesinin kazanımlarını anlatan eserlerde ise, sade bir ifade ile belirtirsek dilana davet eden coşku, sevinç, kazanmaya olan inanç hakim temadır. 50 yıllık mücadele sürecinde yapılmış eserlerde şehitleri en çok işleyen sanat dalı müzik olmaktadır. Sömürgeci soykırımcı devletlerin tüm saldırılarına rağmen müzik özellikle de dengbêjlik, Kürt kültür-sanatında düşmemiş bir kale gibi durmaya devam etmiştir. Bunun için, PKK mücadelesiyle ilk harekete geçen, canlanarak yeni eserler veren alan oldu diyebiliriz.

Kürt insanındaki duygusalı bîçimi Kürt müziğindeki ritme, coşkunluğa çok yakındır. Kürt'ün heyecanı, sevinci ve hüznü de müziğindeki havada vardır. Kürtlerin tarihlerinden kopmamış bağının özellikle müzikteki kültürde yaşandığını söylemek mümkündür. Bu durumu Önderlik "Kürt Sorunu Ve Demokratik Ulus Çözümü-Kültürel Soykırım Kısacasındaki Kürtleri Savunmak" adlı savunmasında şöyle tanımlamıştır; "Sanatsal ifade tarzı

Ali Doğan Yıldırım

Son elli yılda Kürt kültür sanatı için temel kaynak özgürlük mücadelesidir. Özgürlük mücadelesinin Kürt insanının duygusunda yarattığı yenilenme, kazandırdığı bilinç, büyüttüğü moral ve coşku, doğrudan ve dolaylı olarak sanatçıları ve sanat eserlerini etkilemektedir. Kürt halkını kültürel kökleriyle bilimsel akıl ve ahlaki temelde buluşturan kesinlikle PKK mücadelesidir. Bu etkilemenin merkezinde gerilla ve zindan direnişi olduğu da tartışmasızdır.

rini çoktan almış; Hozan Mizgîn arkadaşla birlikte Avrupa'da birçok çalışmaya yanında kültür sanat çalışmalarına öncülük etmiştir. Hunerkom'un kuruluşu yanında özgürlük mücadelesinin müzik gurubu olarak anılacak kadar gerilla mücadelesini anlatan, gerilla mücadelesinden ruh alan ve heyecan katan Koma Berxwedan'ın örgütlenmesine öncülük ederek, devrim saflarında sanatçı olarak yeni bir adım daha atarken; Mizgîn arkadaşla birlikte kültür sanat çalışmalarına öncülük yaptı. Mizgîn arkadaşın "Lo Lo Hevalno, Newroz", Sefkan arkadaşın seslendirdiği "Kızıl Güler Açınca" olarak bilinen PKK marşı yanında, "Kandil Dağı, Ha Gerilla" gibi marş ve stranları, kırk yıldır severek dinlediğimiz müzik eserleri olmayı başardı.

Bunun gibi daha onlarca eser dönemin ruhu gereği mevzilerde patlayan kleş seslerinin verdiği ilhamla sese saza dökülmüştür. Sadece müzik değil çoğu gerillada ve zindanlardaki yoldaşların kaleminden çıkmış, burada yazarak bitiremeyeceğimiz kadar çok sayıda şiir, öykü, anı ve “Küçük Peşmerge” gibi bir roman da yazıldı.

Kürt müziğinin Kom tarzında canlanması, PKK mücadelesiyle daha fazla gelişti

PKK mücadelesinin aynı zamanda demokratik kültür yaratan devrimci ve özgürlükçü sanat yapma mücadelesi olduğunu, sanatçı arkadaşların eserlerinden çok kolaylıkla görülebilir. İster sanatçı kişilikleriyle katılan yoldaşlar olsun, ister devrimin kişiliklerindeki potansiyeli açığa çıkardığında sanat yapmaya başlamış arkadaşlar olsun; Sanatsal faaliyetleri gerilla mücadelesine estetik kazandırmıştır. Anlatım zenginliği katmış, halklaşıp kalıcılığasına büyük katkıları sunmuştur. Mücadelenin çok sert ve çetin olan karakterini yumuşatabilmiş, sert ve çetin koşullarda süren mücadeleye sanatlarıyla coşku ve heyecan katmış, neşesini artırmış, moral değer yanını büyüttmüştür. Bundandır ki birçok arkadaş gerillacılıklarından çok sanatçı yönleriyle bilinir. Örneğin Mizgîn yoldaş parti tarihimize eyalet komutanlığı yapan ilk kadın gerilla komutanıdır. Ancak bu özelliği ve katılımından daha çok, Hozan Mizgîn olarak biliniyor ve seslendirdiği stranlarla tanınıyor. Benzer bir durum 16 Nisan 1985’de şehit düşen Hozan Sefkan arkadaş içinde söz konusudur. Bu bakış açısı, sanatın gücünden, insan emeğini, yaratıcılığını kalıcılaştıran, etkili ve daimi kılan kültür değerleri yaratmasından kaynağını almaktadır. Daha özgün olarak da devrim sürecine girmiş bir halkın hangi içerik, estetik ve nasıl bir sanatçı ve sanat eserine ihtiyaç duyduğunu göstermektedir. İkincisi, bir devrimin mutlaka sanata ve edebiyata dönüşmesi gerektiğini, sanatsal anlatım diliyle anlatılmasının zorunluluğu kadar, kalıcılığının, bilinç yaratarak kültürleşmesi mecburiyeti ilkesinden ötürü böyledir.

İlk şehidi sanatçı olan PKK hareketinin Kürt kültürüne ve sanatına

kattığı değerler, bu işlerle uğraşan kültür emekçilerine kazandırdığı bilinç, halkın kültür değerleri etrafında kazandığı yeni ruh ve yükselttiği beğeni ölçüleri 1990’lara geldiğinde adeta bir patlamaya yol açtı. Bilindiği gibi 1990 aynı zamanda Newroz’un ilk defa kitlesel ve serhıldan havasında kutlanmaya başladığı yıl olmuştu. Dirilen tarihsel kültür, coşku ve sevinç, elini uzatsa yakalayabileceği kadar yakınına gelmiş tüm özlemleri yanında, zafere olan inanç ve kararlılık dolu sanatsal ruh, Newroz alanlarında sloganlara, govendlere, kesk u sor û zer olup Kürdistan’ın her yanını sarmaya başlamıştı. Bu değişim ve dönüşüm, başta Rojava olmak üzere Bakur, Başûr ve Avrupa’da yaşayan Kürtler içinde onlarca müzik, tiyatro, sinema gurubu, ressam, heykeltıraş, şair ve yazarın Kürt sanat sahnesine çıkmasını sağlamıştı. Kürt müziğinin Kom tarzında canlanması bu gelişme içinde en çok dikkat çeken alan oldu. Rojava’da Kom kültürü ile yediden yetmişe neredeyse tüm köylere kadar yayılan bir kültür hareketi örgütlenmesi ortaya çıktı. Bakur’da ve Başûr’da Navenda Çanda Mezopotamya örgütlenmesi, Avrupa’da Huner-komla başlayan kültür hareketi örgüt-

lemesi, özgürlük mücadelesinin önemli mevzileri olmaya başladı. Böylece toplumda sanat yapma kültürü harekete geçirilip, sanatta devrim yapan yoldaşların bıraktıkları mektuplardaki felsefik ideolojik derinlik, tespit ve çağrılar aynı zamanda birer edebi metindir. Yine edebi bir dille günlük tutan Şehit Bêrîtan (Gül-naz Karataş) ve Mordem (Ayhan Kaya) gibi yoldaşların yazılarını da anmak gerekir. Bu örnekler, PKK mücadelesinin temsil ettiği, geliştirdiği ve gelişmesi için en sert savaş ortamında imkan ve olanaklar dahilinde teşvik ederek büyüttüğü, bugün çok daha güçlü eserlerle kendini hissettiren sanatsal ve edebi çalışmalardır. Bu eserler, Kürt halkının yeniden dirilip, zafere giderken kazandığı kültürel-sanatsal gelişmenin kaynağını aldığı, ondan beslendiği merkezin bizzat içinden çıkmıştır. Bu eserler derinlikli bir çözümlemeye tabi tutulursa, içeriklerinde Kürt sanatında özgün bir tarz ya da ekol yaratacak argümanlar, sanatsal öğeler barındırmaktadır.

Doksanlarda yaşanan demokratik devrim, sadece kadro olan ya da olacak olan sanatçı bireyleri etkilemedi. Sadece bu arkadaşların sanatlarında yansımadı. Halkın kazandığı yeni duygu ve düşünceler, yurtsever bilincin ve kültürün yönlendirdiği ilgiler, kabul ret ölçülerinde yol açtığı değişim, dost ve yurtsever sanatçıları da doğrudan etkisi altına aldı. Bu sanatçıların başında da Önderliğin “sesini dinlerken etkilendim” dediği Aram Tigran’ın geldiğini biliyoruz. Önderlik “Kürt Sorunu ve Demokratik Ulus Çözümü-Kültürel Soykırım Kısacasındaki Kürtleri Savunmak” adlı savunmasında Tigran için düşüncelerini şu cümlelerle ifade etmiştir; “Benim için O’nun sanatı, dile gelen gerçek Kürt ve Kürdistan’dı. Daha lise sıralarındayken O’na ait bir şarkıyı tesadüfen duyduğumda kendi kendime şunları söylediyimi hiç unutamam: “Bu sesin ifade ettiği gerçeklik mutlaka yaşatılmalıdır, hem de özgürce! Suriye’den ayrılmadan bir gün önce beraberdik. Bir daha görüşmeyebileceğimizi hiç

parçasıyla ihanete gerilla mermisinin daha etkili bir darbe indirdi. Kültür sanat çalışmalarından gerillaya katılıp komutanlaşan, mücadele içinde önemli görev ve sorumluluklar alarak hizmet eden, Erdal (Engin Sincer) ve Kasım Engin gibi yoldaşlar da vardır. İçlerindeki özgürlük ruhunu, duygusunu ve bilincini gerilla mücadelesi yanında, sanat diliyle aktaran Vasi (Hamza Yavuz) gibi şairler, Dr. Mahir gibi yazarlar da az değildir. Başta Zilan arkadaşın olmak üzere fedai eylem yapan yoldaşların bıraktıkları mektuplardaki felsefik ideolojik derinlik, tespit ve çağrılar aynı zamanda birer edebi metindir. Yine edebi bir dille günlük tutan Şehit Bêrîtan (Gül-naz Karataş) ve Mordem (Ayhan Kaya) gibi yoldaşların yazılarını da anmak gerekir. Bu örnekler, PKK mücadelesinin temsil ettiği, geliştirdiği ve gelişmesi için en sert savaş ortamında imkan ve olanaklar dahilinde teşvik ederek büyüttüğü, bugün çok daha güçlü eserlerle kendini hissettiren sanatsal ve edebi çalışmalardır. Bu eserler, Kürt halkının yeniden dirilip, zafere giderken kazandığı kültürel-sanatsal gelişmenin kaynağını aldığı, ondan beslendiği merkezin bizzat içinden çıkmıştır. Bu eserler derinlikli bir çözümlemeye tabi tutulursa, içeriklerinde Kürt sanatında özgün bir tarz ya da ekol yaratacak argümanlar, sanatsal öğeler barındırmaktadır.

Doksanlarda yaşanan demokratik devrim, sadece kadro olan ya da olacak olan sanatçı bireyleri etkilemedi. Sadece bu arkadaşların sanatlarında yansımadı. Halkın kazandığı yeni duygu ve düşünceler, yurtsever bilincin ve kültürün yönlendirdiği ilgiler, kabul ret ölçülerinde yol açtığı değişim, dost ve yurtsever sanatçıları da doğrudan etkisi altına aldı. Bu sanatçıların başında da Önderliğin “sesini dinlerken etkilendim” dediği Aram Tigran’ın geldiğini biliyoruz. Önderlik “Kürt Sorunu ve Demokratik Ulus Çözümü-Kültürel Soykırım Kısacasındaki Kürtleri Savunmak” adlı savunmasında Tigran için düşüncelerini şu cümlelerle ifade etmiştir; “Benim için O’nun sanatı, dile gelen gerçek Kürt ve Kürdistan’dı. Daha lise sıralarındayken O’na ait bir şarkıyı tesadüfen duyduğumda kendi kendime şunları söylediyimi hiç unutamam: “Bu sesin ifade ettiği gerçeklik mutlaka yaşatılmalıdır, hem de özgürce! Suriye’den ayrılmadan bir gün önce beraberdik. Bir daha görüşmeyebileceğimizi hiç

aklımdan geçirmemişim. Böylesi bir ayrılığı hiç istemezdim. Diyarbakir konserlerini gerçekleştirmesi O’nun için de mutluluktu. O bizi, biz O’nu takip ediyorduk. Ölüm sessizliğinin geçerli kılınmaya çalışıldığı dönemin bu davudi sesi, özgür gerçeğimizin ses sultanı olarak bizimle birlikte hep yaşayacaktır.”

Gerilla öncülüğünde yürütülen Kürdistan özgürlük mücadelesinin yarattığı gelişmeye en değerli ve anlamlı cevabı veren, katkısı büyük olan sanatçıların başında Aram Tigran gelir. Gerilla mücadelesinin, O’nun davudi sesine daha bir heyecan, kararlılık ve halk yurtseverliği kattığı görülür. 1996’da Önderlik Sahası’ndan dönerken yaşadığı heyecan, taşıdığı sorumluluk duygusu yüzünden okunan bir sanatçıdır.

Hozan Cömert dengbêj-derviş tarzıyla inanç duygularını büyüttü, şehitler şahsında kazanılan değerleri unutmamayı istedi. Hozan Dilgeş özgün sesiyle, Êzîdî yurtseverliğinin verdiği bilinç ve duygularla adeta gerilla ile birlikte yürüyen bir sanatçı oldu. Hozan Şiyar Farqînî, yanık sesiyle intikam duygularını besledi. Hozan Serdar Kırmancı lehçesinde Dersim’deki uyanışın ve yurtseverliğin sesi olmaya çalıştı. Merziye Rezaî gerilla mücadelesinden heyecan duyan bir diğer sanatçı oldu. Başûr’da özellikle Hozan Serhat arkadaşın etkisiyle birçok Kürt şair ve ses sanatçısı, üzerlerine örtülmüş Halepçe katliam yasının siyah örtüsünü kaldırıp attı. Bakurlu yaşlı Kürt degbêjleri gençleşti. Aşk ve kahramanlık stranlarını yeniden yorumlayarak halkla buluşturmaya başladı. Diriliş devriminin coşkusu nu yaşayan ve bunu sanatına yansıtan daha birçok dost ve yurtsever sanatçıyı anmak mümkündür.

50. Yıl Önderlik Newroz’u yeni bir kültür sanat düzeyine olan ihtiyacı göstermiştir

PKK mücadelesinde 2000’li yıllar ile başlayan Demokratik Ulus Paradigması ve Devrimci Halk Savaşı Strateji döneminde, önemli bir gelişme yaratılan alanların başında tüm eksikliklerine rağmen kültür sanat çalışmaları gelir. Önce gerilla alanlarında Şehit Sefkan ve Şehit Sipan Kültür Sanat okulları (ki daha sonra bu çalışmalar Şehit Sefkan Kültür Sanat Okulu bünyesinde birleştirildi.) bugün müzik, sinema, tiyatro, resim

gibi alanlarda daha nitelikli eserler vermeye başlamıştır. Bu okul Koma Awazê Çiya ve Koma Amara kadın gurubu ile müzikte, Şanoya Çiya ile Tiyatroda, Sinemaya Çiya ile sinemada güçlü ürünler verebilecek kadar tecrübe ve birikime kavuşmuştur. Şilan Baqi Edebiyat okulu son örneklerini "Özgürlüğe Doğuş" roman serisinde gördüğümüz önemli yazım çalışmaları vermeye başlamıştır. Bu çalışmalar yürütülürken, İrfan Güler, M. Sait Üçlü, Zerdeşt Munzur, Yekta Herekol, Hêvî Şanoger, Dağıstan Koçer, Halil Dağ, Delila Mayaser, Welat Cîzre, Rezan (Ulaş Seyhan) gibi yoldaşlar şehit düştü. Yani kavganın içinde sürdürülen bir kültür sanat ve edebiyat çalışması doğdu.

Gerilla ve halk mücadelesi alan açtıkça sanat gelişmiş, mücadele büyüdükçe sanat daha da büyük bir kavganın içinde yer almıştır. Bu çalışmalara cezaevindeki yoldaşların öykü, roman ve şiir çalışmalarını eklemesek eksik kalır. Bugün gerilla sahasında hemen her ay edebi değeri olan birkaç kitap basılmaktadır. Gerillanın öncülük ettiği tiyatro ve sinema Kürt sanatçıların katılımıyla her gün daha da gelişmektedir. Son yıllarda tiyatro temsil ettiği sanatsal özelliğini daha bir etkili kullanmaya başlamış, halkı eğitici görevini geçmiş, yıllara göre daha güçlü olmaya başlamıştır.

1980-1990 sürecinde başta müzik olmak üzere gerilla savaşı yanında bireysel yeteneklerini sanatla mücadeleye katan kadro ve yurtseverler, Kürt kültürünün sanat alanındaki değerlerini güncelleyen ve özgür Kürt ruhunun beslediği duygu ve düşüncelerle yeni eserler veren kültür sanat çalışmaları söz konusudur. Bu dönem sanatı, gerilla mücadelesi ve zindan direnişinin yanında onunla birlikte 'mevzide savaşan' diriliş sanatı olma özelliği önde bir kültür çalışmasıdır. İki binli yıllarla birlikte elde edilmiş tecrübeler kültür sanat hareketinin kendine has mücadele mevzisi açmasını gerektirecek bir düzeye gelmiştir. Kürdistan Özgürlük Mücadelesinin, Demokratik Ekolojik Ve Kadın Özgürlükçü Toplum Paradigması, toplumsal tüm alanların temsil ettikleri ve taşıdıkları misyonlarını pratikleştirmesini gerektirmektedir. 50. Yıl Önderlik Newroz'undaki coşku, talepler, Kürt halkını manevi alanda besleyecek, beğeni ölçülerini yüksel-

tecek bir kültür sanat düzeyine olan ihtiyacı çok net göstermektedir.

Kültür, Sanat ve Edebiyat Hareketi topluma dokunan dili daha güçlü kullanmalıdır

Demokratik Kültür Sanat Hareketi'nin rolünü oynaması için 2000'li yılların başından itibaren tartışılmaya başlanan hususların olduğu biliniyor. Yine alınan kararlar, yapılan planlamalar söz konusudur. Ancak uyanışı, sahneye devrimci ruhla çıkışı 50 yılı geride bırakmış müzikte ciddi eksikliklerin olduğu aşikar. Tiyatroda bir canlanma olsa da özgünlüğünü yaratmaktan uzak görünüyor. Kürt toplumunun yaşamını gözlemleme, Kürt kişiliğini çözümleme, değişen toplumsal gerçekliği geçmişle karşı karşıya getirerek demokratik yurtsever Kürt kişiliğini 'sahnede konuşturma' neredeyse yok gibidir. Oysaki sadece kadında yaşanan değişim ve dönüşümü incelemek, bu değişim ve dönüşümün başta erkekte olmak üzere toplumun

sosyo-psikolojisindeki yansımalarını incelemek bile müthiş eserlere dönüşecek kadar derindir; etkileyicidir.

Eski Kürt tipini yenisiyle karşı karşıya getirerek konuşturma, değişen beğeni ölçülerini kristalize ederek vermek bir türlü başarılamıyor. Bunun başlıca nedeni kültür sanat işini yapanların kişiliklerindeki değişimi devrimci tarzda ele alamaması, kapitalist modernitenin popüler kültür etkisinden kurtulamamasıdır. Kürt sanatı derin kişilik çözümlemeleriyle gelişmek durumundadır. Bu yöntemle yazılacaklar, seslendirilecekler, sahnelere taşınacaklar için kaynak Önder Apo'nun çözümlemeleridir. Çözümlemelerden şimdiye kadar tiyatro ve sinema için senaryo, resim ve heykel için kompozisyon çıkaramamak üzerinde düşünülmesi gereken bir konudur. Sinemadaki denemeler olumludur. Ancak hem dil hem konuların verilmesinde etkili olacak uyum, birbirini tamamlayan ve aynı zamanda birbirini güçlendirecek sahneler çekmede sorunlar vardır. Tek bir karakteri öne çıkarmama adı altında bazen ana konu-tema kaybedilebiliyor. Edebiyata ise dil sorunu tüm yakıcılığı ile sürmektedir.

Demokratik Kültür Sanat Ve Edebiyat Hareketi, Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin değişen mücadele paradigmasından ötürü en öndeki mevzide savaşan olduğunu henüz yeterince bilince, dolaşısıyla da ürüne dökerek gösterememiştir. Belli bir çaba, atılan kimi olumlu adımlara rağmen böyle bir değerlendirme de bulunmak mümkündür. Demokratik Kültür Sanat ve Edebiyat Hareketi, demokratik ulus inşasının ruhunu temsil eder. Bu inşanın canlılığı Demokratik Kültür, Sanat ve Edebiyat Hareketi çalışmalarıyla görünür olacaktır. 1980-1990'lı yılların heyecan, irade ve ısrarı, tanışılan değerler gibi olgular sağlam bir temel oluşturmuştur. Demokratik Kültür Sanat Ve Edebiyat Hareketi, 2000'li yıllarda derinlik,

Müzikte ciddi eksikliklerin olduğu aşikar. Tiyatroda bir canlanma olsa da özgünlüğünü yaratmaktan uzak görünüyor. Kürt toplumunun yaşamını gözlemleme, Kürt kişiliğini çözümleme, değişen toplumsal gerçekliği geçmişle karşı karşıya getirerek demokratik yurtsever Kürt kişiliğini 'sahnede konuşturma' neredeyse yok gibidir. Oysaki sadece kadında yaşanan değişim ve dönüşümü incelemek, bu değişim ve dönüşümün başta erkekte olmak üzere toplumun sosyo-psikolojisindeki yansımalarını incelemek bile müthiş eserlere dönüşecek kadar derindir; etkileyicidir.

Eski Kürt tipini yenisiyle karşı karşıya getirerek konuşturma, değişen beğeni ölçülerini kristalize ederek vermek bir türlü başarılamıyor.

Bunun başlıca nedeni kültür sanat işini yapanların kişiliklerindeki değişimi devrimci tarzda ele alamaması, kapitalist modernitenin popüler kültür etkisinden kurtulamamasıdır.

bakış açısı zenginliği, topluma ve bireye dokunan dili ile daha güçlü yerini almak zorundadır. 50 yıllık mücadele mayadır; İlham alınacak kaynağa götüren yoldur; Eserin üzerine işleneceği tuval, sahnede beğeniye sunulan eserdir. Fakat halk önceki halk değildir. Yeni ve mücadelenin ihtiyaçlarına cevap olunmasını beklemektedir; Duygu ve düşüncesinde derinlik artmıştır. Bu da sanat eserlerinde dönemin ihtiyacını karşılayacak nitelikte olmasını dayatmaktadır.

50. Yıl Newroz alanları bunu bir kez daha çok çarpıcı göstermiş oldu. O zaman Demokratik Kültür Sanat ve Edebiyat Hareketi çalışanları, emekçileri bu gerçekleri daha derin göreyerek eser vermek durumundadır. Halkın siyasi ve toplumsal talepleri çok netken, özgürlük sevdası büyümüşken eskisi gibi olmak, milyonların yaşadığı ortak duygular varken bireyci olmak ya da bireyciliği teşvik eden olmak, Demokratik Kültür Sanat Ve Edebiyat Hareketi'nin karakteri ve çizgiyle çelişmek demektir; Sanatın hakikat arayışını tümüyle yitirmesi, toplumdan koparak karşıt duruma düşmesi demek olacaktır.

Mücadelemiz, 2000'li yıllarda KCK sistemini inşa etmekle görevlidir. Bu görev Önderlik paradigmasına dayanan zihniyetin ürünü toplumsal ve siyasal sistemi inşa görevidir. Önderlik "Kürt Sorunu Ve Demokratik Ulus Çözümü-Kültürel Soykırım Kıskaçındaki Kürtleri Savunmak" savunmasında bu hususu, "KCK somutunda temel zihniyet görevi, Kürtleri kendi varoluşlarına ilişkin ortaklaşa paylaşılan iyi, doğru ve güzel düşünce ve duygu dünyasında bir ulus olarak tasarlamaktır. Diğer bir deyişle bilimsel, felsefi ve sanatsal devrimle Kürtlerin uluslaşmasını, bu uluslaşmanın temel zihniyet ve duygu dünyasını yaratmaktır; Kürt gerçeğinin bilimsel, felsefi (ideolojik) ve sanatsal hakikatının açıklanmasını özgürce paylaşmaktır. Bunun yolu öz düşünmek ve öz eğitilme, iyiyi paylaşmak ve güzel yaşamaktır." Günümüzde Kürt sanatçısı ve sanatı için gerekli olan, bu ilkenin gereklerini yerine getirmek; Bu ilkeye katılmaya çağırın sese kulak vermektir.

Gerillanın Zap'ta sergilediği direniş, Türk ordusunun planlarını bozdu

Ulusal birliğin olması için, ulusal birlikten daha öncelikli olması gereken işbirlikçi ve ihanete karşı tutumun gelişmesi gerekmektedir. Ancak iç ihanete karşı tutum bizi birliğe götürecektir. Kürt kadınları ve anaları ulusal birlik konusunda duyarlı olup, her gün alanlarda iç ihanete, işbirlikçiliğe karşı öfke ve tepkisini göstermeleri de ulusal birliğe duydukları özlemi göstermektedir. Kürtlerin ulusal birliği, iç ihanete açık ve çok net tavır koyarak, içimizdeki ihaneti bertaraf ederek gerçekleştirmek mümkündür.

Piroz Nûda

Türkiye'de siyasi istikrarsızlık ve kaos derinleşerek devam ediyor. AKP-MHP Faşist iktidarının sonunun yaklaşmasıyla baskı ve saldırılarının dorukta yaşanması da anlaşılabilir. Türkiye'de sadece Kürt, demokrat, sol kesimler değil; bu iktidara muhalefet eden tüm kesimler üzerine faşist saldırılar söz konusudur. Ancak tüm bu saldırılarına rağmen esas varlık-yokluğunu belirleyecek olan Kürt özgürlük mücadelesidir. Beka sorunu olan Türk devleti, Kürt özgürlük mücadelesinin zayıflatılıp, bitirilmesi için canhıraş yüklenmektedir.

17 Nisan'da Medya Savunma Alanlarına yeni bir işgal ve saldırısı gerçekleştirildi. Bu saldırı bildiğiniz gibi basına da bizim tarafımızdan yansıtıldı, beklenen ve hazırlıklı olduğumuz bir saldırıydı. Düşman Zap eyaletinin bütün kritik noktalarına aynı anda saldırarak erken sonuç almayı hedefledi. Düşmanın büyük bir riski göze alarak ve çok yoğun bir teknik kullanmak suretiyle gerçekleştirdiği bu operasyon oldukça tehlikeliydi. Ancak Zap'taki arkadaşların büyük bir cesaret ve fedakarlıkla düşmana karşılık vermesi onun ilk etaptaki planlarını bozdu. Zap'ta sergilenen direniş kahramanca olup, Apocu fedai çizgisine göre yürütülmektedir. Bu operasyonun kader belirleyici bir nitelikte olduğu son derece açıktır. Adeta bir ölüm-kalım savaşı olma özelliği taşımaktadır. Önderliğimiz, hareketimiz ve halkımız açısından kritik bir öneme sahip olan bu savaşın kendisi ile birlikte önemli askeri ve siyasi sonuçları olacağı kesindir. Bu saldırılar, AKP-MHP iktidarının sonunu getirecek ve bu onun son saldırıları olacaktır. Baş aşağı giden iktidarını bize karşı yürüttüğü bu savaşta kendisince 'başarılı' pozisyona getirerek, süreci kendi lehine çevirerek bir seçim sürecine girmek istiyor. Bunun için de tüm gücüyle son kez kendisini denemek istediği görülmektedir. Ancak Kürt Özgürlük Mücadelesi ve gerillaları amansız direnişi ile daha şimdiden bu saldırıları püskürtmüş, boşa çıkarmış, karşı saldırıya geçmişlerdir. Gerillalarımızın bu tarihi direnişini selamlıyor, başarılarını diliyor ve kutluyoruz. Yine bu hamlede kahramanca direnerek şehit düşen yoldaşları da büyük bir saygı ve minnetle anıyor, anılarını mücadelemizde yaşatacağımızın sözünü yineliyoruz.

YJA-Star kadın güçlerimiz de bu saldırılarda çok önemli rol oynadıkları, etkili vurdularını basın üzerinden de takip ediyorsunuz. YJA-Star'da uzun yıllara dayanan mücadele deneyim ve tecrübesi ile en etkili olduğu bir dönemi yaşıyor. Gerillada yaşanan yeniden yapılanma temelinde branş ve uzmanlaşma alanları daha fazla incelik, hassasiyet ve duyarlılık gerektirdiği; gerilla savaşının da bu anlamda bir kaba güç olmadığı gerçeği görülmektedir. Bu anlamda kadın arkadaşlar gerillanın yeniden yapılandırma sürecine daha fazla uyum göstererek önemli düzeyde profesyonelleşmekte ve etkili rol oynamaktadırlar.

Halkların, kadınların mücadele tarihine baktığımızda sıcak mücadele alanlarında bulunan, mücadele eden, en ön cephede savaşan kadınlar olmuştur.

Bu anlamda mücadele alanlarında ilk ve tek değiliz. Ancak özellikle sıcak mücadele alanlarında kadınlara genelde geri cephede hizmet etme rolü verilmiş, mücadelenin gidişatında kadınların rolü çok belirleyici olmamıştır. Bugün YJA-Star güçlerimiz mücadele içinde kadının bu pozisyonunu aşarak mücadelemizde çok belirleyici rol oynamaktadırlar. Bu savaşta kadın gücümüz komuta kademisinde savaşı sevk ve idare etmekten tutalım, edindiği birikim ve deneyimleri ile taktikteki yaratıcılığına kadar; özgün kadın güçleri olarak yaptıkları eylemlerle düşmana önemli darbeler vurmaktadırlar. Kürt kadın hareketi olarak öz savunma mücadelemizle, örgütlülüğümüzle de dünya kadın mücadelesine önemli bir deneyim kazandırdığımızı belirtebiliriz. Kadınlar olarak eksik kaldığımız ancak çok fazla ihtiyacımız olan öz savunma deneyimini tüm kadınlara kazandırmak, kadınlara mal etmek, kadınları öz savunma anlayışıyla örgütlemek en temel hedeflerimizdendir.

İşgal ve ihanete karşı her yerde tutum alınmalı

Egemen devletlerin ve onların denetiminde olan uluslararası kurumların sorunlara yaklaşımı tamamen pragmatik olduğu bilinmektedir. Yakın bir örnek olarak Ukrayna'yı kendi hesaplaşmalarının savaş alanı haline getirdikten sonra, yapılan işgal saldırılarına karşı sözde tüm devletler tutum koymaktadırlar; ancak diğer yandan TC faşizminin bölgedeki işgalciliğine, saldırılarına karşı bazı tavizler alarak bu kadar sesiz kalmaları devletlerin iki yüzlü, çikara dayalı siyasetlerini ve gerçekliklerini bize göstermektedir.

AKP-MHP faşist işgalciliğine bu kadar sesiz kalınması ve meşru gösterilmeye çalışılmasının diğer önemli nedenlerinden biri de KDP'nin ihanete varan işbirlikçiliği olduğu açıktır. AKP-MHP'nin varlık ve yokluk meselesi olacak tarzda bir düşmanlıkla yönelmesi anlaşılabilir. Düşman düşmanlığını yapmak durumundadır. Ancak kendisine bir Kürt partisi diyen KDP'nin geleceğini, bekasını AKP-MHP faşizminde görüp, Kürt özgürlük hareketini bitirmek için onlardan daha fazla istekli olması kabul edilir değil. KDP'nin ihanet gerçeğinin Kürtler tarafından anlaşılması ve değerlendirilmesi gerekmektedir.

KDP, bugüne kadar örtülü bir biçimde Türk ordusuna destek verirken ve kendini her şeye rağmen Kürtçü bir güç gibi gösterirken, artık bugün KDP'nin yaptığı işbirlikçilik gizlenemez duruma gelmiştir. Aslında KDP adım adım ihanet içine çekilmiş ve son bir yıldır bu ihanetin içinde daha açık yer almıştır. KDP, uzun süre Türkiye'nin saldırılarındaki iş birliğini inkâr etmiş, PKK'nin bölgedeki varlığını savaş sebebi olarak göstermiştir. Kuşkusuz Türkiye PKK'ye saldırmaktadır. Ancak Türkiye'nin amacı salt PKK değildir. İlk adımda PKK'ye saldırarak Kürt halkının öncü direnişçi gücünü etkisizleştirdikten sonra tüm Kürt kazanımlarına yönelmeyi planlamaktadır. Bu anlamıyla sal-

dırının ilk olarak PKK'ye yönelik olduğu doğrudur. Bugün Türkiye işgalinin en ön cephesinde PKK vardır. Bundan dolayı savaş bugün PKK ile TC arasında olmaktadır. Soykırımcı TC tarihinden de bilinir, TC önce toplumun öncülerine, önderlerine saldırır. Bu anlamıyla Kürt düşmanlığı yapan-yapacak olan kim varsa en önce PKK'ye saldıracaktır, bunda şaşılacak bir durum yoktur ve her halde KDP'ye saldırarak değil. Bu anlamda savaşın ilk odağı PKK'dir. Ancak Türk devleti faşist yapısı gereği tüm Kürtlere düşmandır. Kendileri zaten bunu defalarca dillendirmişler. En iyi Kürdün ölü Kürt olduğunu, dünyanın neresinde olursa olsun Kürdistan diye bir yeri kabul etmeyeceklerini defalarca dillendirmişlerdir.

Bizim açımızdan da bu faşist iktidarı alt edecek, çöküşe götürecektir. Direnişi mutlak zaferle taçlandırmanın olmazsa olmaz bir aşamasındayız. KDP'nin ihanete varan işbirlikçiliği olmasaydı, Medya Savunma Alanlarına bu kadar pervasızca yönelimleri mümkün olamazdı. Ancak mücadelemizin bu aşamasında düşmanlarımıza karşı sonuç almamızı engelleyen, yanlarında duran kim olursa olsun Kürt halkı tarafından af edilmeyecektir. Bu anlamda KDP ihanetine karşı halkımızın tutumu oldukça anlamlı ve yerinde olup, KDP'yi bu pozisyonundan vazgeçirecek halkın tutumu olacaktır. KDP halen zerre kadar Kürtlerin temsilcisi olduğunu düşünüyorsa, Kürtlerin gösterdikleri tutumdan gerekli dersleri çıkararak ihanetine son vermelidir.

İhanete karşı tutum, bizi ulusal birliğe götürecektir

Ulusal birliğin olması için, ulusal birlikten daha öncelikli olması gereken işbirlikçi ve ihanete karşı tutumun gelişmesi gerekmektedir. Ancak iç ihanete karşı tutum bizi birliğe götürecektir. Kürt kadınları ve anaları ulusal birlik konusunda duyarlı olup, her gün alanlarda iç ihanete, işbirlikçiliğe karşı öfke ve tepkisini göstermeleri de ulusal birliğe duydukları özlemi göstermektedir. Kürtlerin ulusal birliği, iç ihanete açık ve çok net tavır koyarak, içimizdeki ihaneti bertaraf ederek gerçekleştirmekle mümkündür.

Yine Kürt kadınları olarak ulusal birlikte siyasal bir tutum kadar; toplumsal olarak ta dört parça Kürdistan'da ve yurt dışında yaşadığımız sorunlar vardır. Bu sorunlarımız kapsamında da çözüm perspektifimiz ve birliğimiz önemli olmaktadır. Bir yandan mücadelesi ile uyanan, kendisini yeniden yaratan Kürt kadın gerçekliği yaşanırken; diğer taraftan faşizmin, devlet-erkek ortak her türlü baskı ve yönelimlerine günlük olarak maruz kalan bir durum yaşanmaktadır. Tüm baskılara rağmen bugün Kürt kadının toplumsal mücadeleye öncülük edecek pozisyonunda olması önemlidir. Bu mücadelemiz Kürt toplumunda toplumsal cinsiyetin özgürleşmesi anlamında önemli bir düzey yaratmıştır. Ancak KDP erkek egemen hanedanlık zihniyeti bu alanda da kadının yaşadığı

bu gelişmeyi topluma nüfus etmesinin önünde de ciddi engeldir.

Bugün Güney Kürdistan'da küçük yaşta evlilikten tutalım, kadına karşı şiddet, kadın katliamları, ağırlaşan ekonomik ve toplumsal sorunlar bu zihniyetin ürünüdür.

KDP'yi kadın özgürlük çizgimiz ve bakışımızla da değerlendirmek durumundayız. KDP zihniyeti, her şeyden önce erkek egemen bir zihniyettir. Bugüne kadar Barzani hanedanlığında tek bir kadının bile adı duyulmamış, varlığı bilinmemektedir. Kadınlar bu hanedanlık içinde altın kafeslerde, Barzani hanedanlığının sürmesi için erkek çocuk doğurmanın dışında bir varlıkları yoktur. Bu erkek egemen hanedanlık zihniyeti yapabilirse tüm Kürt kadınlarını bu pozisyona getirmek isteyecektir. Ancak bu zihniyete rağmen bugün Kürt kadını mücadelecilerle dolu bir zihniyetin ve Kürt düşmanlarının korktuğu, hesap yaptığı bir noktaya gelmiş; tüm kadınlara mücadeleleriyle ilham ve umut olmuşturlar.

Şengal, Maxmur ve Rojavaya yönelik saldırılar, özgür iradeye yönelik saldırılardır

Bugün Medya savunma alanlarına paralel Şengale yönelik saldırılar, Maxmur'un, Rojava'nın sürekli tehdit edilmesi, uçaklarla vurulması aslında bu alanlarda var olan özgür iradeye bir saldırı olduğunu da görmek gerekiyor. Apo'cu anlayış ve felsefeyle gelişen özgür iradeye karşı egemen zihniyet tarafından büyük bir tahammülsüzlük söz konusu.

Bugün yapılan saldırılarla Kazimi, TC ve KDP ile 9 Ekim de yaptığı anlaşmanın gereğini yaparak kendisini ispatlamak istiyor. Irak'ta bir devlet iradesinden bahsetmek mümkün değilken, bir hükümeti kuramayacak kadar parçalı bir durum söz konusuysen; Kazimi Êzidi toplumu üzerinden gücünü göstermek, otoritesini tesis etmek istediği açıktır. Şengal'i savunamayan bir devletin bugün kendi savunmasını yapan YBS'ye saldırması kuşkusuz bir hegemonik yaklaşımdır. Bundan da öte Türk faşist sisteminin, özünde de merkezi hegemonyanın etkisinde olan bir yaklaşımdır. Bu yaklaşımın Irak'a da kazandırmayacağı açıktır. Kazimi'nin bu saldırısı ve dayatması, Êzidi halkının Irak bütünlüğü temelinde kendi yerelliğini yönetme anlamındaki özgür iradesine saldırıdır.

Kuşkusuz Şengal Meclisi'nin yaptığı açıklamalar, yine başta Êzidi kadınları ve analarının tüm toplumun gösterdiği direniş tutumu özgür olma iddiasındaki bir toplumun örneğini oluşturmaktadır. Mevcut durumda Şengal'de çatışma durmuş olsa da halen sorun çözülmemiş, kriz ve gerginlik devam etmektedir. Bu anlamda başta Avrupa'da olan Êzidiler olmak üzere tüm Kürtler olarak Şengal'in ve Êzidi toplumumuzun özerkliğin savunulması ve sahiplenilmesi en temel ulusal ve ahlaki-vicdani görevlerimiz olup, Şengal'i yalnız bırakmamak gerekir.

Devrimci halk savaşı ve görevlerimiz

Başta kadınlar ve gençler olmak üzere Kürt toplumunun tüm kesimleri, Kürt halkının ve hareketimizin dostları işgal ve imha saldırılarına karşı tutum içinde olup, gerillayı, mücadeleyi sahiplenmektedir. Yine özellikle KDP'nin işbirlikçi ve ihanetçi siyasetine karşı halkımızda büyük bir öfke ve tutum gelişmektedir. Bütün bunlar çok anlamlı olup, gerilla ve hareket olarak büyük bir güç aldığımızı belirtebiliriz. Gerilla direnişi ile düşmanın planlarını sürekli boşa çıkaran bir mücadele çizgisinde ilerliyor. Ancak geline aşamada düşmanın imha saldırılarını salt boşa çıkarmaktan ziyade direnişi zaferle taçlandırmanın, nihai sonuç ulaştırmanın yaşandığı bir süreçteyiz. Tüm gücümüzle zaferle kilitleneceğimiz bir aşamadayız. Bunun için gerilla nasıl mücadele tarzında bir yenilenmeyi yaşıyorsa halkımızın da sürece göre eylem tarzlarında bir yenilik, zenginlik ve sonuç alıcılık geliştirilmesi gerekiyor.

Önderliğimizin önümüze koyduğu Devrimci Halk Savaşı Stratejisi, mücadelemizde yeni bir aşamayı ifade etmektedir. Gençlerimizin, kadınlarımızın bir bütün halkımızın bu mücadeledeki rolü gerillaya destek olma ve sahiplenmeyi aşan bir düzeyi ifade etmek durumundadır. Devrimci halk savaşı, başta öz savunması olmak üzere halkın örgütlü olduğu; düşman bir vuruyorsa, kendisi on vuracak bir pozisyonda ve örgütlülük içinde olmak durumundadır. Bugün düşman topyekûn bir savaş içindedir derken, sadece ordusu ve kolluk güçleriyle savaşmıyor; medyasından tutalım, örgütlediği militarist yapılarıyla, tüm toplumsal kurumlarıyla savaşmaktadır. Biz de topyekûn bir savaş içinde olmak durumundayız. Bu, halkın sosyal yaşamını, ekonomik yaşamını, yaşamın birçok alanını bu savaş gerçeğine göre örgütlemeyi gerektirmektedir. Halkının öncü mücadeleciler olarak Kürt gençlerimizin gerilla olması anlamlı olmakla beraber; şehirde, ovada, düşmanın kendi merkezinde her tarafta ve her yerde düşmanı vuracak durumdadır. Bunun daha fazla imkân ve zemine sahiptir. Bu imkanları değerlendirmek gerekir.

Türkiye'de halkımız üzerinde yoğun baskıların olduğunu biliyoruz. Ama bu baskıların halkımızı gençlerimizi sındırmadığını de biliyoruz. Gerektiğinde bu halk zamanında ve yerinde nasıl cevap vereceğini de bilecektir.

Yine Güneyde halkımız KDP ihanetine, Barzani hanedanlık saltanatına karşı yoksullaşan, sömürülen gerçeğine büyük bir tepki içindedir. Burada da KDP korku imparatorluğunu kurmuştur. Güney halkımızın da bu korku duvarlarını yıkıp, KDP'ye ve işgalci TC patronlarına hak ettiği dersi vermesi gerekir. Bunun için Güney Kürdistan'daki halkımız da daha örgütlü, daha iradeli bir mücadele duruşu geliştirmek durumundadır.

DİRENİŞ DİVANINDA BİR GERİLLA ŞOREŞ BEYTÜŞEBAB

Dilzar Dîlok

Direnîş divanında bir gerilla: Şoreş Beytüşebab

yol deyince titrer yüreğimiz
yol, varolmaktır.
varolmak ve yürümek.
yolda olmak, yolculara yoldaş
olmak,
yolun ta kendisi

yol sürüyor ve çağın sancıları
artıyor.
ne rüstemi var bu çağın, ne
siyabendi,
mem'i.
zinler, xecêler alın yazısını
kaybetmiş
venûs heykelleri
ne kaderleri kalmış yaşanacak,
ne kolu kanadı...

şimdi başımızı koyduğumuz taş,
üzerimize örttüğümüz gece
ayazı,
bedenimizin güneşi olan
kalbimizde
sönmeyen bir ateş.
nefesimiz, beynimizde ve
yüreğimizde
koruyor sıcaklığını
ve şimdi biz,
kendi çağımızın çocuğu olmanın
ateşten
imtihanındayız.
anlamın yitirildiği bir zaman
aralığındayız.
varlığın anlamını kendi
bedeninden
kopardığı,
bencilliğin dahi anlamını
kaybettiği
köleliğin inşa edildiği bir
çağdayız
bu çağa doğuşun, bu çağda
varoluşun
anlamını yaşama heyecanında
ve o anlamı
yitirmeme telaşındayız

kürt yurdu insanları, gerilla
etrafında
yeni bir varoluş biçimi
yaratıyordu,
bu varoluş zordu,
ölümcül imtihanlarla doluydu.
bu sınava giren herkes uzun
yaşayamazdı
yola çıkanlar yolu
tamamlayabilsin diye
kendini yol yapıyordu çoğu

yol acımasızdı.
yolcular inatçı.
kiminde yolun başında,
kiminde henüz

şafağı göremeden yol oluyordu
yolcular
her can, can verirken can
oluyordu
ardından gelenlere. kan
oluyordu. zira,
çok can ve çok kan istiyordu
özgürlük.
çok nefes sıcaklığı...
her can, yaşam umudu ve
iddiası oluyordu
cümle cihana. damla damla
yayılıyor,
sürgün veriyor, kök salıyordu.
yol, acımasızdı.
yolcular kararlı.
kurmanç dağlarında canlar
düşüyordu toprağa.
kürt yurdunda, dağlarında,
ovalarında,
sokaklarında, ırmaklarında,
köprülerinde, taş duvarlarında,
canların toprağa düşüşünde
yeni canlar filizleniyordu.

varoluşun ölümle, can verişle,
büyük
bedellerle olması hiç sevilmedi
kürt
yurdunda.
ölüme sevdalanılmadı.
sevda hayatın kendisindeydi.
dağ doruklarına, coşkun ırmak
akışlarına, yayla rüzgarlarına,
kayalarda açan çiçeklere,
uçurum kıyılarına ezgi olan
ceylan sekişlerine,
bademlerin çiçek vermesine,
kayısıların olgunlaşmasına,
kekik kokularına
ve yaşamın her zerrede
yeşerdiği mezopotamya
zamanlarına...

sevdalıydı kürt yurdu insanı.
uğruna ölünecek yaşamlara
ulaşma özleryi yeşeriyordu
her nefesinde.
herkes ve herşey, varolmak,
ve yaşamak istiyordu.
kahraman olmak isteyen de
yoktu kürt yurdunun.
herkes ve herşey,
sadece ve sadece varolmak
istiyordu.
bir kuş ötüşü gibi yaşamak
istiyordu.
bir yaprağın dalında salınması
ve ağacının dibine düşmesi gibi
yaşamak istiyordu.
kahraman olma hevesi yoktu
hiçbirinin.
ama şairin dediği
yosun ya da solucan gibi
yaşamının dahi

ellerinden alındığının da
farkındaydılar.
ve artık, ellerinden alınanları
geri almak istiyorlardı.

yıllar geçti, büyük kahramanlar
gördüler.
büyük anlamlar doldu
heybelerine, yükleri ağırlaştı.
büyük onurlandılar, ve kendi
kitaplarını yazdılar.
kürt analarının dilinden
haykırıyordu tarih:
"biz hiçbir şey istemiyoruz
onlardan!
hiç bir şey! biz sadece özgür
yaşamak istiyoruz."

ne isteyebilirdik ki,
topraklarımızı, sularımızı,
buğdayımızı, adımızı,
nidalarımızı, kelimelerimizi
ve soluğumuzu dahi elimizden
almış olan düşmandan.

...
şoreş beytüşebab,
düşmanından hiçbir şey
istenmeyeceğinin derin
bilincinde bir gerillaydı.
dağın kalbinde yaşamı
örüyordu.
anlamın ve hissin yaşattığı insan
olmanın yolculuğunda azimle
yürüyordu.
bir dağın kalbinde,
tam göğsünün üstünde
ter dökerek
santim santim oyduğu ve dağın
kalbine kendi kalbini koyduğu
bir mağara inşa etti.
kadim zamanların taş çağlarını
düşündü bir bir.
ekmek yapmayı, suyu, ışığı,
rüzgarı koydu yanına.
yaşamı, direnişi, düşman
bilincini ekledi.
ve tüm bilincini mayalayan
önder apo öğretisini koydu o
mağaraya.
dersim dağlarında,
dağın kaybolan kilidini arayan
zîlan'ı düşündü.
xakurkê yiğitlerini,
kadın gerilla yoldaşlarının
özgürlük tarihini yeniden yazdığı
cenga haftan'ın,
onların yarattığı direnme
gücünü,
azim ve kararlılığı düşündü.
kararını günden güne damıttı,
azmini biletti.
düşman, elli uçakla çırav'ın
susuzluğunun,
xêre'nin kuraklığının,
siyane'nin cennet güzelliğinin

üzerine düşen şubat kuraklığına
saldırdığında,
garê dağları demirden kuşların
kanatlarının gölgesinde
kaldığında,
ve tüm ağaçları, kuşları,
karıncaları, sincapları
ihanetin eşliğinde katletmeye
başladığında, tüm biriktirdiklerini
koydu ortaya şoreş.
karşısında, kör kuyulara
düşmüş,
ve kötülüğe, yalana, ahlaktan
kopuşa bulanmış bir düşman,
bu düşmanı sırtında taşıyan
kötürüm bir ihanet,
ve hepsini yaşatarak zincirlerini
kalınlaştıran bir dünya gardiyanı
vardı.
hepsini koydu bildiklerinin
yanına.
hepsini topladı.
üzerine imralı'da
çağın direnişinden bir damla
ekledi.
ve yeni bir anlam oluşturma'nın
planını yaptı.
santim santim inşa ettiği
mağarada,
oluşturduğu planın uygulamasını
an an hesapladı.
torbalara doldurduğu toprağı,
varillerde biriktirdiği suyu,
mermilerini ve bombalarını
koydu yanına.
aklını, beynini, yüreğini,
yılların eşliğinde
Önder Apo'dan
ve Önderliğin yoldaşlarından
öğrendiği anlamları bir araya
getirdi,
tüm bunları direnişle ördüğü

yaratılış anlarına bölüştürdü.
yaşamı ördüğü mağaranın her
bir zerresine neyin düştüğünü
hesaplarken, yoldaşlığın
anlamını düşündü.
neydi yoldaşlık? hangi anlarda,
nasıl ortaya çıkmalıydı?
imralı nereye düşerdi? insanlığın
kalbinin ve beyninin
neresindeydi imralı?
neydi yoldaşlık? ve yolun hangi
aralığında yolun bir zerre taşı
toprağı olmayı
gerektirirdi?
ulu divan kurulmuş,
sorular sorulmaya
başlanmıştı.

şoreş, özgür yaşam divanında
sordu
sorularını. cevaplarını kendisi
verdi,
yüreğiyle, direnişiyle yarattı,
tüm yoldaşlarıyla paylaştı.
ve özgürlük zamanının
anlamı kıldı.
özgürlük zamanı şoreş'in
kahramanlık anlardı.
imralı zincirlerini kırma,
Önder Apo ile buluşma
ve yoldaşların yoldaşı olma
anıydı.
direnişle düşmanı dize getirme
anıydı.
belki kendisi bunları biliyor,
hissediyor
ve de tanımlıyordu.
tanık olanların bilmezliği ise
tarih yaşanıp tamamlandıktan
sonra giderilecek
ve bir tarihi başlatacağı.